

การออกกำลังกายแบบแอโรบิค (Aerobic Exercise)

หมายถึง การออกกำลังกายชนิดที่ต้องใช้ออกซิเจน หรือมีการหายใจในขณะที่ออกกำลังกาย เป็นการบริหารให้ร่างกายเพิ่มความสามารถสูงสุดในการรับออกซิเจน

เกิดประโยชน์ต่อร่างกาย

- ๑. ได้ปริมาณอากาศเข้าสู่ปอดมากขึ้น เพราะอัตราการหายใจเพิ่มขึ้น
- ๒. อัตราการเต้นของหัวใจและประสิทธิภาพในการสูดเลือดเพิ่มขึ้น
- ๓. การไหลเวียนเลือดในร่างกายดีขึ้น
- ๔. ออกซิเจนถูกส่งไปตามอวัยวะต่าง ๆ ได้สะดวกและรวดเร็ว
- ๕. ลดอาการเมื่อยล้า ทำให้กล้ามเนื้อทำงานได้นานขึ้น
- ๖. ส่งเสริมบุคลิกภาพ ทำให้ร่างกายได้สัดส่วน
- ๗. กล้ามเนื้อและอวัยวะต่าง ๆ แข็งแรงมากขึ้น

ฝึกลมหายใจให้ถูกต้อง เกิดประโยชน์ต่อร่างกายสูงสุด ร่วมไปกับการออกกำลังกาย และยังสามารถนำไปใช้ขณะนั่งทำงานได้ด้วย

หายใจเข้าให้ลึก รู้สึกลมไปที่พุง - กลั้นหายใจ นับ ๑ ๒ ๓ ซ้ำ ๆ (เพื่อหยุดความคิดและการตั้งของกล้ามเนื้อ) แล้วค่อยหายใจแรง ๆ ออกมาทางปาก เหมือนถอนหายใจ ทำซ้ำสัก ๓ ครั้ง เพื่อช่วยให้ปอดขยาย และกล้ามเนื้อได้ผ่อนคลาย

จากนั้น ค่อย ๆ หายใจเข้าและรู้สึกได้ว่าลมหายใจผ่านจมูก ซ้ำหรือเร็วก็ได้ ไปหยุดอยู่ที่ปอดหรือที่พุง กลั้นหายใจนับ ๑-๒-๓ แล้วจึงหายใจออกและรู้สึกว่าลมหายใจนั้นผ่านจมูกออกมา สมองจะปลอดโปร่งโล่งสบาย กล้ามเนื้อบ่า ไหล่หลัง จะผ่อนคลาย

จะทำให้เลือดไหลเวียนในร่างกายดี กล้ามเนื้อ อวัยวะต่าง ๆ แข็งแรง

การออกกำลังกายแบบแอนแอโรบิค (Anaerobic Exercise)

ในขณะที่ออกกำลังกายแบบไม่ต้องหายใจเอาอากาศเข้าสู่ปอดเลย เช่น การวิ่งเร็วระยะสั้น

ลิขสิทธิ์โดย ภาวโหด

เสนาศึกษา

เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๖ พฤศจิกายน - ธันวาคม ๒๕๖๑ ISSN 0857-5002

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

เสด็จพระราชดำเนินมาทรงเป็นประธานในการแข่งขัน เดิน-วิ่ง “เขาชะงอกซูเปอร์ฮาล์ฟมาราธอน ๖๑” ครั้งที่ ๒๔ ณ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๑

พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

เสด็จพระราชดำเนินมาทรงเป็นประธานในงานรำลึกวันเสด็จฯ ทรงเปิดโรงเรียนนายร้อยชั้นมัธยมศึกษาครบรอบ ๑๐๙ ปี (๒๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒) ณ หอประชุมโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

Happy
New Year
2019

ส่งความสุขปีใหม่ พุทธศักราช ๒๕๖๒

ส่งความสุขสมาชิกเสนาศึกษา
ปีใหม่มาเยือนเราปีเก่าหนี
ปีเก่ามาปีจ่อไปได้เปลี่ยนปี
ให้อยู่ดีศรีสุขทุกคืนวัน

ให้ชีวิตทุกคนพ้นอุปสรรค
ให้ทุกข์หนักเบาลงจงสุขสันต์
ให้มั่งมีเงินทองผุดผ่องพรรณ
ให้บุญพาอายุมั่นขวัญยืนยาว

ด้วยความรักและปรารถนาดี
จากโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

(พ.อ.จิระ เหล่าจिरอังกูร ประพันธ์)

นิตยสารเสนาศึกษา

กำเนิดครั้งแรก มกราคม ๒๕๕๘

กำเนิดครั้งหลัง สิงหาคม ๒๕๖๓

นิตยสารราย ๒ เดือน ของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

วัตถุประสงค์ : เพื่อเผยแพร่เพิ่มพูนความรู้ทางด้านวิชาการ ผลงานวิจัย การพัฒนาทางทหาร ศิลปะ สารคดี ความคิดเห็น ความรู้ทั่วไป และส่งเสริมความสัมพันธ์อันดี ระหว่างโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้ากับมวลสมาชิกนิตยสารเสนาศึกษา

พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ปรึกษาภคิตติมศักดิ์

กองอำนวยการ

ผู้อำนวยการ

พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ

รองผู้อำนวยการ

พล.ต.ณรงค์ พฤษกรรุ่งเรือง

พล.ต.เอกรัตน์ ช้างแก้ว

พล.ต.วิชาดิ เอี่ยมไพจิตร

ผู้ช่วยผู้อำนวยการ

พล.ต.ศุภชัย ศรีหอม

พล.ต.ประมวล จันทร์ศรี

ที่ปรึกษา

พล.อ.วรวิทย์ พรรณสมัย

พล.อ.พอฟล มณีรินทร์

พล.อ.ชาญชัย ยศสุนทร

พล.ท.ประเสริฐ หวานฉ่ำ

พล.ท.กานต์ พันยนิศศาสตร์

พล.ท.ศ.สมชาย สิงห์โต

พล.ต.หญิง ศิริรัตน์ บุญรอด

พล.ต.วัลลภ ไชยลาโก

พล.อ.หญิง วันดี ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา

พล.อ.อำนาจ อี่ยมผกา

พล.อ.นันทยศ บุชา

พล.อ.อนุสรณ์ สิทธิสกุลรัตน์

พล.อ.ชัยณรงค์ แก้วประสิทธิ์

พล.อ.ณรงค์ ภักดีศุภผล

พล.อ.กิตติพงษ์ ระมาศ

เลขานุการ

พล.อ.ตรีบัณฑิต จิตรีศรีอร่าม

กองบรรณาธิการ

บรรณาธิการ

พล.ต.ธัชพล ไม้รอด

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

พล.ต.หญิง กฤตยา ไม้รอด

พล.อ.จิระ เหล่าจิระอังกูร

ประจำกองบรรณาธิการ

พล.อ.หญิง อโนมา คงตะแบก

พล.อ.หญิง ศิริวรรณ กาญจนโหด

พล.อ.หญิง บุญมาศ ทรรทรานนท์

พล.อ.หญิง จิรัชยา ประสิทธิ์ผล

พล.ท.หญิง ชื่นหทัย สุริยโสภานันท์

พล.ต.หญิง อนันพร ยอดเพชร

ร.อ.หญิง ฉัตรแก้ว ยูวพรหม

ฝ่ายศิลป์

พล.อ.ศึกษา วรภักษ์

ฝ่ายกฎหมาย

พล.ท.สุวัฒน์ กฤษณะสมิต

ช่างภาพ

จ.ส.อ.สุรัชชัย พงษ์ปฏิเมศร์

จ.ส.อ.อาทิตย์ รัตนจางาม

กองจัดการ

ผู้จัดการ

พล.อ.ชัยณรงค์ แก้วประสิทธิ์

ผู้พิมพ์และโฆษณา

พล.ต.ธัชพล ไม้รอด

เหรียญ

พล.อ.รณชัย เปลี่ยนภักดี

ผู้ช่วยเหรียญ

พล.ต.โชคชัย ชิงชนะกุล

ฝ่ายจัดส่ง

พล.ท.ไวพจน์ ปาจะกัง

ส.อ.เกียรติพล พงศ์ทองกุล

นางพรทิพรณ ยอดชมภู

นางนันทวี ชุนสะอาดศรี

น.ส.กนกนันท์ ปาจันทร์

น.ส.วราภรณ์ ไวยภาพ

ฝ่ายธุรการ

ร.ท.พิสิษฐ์ เจาะเศษ

จ.ส.อ.สมหมาย พุทธา

จ.ส.อ.หญิง พจมาลย์ ยังขวัญ

น.ส.อรสา ทองศิเรียน

นายปฐม กอบแก้ว

สำนักงานนิตยสารเสนาศึกษา : โรงพิมพ์ ส่วนบริการ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ต.พรหมณี อ.เมือง

จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๕, ๐ ๓๗๓๙ ๓๐๑๐ - ๕ ต่อ ๖๒๕๒๑ - ๓

โทรสาร ๖๒๕๒๑, ๐ ๒๒๕๗ ๕๕๑๐ e-mail : senacma@gmail.com

✳️ การติดต่อแผนกการเงิน เพื่อชำระเงินค่าสมาชิก เหรียญนิตยสารเสนาศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า อ.เมือง จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โดยธนาคารดิจิทัลจ่าย ปรณ.รร.จปร. ในนาม เหรียญ โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๕ ต่อ ๖๒๑๐๔, ๖๒๗๔๓, ๐๕๗ - ๐๐๕๘๓๙๘ และกรุณาส่งยศชื่อ - สกุล สมาชิกฯ พร้อมหลักฐานการชำระเงิน มาที่เหรียญ

✳️ การติดต่อกองบรรณาธิการ กองบรรณาธิการนิตยสารเสนาศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า อ.เมือง จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๕, ๐ ๓๗๓๙ ๓๐๑๐ - ๕ ต่อ ๖๒๕๒๑ - ๓ การย้ายที่อยู่ ทวงถามหรือสมัครเป็นสมาชิก ติดต่อสำนักงานนิตยสารเสนาศึกษา โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๕ ต่อ ๖๒๕๒๑ - ๓

✳️ อัตราค่าบำรุง ๑ ปี (๑ เล่ม ๖ ตอน) ๒๕๐ บาท สำหรับข้าราชการ(ศิษย์เก่า รร.จปร.) ประจําการสังกัดกระทรวงกลาโหม หักจาก ฝกง.ของหน่วย

บรรณาธิการ ผู้พิมพ์และโฆษณา พล.ต.ธัชพล ไม้รอด

บรรณาธิการแถลง

เสนาศึกษา

เล่มที่ ๘๔ ตอนที่ ๖ เดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม ๒๕๖๑

สวัสดีครับ ท่านสมาชิกและท่านผู้อ่านเสนาศึกษาทุกท่าน

เล่มนี้เป็นเล่มสุดท้ายของปี ๖๑ แต่สมาชิกจะได้รับในเดือนมกราคม ปี ๖๒ ที่เสนาศึกษาจะมีอายุย่างเข้าปีที่ ๑๐๔ คณะผู้จัดทำขอขอบคุณท่านสมาชิกทั่วประเทศที่ได้ให้การสนับสนุนค่าสมาชิกรวมโดยตลอด จาก ๕๐๐ กว่าหน่วย ๘,๐๐๐ กว่าคน เป็นสถิติของลูก จปร. (นตท.ส่วน ทบ., นนร., นายทหารใน รร.จปร., นายทหารที่จบจาก รร.จปร. และยังรับราชการอยู่ใน กท.) และสมาชิกทั่วไป ค่าจัดทำนิตยสารมีเพียงพอโดยไม่ต้องมีการโฆษณาในเล่ม น่าจะเป็นนิตยสารเพียงเล่มเดียวในประเทศไทยที่ไม่มีการลงโฆษณา (ซึ่งเป็นรายรับอีกทางหนึ่งของนิตยสารทั่วไป) นอกจากนี้มีเงินพอใช้จ่ายแล้วยังมีเหลือให้ทุนการศึกษาบุตรข้าราชการและพนักงานชั้นผู้น้อยอีกปีละ ๑๕๐,๐๐๐ บาท ต่อเนื่องกันมา ๖ ปี รวมเป็นเงินถึง ๙๐๐,๐๐๐ บาท และยังคงมีสนับสนุนต่อไปในอนาคต สิ่งนี้คือความดีที่ลูก จปร. และสมาชิกได้ร่วมกันทำ เราจะรักษาสິงนี้ไว้ให้ดีที่สุด ด้วยเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบ สำหรับค่าสมาชิกรในปี ๖๒ ขณะนี้ได้หลังไหลเข้ามาประมาณ ๕๐% (เราประสานการเก็บเงินตั้งแต่ ต.ค.๖๑ แล้ว) ก็ขอความกรุณาหน่วยที่ยังไม่ส่งให้รีบดำเนินการด้วยครับ คณะผู้จัดทำนำโดย พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร./ผอ.นิตยสารฯ พยายามที่จะรักษามาตรฐาน เช่น การสรรหาสาระความรู้และบทความที่ดีมาลงในเล่ม การทำให้นั่งสือถึงมือสมาชิกในเวลาที่เหมาะสม และไม่ล่าช้าจนเกินไป นอกจากนี้หนังสือทุกเล่มที่ส่งให้สมาชิกทุกหน่วยก็มีชื่อของสมาชิกติดอยู่ที่หนังสือ แต่ละเล่มด้วย นี่ก็เป็นความพยายามของเจ้าหน้าที่ที่จะต้องดิ้นรนซื้อ ๘,๕๐๐ ชื่อ ลงใน ๘,๕๐๐ เล่ม ให้แล้วเสร็จก่อนส่งถึงมือสมาชิก ขั้นตอนนี้ก็ต้องใช้เวลาพอสมควร แต่ถึงอย่างไรก็ต้องขอภัยต่อท่านสมาชิกที่คณะผู้จัดทำยังไม่สามารถทำให้หนังสือถึงมือสมาชิกเร็วกว่านี้

หน้าปกหนังสือเล่มนี้เป็นความงดงามของบริเวณลานพระบรมรูปทรงม้าในบรรยากาศ งานอุ่นไอรัก คลายความหนาว สายน้ำแห่งรัตนโกสินทร์ ๙ ต.ค.๖๑ - ๑๙ ม.ค.๖๒ ซึ่งหลายท่านคงมีโอกาสได้ไปเที่ยววงกันแล้วนะครับ **จิตอาสา** มีที่มาอย่างไร เราทำความดีด้วยหัวใจ พร้อมจะเสียสละเวลา แรงกาย และสติปัญญา ในการทำกิจกรรมหรือสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน และมีความสุขที่ได้ช่วยเหลือผู้อื่น **ของขวัญแห่งมิตรภาพ สองศตวรรษแห่งความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐอเมริกาและราชอาณาจักรไทย** (พ.ศ. ๒๓๖๑-๒๕๖๑) ผมได้ร่วมการสัมมนาด้วย มีหลายเรื่องที่น่าสนใจมาก **นักเรียนนายร้อยอ่านตรงนี้** พี่หนู ท่านสอนน้องว่า การปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาอย่าใช้แต่อำนาจ อย่าใช้แต่พระเดช และก็อย่าใช้แต่พระคุณอย่างเดียว ต้องดูแลเรื่องราว และต้องมีอุบายด้วย หลังจากงานสำเร็จแต่ละครั้ง ต้องยกย่องลูกน้อง ยกย่องว่า ทุกคนเข้มแข็ง ทุกคนมีวินัยมาก อย่าไปอวดตัวเอง เป็นอันขาด ตัวเราจะดีอย่างไรให้คนอื่นเขาเป็นคนพูด ผมเห็นด้วยอย่างยิ่ง **ตำนานสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช** ตอนที่ ๒ ผู้อ่านคงสงสัยเมื่ออ่านจบ ขอให้อ่านไปเรื่อย ๆ เกอะครับ เรื่องนี้มีอีกหลายตอน **การพัฒนาบ้านเมืองสมัยรัชกาลที่ ๕** มีคุณประโยชน์ต่อคนไทยมาก คนไทยคงนึกไม่ถึงว่าการเข้าร่วมสงครามโลกครั้งที่ ๑ ของไทยเกิดประโยชน์มากมาย อ่านได้ใน ๑๐๐ ปี สยามกับผลประโยชน์ของชาติในสงครามโลกครั้งที่ ๑ นนร.เล่าเรื่องได้อย่างสนุกตื่นเต้นใน **วันหยุดสุดขีดของชีวิตนักเรียนนายร้อย**

เนื้อที่หมดแล้ว ก่อนจบผมขอฝากแนวความคิดที่จะช่วยชาติไว้ ๓ ประการ คือ ๑. ทำหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุด ทำตัวให้แข็งแรงและไม่ป่วย ๒. อย่ายอมให้คนอื่นข่มขู่ ๓. ต้องช่วยกันทำให้คนโกงติดคุกและถูกยึดทรัพย์สินเข้าแผ่นดิน

สวัสดีครับ

พล.ต.

พล.ต. รัชพล ไม้รอด

บรรณาธิการนิตยสารเสนาศึกษา

ตำนาน...

สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช

๓๘

๑๕

ปวงประชาเป็นสูงคานต์
พระมหากษัตริย์นักพัฒนา
กับวันดินโลก

World
Soil Day

สารบัญ

ความคิดเห็นของผู้เขียนในหนังสือฉบับนี้ ไม่มีส่วนผูกพันกับทางราชการแต่ประการใด

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๔ ตอนที่ ๖ เดือนพฤศจิกายน - เดือนธันวาคม ๒๕๖๐

- ★ ปฏิทินกิจกรรม รร.จปร.ประจำเดือน พฤศจิกายน - ธันวาคม ๒๕๖๑..... ๑๓
- ★ จิตอาสา ๒๑
- ★ ของขวัญแห่งมิตรภาพ สองศตวรรษแห่งความสัมพันธ์
ระหว่างสหรัฐอเมริกาและราชอาณาจักรไทย..... ๒๕
- ★ นักเรียนนายร้อยอ่านตรงนี้ ๓๕
- ★ การพัฒนาบ้านเมืองสมัยรัชกาลที่ ๕ ๔๔
- ★ การสร้างอุดมการณ์ คนรุ่นใหม่ สู้หัวใจรักชาติ ๔๙
- ★ ๑๐๐ ปี สยามกับผลประโยชน์ของชาติ ในสงครามโลกครั้งที่ ๑
ด้วยวีรกรรมของทหารไทย ๕๔
- ★ ประธานาธิบดีอินโดนีเซีย ๕๗
- ★ ทดลองใช้งานจริงจรวดดัดแปรสภาพอากาศ
เพื่อช่วยเสริมภารกิจปฏิบัติการฝนหลวงเมฆเย็น..... ๗๑
- ★ ยุทธจักรการศึกษากับกระบวนการพัฒนาหลักสูตร (ตอนที่ ๒) ๗๔

๖๕

กองทัพอิรักเข้ายึดครอง
ประเทศคูเวต 1990

- ★ ภาษาอังกฤษ..... ๗๙
- ★ วันหยุดสุดขีดของชีวิตนักเรียนนายร้อย..... ๘๓
- ★ เข้าใจ Low-Carb High-Fat Diet (LCHF Diet) ๘๖
- ★ นักบินซึ่งต้อง ๙๑
- ★ ไฟร์ไฟสงคราม..... ๙๕
- ★ ทำไมบวช (ตอนที่ ๒) ๑๐๐
- ★ มีของดีมาฝาก ๑๐๖
- ★ เคล็ดลับเกร็ดความรู้..... ๑๐๙
- ★ ใคร อะไร ที่ไหน..... ๑๑๐

พระราชกิจ ทูลกระหม่อมอาจารย์

๑

๒

๑ - ๒ พล.อ.หญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ มาทรงเป็นประธานในการแข่งขันเดิน-วิ่ง “เขาชะงอกชูเปอร์ฮาร์ดฟมารารอน ๖๑” ครั้งที่ ๒๔ ณ รร.จปร. เมื่อ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

๓

๔

๕

๖

๗

๘

๙

๑๐

๓ - ๑๐ พล.อ.หญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ มาทรงเป็นประธานในงาน “วันนิทรรศการวิชาการ รร.จปร. ๒๕๖๑” ณ โรงเรียน นนร. รร.จปร. เมื่อ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

พระราชกิจ ทูลกระหม่อมอาจารย์

๑๑

๑๒

๑๑ - ๑๓ พล.อ.หญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ มาทรงเป็นประธานในงานรำลึกวันเสด็จฯ ทรงเปิดโรงเรียนนายร้อยชั้นมัธยม ครอบคลุม ๑๐๙ ปี (๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๒) ณ หอประชุม รร.จปร. เมื่อ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๑

๑๓

๑๔

๑๕

๑๖

๑๗

๑๔ - ๑๗ พล.อ.หญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ มาทรงเกี่ยวข้าว ณ แปลงสาธิตการเกษตร รร.จปร. เมื่อ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

**ความสัมพันธ
กิจกรรมทั่วไป**

๑ - ๔ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เป็นประธานในการจัดกิจกรรมน้อมรำลึกพระมหากษัตริย์คุณ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร เนื่องในวันคล้ายวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๖๑ ณ หอประชุม โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๕ - ๘ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. เป็นประธานในพิธีมอบรางวัลการศึกษาเครื่องหมายเชิดชูเกียรติทางภารกิจฯ ประกาศนียบัตรนักเรียนบังคับบัญชา และรางวัลความประพฤติดี ให้แก่ นนร. ชั้นปีที่ ๕ ปีการศึกษา ๒๕๖๑ ณ หอประชุม รร.จปร. เมื่อ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๑

๑ - ๒ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. ให้การต้อนรับคณะ นนร.ร.นายร้อยรวมเหล่าญี่ปุ่น ในโอกาสเดินทางมาศึกษาวิชาการ และดูงานตามโครงการแลกเปลี่ยน นนร. ต่างประเทศ ประจำปี ๒๕๖๒ ณ ห้องศรีอยุธยา บก.รร.จปร. เมื่อ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

๓ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. ให้การต้อนรับคณะนายทหารหน่วยระดับยุทธวิธีของกองทัพเวียดนาม ในโครงการแลกเปลี่ยนการเยือนนายทหารระดับยุทธวิธีระหว่างกองทัพไทยและกองทัพเวียดนาม ณ ห้องรัตนโกสินทร์ บก.รร.จปร. เมื่อ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๖๑

๔ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. ให้การต้อนรับคณะ นนร.ร.นายร้อยปากีสถาน ในโอกาสเดินทางมาศึกษาวิชาการ และดูงานตามโครงการแลกเปลี่ยน นนร. ต่างประเทศ ประจำปี ๒๕๖๒ ณ ห้องศรีอยุธยา บก.รร.จปร. เมื่อ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๑

กิจกรรม นักเรียนนายร้อย

พลโท สิทธิพล ชินสำราญ ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เป็นประธานในพิธีอำลา ผู้บังคับบัญชา คณาจารย์ และพิธีโยนกระเป๋านักเรียนนายร้อย ชั้นปีที่ ๕ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๑ ณ ลานศาลาวงกลม หน้าหอประชุมโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๒๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

กิจกรรม นักเรียนนายร้อย

พลเอก อภิรัชต์ คงสมพงษ์ ผู้บัญชาการทหารบก เป็นประธานในพิธีประดับเครื่องหมายยศให้แก่นักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ ๕ (ตท.๕๕ จปร.๖๖) ที่สำเร็จการศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๑ ณ หอประชุมโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

ปฏิทินกิจกรรม รร.จปร. ที่สำคัญ

ห้วงเดือน พฤศจิกายน – ธันวาคม ๒๕๖๑

๑. ห้วงเดือน พฤศจิกายน - ธันวาคม ๒๕๖๑

พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ ทรงร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน ณ กองวิชาประวัติศาสตร์ ส่วนการศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ในวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ และ ในวันที่ ๑๓, ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๑

๒. วันศุกร์ที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เป็นประธานในการประกอบพิธีบวงสรวง การจัดงานเดิน - วิ่ง “เขาชะงอกชูเปอร์ฮาล์ฟมาราธอน รร.จปร.” ประจำปี ๒๕๖๑ ณ ศาลาวงกลม, พระราชานุสาวรีย์พ่อขุนผาเมือง และศาลเจ้าพ่อขุนด่าน

๓. วันอาทิตย์ที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ ทรงเป็นประธานในการแข่งขันเดิน-วิ่ง “เขาชะงอกชูเปอร์ฮาล์ฟมาราธอน รร.จปร.” ประจำปี ๒๕๖๑ เวลา ๐๙:๐๐ ณ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๔. วันอาทิตย์ที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

ผู้บัญชาการทหารบก และภริยา ร่วมเข้าเฝ้า ทูลละอองพระบาท และร่วมเดินตามเสด็จ พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในงาน เดิน - วิ่ง “เขาชะงอกชูเปอร์ฮาล์ฟมาราธอน รร.จปร.” ประจำปี ๒๕๖๑ ณ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๕. วันอาทิตย์ที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เป็นประธานในการปล่อยตัวนักวิ่ง ผู้เข้าแข่งขัน ระยะทาง ๓๒ กิโลเมตร เวลา ๐๕:๐๐ ณ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๖. วันอังคารที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ ทรงเป็นประธานในการจัดงานวันนิทรรศการวิชาการ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ณ โรงเรียนนักเรียนนายร้อย โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๗. วันอังคารที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ ทรงเกี่ยวข้าว ณ แปลงสาธิตการเกษตรโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๘. วันพุธที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

เสนาธิการ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เป็นผู้แทนผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ให้การต้อนรับคณะ ผู้อำนวยการสำนักฝึกและศึกษากรมยุทธการทหารบก ในโอกาสเดินทางมาตรวจเยี่ยม และประสานการปฏิบัติในการฝึกพร้อมหน่วยทหารรักษาพระองค์/เหล่าทัพ ปึงบประมาณ ๒๕๖๒ (กปร. ร๖.๖๒) ณ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๙. ระหว่างวันที่ ๑๘ - ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ เยือนสาธารณรัฐฝรั่งเศส - เสด็จฯ ไป เทียวบินที่จี ๙๓๐ ในวันจันทร์ที่ ๑๙ พ.ย.๖๑ เวลา ๐๐:๐๕ ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ (คืนวันอาทิตย์ที่ ๑๘ พ.ย.๖๑)

- เสด็จฯ กลับ เทียวบินที่จี ๙๓๑ ในวันศุกร์ที่ ๒๓ พ.ย.๖๑ เวลา ๐๖:๐๐ ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

- ในกรณีนี้ ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า และคณะผู้บังคับบัญชา เข้าเฝ้าฯ รับ - ส่งเสด็จฯ

๑๐. ระหว่างวันที่ ๒๖ - ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ เยือนสาธารณรัฐอินเดียนีเซีย

- เสด็จฯ ไป เทียวบินที่จี ๓๒๓ ในวันจันทร์ที่ ๒๖ พ.ย.๖๑ เวลา ๐๗.๐๐ น ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

- เสด็จฯ กลับ เทียวบินที่จี ๓๒๔ ในวันพฤหัสบดีที่ ๒๙ พ.ย.๖๑ เวลา ๑๖.๔๐ น ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

- ในการนี้ ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า และคณะผู้บังคับบัญชา เข้าเฝ้าฯ รับ - ส่งเสด็จฯ

๑๑. วันพฤหัสบดีที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ให้การต้อนรับคณะ ผู้ช่วยผู้บัญชาการทหารบก ในการเดินทางมาตรวจเยี่ยมงานด้านส่งกำลังบำรุง ของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ประจำปี ๒๕๖๑ ณ ห้องรัตนโกสินทร์ กองบัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๑๒. วันอังคารที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๑

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เป็นประธานในการ จัดกิจกรรมน้อมรำลึกพระมหากรุณาธิคุณ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร เนื่องในวันคล้ายวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๖๑ ณ หอประชุมโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๑๓. วันพุธที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๑

โรงเรียนนายเรืออากาศ ได้นำคณะนักเรียนนายเรืออากาศ จำนวน ๖ นาย เข้าเยี่ยมคำนับ ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า และหารือเกี่ยวกับข้อมูลปัญหาข้อขัดข้องรวมถึงข้อเสนอแนะในการย้ายที่ตั้งหน่วย ณ สำนักงานผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า กองบัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๑๔. วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๑

พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ร่วมฉายพระฉายาลักษณ์ร่วมกับนักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ ๕ และคณะผู้บังคับบัญชาโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ณ ลานหน้า กองบัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๑๕. วันอังคารที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๑

คณะนายทหารหน่วยระดับยุทธวิธีของกองทัพเวียดนาม จำนวน ๑๕ นาย เดินทางมาเยือนประเทศไทย ตามโครงการแลกเปลี่ยนการเยือนนายทหารระดับยุทธวิธีระหว่างกองทัพไทยและกองทัพเวียดนาม เข้าเยี่ยมคำนับผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ณ ห้องรัตนโกสินทร์ กองบัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๑๖. วันอังคารที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๑

คณะนักเรียนนายร้อยบังกลาเทศ จำนวน ๒๒ นาย เดินทางมาเยือนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เพื่อศึกษาดูงาน และศึกษากิจการ ตามโครงการแลกเปลี่ยนนักเรียนนายร้อยต่างประเทศ ประจำปี ๒๕๖๒ ในการนี้ คณะนักเรียนนายร้อยบังกลาเทศเข้าเยี่ยมคำนับผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ณ ห้องรัตนโกสินทร์ กองบัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๑๗. วันพฤหัสบดีที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๑

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เป็นประธานในพิธีมอบรางวัลการศึกษาและรางวัลความประพฤติของ นักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ ๕ ณ หอประชุม โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๑๘. วันพุธที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๑

พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงเป็นประธานในงานรำลึก วันเสด็จฯ ทรงเปิด โรงเรียนนายร้อยชั้นมัธยม ณ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๑๙. วันพุธที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๑

ผู้บัญชาการทหารบก เป็นประธานในพิธีประดับเครื่องหมายยศให้แก่ นักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ ๕ ประจำปี ๒๕๖๑ และกรุณาบรรยายพิเศษให้กับนายทหารใหม่ ในหัวข้อ “แนวทางในการรับราชการทหาร” ณ หอประชุม ส่วนการศึกษาโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๒๐. วันพฤหัสบดีที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๑

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เป็นประธานในการจัดงานเลี้ยงปีใหม่ ให้แก่กำลังพลและครอบครัว ณ สนามกีฬากลาง โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

เสนาศึกษา

ร้อยตรีหญิงสาริศา เขี้ยววงา

ปวงประชาเป็นสุขสานต์

พระมหากษัตริย์นักพัฒนา

กับวันดินโลก

World
Soil Day

วันที่ ๕ ธันวาคม ของทุกปี นอกจากจะเป็นวันพ่อแห่งชาติแล้ว ยังเป็นวันสำคัญของโลก อีกวันหนึ่ง นั่นคือ วันดินโลก หรือ World Soil Day เป็นวันรณรงค์ให้ทั่วโลกได้ตระหนักถึงความสำคัญของทรัพยากรดิน ที่มีต่อความอยู่รอดของมนุษยชาติ และสภาพแวดล้อมซึ่งทั่วโลกต่างก็เห็นถึงความสำคัญของดินที่มีประโยชน์อย่างมากต่อการพัฒนาด้านการเกษตร โภชนาการ และความมั่นคงทางอาหารทั้งในระดับประเทศและระดับโลก

วันดินโลก (World Soil Day) ถูกกำหนดขึ้นอย่างเป็นทางการตามมติขององค์การสหประชาชาติ ในระหว่างการประชุมคณะกรรมการด้านเศรษฐกิจและการเงินของที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติ สมัยสามัญที่ ๖๘ ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยกำหนดให้ในวันที่ ๕ ธันวาคม ของทุกปี เป็นวันดินโลก (World Soil Day) และกำหนดให้ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นปีดินสากล (International Year of Soils)

สาเหตุที่กำหนดให้วันที่ ๕ ธันวาคม ของทุกปีเป็นวันดินโลกนั้นก็ เนื่องจาก เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๕ มีการประชุมสภาโลกแห่งปฐพีวิทยา หรือ World Congress of Soil Science ครั้งที่ ๑๗ ณ กรุงเทพมหานคร ในการประชุมครั้งนี้ได้มีการหารือเรื่องการจัดตั้ง “วันดินโลก” โดยที่ประชุมคณะกรรมการสหภาพวิทยาศาสตร์ทางดินนานาชาติ หรือ International Union of Soil Sciences มีมติให้วันที่ ๕ ธันวาคม ซึ่งเป็นวันคล้ายวันพระราชสมภพของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เป็นวันดินโลกเพื่อสดุดีพระเกียรติคุณ

ของพระองค์ในการพัฒนาทรัพยากรดิน

ในการประชุมครั้งนี้ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพ โดยกรมพัฒนาที่ดิน สมาคมดินและปุ๋ยแห่งประเทศไทย และสหภาพวิทยาศาสตร์ทางดินนานาชาติ ร่วมกันจัดนิทรรศการเรื่อง “His Majesty the King's Vision, Leadership and Commitment on Sustainable Land Development Activities in Thailand” เพื่อแสดงให้เห็นทั่วโลกได้เห็นถึงพระอัจฉริยภาพของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชที่ทรงงานเพื่อประชาชนโดยเฉพาะการแก้ไขปัญหาดินผ่านโครงการศูนย์ศึกษาเพื่อการพัฒนาตามภาคต่าง ๆ อันเป็นการฟื้นฟูและพัฒนา ดินที่เสื่อมโทรม ทั้งดินเปรี้ยว ดินลูกรัง ดินดาน และดินเค็ม จนสามารถทำการเกษตรได้

และเมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๕ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชพระราชทานพระบรมราชวโรกาสให้ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร. สตีเฟน นอร์ทคลิฟท์ กรรมการบริหารและอดีตเลขาธิการ IUSS พร้อมคณะผู้บริหาร IUSS เข้าเฝ้า ทูลละอองธุลีพระบาท ทูลเกล้าฯ ถวายรางวัล “นักวิทยาศาสตร์ดินเพื่อมนุษยชาติ” (Humanitarian Soil Scientist) เป็นพระองค์แรกของโลก และกราบบังคมทูลเชิญให้ดำรงตำแหน่ง A life membership พร้อมกันนี้ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร. สตีเฟน นอร์ทคลิฟท์ ได้กราบบังคมทูลขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ วันที่ ๕ ธันวาคม ของทุกปี เป็นวันดินโลก

พระราชกรณียกิจของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมิให้ประชาชนเห็นได้ผ่านโครงการต่าง ๆ กว่า ๔,๐๐๐ โครงการ ซึ่งในแต่ละโครงการนั้นเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทั้งสิ้น อีกทั้งยังเป็นการพัฒนาและรักษาสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็น ดิน น้ำ ป่า อันเป็นการรักษาทรัพยากรของโลกให้มีใช้อย่างยั่งยืน ในเสนาศึกษาฉบับนี้จะนำเสนอโครงการที่เกี่ยวข้องกับดิน เพื่อเป็นการน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณที่มีต่อการพัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรดิน และเพื่อเป็นการรณรงค์ให้ประชาชนเห็นความสำคัญของดินในฐานะวันดินโลก

พระอัจฉริยภาพในการพัฒนา “ดิน” ของพระบาทสมเด็จพระ

พระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

๑. โครงการศูนย์ศึกษาวิธีการฟื้นฟูที่ดินเสื่อมโทรมเขาชะงุ้มอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดราชบุรี

โครงการนี้ตั้งอยู่ที่บ้านเขาชะงุ้ม อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นศูนย์ศึกษาวิจัยและทดลองวิธีการฟื้นฟูปรับปรุงดินที่เสื่อมโทรมให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้เกษตรกรที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงได้เรียนรู้วิธีการจัดการดิน น้ำ และพืชได้อย่างถูกต้อง ยั่งยืน และไม่กระทบต่อสิ่ง

แวดล้อม ซึ่งจะทำให้เกษตรกรมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ปัจจุบันศูนย์ศึกษาวิธีการฟื้นฟูดินเสื่อมโทรมเขาชะงุ้มได้เปิดให้ผู้สนใจเข้ามาศึกษาดูงานด้านการฟื้นฟูทรัพยากรดิน น้ำ และป่าไม้ ตลอดจนดูแปลงสาธิตการเกษตรทฤษฎีใหม่ตามแนวพระราชดำรินในพื้นที่อับฝนที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นต้นแบบให้แก่เกษตรกรที่ประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำในช่วงหน้าแล้ง

๒. โครงการศึกษาการทดลองการแก้ไขปัญหาดินเปรี้ยว อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดนครนายก

โครงการนี้ตั้งอยู่ที่ตำบลบ้านพรึก อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก ซึ่งพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระราชดำริ

ให้ใช้วิธีการทางธรรมชาติในการแก้ไขปัญหาดินเปรี้ยว โดยขุดสระลงตรง กลางพื้นที่และใช้วิธีถ่ายเทน้ำจากสระที่ ๑ ไปยังสระที่ ๒ เพื่อทดสอบว่าความเปรี้ยวจะลดลงหรือไม่ แล้วใช้ปูนมาร์ลช่วยปรับค่าความเป็นกรด-ด่าง (ค่าPH) ให้สูงขึ้นอย่างช้า ๆ หลังจากนั้นใส่ยูเรียเพื่อให้เกิดสาหร่ายซึ่งจะสามารถปรับสภาพน้ำให้ดียิ่งขึ้น ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้พระราชทานพระราชดำริให้มูลนิธิชัยพัฒนาดำเนินการศึกษาผลกระทบของการใช้เถ้าลอยลิกไนท์เพื่อแก้ไขปัญหาดินเปรี้ยวอีกด้วย

ปัจจุบันได้สรุปผลการศึกษาทดลองเพื่อเผยแพร่แก่เกษตรกร และจัดทำแผนแม่บทของโครงการ โดยจัดให้มีแผนการพัฒนาทั้งในด้านพืชไร่ พืชสวน และการประมง เพื่อให้เป็นศูนย์บริการวิชาการด้านการเกษตรในพื้นที่ดินเปรี้ยวอย่างครบวงจร รวมทั้งจัดทำแปลงสาธิตทางการเกษตรในบริเวณแหล่งชุมชนเพื่อให้เกษตรกรได้เข้ามาศึกษาดูงานได้มากยิ่งขึ้น

๓. โครงการหญ้าแฝก

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชได้ทรงศึกษาเรื่องการใช้หญ้าแฝกในการอนุรักษ์ดินและน้ำจากเอกสารของธนาคารโลกที่นาย Richard Grimshaw ได้ทูลเกล้าฯ ถวาย หลังจากนั้นได้พระราชทานพระราชดำริเกี่ยวกับหญ้าแฝกเป็นครั้งแรกกับ ดร.สุเมธ ตันติเวชกุล เลขาธิการสำนักงาน กปร. ในขณะนั้นว่า ให้ศึกษาทดลองปลูกหญ้าแฝก เพื่อป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน

และรักษาความชุ่มชื้นไว้ในดิน จากแนวพระราชดำริดังกล่าวจึงได้มีการจัดการทรัพยากรดินด้วยการปลูก “หญ้าแฝก” ในโครงการศูนย์ศึกษาวิธีการฟื้นฟูที่ดินเสื่อมโทรมเขาชะงุ้มอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดราชบุรี อีกทั้งยังได้นำไปศึกษาวิจัยและสาธิตในพื้นที่ต่าง ๆ ที่มีศูนย์ศึกษาการพัฒนาฯ ตั้งอยู่รวมทั้งโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริอื่น ๆ เช่น โครงการพัฒนาหญ้าแฝกในโครงการพัฒนาอ้อยตุง เป็นต้น

๔. โครงการศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิภพทองอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดนราธิวาส

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงรับทราบปัญหาดินเปรี้ยวในจังหวัดนราธิวาสที่ทำให้ไม่สามารถเพาะปลูกพืชได้ พระองค์จึงมีพระราชดำริให้ศึกษาวิจัยและพัฒนาดินพรุเพื่อแก้ไขปัญหาดินเปรี้ยว โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนาพื้นที่พรุซึ่งเป็นดินเปรี้ยวให้เป็นดินที่มี

คุณภาพ สามารถทำการเพาะปลูกได้

ศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิภพทอองอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ได้ทำการศึกษาวิจัยและปรับปรุงดินด้วยการ “แก้งดิน” คือ ทำให้ดินเปรี้ยวเป็นกรดจัดรุนแรงด้วยการทำให้ดินแห้งและเป็ยกสลับกัน โดยนำน้ำเข้าแปลงทดลองระยะหนึ่งและระบายน้ำออกให้ดินแห้งระยะหนึ่ง จากนั้นจึงปรับปรุงดินด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น ใช้ปูนขาวใส่ลงไปในดินแล้วคลุกเคล้าให้เข้ากัน ปูนขาวจะทำปฏิกิริยากับกรดกำมะถันในดินเกิดสารสะเทินทำให้ปริมาณกรดในดินลดลง นอกจากนี้ยังสามารถใช้น้ำจืดล้างกรดและสารพิษออกจากดินได้โดยตรง แต่วิธีการนี้จะใช้เวลานานกว่าใช้ปูนขาว เนื่องจากกรดจะชะล้างออกไปอย่างช้า ๆ แต่ได้ผลเช่นกัน

ปัจจุบันมีการนำผลการศึกษาทดลองไปขยายผลให้แก่ราษฎรในจังหวัดอื่น ๆ เช่น จังหวัดนครนายกจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นต้น ดังนั้น

“โครงการแก้งดิน” จึงเป็นโครงการที่ก่อให้เกิดประโยชน์กับราษฎรทั่วทั้งประเทศ

๕. ศูนย์ศึกษาการพัฒนาเขาหินซ้อนอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดฉะเชิงเทรา

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชพระราชทานแนวทางการดำเนินงานเพื่อพัฒนาให้ศูนย์ศึกษาการพัฒนาเขาหินซ้อนอันเนื่องมาจากพระราชดำริเป็นศูนย์ตัวอย่างในการพัฒนาด้านเกษตรกรรมที่สมบูรณ์ ทั้งการพัฒนาแหล่งน้ำ

พื้นที่ฟูป่า การพัฒนาดิน การวางแผนปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ โดยเกษตรกรและผู้ที่มีสนใจสามารถเข้าศึกษา ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม และนำไปปฏิบัติตามเพื่อพัฒนาอาชีพและพัฒนาพื้นที่ทำกินของตนเองได้

ศูนย์ศึกษาการพัฒนาเขาหินซ้อนอันเนื่องมาจากพระราชดำริได้ศึกษาทดลอง วิจัย โดยนำผลสำเร็จที่ได้ไปขยายผลสู่เกษตรกร เพื่อพัฒนาอาชีพช่วยให้ราษฎรมีฐานะความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้ประชาชนที่สนใจเข้ามาเยี่ยมชม ศึกษาเรียนรู้ และฝึกอบรมในด้านการเกษตร ซึ่งความรู้ที่ได้จากการอบรมสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงในพื้นที่ของตนเอง

ศูนย์ศึกษาการพัฒนาเขาหินซ้อนอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ดำเนินการโดยยึดแนวพระราชดำริเป็นแนวทางในการดำเนินงานเพื่อให้ได้องค์ความรู้ที่สอดคล้องกับภูมิสังคม และความต้องการของชุมชน อีกทั้งยังขยายผลความสำเร็จไปสู่ประชาชน เพื่อให้มีองค์ความรู้ในการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงให้ความสำคัญกับทรัพยากรดิน

ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ที่สนพระราชหฤทัยในวิทยาศาสตร์ทางดิน และผลสำเร็จจากการบริหารจัดการดินอย่างต่อเนื่องของพระองค์เป็นที่ยอมรับอย่างเป็นทางการทั้งในประเทศและระดับนานาชาติ

ข้อมูลจาก

เว็บไซต์มูลนิธิชัยพัฒนา www.chaipat.or.th

เว็บไซต์สำนักงาน กปร. www.rdpb.go.th

เว็บไซต์ www.เรารักพระเจ้าอยู่หัว.com

ปกิณกะงานพระเมรุมาศในหลวงรัชกาลที่ ๙

ตอน

จิตอาสา : ทำความดีด้วยหัวใจ

พ.อ.หญิง วันดี ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา

ต่อจากเล่มที่แล้ว

พระราชปณิธานของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร ที่ทรงห่วงใยความเป็นอยู่ของพสกนิกร รวมทั้งการสืบสานพระราชปณิธานพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ที่ทรงห่วงใยปัญหาทั่วหมและปัญหาการจราจรในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและจังหวัดต่าง ๆ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้หน่วยทหารมหาดเล็กรักษาพระองค์ฯ เข้าราชบริพารในพระองค์ หน่วยราชการในเขตพื้นที่ร่วมกับประชาชนในพื้นที่ ร่วมกันจัดสัปดาห์จิตอาสา ระหว่างวันที่ ๒๑ - ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ “เราทำความดีด้วยหัวใจ” โดยจัดระเบียบทำความสะอาด ขุดลอกคูคลองที่ตื้นเขิน กำจัดสิ่งกีดขวางทางน้ำ ปรับภูมิทัศน์พื้นที่สาธารณะประโยชน์ที่บริเวณรอบพระราชวังดุสิต เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพล อดุลยเดช บรมนาถบพิตร

จิตอาสา (Volunteer Spirit) หมายถึง ภาวะจิตใจของการมอบความดีงามทั้งปวงแก่เพื่อน

มนุษย์โดยสมัครใจ อิ่มใจ ซาบซึ้งใจ ปิติสุข พร้อมจะเสียสละเวลา แรงกาย และสติปัญญา ในการทำกิจกรรมหรือสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน และมีความสุขที่ได้ช่วยเหลือผู้อื่น เป็นจิตใจที่ไม่นิ่งดูดายเมื่อพบเห็นปัญหาหรือความทุกข์ยากที่เกิดขึ้นกับผู้คน บุคคลผู้มีจิตอาสา มีจิตใจที่เปี่ยมด้วยความดีความสงบ การเป็นคนมีจิตอาสา จะช่วยลด “ความเห็นแก่ตัว” หรือสภาพ “ตัวใครตัวมัน” ลงได้

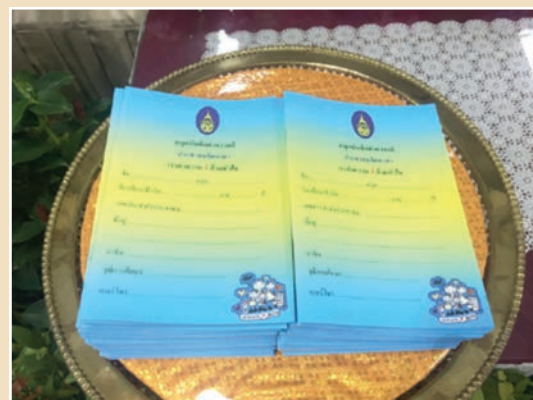
เสิร์ฟน้ำ เก็บขยะ ขนขยะ กวาดพื้นไปจนถึงเก็บผัก ตบชวาสั่งปฏิภูลที่ขวางทางน้ำในคลอง ประชาชน เจ้าของพื้นที่ร่วมด้วยช่วยกันคนละไม้ละมือจน สามารถพลิกฟื้นสิ่งแวดล้อมที่เต็มไปด้วยวัชพืชและ สิ่งปฏิภูลให้สะอาดหุสะอาดตาและถูกสุขอนามัย ที่สำคัญยังก่อเกิดเป็นจิตสำนึกแก่ประชาชนเจ้าของ พื้นที่ให้ดูแลรักษาความสะอาดพื้นที่ตัวเองอย่าง ยั่งยืนต่อไป ทุกคนได้รับความอิมใจ ที่ได้ทำความดี เพื่อส่วนรวม แต่ประการสำคัญที่สุด คือ การได้รับ พระราชทานหมวก ผ้าพันคอ และสมุดบันทึกความดี เป็นกำลังใจที่จะทำหน้าที่และเป็นแรงบันดาลใจไป

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานสิ่งของ ๓ สิ่งให้แก่ประชาชน จิตอาสาที่มาร่วมในโครงการนี้ คือ หมวกเก็บผ้าพันคอประชาชนจิตอาสา และสมุดบันทึกความดีพระราชทาน ซึ่งเป็นสิริมงคลแก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรม เป็นเครื่องเตือนสติให้เกิดสำนึกที่จะเป็นคนมีจิตอาสา มุ่งมั่นทำความดีงามแก่สังคม

โครงการสัปดาห์จิตอาสาดำเนินการมาแล้ว ๖ วัน ทหอยทำในสถานที่ต่าง ๆ โดยรอบพระราชวังดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพฯ ได้แก่ คลองส้มป่อย ชุมชนสุขุขทัยซอย ๙ ริมทางรถไฟจากคลองสามเสนถึงแยกยมราช ลานวัดสวัสดิวารีสีมาราม ชุมชนซอยไซดา และวัดโบสถ์

ปรากฏเป็นภาพความพร้อมเพรียง ภาพความร่วมมือร่วมใจ โดยเฉพาะภาคประชาชนที่มาลงทะเบียนเป็นจิตอาสา ระหว่างวันที่ ๒๑ - ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ มีจำนวนถึง ๗๒๑ คน ซึ่งมีตั้งแต่อายุ ๕ ขวบ ไปจนถึงอายุ ๘๑ ปี

บทบาทหน้าที่ของจิตอาสาแตกต่างกันไป แบ่งตามความถนัดและพลังกำลังที่จะทำได้ ตั้งแต่

พระราชปณิธาน ร.๑๐ สัปดาห์จิตอาสา ทำความดีด้วยหัวใจ

ภาพของทหาร ช่างราชการในพื้นที่ และประชาชนจิตอาสาที่ยอมเหนื่อยยาก สกปรก เปราะเปื้อน ได้รับการเผยแพร่ทางสื่อสารมวลชน เป็นการสร้างทัศนคติเชิงบวกต่อส่วนรวมที่เสมือนการถ่ายทอดความรัก สามัคคี ความเอื้ออาทรในสังคมไทย ต่อกันอย่างได้ผล

ชักชวนคนอื่น ๆ ให้มาร่วมกิจกรรมในลักษณะนี้ต่อไป วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ เป็นวันสุดท้ายของการทำกิจกรรมในโครงการสัปดาห์จิตอาสา ประชาชนจิตอาสาดำเนินการตัดแต่งกิ่งไม้ ปรับภูมิทัศน์บริเวณคลองรอบสนามม้านางเลิ้ง ถนนศรีอยุธยา และคลองเปรมประชากรหน้าวัดเบญจมบพิตร

เมื่อประชาชนทราบข่าวดังกล่าว จึงนำบัตร

ประชาชนไปลงทะเบียนเป็นจิตอาสาที่โรงเรียนสุโขทัย ซอยสุโขทัย ๒ ถนนสุโขทัย เขตดุสิต ทุกคนต่างตั้งใจเข้าร่วมทำกิจกรรมด้วยใจที่อยากทำความดีตามพระราชปณิธานของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ว่า “เราทำความดีด้วยหัวใจ” ยอดรวมประชาชนที่มาลงทะเบียนเป็นจิตอาสาตอนเริ่มแรกมีจำนวน ๗๒๑ ราย อายุตั้งแต่ ๕ ขวบจนถึง ๘๑ ปี ต่อมาประชาชนจิตอาสาเข้ามาเพิ่มรวมทั้งสิ้น ๑,๑๓๗ ราย

๗๗๐,๐๐๐ “จิตอาสา”

สวมเสื้อ “๕ สถิตินดวงใจไทยนิรันดร์”
“ทำความดีด้วยหัวใจ”

เฉลิมพระชนมพรรษา ๒๕ กรกฎาคม

ประชาชนที่เข้าร่วมโครงการจิตอาสา “เราทำความดีด้วยหัวใจ” ทุกคนได้รับพระราชทานเสื้อโปโลสีดำ หมวกแก๊ปพระราชทาน ผ้าพันคอ ประชาชนจิตอาสาพระราชทาน และสมุดบันทึกความดีพระราชทาน ใช้บันทึกความดีทุกครั้งและรวบรวมเป็นเกียรติประวัติของตน เพื่อส่งเสริมให้เกิดจิตสำนึกในการสร้างความดี เชิดชูคนทำความดี สร้างสังคมของคนดีที่คิดถึงประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน

สำหรับเสื้อพระราชทานนั้น สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานข้อความ “**ธ สถิตในดวงใจไทยนิรันดร์**” ที่ด้านหน้าของเสื้อ ส่วนด้านหลังของเสื้อพระราชทานภาพวาดฝีพระหัตถ์และพระปรมาภิไธยพร้อมข้อความ “**พระราชทาน**” และ “**๑๓ ต.ค. ๕๙**” ซึ่งเป็นวันสวรรคตของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร เพื่อเป็นพระราชอนุสรณ์ค่านึงถึงสมเด็จพระบรมราชชนกนาถและพระมหากษัตริย์คุณที่พระราชทานแก่ประชาชนชาวไทยในการบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ นายวิเชียร จันทรโณทัย ผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมาเชิญเสื้อยืดสีดำจำนวน ๑๓ ตัว ไปมอบให้กับกลุ่มเด็กนักเรียนจิตอาสาปลูกป่าของ

โรงเรียนนครบุรีวิทยา อำเภอครบุรี จังหวัดนครราชสีมา เป็นชุดแรก เนื่องจากเด็กนักเรียนกลุ่มดังกล่าว ได้ทำหน้าที่เป็นจิตอาสาช่วยกันปลูกป่าฟื้นฟูสภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ต่าง ๆ ของ อำเภอครบุรี ติดต่อกันมานานหลายปี หนึ่งในนักเรียนจำนวน ๑๓ คนนั้นคือ ด.ญ.ทัชชกร สิทธิชัยทญากร อายุ ๑๐ ปี นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔/๓ ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีความพิการทางด้านสายตา แต่มีจิตอาสาเปี่ยมล้น เธอร่วมกับเพื่อน ๆ ออกทำความดีด้วยการปลูกป่า

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร ทรงใส่พระทัยต่อการดำเนินงานของประชาชนจิตอาสาอย่างต่อเนื่อง วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๐ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ พลอากาศโท ภักดี แสงชูโต ผู้ช่วยราชเลขาธิการในพระองค์ฯ เชิญเสื้อยืดคอโปโลสีดำ “**ธ สถิตในดวงใจไทยนิรันดร์**” พระราชทานแก่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และผู้ว่าราชการจังหวัดต่าง ๆ จำนวน ๗๖ จังหวัด จังหวัดละ ๑๐,๐๐๐ ตัว รวม ๗๗๐,๐๐๐ ตัว อันหมายความว่า **ประชาชน ข้าราชการ และจิตอาสาทั่วประเทศ ๗๗๐,๐๐๐ คน สวมเสื้อ “ธ สถิตในดวงใจไทยนิรันดร์”** ประกอบกิจกรรมจิตอาสาบำเพ็ญประโยชน์ในการทำความดีให้แก่องค์คมส่วนรวมและประเทศชาติ

- (อ่านต่อเล่มหน้า) -

เสนาศึกษา

พันธเอกหญิง ชมขนาด เทียมพิภพ^๑

200 YEARS of U.S.- Thai Friendship

ของขวัญแห่งมิตรภาพ : สองศตวรรษแห่งความสัมพันธ์ ระหว่างสหรัฐอเมริกาและราชอาณาจักรไทย (พ.ศ. ๒๓๖๑ – ๒๕๖๑)

นับตั้งแต่จดหมายฉบับแรกที่พระยาสุรียวงค์มนตรี (ดิศ บุนนาค)^๒ มีไปถึงประธานาธิบดีเจมส์ มอนโร เมื่อ พ.ศ. ๒๓๖๑ (ค.ศ. ๑๘๑๘) จนกระทั่งถึง พ.ศ. ๒๕๖๑ (ค.ศ. ๒๐๑๘) สหรัฐอเมริกาและราชอาณาจักรสยามได้สถาปนาสัมพันธไมตรีระหว่างกันมาเป็นเวลาถึงสองศตวรรษ ตลอดระยะเวลาแห่งความสัมพันธ์นั้น ทั้ง ๒ ประเทศมีความสัมพันธ์ทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมวัฒนธรรมอย่างใกล้ชิดทั้งระดับรัฐบาลและเอกชน การศึกษาประวัติศาสตร์ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับสหรัฐอเมริกาก็มีความสำคัญ เนื่องจากสหรัฐอเมริกามีบทบาทอย่างมากบนเวทีระหว่างประเทศ และทั้งราชอาณาจักรไทยและสหรัฐอเมริกาต่างเป็นมหาพันธมิตรกันมาเป็นเวลาช้านานความสัมพันธ์

ของทั้ง ๒ ประเทศจึงมีผลอย่างยิ่งต่อปรากฏการณ์ทุกด้านที่เกิดขึ้นในโลกปัจจุบัน

ในวาระอันสำคัญนี้ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าร่วมกับสถานเอกอัครราชทูตสหรัฐอเมริกาประจำประเทศไทยจึงได้จัดการสัมมนาทางวิชาการเรื่อง “ของขวัญแห่งมิตรภาพ : สองศตวรรษแห่งความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐอเมริกาและราชอาณาจักรไทย และแนะนำโครงการหอจดหมายเหตุกองวิชาประวัติศาสตร์ ส่วนการศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าในพระราชดำริของพลเอกหญิง ศาสตราจารย์ ดร.สมเด็จพะเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี” ขึ้นในวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑ ณ อาคารกองวิชาประวัติศาสตร์ ส่วนการศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

^๑ บทความนี้เรียบเรียงจาก เอกสารประกอบการสัมมนาทางวิชาการ “ของขวัญแห่งมิตรภาพ : สองศตวรรษแห่งความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐอเมริกาและราชอาณาจักรไทย และแนะนำโครงการหอจดหมายเหตุกองวิชาประวัติศาสตร์ ส่วนการศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าในพระราชดำริของพลเอกหญิง ศาสตราจารย์ ดร.สมเด็จพะเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี” วันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑” ท่านที่สนใจรายละเอียดโปรดดู Histdept.crma.ac.th

^๒ ตรงกับรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว เนื้อหาในจดหมายคือ การแนะนำสินค้าที่พ่อค้าชาวอเมริกาควรจะนำมาขายในประเทศสยาม ในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เป็นสมเด็จพระยาบรมมหาประยูรวงศ์

พลเอกหญิง ศาสตราจารย์ ดร.สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงแสดงปาฐกถาพิเศษ เรื่อง “The Queen and the White City : สมเด็จพระพันวัสสาอัยยิกาเจ้ากับนครสีขาว”

การสัมมนาวิชาการเพื่อเฉลิมฉลองเนื่องในโอกาสครบรอบ ๒๐๐ ปีแห่งความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐอเมริกาและราชอาณาจักรไทยครั้งนี้ สืบเนื่องมาจากการที่พลเอกหญิง ศาสตราจารย์ ดร.สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีเสด็จฯ ทรงนำข้าราชการ และนักเรียนนายร้อย โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าฯ มณฑลทหารบกที่ ๑๖ “Great and Good Friends : ของขวัญแห่งมิตรภาพราชอาณาจักรไทย และ สหรัฐอเมริกา พ.ศ. ๒๓๖๑ – ๒๕๖๑” เพื่อเฉลิมฉลองวาระครบรอบ ๒๐๐ ปีความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐอเมริกาและราชอาณาจักรไทย ณ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในรัชกาลที่ ๙ พระบรมมหาราชวัง เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑

ในการสัมมนาประกอบด้วยการนำเสนอ บทความและนิทรรศการอันเป็นเครื่องแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐอเมริกาและราชอาณาจักรไทยการทบทวนความรู้ในเรื่องความสัมพันธ์ของทั้งสองประเทศ การนำเสนอเอกสารและแหล่งข้อมูลใหม่ ๆ สำหรับการศึกษา รวมไปถึงการเป็นเวทีให้

นักวิชาการสาขาที่เกี่ยวข้องได้มีโอกาสมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน และเป็นของขวัญแห่งมิตรภาพที่ทั้งสองประเทศมอบให้แก่กันโอกาสแห่งการเฉลิมฉลองครั้งสำคัญนี้

นับเป็นพระมหากรุณาธิคุณอย่างหาที่สุดมิได้ที่ พลเอกหญิง ศาสตราจารย์ ดร.สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี “ทูลกระหม่อมอาจารย์” ทรงแสดงปาฐกถาพิเศษเรื่อง “The Queen and the White City : สมเด็จพระพันวัสสาอัยยิกาเจ้ากับนครสีขาว” มีใจความสำคัญว่า สมเด็จพระศรีสวรินทิราบรมราชเทวี พระพันวัสสาอัยยิกาเจ้าทรงเป็นพระเจ้าลูกเธอรุ่นแรกในพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวซึ่งได้ทรงรับการศึกษาแบบตะวันตก ต่อมาพระองค์ได้ทรงตามเสด็จฯ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวในการเสด็จฯ เยือนต่างประเทศ เพื่อทรงทอดพระเนตรความเจริญรุ่งเรืองแบบตะวันตกและนำมาเปลี่ยนแปลงประเทศสยามให้ทันสมัยทัดเทียมนานาอารยประเทศ

The White City นครซีขาว
(ที่มาภาพ <https://upload.wikimedia.org>)

เนื่องจากพระองค์ทรงเป็นราชานารีซึ่งมีพระปรีชาสามารถในด้านวิชาการและศิลปหัตถกรรม พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวจึงทรงไว้วางพระราชหฤทัย ให้ทรงบริหารการจัดงานหัตถกรรมสตรีในงานนิทรรศการสินค้าแห่งสยาม (National Exhibition) ในโอกาสฉลองพระนครครบ ๑๐๐ปี พ.ศ. ๒๔๒๕ ซึ่งจัดที่ท้องสนามหลวง เป็นเวลา ๓ เดือน ต่อมาใน พ.ศ. ๒๔๓๖ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ทรงรับผิดชอบงานระดับนานาชาติ ซึ่งเป็นเหตุการณ์สำคัญในความสัมพันธ์ระหว่างราชอาณาจักรสยามกับนครชิคาโก และเป็นส่วนหนึ่งของความสัมพันธ์อันดีระหว่างไทยกับสหรัฐอเมริกา สหรัฐอเมริกาได้เชิญประเทศสยามอย่างเป็นทางการ เพื่อเข้าร่วมงาน "World's Columbian Exposition 1893 หรือ Chicago World's Fair 1893" ณ นครชิคาโก มลรัฐอิลลินอยส์ โดยมีสตีฟ พาล์มเมอร์ ประธานกรรมการผู้จัดงานฝ่ายสตรีได้เชิญเสด็จสมเด็จพระพันวัสสาฯ ให้ทรงอุดหนุนสตรีไทยไปร่วมมือจัดแสดงผลงานของสตรีไทยในงานนิทรรศการสินค้าโลกที่ชิคาโกด้วย

งาน World's Columbian Exposition 1893 หรือ Chicago World's Fair 1893 เป็นงานสำคัญเพื่อฉลอง ๔๐๐ ปี ที่คริสโตเฟอร์ โคลัมบัส ค้นพบทวีปอเมริกา และเพื่อแสดงว่านครแห่งนี้พ้นตัวจากอัคคีภัยครั้งใหญ่ พ.ศ. ๒๔๑๔ (ค.ศ. ๑๘๗๑) งาน

แสดงดังกล่าวมีจุดประสงค์เพื่อจัดแสดง ความก้าวหน้าทางอุตสาหกรรม เทคโนโลยีของประเทศตะวันตก กับจัดแสดงสินค้าสิ่งของและวัฒนธรรมจากอาณานิคม

งาน World's Columbian Exposition จัดระหว่างวันที่ ๑ พฤษภาคม - ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๓๖ (ค.ศ. ๑๘๙๓) รวม ๖ เดือน มีผู้เข้าชมงานถึง ๒๖ ล้านคน พื้นที่จัดงานรวม ๒.๔ ตารางกิโลเมตร อยู่ริมทะเลสาบมิชิแกนอาคารนิทรรศการที่สร้างในงานนี้ส่วนใหญ่เป็นศิลปะ Beaux Arts แบบฝรั่งเศส สีขาวติดตั้งไฟฟ้าในอาคารและตามถนนอย่างสว่างไสว ผู้คนจึงพร้อมใจกันเรียกว่า "นครซีขาว" (White City) งานนี้เป็นครั้งแรกที่จัดทำหอหรือศาลาของชาติต่าง ๆ ที่ไปร่วมงาน ซึ่งมีทั้งหมด ๔๖ ประเทศ รวมทั้งของประเทศสยาม

ในการจัดแสดง ราชอาณาจักรสยามได้จัดสร้างพลับพลาจำลอง ซึ่งเป็นที่เลื่องลือว่าเป็นสถาปัตยกรรมที่งดงามที่สุดแห่งหนึ่งในงาน ในพลับพลาสยามได้จัดแสดงสิ่งของต่าง ๆ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์จากการเพาะปลูก เช่น ข้าว ผลิตภัณฑ์จากป่าไม้ เช่น ตัวอย่างไม้ต่าง ๆ ยางไม้ งามช้าง และงานฝีมือเช่น เครื่องประดับมุก เครื่องถม ยานพาหนะ

งานศิลปะของสตรีสยามซึ่งจัดแสดงใน
Chicago World's Fair 1893

แบบต่าง ๆ ซึ่งกระทรวงเกษตรธิการเป็นผู้ดำเนินงานเตรียมการ

ส่วนศิลปหัตถกรรมสตรีจัดแสดงในอาคารแสดงศิลปหัตถกรรมสตรี สมเด็จพระพันวัสสาฯ ทรงเป็นแม่งานดำเนินการอย่างทันสมัย ในการเตรียมการสิ่งของเพื่อนำไปจัดแสดงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้มีการประชุมกรรมการฝ่ายสตรีเพื่อระดมความคิดและแบ่งงานกันไปทำตามความถนัดสิ่งของที่สตรีไทยนำไปจัดแสดง เช่น งานร้อยดอกไม้ แห่เครื่องชุน แบ่การปักไหมเครื่องหอม เครื่องเสื้อเครื่องทอ เครื่องลูกปัด เครื่องปั้น เครื่องขึ้นผึ้ง เครื่องย้อมสีเยลลี่ แยม น้ำพริก เครื่องแช่อิ่ม เครื่องหยองเครื่องฉาบ เครื่องกวน ผลไม้ดองและเครื่องบุหรี

หลังจากงาน Chicago World's Fair 1893 เป็นเวลา ๑๒๐ ปี ใน พ.ศ. ๒๕๕๖ (ค.ศ. ๒๐๑๓) พลเอกหญิง ศาสตราจารย์ ดร.สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีได้เสด็จฯ งานนิทรรศการ “Siam: The Queen and The White City” เพื่อเฉลิมฉลองครบรอบ ๑๒๐ ปี แห่งงานนิทรรศการเวสต์โคสต์เบียนเอ็กซ์โปซีชัน ๑๘๙๓ ณ พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์แห่งนครชิคาโก นครชิคาโก สหรัฐอเมริกา ระหว่างวันที่ ๑๕ - ๑๗ และ ๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๖

ในงานนิทรรศการ “Siam : The Queen and The White City” ครั้งนี้ นับเป็นโอกาสที่สำคัญอีกครั้งที่ผู้เข้าชมงานจะได้ชื่นชมศิลปะและวัฒนธรรมอันงดงามของไทย พร้อมทั้งเป็นเครื่องแสดงให้เห็นถึงความสืบเนื่องของการที่ประชาชนในประเทศอีกซีกโลกหนึ่งได้มีโอกาสแสดงวัฒนธรรมอันงดงามให้ประชาชนในซีกโลกตรงกันข้าม ผู้ซึ่งไม่เคยรู้จักกันเลย ให้เป็นที่ประจักษ์ จากศตวรรษที่แล้ว สู่ศตวรรษปัจจุบัน

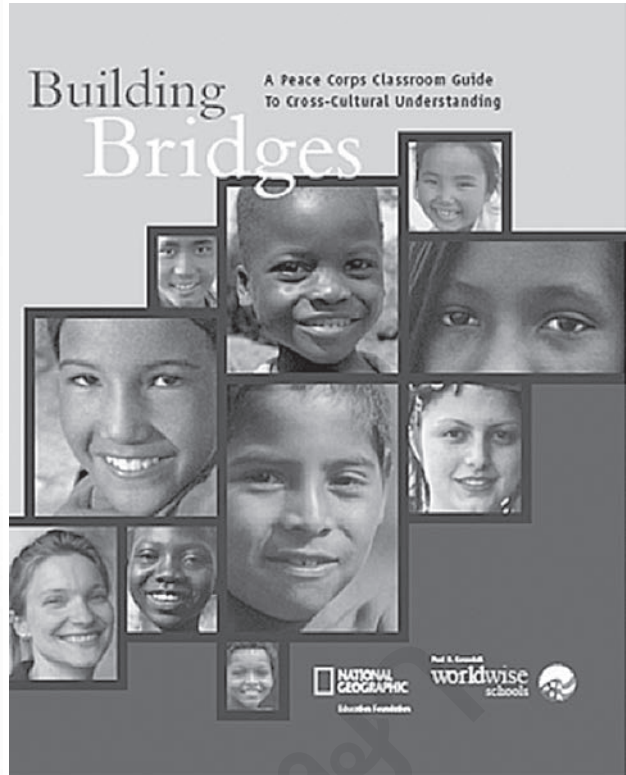
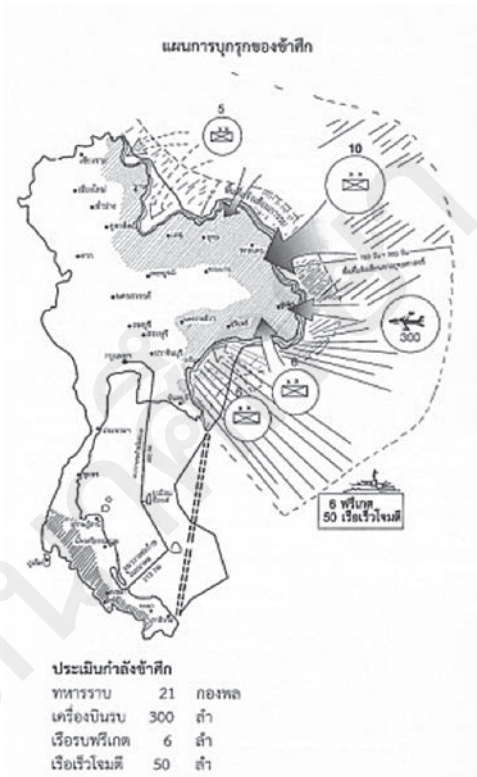
ในการเจริญสัมพันธ์ไมตรีที่สืบเนื่องมายาวนานระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกานั้น นายปีเตอร์เฮย์มอนด์ (Peter Haymond) อุปทูต

สหรัฐอเมริกาประจำประเทศไทย และนายอาร์ฟแอล. บอยซ์ (Ralph L. Boyce) อดีตเอกอัครราชทูตสหรัฐอเมริกาประจำประเทศไทยได้นำเสนอไว้ในปาฐกถาน่าอย่างน่าสนใจนับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๓๖๑ (ค.ศ. ๑๘๑๘) เมื่อพระยาสุรียวงศ์มนตรี (ดิศ บุนนาค) ได้มีจดหมายถึงประธานาธิบดีเจมส์ มอนโร การทำสนธิสัญญาไมตรีและพาณิชย์ระหว่างสหรัฐอเมริกากับราชอาณาจักรสยาม พ.ศ. ๒๓๗๖ (ค.ศ. ๑๘๓๓) ซึ่งเป็นสนธิสัญญาฉบับแรกที่รัฐบาลสหรัฐอเมริกากระทำกับรัฐบาลของประเทศในเอเชีย บทบาทของมิชชันนารีในการเปลี่ยนแปลงประเทศสยามให้ทันสมัย บทบาทของที่ปรึกษาราชการชาวอเมริกันในราชสำนักสยามซึ่งทำให้สยามเป็นที่ยอมรับบนเวทีการเมืองโลก ความร่วมมือในทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมวัฒนธรรมในช่วงสงครามโลกครั้งที่ ๒ ยุคสงครามเย็น ตลอดจนในภูมิภาคอินโด - แปซิฟิกในเวลาปัจจุบัน

สอดคล้องกับการนำเสนอในส่วนต่อมาในหัวข้อเรื่อง “ประสบการณ์ ๒๐๐ ปีแห่งความสัมพันธ์ระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา : Hard policy VS Soft policy” ซึ่งให้ภาพแสดงความสัมพันธ์ทั้งในระดับรัฐบาลต่อรัฐบาล กับระดับประชาชนต่อประชาชน

การสัมมนาในส่วนนี้ประกอบด้วยการอภิปรายของท่านอดีตผู้บัญชาการทหารสูงสุด พลเอกสายหยุด เกิดผลเรื่อง “ความสัมพันธ์ยุคสงครามเย็นไทย-สหรัฐอเมริกา” ของพันเอกหญิงรองศาสตราจารย์ ชมนาด เทียมพิภพ เรื่อง “บทเรียนจากการทำงานของหน่วยอาสาสมัครสันติภาพสหรัฐอเมริกาประจำประเทศไทยในยุคสงครามเวียดนาม” และของนายจิ้น นิกสัน (Gene Nixon) ผู้อำนวยการหน่วยสันติภาพสหรัฐอเมริกาประเทศไทย

ประสบการณ์ของพลเอกสายหยุด เกิดผล นับว่าเป็นข้อมูลทางประวัติศาสตร์ความสัมพันธ์ทางทหารระหว่างราชอาณาจักรไทย-สหรัฐอเมริกา

Hard policy VS Soft policy

ในยุคสงครามเย็นที่สำคัญเป็นอย่างยิ่ง ดังความบางตอนที่ท่านนำเสนอว่า

สหรัฐอเมริกาเน้นย้ำอยู่เสมอว่าความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐอเมริกากับราชอาณาจักรไทยเป็นความสัมพันธ์พิเศษ เหมือนกับสหรัฐอเมริกามีความสัมพันธ์กับประเทศ NATO โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคสงครามเย็นนั้น สหรัฐอเมริกามีนโยบายต่อผู้ฝ่ายคอมมิวนิสต์ที่เรียกว่า “การป้องกันไกลบ้าน” (Forward Strategy) เป็นยุทธศาสตร์หลัก สหรัฐอเมริกาได้จัดตั้งองค์การป้องกันร่วมกันกับประเทศเสรีประชาธิปไตยในภูมิภาคต่าง ๆ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้จัดตั้งองค์การ SEATO ขึ้น และต่อมาได้มีการลงนามสนธิสัญญาที่เรียกว่า “ถนัด-ริชต์” พ.ศ. ๒๕๐๕ (ค.ศ. ๑๙๖๒) ซึ่งเป็นข้อตกลงให้สหรัฐอเมริกาส่งอาวุธยุทโธปกรณ์ และที่ปรึกษาทางทหารมาช่วยเหลือทางทหารของประเทศไทย ที่

เรียกว่า “MAP- Military Assistance Program” กองทัพอไทยได้รับการช่วยเหลือโดยการปรับปรุงการจัดการฝึก การส่งกำลังบำรุง และการบริหารอย่างทหารอเมริกัน ซึ่งเป็นมาตรฐานสากล โดยเฉพาะเรื่อง “มาตรฐานการจัด” (Troop Basis) เกี่ยวกับยศชั้นต้องสัมพันธ์กับหน้าที่ มีผลให้กองทัพอไทยเป็นกองทัพที่ทันสมัย

แม้เมื่อมีการชุมนุมขับไล่ทหารอเมริกันออกจากประเทศไทยในทศวรรษ ๑๙๗๐ ความสัมพันธ์ระหว่างทหารไทยกับทหารสหรัฐอเมริกายังคงมีความสัมพันธ์กันอยู่เช่นเดิม เนื่องจากทหารไทยในขณะนั้นมีแค่กำลังพล ส่วนอาวุธ กระสุนนั้นจะสามารถใช้ต่อผู้ได้เพียงไม่กี่วัน จำเป็นจะต้องได้รับการช่วยเหลือจากสหรัฐอเมริกา นอกจากนั้นการขับไล่สหรัฐอเมริกาคอกจากประเทศไทยก็กลับกลายเป็นผลดี เนื่องจากฝ่ายคอมมิวนิสต์ไม่สามารถ

พิพิธภัณฑ์หมอเจ้าฟ้า ณ โรงพยาบาลแมคคอมมิค

โฆษณาอ้างว่า สหรัฐอเมริกาจะมายึดครองประเทศไทยได้ ด้วยความช่วยเหลือทหารของสหรัฐอเมริกา นี้เอง ประเทศไทยจึงสามารถยืนหยัดต่อสู้ จนกระทั่งสงครามเย็นสิ้นสุดลง

ในขณะที่ฟลเอกสายหยุด เกิดผลได้นำเสนอความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐอเมริกากับราชอาณาจักรไทยระหว่างยุคสงครามเย็นในลักษณะ “Hard policy” นั้น พันเอกหญิง รองศาสตราจารย์ ชมนาด เทียมพิภพ และนายจิ้น นิกสัน (Gene Nixon) ผู้อำนวยการหน่วยสันติภาพสหรัฐอเมริกา ประเทศไทยได้นำเสนอความสัมพันธ์ในยุคเดียวกันในลักษณะ “Soft policy” ระดับประชาชนกับประชาชน ผ่านการพิจารณาภารกิจของหน่วยอาสาสมัครสันติภาพ ซึ่งรัฐบาลสหรัฐอเมริกาได้สถาปนา

ขึ้นใน พ.ศ. ๒๕๐๔ (ค.ศ. ๑๙๖๑) ตามนโยบายต่างประเทศแบบอุดมคติ ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อรักษาผลประโยชน์ของสหรัฐอเมริกา ควบคู่ไปกับช่วยเหลือประชาชนในประเทศที่กำลังพัฒนาทั่วโลกให้มีชีวิตที่ดี

พันเอกหญิง รองศาสตราจารย์ ชมนาด เทียมพิภพ และนายจิ้น นิกสัน ได้ชี้ให้เห็นว่า การดำเนินงานและการปฏิบัติการกิจของอาสาสมัครสันติภาพอเมริกันได้สร้างผลทางอุดมคติที่สำคัญในการดำเนินความสัมพันธ์ในระดับประชาชนกับประชาชนของทั้งสองประเทศ และที่สำคัญคือ การที่ผู้คนซึ่งมีวิถีวัฒนธรรมแตกต่างกัน ได้เรียนรู้ และเข้าใจซึ่งกันและกันทั้งในทางบวกและทางลบ รวมทั้งยังอาจได้บทสรุปของแนวทางในการทำงาน

พัฒนาเพื่อความก้าวหน้าแห่งสังคมร่วมกันอีกด้วย ประชาชนชาวไทยที่เติบโตอยู่ในยุคทศวรรษ ๑๙๖๐ - ๑๙๗๐ หลายคนอาจจะเคยได้เกี่ยวข้องกับอาสาสมัครสันติภาพชาวอเมริกัน อาจเป็นลูกศิษย์ เป็นคนไข้ เคยร่วมงาน ได้พูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นโดยตรง หรือเพียงแค่เฝ้ามอง สงสัย ชื่นชม “ครูฝรั่ง” “หมอฝรั่ง” หรือ “นายช่างฝรั่ง” เหล่านี้และหลายคนคงเข้าใจดีว่า อาสาสมัครสันติภาพชาวอเมริกันคือ ผู้ก่อปรด้วยอุดมการณ์ในการอุทิศตนเพื่อปฏิบัติภารกิจอันยากลำบาก แม้ว່ว่าผลงานของอาสาสมัครสันติภาพจะไม่สามารถประเมินได้ด้วยมาตรวัดทางวัตถุ แต่อาสาสมัครสันติภาพได้เป็นผู้บุกเบิกในการสร้างสะพานเชื่อมสัมพันธ์ไมตรีระหว่างชาวไทยและชาวอเมริกันอย่างแท้จริง

ในภาคบ่ายเป็นการสัมมนาซึ่ง “พินิจ ๒๐๐ ปีแห่งความสัมพันธ์ระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกาจากเอกสารทางประวัติศาสตร์” โดย ผู้ร่วมอภิปรายประกอบด้วย อาจารย์ วิภัลย์ พงศ์พนิตานนท์ เรื่อง “เอกสารเกี่ยวกับสมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก ณ หอจดหมายเหตุ คณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล” ผู้ปกครองชยันต์ หิริฎพันธ์ เรื่อง “เอกสารความสัมพันธ์ไทย - สหรัฐอเมริกาในหอจดหมายเหตุ มหาวิทยาลัยพายัพ” และ พลตรี ศาสตราจารย์ ดร.ศรศักดิ์ ชูสวัสดิ์ เรื่อง “แนะนำเอกสารชุดสำคัญในหอจดหมายเหตุ กองวิชาประวัติศาสตร์ ส่วนการศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า”

อาจารย์วิภัลย์ พงศ์พนิตานนท์ หัวหน้างานจดหมายเหตุและพิพิธภัณฑ์ คณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาลได้อภิปรายในส่วนของเอกสารเกี่ยวกับสมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก กับความสัมพันธ์กับสหรัฐอเมริกา อันเนื่องมาจากพระกรณียกิจด้านการแพทย์ การสาธารณสุข และการอุดมศึกษา ได้แก่สำเนาสมุด

บันทึกและรายงาน เช่น สมุดปูมเดินเรือวิคตอเรีย หลุยส์, A Sanitary survey of the City of Gloucester, Massachusetts, โครงสร้างกองเรือรบ, สมุดบันทึกรายวิชาต่าง ๆ เมื่อทรงศึกษาที่มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด เอกสารจดหมายเหตุ ชุด ทุนวิทยาศาสตร์แห่งแพทย์ เมื่อสมเด็จพระบรมราชชนกมีพระชนมายุ ๒๘ พรรษา ทรงจัดสรรเงินจำนวน ๒๐๐,๐๐ บาท ให้แก่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เรียกว่า ทุนวิทยาศาสตร์แห่งแพทย์ เพื่อเป็นทุนการศึกษาสำหรับนิสิต อาจารย์ไปศึกษาต่อด้านวิทยาศาสตร์ สำเนาเอกสารจดหมายเหตุจากหอจดหมายเหตุร็อกกีเฟลเลอร์ (Rockefeller) สำเนาเอกสารจากสำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ ชุดเอกสารบทความการบรรยายเนื่องในวันมหิดล และบทความพิเศษและสำเนาเอกสารจดหมายเหตุจากแหล่งต่าง ๆ

เอกสารเกี่ยวกับสมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก ที่เกี่ยวข้องกับสหรัฐอเมริกาอยู่ในชุดเอกสารไทยในสหรัฐอเมริกา ที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งคือ ชุดเอกสาร ROCKEFELLER ARCHIVE CENTER สำเนาเอกสารจากหอจดหมายเหตุร็อกกีเฟลเลอร์ และชุดเอกสารบทความการบรรยายเนื่องในวันมหิดล และบทความพิเศษซึ่งนักเรียนไทยในอเมริกาหลายคนที่เป็นทั้งนักเรียนทุนส่วนพระองค์สมเด็จพระบรมราชชนก นักเรียนทุนจากหน่วยงานอื่น และนักเรียนทุนส่วนตัว ได้รับเชิญบรรยายและเขียนบทความพิเศษเนื่องในวันมหิดล

บันทึกการบรรยายและบทความดังกล่าว ทำให้ได้ทราบถึง พระราชจริยาวัตร พระราชาวิบาท หรือเรื่องอื่น ๆ ในสมเด็จพระบรมราชชนก ระหว่างที่ทรงศึกษาชั้นเตรียมแพทย์และวิชาการสาธารณสุข ณ นครบอสตัน มลรัฐแมสซาชูเซตต์ พ.ศ. ๒๔๕๙ - ๒๔๖๔ (ค.ศ. ๑๙๑๖ - ๑๙๒๑)

ภารกิจของมิชชันนารีอเมริกันในประเทศไทย เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่งในการศึกษา

ประวัติศาสตร์ความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐอเมริกา กับราชอาณาจักรไทย ในประเด็นนี้ ผู้ปกครองชั้นนิต หิริญพันธ์ นักบทโทรทัศน์ ผู้ดำเนินการหอ จดหมายเหตุ มหาวิทยาลัยพายัพ ได้นำเอกสาร ในการสัมมนาว่าเอกสารของคณะมิชชันที่เข้ามา ประกาศเผยแผ่คริสต์ศาสนาในประเทศไทย ประกอบด้วยบันทึกเรื่องราวการประกาศเผยแผ่ คริสต์ศาสนา พระคัมภีร์ บทสวด เพลงที่ใช้ร้องใน โบสถ์ คำสอนทางศาสนา อย่างไรก็ตามเอกสาร สำคัญที่ยกตัวอย่างคือ

๑. ลายพระหัตถ์ของรัชกาลที่ ๔ ในขณะที่ ทรงผนวชอยู่ เป็นหนังสือที่เขียนไปถึง ศาสนาจารย์ นายแพทย์ ซามูเอลเรโนลด์ เฮาส์ (Rev. Dr. Samuel Reynolds House M.D.) เพื่อเชิญชวนไปร่วมงานพระราชทานเพลิงศพพระมารดาของกรมพระปรมาธิบดีชิโนรส หนังสือฉบับนี้แสดงถึงพระอัจฉริยภาพของเจ้าฟ้ามงกุฎในด้านภาษาอังกฤษ (ภาษาอังกฤษที่เรียนจากมิชชันนารีอเมริกัน) ความมีน้ำพระทัยที่กว้างขวางในเรื่องศาสนา

๒. “ใบเบิกกล่อง” ของศาสนาจารย์ นายแพทย์ ซามูเอลเรโนลด์ เฮาส์ ซึ่งออกให้โดยเจ้าพระยานิกรบดินทรมหากัลยาณมิตร สมุหนายก เข้าใจว่าหนังสือฉบับนี้ออกให้ใน พ.ศ. ๒๓๙๖ (ค.ศ. ๑๘๕๓) เป็นหนังสืออนุญาตให้ศาสนาจารย์ นายแพทย์เฮาส์ เดินทางออกนอกกรุงเทพฯ ไปยังเมืองนครราชสีมา หนังสือฉบับนี้เขียนบนกระดาษสาไทย (กระดาษไร่กรด) ด้วยดินสอ ประทับตราราชสีห์ แสดงถึงความไว้วางใจของรัฐบาลไทยที่มีต่อมิชชันนารีอเมริกัน เพรสไบทีเรียนว่าจะไม่เป็นภัยต่อประเทศ ให้ความสะดวกในการทำพันธกิจของคณะมิชชัน

๓. ในสมัยรัชกาลที่ ๕ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๒๕ (ค.ศ. ๑๘๘๒) พระยาราชวราณุกุลวิบูลภักดีพิริยภาหะราช ปลัดทูลฉลองกรมมหาดไทย ได้ออกหนังสือเบิกกล่องให้กับ Miss Sarah Catherine Wirt (ภายหลังสมรสกับนายแพทย์พีเพิลส์) ที่จะเดินทางขึ้นไป เชียงใหม่ หนังสือใบเบิกกล่องของแฮมมพีเพิลส์ออก

นิทรรศการ “The Queen and the White City : สมเด็จพระพันวัสสาอัยยิกาเจ้ากับนครสีขาว” จำลอง ทรงพระกรุณา ฯ พระราชทานสิ่งของและอาหารเหมือนที่จัดแสดงใน Chicago World’s Fair 1893)

หลังใบเบิกกล่องของศาสนาจารย์ นายแพทย์เฮาส์ ประมาณ ๓๐ปีหนังสือทั้งสองฉบับเป็นสิ่งที่ทำให้ และสนับสนุนความรู้ในเรื่องต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องภาษา หรือความเติบโตทางด้านเทคโนโลยี สินค้าต่างประเทศที่ถูกนำมาใช้ในการ ดำเนินการด้านต่าง ๆ ที่สำคัญเป็นหลักฐานยืนยัน ความสัมพันธ์ที่ติระหว่างสยามกับสหรัฐอเมริกา

๔. หนังสือแบบเรียนภาษาคำเมืองของ ศาสนาจารย์ นายแพทย์บริกส์ พิมพ์ครั้งแรกใน พ.ศ. ๒๔๔๗ (ค.ศ. ๑๙๐๔) ที่จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นที่ตั้งของโรงพิมพ์ของคณะมิชชัน โรงพิมพ์นี้ในตอนเริ่มต้นพิมพ์เอกสารต่าง ๆ ในภาษาอังกฤษและภาษา เมือง ต่อมาได้เปลี่ยนเป็นภาษาอังกฤษและภาษาไทย ซึ่งทำให้ภาษาไทยแพร่หลายมากขึ้นในภาคเหนือ ช่วยสนับสนุนนโยบายสร้างความเป็นหนึ่งเดียวของสยาม (โรงเรียนของคณะมิชชันที่เคยสอนด้วย คำเมืองก็เปลี่ยนมาสอนเป็นภาษาไทย) ซึ่งให้เห็นว่า ศาสนาจารย์ นายแพทย์บริกส์เขียนภาษาเมืองโดย ได้รับอิทธิพลจากภาษาไทย และภาษาอังกฤษ

๕. บทบาทที่สำคัญของศาสนาจารย์ นาย

แพทเธียบริกส์ มิซซันนารีสังกัดอเมริกันเพรสไบทีเรียน ก็คือการช่วยเมืองเชียงรายได้รอดพ้นจากการโจมตีของโจรเงี้ยวในปี พ.ศ. ๒๔๕๕ (ค.ศ. ๑๙๑๒) เป็นการช่วยชีวิตคนสยามทั้งหมดในเมืองเชียงรายได้เวลานั้น

ผู้อภิปรายเรื่องสุดท้ายคือ พลตรี ศาสตราจารย์ ดร.ศรศักดิ์ ชูสวัสดิ์ ได้นำเสนอที่มา ประเภทเอกสาร เอกสารจดหมายเหตุจากต่างประเทศเกี่ยวกับประเทศไทยชุดสำคัญ หอจดหมายเหตุ กองวิชา ประวัติศาสตร์ ส่วนการศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าเฉพาะเอกสารจดหมายเหตุจากสหรัฐฯ ที่หอจดหมายเหตุ กองวิชาประวัติศาสตร์ ฯ มีให้บริการ และให้ข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐอเมริกากับราชอาณาจักรไทย ซึ่งผู้นำเสนอแนะนำในการสัมมนาครั้งนี้ ได้แก่

๑. สำเนาเอกสารจดหมายเหตุ หอจดหมายเหตุแห่งชาติสหรัฐฯ

๑.๑ ไมโครฟิล์ม (เหตุการณ์ระหว่าง พ.ศ. ๒๓๔๔ - ๒๕๐๑ : ค.ศ. ๑๘๐๑ - ๑๙๕๘) ได้แก่ หมวด RG 59 General Records of the Department of State และ RG 84 Records of the Foreign Service Posts of the Department of State

๑.๒ เอกสารถ่ายสำเนา หมวด RG 59 General Records of the Department of State ประกอบด้วยเอกสารจดหมายเหตุในช่วงสงครามโลกครั้งที่ ๒ จำนวนมาก และรายงานการเมืองรายเดือน (Monthly Political Report) (พ.ศ. ๒๔๗๔ - ๒๔๘๔ : ค.ศ. ๑๙๓๑ - ๑๙๔๑)

๑.๓ เอกสารถ่ายสำเนา RG 151 Records of the Bureau of Foreign and Domestic Commerce; Records Relating to Commercial Attaché's Report, Siam (Bangkok)

ชุดสำคัญคือ Economic and Trade Notes, Special Report, Weekly Report (พ.ศ.

๒๔๗๓ - ๒๔๗๖ : ค.ศ. ๑๙๓๐ - ๑๙๓๓)

๑.๔ ไมโครฟิล์ม RG 226 Records of the Office of Strategic Services : Washington Director's Office (หมายเลขไมโครฟิล์ม M1642)

๒. หนังสือเล่ม

- Foreign Relations of the United States : Diplomatic Papers. (FRUS)

- บันทึกความทรงจำ (Memoire) ของบุคคลสำคัญ เช่น Navigating the Rapids, 1918-1971 : From the Papers of Adolf A. Berle เป็นบันทึกของ Adolf A. Berle ผู้ช่วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐฯ (Assistant Secretary of State, 1938-1944), Years of renewal เป็นบันทึกของ Henry Kissinger รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐฯ (Secretary of State, 1973-1977) และ Brief Authority : Excursions of a Common Man in a Uncommon World เป็นบันทึกของ Edward F. Stanton เอกอัครราชทูตสหรัฐฯ ประจำประเทศไทย ค.ศ. ๑๙๔๖ - ๑๙๔๗

- Bangkok Calendar by Dan Beach Bradley (ฉบับ ค.ศ. ๑๙๖๒ - ๑๙๗๑) ไมโครฟิล์ม และสำเนาจากไมโครฟิล์ม

การสัมมนาทางวิชาการเพื่อเฉลิมฉลองเนื่องในโอกาสครบรอบ ๒๐๐ ปีแห่งความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐอเมริกาและราชอาณาจักรไทยเรื่อง "ของขวัญแห่งมิตรภาพ : สองศตวรรษแห่งความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐอเมริกาและราชอาณาจักรไทย และแนะนำโครงการหอจดหมายเหตุกองวิชาประวัติศาสตร์ ส่วนการศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าในพระราชดำริของพลเอกหญิง ศ.ดร. สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ไทย" ในครั้งนี้ นับว่าบรรดุมารกิจในการศึกษาประวัติศาสตร์ความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐอเมริกากับราชอาณาจักรไทย การเผยแพร่เอกสารและแหล่งข้อมูลใหม่ในการศึกษาประวัติศาสตร์ความ

สัมพันธ์ระหว่างสหรัฐอเมริกากับราชอาณาจักรไทย การเฉลิมฉลองเนื่องในโอกาส ๒๐๐ ปีแห่งความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐอเมริกากับราชอาณาจักรไทย และการสร้างเวทีและเครือข่ายทางความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐอเมริกาและราชอาณาจักรไทย ในระดับประชาชนไทยสู่ประชาชน

แม้ว่าเวลาแห่งความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐอเมริกาและราชอาณาจักรไทยจะผ่านมาถึงสองศตวรรษแล้ว หากเรื่องราวอันเป็นเครื่องแสดง “ของขวัญแห่งมิตรภาพ” ซึ่งประชาชนชาวไทยและชาวอเมริกันมอบให้แก่กัน คงจะมีการสืบสานต่อไปไม่มีที่สิ้นสุดชั่วลูกชั่วหลาน เหมือนดังที่พลเอกหญิง ศาสตราจารย์ ดร.สมเด็จพะเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีทรงแสดงปาฐกถาในการสัมมนาครั้งนี้ ความบางตอนว่า

...ข้าพเจ้าผู้เป็นเหลนสมเด็จพระพันวัสสาฯ ได้ถ่ายภาพร่วมกับเหลนของมิสซิสพาล์มเมอร์ ชื่อ นาย พอตเตอร์พาล์มเมอร์ ที่สี่ (Potter Palmer IV) ซึ่งขณะนี้เสียชีวิตไปแล้ว และได้บรรยายพระราชประวัติและพระราชกรณียกิจของสมเด็จพระพันวัสสาฯ ที่ห้องประชุม Rubloff

นิทรรศการ “Siam: The Queen and the White City”...เป็นการย้อนระลึกถึงเหตุการณ์สำคัญในความสัมพันธ์ระหว่างราชอาณาจักรสยามกับนครชิคาโก และเป็นส่วนหนึ่งของความสัมพันธ์อันดีระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกาที่สืบเนื่องมายาวนาน...

นักเรียนนายร้อย

อ่านตรงนี้

พล.อ.มนู สายัณห์นิโครธ

ชีวิต ในระยะเวลาที่เป็นนักเรียนนายร้อย กับอนาคตอันไกลของการรับราชการยากที่จะคาด หวังหรือคาดเดาได้ ตลอดเวลาที่เป็นนักเรียน บรรดา รุ่งพื้นที่ชอบจะมาซ่อม หรือที่เรียกว่าปรับปรุงนักเรียน รุ่งน้อง ในสมัยที่ผู้เขียนเป็นนักเรียน ก็จะมีรุ่งพื้นที่อยู่ กลุ่มหนึ่ง ชอบที่จะมาคอยหาเรื่องกับน้อง รุ่งพื้นที่อีก กลุ่มหนึ่งก็ชอบที่จะอบรมสั่งสอน ไม่สั่งทำโทษอะไร มากนัก แต่การพูดทวงเวรียดยาวจนบางทีถึง ๆ ว่า พี่แกรู้อะไรหนักหนา เพิ่งจะอยู่แค่ชั้น ๓ ชั้น ๔ แต่ พอขึ้นเป็น ชั้น ๕ กลับไม่ค่อยพูดค่อยจา ึ่งเงียบ เฉยไปเลยหลายคน

ที่พูดมานี้ เพื่อจะบอกกล่าวกับนักเรียนว่า ชีวิตทหารนั้น คาดหมายอะไรไม่ได้สิ่งที่เราพบเห็น อยู่ในปัจจุบัน ไม่น่าที่จะเกิดขึ้นได้ หรืออาจจะเกิด ขึ้นได้ ในอนาคตจากประสบการณ์ของผู้เขียน เหตุการณ์ของบ้านเมืองที่นับตั้งแต่ผู้เขียนเป็นเด็ก เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน ไม่มีอะไรเหมือนกันเลย หัวข้ออาจจะเหมือนกัน แต่ในรายละเอียดและวิธีการปรับปรุงแก้ไขบ้านเมืองในแต่ละระยะเวลา ไม่เหมือนกันจริง ๆ และที่สำคัญอุปนิสัยใจคอของ คนไทยในแต่ละระยะเวลาแตกต่างกันมาก ในสมัย ที่มีภัยจากสงครามโลก สมัยที่มีภัยจากลัทธิ คอมมิวนิสต์ และจนถึงสมัยประชาธิปไตยจําใน ปัจจุบัน นิสัยส่วนใหญ่ของคนไทยเปลี่ยนไป

หยิบยกหัวข้อมาอย่างนี้ เพื่อเป็นการปักธงให้ นักเรียนได้ขบคิด และเฝ้ามองดูคนไทยด้วยกัน ใน ปัจจุบันนี้ ในขณะที่นักเรียนอายุได้ ๒๐ กว่า ๆ ต่อ ไปเมื่อนักเรียนอายุ ๓๐ ปี ๔๐ ปี ๕๐ ปี หากนึกถึง สาธารณูปโภคความฉบับนี้ อาจจะเป็นคำตอบให้ นักเรียนได้ในอนาคต หรือ ณ เวลานั้นได้ว่า หาก เรื่องนั้น ๆ อยู่ในความรับผิดชอบของนักเรียน นักเรียนจะแก้ไขได้ในวิธีการใด ๆ โดยหลักการ เหตุผล หรือข้อพิจารณาอะไร

ความเปลี่ยนแปลงของ สภาพภูมิศาสตร์ สภาพสังคม สภาพเศรษฐกิจ ปัญหาของปากท้อง และปัญหาจากกิเลสในการดำรงชีวิตของมนุษย์ แต่ละยุคสมัยมันแตกต่างกันจริง ๆ ในสมัยที่ผู้เขียน เป็นเด็ก การรวมตัวกันของชุมชน ในการทำกิจกรรม ต่าง ๆ ส่วนใหญ่เกือบ ๑๐๐% ร่วมมือกัน เช่นสมัย ก่อนเรียกการทำความสะดวกบ้านเรือน และ ปรับปรุงสิ่งแวดล้อมของแต่ละชุมชน เรียกว่า “การพัฒนาท้องถิ่น” จะรวมตัวกันครบทุกหลังคาเรือน ลูกเด็กเล็กแดง เจี้ยวจ้าวกันไปหมด สมัยนี้มักเรียก ว่า บิ๊กคลีนนิ่ง ต้องระดมมีอาสาสมัคร มีการ สนับสนุนอุปกรณ์จากทางการครบ ขึ้นขาดตก บกพร่อง การคุยข่าวจะสวดกันยับ

สมัยก่อน ผู้อ่านข่าว อ่านข่าวว่า การร่วมมือกันพัฒนาท้องถิ่นของชาวบางลำพู อำเภอพระนคร

จังหวัดพระนคร (ยังไม่ได้เป็น กทม.) สำเร็จจุลวงไปด้วยความเรียบร้อย... ชาวต่อไป...ไม่มีการวิพากษ์วิจารณ์และอวดรู้ของผู้อ่านข่าวเหมือนสมัยนี้ นี่คือการเปลี่ยนแปลง แต่ที่แย่ที่สุด หากเราจะถามใครสักคนหนึ่งว่า เออ! เพื่อนไปร่วมบิกคลีนนิ่ง หน้าหมู่บ้านเมื่อวานหรือเปล่า? ได้รับความตอบว่า...ไม่หรอก...ไปแล้วมันจะได้อะไร?

ทั้งหมดที่เขียนไปนั้นเพื่อที่จะให้นักเรียนได้ตั้งต้นกำหนดจิตใจของทุกคนเสียตั้งแต่วันนี้ว่า เมื่อจบการศึกษาแล้ว ไม่ว่าจะไปอยู่หน่วยไหน เรามีหน้าที่อะไร เราจะทำให้ครบถ้วน เราจะทำให้ดีที่สุด เราจะไม่มีใครมาจ้ำจี้จ้ำไชเราก่อนถึงจะลงมือ และเราจะทำโดยไม่คอยขำเลียงดูว่า ผู้บังคับบัญชามองเราอยู่หรือเปล่า เห็นหรือเปล่านั้นเรากำลังทำอะไรอยู่ เราจะไม่โมโหว่า ทำอะไรไปแทบเป็นแทบตาย ไม่เห็นมีใครเอ่ยปากติชมแสดงความรับรู้บ้างเลย ใครคิดแบบนั้นขอแนะนำให้ไปอ่านหนังสือเรื่อง นายอินทร์ผู้ปิดทองหลังพระ ซึ่งเป็นพระราชนิพนธ์ของ ล้นเกล้าฯ ร.๙ ดูกันบ้าง หาซื้อเก็บไว้อ่านบ่อย ๆ ก็จะดีมาก

จบเป็นนายทหาร ออกรับราชการแล้ว ทำได้ใหม่ ไม่กินเหล้า ไม่สูบบุหรี่ ไม่เที่ยวไนต์คลับ ผับ บาร์ ไม่ซื้อลอตเตอรี่ เล่นหวย ไม่เข้าสนามม้า สนามมวย ไม่ตีกอล์ฟ ไม่เล่นบิลเลียด สนุกเกอร์ ทำงานเสร็จกลับบ้านพักจะเป็นในค่าย นอกค่ายก็เหมือนกัน ทำกับข้าวเอง ซักผ้ารีดผ้าเอง ล้างรถ เช็ดรถเอง ปลูกตะไคร้ ใบบะกุ๊ด โหระพา กระเพรา พริก เป็นกระถาง จ้องดูทุกวัน โตเมื่อไหร่จะจับกินเสีย เข้าชั้นหุงข้าว ๑ หม้อ กินเป็นข้าวเช้า ตักใส่ปิ่นโตเป็นข้าวกลางวัน ที่เหลือไว้กินตอนเย็น กับข้าวทำครั้งเดียวกิน ๓ มื้อผสมกันไปวันต่อวัน ออกกำลังกายตอนเย็น เสร็จแล้ว อาบน้ำกินข้าว ล้างถ้วยชาม แล้วดูทีวี ถึงสามทุ่ม ปิดทีวี ดูหนังสือถึงสี่ทุ่มเข้านอน อย่าลืมนวดมนต์ด้วย ถ้าทำได้อย่างนี้ไม่ต้องไปเดินจีบสาวที่ไหนให้เหนื่อย รับรองได้ว่า พ่อแม่ผู้

หญิงจะนำลูกสาวมาให้เลือกเยาะเย้ย

คงเป็นไปได้ยาก ที่เขียนไปนั้นมันเป็นชีวิตของคนหนุ่ม สมัย พ.ศ.๒๕๐๐ ไม่ใช่สมัย ๔.๐ นี้ ยังหาคำตอบไม่ได้เลยว่า คำว่า สมัย ๔.๐ มันคืออะไรก็ไม่เข้าใจ ประเด็นสำคัญฉบับนี้ก็คือ ขอให้นักเรียนฝึกบังคับตัวเองมาก ๆ เพราะจบออกไปรับราชการจะต้องเป็นผู้บังคับคนอื่นจนกว่าจะอายุ ๕๐ ปี ถึงจะได้เป็นผู้บัญชา

ถ้าเราต้องเป็นผู้บังคับคนอื่นแต่ไม่บังคับตัวเอง รับรองได้ว่าลบล้างเราสมญานามที่ผู้อื่นมอบให้ จะมีเยาะ เหมือนพอกินเหล้าสุบบุหรี่ แต่แปลงโทษลูกชายที่เริ่มจะเป็นหนุ่มมีให้กินเหล้าสุบบุหรี่ จะอ้างเหตุผลอย่างไร ก็คงจะไม่ได้ผล เพราะตัวเองก็ปฏิบัติอยู่ ลูกก็เห็นอยู่ทุกวัน

การบังคับตนเองให้ได้ นั้น สำคัญเป็นอย่างยิ่ง ยิ่งในโอกาสของทหารที่จะต้องออกทำหน้าที่ในราชการสงคราม คนที่ไม่มีจิตใจที่เข้มแข็ง บังคับตัวเองไม่ได้ จะตัวลั่น ปากลั่น ให้ลูกน้องได้เห็นก่อนที่ จะเริ่มทำการใด ๆ บางคนควบคุมตัวเองไม่ได้ แต่เล่นละครเก่ง เลยทำบ้า ๆ บอ ๆ ไปเสียอีก ลูกน้องก็ง้อก็ บางคนกลัวจนอ่อนปวกเปียกเหมือนกับคนใจเย็น ถ้ามอะไรก็ไม่พูดได้แต่ทำตาปริบ ๆ พูดเบา ๆ ว่า ใจเย็น ใจเย็น ไม่รู้ว่าจะบอกลูกน้อง หรือบอกตัวเอง

ทั้งหลายทั้งปวงนี้ ผู้เขียนเห็นมาแล้ว และบางครั้ง ตัวเองก็เป็นไปแบบที่ว่ามันด้วย ต่อมาได้คิดไม่รู้อะไรจะทำอย่างไร ก็ใช้หลักการสงครามของซุนวู คือนิ่งสงบ สยบการเคลื่อนไหว ที่มันนิ่งอย่างเดียว คือ สมอง รับรู้ ฝ้าดู เหตุการณ์ต่าง ๆ รับรู้ข่าวสาร ทั้งจริง และทั้งที่คาดว่ามันไม่จริง สมองทำงานตื่นตัว ไม่ตื่นตระหนก เหมือนเล่นฟุตบอล หรือสับไกง้าวหะเดียวไว้ให้พร้อม แล้วก็...คอย ทำบ่อย ๆ ฝึกบ่อย ๆ เป็นที่ไว้วางใจ และเชื่อถือได้ของลูกน้อง และถ้าคิดแบบฉลาดแกมโกง ก็จะไม่พูดกับลูกน้องว่า เราคิดไว้แล้ว ถ้ามัน A มา เราจะ B กับมัน พวกเราเห็นด้วย

ใหม่ ! ถ้าเห็นด้วยก็เตรียมตัว ถ้าเขาไม่เห็นด้วย ก็เป็นคำตอบล่วงหน้าที่เราได้รับว่า หากเรา B ออกไป คงจะล้มเหลว เพราะพวกลูกน้องคงจะทำได้ดังที่เราคิดไว้ แต่ถามเขายังไม่เห็นด้วยเลย วิธีนี้เป็นวิธีที่สามารถควบคุมลูกน้องได้ดี หากทุกคนเห็นด้วยว่า B ก็ชนะ หากไม่สำเร็จก็ไม่มีใครตำราเราได้ เพราะเราก็กามดูก่อนแล้ว ถ้าไม่เห็นด้วยเราก็ไม่ทำ ต้องหาวิธีอื่นต่อไป กับลูกน้องต้องอยู่กับพวกเขาด้วยจิตใจที่ดีและเมตตา

การปกครองผู้ใต้บังคับบัญชา อย่าใช้แต่อำนาจ อย่าใช้แต่พระเดช และก็อย่าใช้แต่พระคุณ อย่างเดียว ต้องดูแต่ละเรื่องราว และต้องมีอุบายด้วย หลังจากงานสำเร็จแต่ละครั้ง ต้องยกย่องลูกน้อง ยกย่องว่า ทุกคนเข้มแข็ง ทุกคนมีวินัยมาก อย่าไปอวดตัวเองเป็นอันขาด ตัวเราจะดีอย่างไรให้คนอื่นเขาเป็นคนพูด

ในปัจจุบันนี้ ผู้เขียนได้ติดตามข่าวสารในการปฏิบัติราชการต่าง ๆ อยู่เสมอเท่าที่จะติดตามได้ ได้เห็นปัญหาสำคัญประการหนึ่งที่ฝ่ายเรา จะมีความอ่อนด้อย หรือเสียเปรียบก็คือ การไม่รู้จักพื้นที่ การไม่ชำนานาญภูมิประเทศ ไม่รู้ทางหนี่ที่ไล่ มันปฏิบัติการทางยุทธวิธีลำบากจริง ๆ ดังนั้นจึงขอให้นักเรียนได้ตระหนักในเรื่องนี้ให้มาก จะไปปฏิบัติการที่ได้ก็ตาม ต้องเรียนรู้พื้นที่ให้ละเอียด เข้า – ออก บ่อย ๆ ทักทายผู้คนให้มาก ๆ รู้จักชื่อ รู้จักบ้าน มีลูกก็คน เรื่องเหล่านี้สำคัญมาก ๆ ต้องเหนื่อยมาก แม้พวกเขาบางคน บางบ้านจะไม่ยอมสูงส่ง พูดจาด้วย เราก็จะได้รู้ อะไรต่อมิอะไรที่จะเป็นข้อมูลที่สำคัญในการทำงาน และการมีชีวิตรอดของเราด้วย

เสนาศึกษา

ตำนาน... สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช

โดย ปารมิตตา สุทรนันท์

(ภาค ๑)

ตอนที่ ๒

**หลังจากที่ พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ
ได้รับชัยชนะเบ็ดเสร็จเด็ดขาด
และเสด็จขึ้นครองราชบัลลังก์แล้ว**

เจ้าสัวซุ่น ได้พาภรรยา และ จิตา นำเครื่องบรรณาการ มาถวายความจงรักภักดี พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ทรงรับด้วยความปิติยินดี และ ทรงมีพระราชปฏิสันถาร อย่างเป็นกันเอง กับครอบครัวของ เจ้าสัวซุ่น

พร้อมตรัสแก่ เจ้าสัวซุ่น ว่า... “อยู่เมืองสยาม หากมีเรื่องเดือดเนื้อร้อนใจอันใด ก็บอกกล่าวกันมาได้” เจ้าสัวซุ่น ก็กราบด้วยความซาบซึ้งในพระมหากรุณาธิคุณ

“อีกสองสัปดาห์ กระทบ่อม จักเดินทางไปทำธุระส่วนตัวที่ราชสำนักชิง หากพระองค์ประสงค์สิ่งใดเป็นพิเศษจากทางโน้นทรงบอกมา มิต้องทรงเกรงใจพระเจ้าค่ะ ”

พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ พยักหน้ารับ แต่ยังไม่ได้ตรัสอะไร สายพระเนตรของพระองค์ ก็ไปสะดุดหยุดชะงักอยู่ที่ใบหน้าอันขาวนวลและสวยงาม ของสาวลูกครึ่งไทย-จีน อย่าง นกเอี้ยง จิตาของ เจ้าสัวซุ่นที่กำลังนั่งพับเพียบเรียบร้อย อยู่ข้าง ๆ บิดา

พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศทรงต้องพระทัยยิ่งนัก

เฟื่องพินิจทั้งใบหน้า ดวงตา รูปลักษณ์และอาการกิริยาทั้งหลาย ยิ่งทำให้หัวใจ ของมหาบุรุษหนุ่มใหญ่วัย ๕๒ พรรษา ผู้ที่เฟื่องจะผ่านการทำปฏิวัติรัฐประหารแย่งชิงราชบัลลังก์กันมาหมาด ๆ สะท้านขึ้นมาได้ตั้งถูกศรรักปักกลางดวงใจ หลงรักนางในทันที

อาจจะด้วยบุพเพสันนิวาส หรือคำสั่งฟ้า จึงทำให้ พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ทรงตรัส ขอนกเอี้ยง มาเป็น พระสนม ของพระองค์

ทั้งสามคนพ่อแม่ลูก ได้ยินพระราชมารัส

นี้พร้อม ๆ กัน เจ้าสัวชุ่น ถึงกับอึ้ง แต่ก็สงบนิ่ง ครุ่นคิด พร้อมหันไปมองหน้าธิดา และภรรยา ที่ต่าง อยู่ในอาการตื่นตระหนก ด้านพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ นั้น ทรงอยู่ในอาการสงบ รอท่าทีและคำตอบจาก เจ้าสัวชุ่น

เจ้าสัวชุ่น คิดหนัก! เพราะตนออกจากราชวงศ์ ชิงมา ก็ด้วยเพื่อหนายปัญหาที่เกิดขึ้นจากต้นเหตุ ของเรื่องทำนองนี้ ที่สำคัญที่สุด นกเอี้ยง เป็นแก้วตา ดวงใจของครอบครัว

เจ้าสัวชุ่น หันไปสวพระพักตร์ พระเจ้าอยู่หัว บรมโกศ ได้เห็นสายพระเนตรอันเปี่ยมไปด้วย ความหวัง ความจริงใจ เหมือนทรงอ้อนวอนไปในตัว เจ้าสัวชุ่น ถึงกับต้องแอบถอนหายใจลึก ๆ แต่ก็คิดใน ใจว่า หากพระองค์มีพระประสงค์ ในตัวธิดาของตน จริง ๆ และตนไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ก็คงจะต้องยอม เพราะโดยส่วนตัวของตน กับ พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ มีความชอบพอและนับถือกันอยู่ไม่น้อย อีกทั้งตนก็มี ความชอบความผูกพันกับแผ่นดินสยาม แต่หากจะ ต้องถึงขั้นตกลงปลงใจ ยกลูกสาวให้เป็นพระสนมนั้น คงต้องมาคิดเรื่องสำคัญเรื่องหนึ่งร่วมกัน

ด้วย เจ้าสัวชุ่น ทำการค้าระหว่างราชสำนักชิง และ ราชสำนักสยาม มานานพอสมควร ได้เห็นการ เช่นมา แ่่งชิงราชบัลลังก์ ในบรรดาทายาท และ กลุ่ม สายเลือด ในราชสำนักอยุธยาอย่างต่อเนื่อง จึงเกรง ว่าในวันข้างหน้า หากนกเอี้ยง มีบุตร จะมีภัยจากศึก แ่่งชิงราชบัลลังก์ มาถึงตัวบุตรหลาน เจ้าสัวชุ่น จึง ตั้งหลักว่า ถ้าจะยก นกเอี้ยง ให้เป็นพระสนม ของ พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศจริง ๆ จะต้องมานั่งวางแผน ป้องกันความปลอดภัยให้บุตรหลานร่วมกัน...

ไม่ว่า เจ้าสัวชุ่น จะรู้สึกอย่างไรกับเรื่องนี้ ก็จะต้องดูท่าทีของธิดาก่อน ว่าจะรู้สึกอย่างไรกับ พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ

แต่ตลอดเวลาในการพบปะในวันนี้ เจ้าสัวชุ่น ก็รู้สึกว่า สายตาธิดา ก็ชื่นชมในตัวพระองค์ อยู่ไม่น้อย เจ้าสัวชุ่น หันไปมองหน้าธิดา ที่ยังนั่งอยู่ที่เดิม ถึงเจ้าสัวชุ่น จะรู้สึกว่า ธิดาของตนชื่นชมในตัวพระเจ้า

อยู่หัวบรมโกศไม่น้อย แต่อาการของเธอ ก็ยังคงตื่น ตระหนกอยู่ จากที่เคยนั่งอยู่ห่างมารดา ตอนนี้ นก เอี้ยง เลื่อนตัวเข้ามานั่งชิดมารดา

คุณพลอย ผู้เป็นภรรยา ดูเหมือนจะเข้าใจ ความอึดอัดใจของสามี เธอหันไปมองหน้า บุตรสาว ลักครู่ แล้วหันกลับมา พยักหน้าให้กับ เจ้าสัวชุ่น ผู้ เป็นสามี แล้วพูดออกมาว่า...

“ตลอดเวลา ๒๐ ปี ที่เราอยู่ด้วยกัน ไม่ว่าจะจัก เป็นเรื่องเล็ก หรือเรื่องใหญ่ สิ่งที่ท่านคิด และทำนั้น เกิดคุณแก่เราแม่ลูกเสมอ และยังชอบธรรมต่อผู้อื่น มาตลอด เยี่ยงนั้น ในเรื่องนี้ ท่านอย่ากังวลสิ่งใด จง ตัดสินใจตามที่ท่านเห็นควรเถิด เราแม่ลูกมั่นใจว่า... ท่านจักมอบสิ่งที่ดีให้กับพวกเรา”

เจ้าสัวชุ่น โส่ใจอย่างมากที่ภรรยาพูดออกมา แบบนี้ จึงหันไปมอง นกเอี้ยง ธิดาของตน ที่นั่งฟังการ สนทนา อยู่อย่างนิ่ง ๆ อย่างเชื่อฟังบิดา มารดา เจ้า สัวชุ่น จึงแจ้งความในใจทั้งหมดที่มีให้ พระเจ้าอยู่หัว บรมโกศ ทรงทราบ

พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ทรงรับทราบด้วยความ เข้าใจ และปีติยินดี ที่ เจ้าสัวชุ่น ไม่รังเกียจที่จะยก ธิดาให้ และสิ่งที่ เจ้าสัวชุ่น หนักใจ พระองค์ก็ทรง ตระหนักเช่นกัน โดยเฉพาะเรื่องการ เช่นมากันใน ราชสำนัก

“ข้าเองก็แจ้งอยู่แก่ใจ ในชะตากรุงศรีอยุธยา กับการเช่นมาแย่งชิงราชบัลลังก์ ในหมู่สายเลือด แม้แต่ตัวข้าเองก็เพิ่งจักผ่านการเช่นมาแย่งชิงราช บัลลังก์ กับ ลูกหลานมาหมาด ๆ กลิ่นคาวเลือดยัง เปื้อนใจข้าอยู่เรื่องราวเหล่านี้ ข้าเองก็เจ็บปวดหนัก มิอยากให้มีมันเกิดขึ้นเลย ด้วยข้าเป็นพระมหาอุปราช วังหน้า ของ พระเจ้าอยู่หัวท้ายสระ พระเชษฐาของ ข้ามาตั้งแต่ต้น จนสิ้นรัชกาล แต่พระเชษฐาของข้า กลับผิดคำมั่นสัญญาอันสำคัญที่ให้ไว้แก่ข้า อันเป็น สัจจะ ที่มีควรละเมิด”

เจ้าสัวชุ่น ตอบกลับด้วยความเข้าใจและ มิตรไมตรี “ข้ากระหม่อม เข้าใจเรื่องนี้ได้ดี พระเจ้าค้ะ ข้ากระหม่อมเกิด และ เติบโตในราชสำนักราชวงศ์ชิง

รู้และเห็นเรื่องราวพวกนี้มากมาย และ การที่ข้า
กระหม่อมมียากอยู่ในราชสำนักขิง ก็เพราะ ข้า
กระหม่อม รู้สึกเบื่อหน่ายความขัดแย้งและการแย่ง
ชิงกันในหมู่สายเลือดเฮียงนี้...แต่ข้ากระหม่อมก็เข้าใจ
ดีว่า...บางคราวมันก็หลีกเลี่ยงไม่ได้”

ขอบน้ำใจท่านเหลือเกิน ท่านเจ้าสัว...ที่เข้าใจข้า”

“พระเจ้าค่ะ แต่แม้ว่าข้ากระหม่อม จักเข้าใจ
เรื่องนี้ได้ดีเยี่ยมใด แต่ด้วยความที่เป็นพ่อ ก็ทำใจไม่ได้
ดอก ที่จักต้องเห็นลูกหลานเผชิญกับชะตากรรมเฮียง
นี้ แต่การที่พระองค์ทรงพระกรุณา ขอ นกเอี้ยง จิตา
ของกระหม่อม ไปเป็นสนมฉันนั้น นับว่าเป็นเกียรติอัน
สูงสุด กระหม่อม มิมีอันใดขัดข้อง ห่วงเพียงอันตราย
ตามที่ได้กราบทูลไปแล้วนั้น ที่สำคัญประการหนึ่ง
กระหม่อมก็อยากฟังความรู้สึกของ นกเอี้ยง ก่อน
พระเจ้าค่ะ...”

พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ทรงโน้มพระพักตร์ลง
แล้วทอดสายพระเนตรไปที่ นกเอี้ยงที่นั่งฟังการ
สนทนาอย่างตั้งใจ ...!!

“อัครราชย์ เหลือเกินสำหรับวันนี้ มิรู้ว่าเป็น
ลิขิตจากฟ้า ชะตากำหนด หรือบุพเพสันนิวาส กันแน่
จึงทำให้คนวัย ๕๒ ปี อย่างข้า หลงรักเจ้าได้รวดเร็ว
ปานนี้ หากเจ้ามีรังเกียจ ข้าจักขอรับเจ้ามาเป็นพระ
สนมของข้า ข้าจักดูแลปกป้องเจ้า มิให้มีอันตรายใด ๆ
มาถึงตัวเจ้าได้”

นกเอี้ยง ก้มหน้าอย่างเขินอาย แต่ยังมีอาการ
ตระหนกอยู่ สองแก้มที่ขาวนวล กลายเป็นสีแดงอม
ชมพูระเรื่อ พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ เสด็จลงจาก
พระที่นั่ง มานั่งลงข้าง ๆ นกเอี้ยง ทรงเอามือลูบผม
นกเอี้ยง ด้วยความทะนุถนอม นกเอี้ยง เยกหน้าขึ้น
สพพระเนตรพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศอย่างไม่ตั้งใจ!

เจ้าสัวซุ่น และ คุณพลอย ถึงกับตะลึง “ดูทั้ง
สองขอบบอ และ หลงรักกันอย่างน่าอัศจรรย์”
นกเอี้ยง เยกหน้าขึ้นมาสพพระเนตรพระเจ้าอยู่หัว
บรมโกศ ประหนึ่งว่า... สายตาของคนทั้งคู่ กำลัง
สะกดซึ่งกันและกัน

เจ้าสัวซุ่น และ คุณพลอย คาดไม่ถึงกับ
เหตุการณ์ มันรวดเร็วเกินไป และคิดในใจว่า “นี่มัน
คงจักเป็นเพราะลิขิตฟ้า ชะตากำหนด หรือ
บุพเพสันนิวาส ของทั้งสองคน” ดั่งคำของพระเจ้า
อยู่หัวบรมโกศ ที่ตรัสกับ นกเอี้ยง ไปเมื่อสักครู่นี้จริง ๆ

นกเอี้ยง สวสววัย ๒๐ ปี ผู้มีสายเลือดผสม
ระหว่างทายาทราชวงศ์ขิง กับ ทายาทราชสำนักสยาม
ที่ได้รับการเลี้ยงดูอย่างดี จากครอบครัวที่มีชาติ
ตระกูล อีกทั้งไม่เคยสนใจของแหวะชายใดมาก่อน ต้อง
มามีใจให้กับชายวัย ๕๒ ปี ที่มีพระสนมอยู่แล้ว
มากมาย

ในตอนแรก เจ้าสัวซุ่น ยังมีความหนักใจอยู่ว่า
นกเอี้ยงจะเต็มใจ เป็นพระสนมของ พระเจ้าอยู่หัว
บรมโกศ หรือไม่ แต่ตอนนี้ เจ้าสัวซุ่น มันใจว่า การ
เป็นพระสนมพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ของ นกเอี้ยง
คงจะหลีกเลี่ยงไม่ได้แน่นอน

เจ้าสัวซุ่น หันไปถามบุตรสาวอีกครั้งเพื่อความ
แน่ใจ นกเอี้ยง มองหน้าบิดา-มารดาแล้วก้มหน้าเขิน
อายไม่พูดอะไร แต่ไม่ปฏิเสธเจ้าสัวซุ่น จึงถือว่า
นกเอี้ยง เต็มใจที่จะเป็นพระสนม ของพระเจ้าอยู่หัว
บรมโกศ

พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ หัวใจพองโตกระชุ่ม
กระชวย ขึ้นมาทันที แต่ในพระหฤทัย ยังกังวลเรื่อง
ความปลอดภัย ได้ทรงเสด็จกลับไปบนที่ประทับ ทรง
นั่งครุ่นคิด พร้อมกับทอดพระเนตรไปที่ เจ้าสัวซุ่น กับ
ภรรยา และนกเอี้ยง ที่นั่งอยู่ข้างหน้า ก่อนจะถอน
หายใจเฮือกใหญ่แล้วตรัสต่อว่า...

มันคงเป็นชะตาชีวิต ของคนในราชสำนักกรุง
ศรีอยุธยา ที่การเข่นฆ่าแย่งชิงอำนาจ มีกันมาตั้งแต่
เริ่มตั้งต้น จนได้มีคำกล่าวขานกันว่า...

ผู้ที่เกิดในพระมหาเศวตฉัตรนี้

จักมีใครสักคนที่ได้ตายดี

ข้าเองก็อดคิดมิได้ดอกว่า...

ท่านโหราจารย์ คงจับยามสามตาในการสร้าง
กรุงศรีอยุธยาคลาดเคลื่อน เลยวางศิลาฤกษ์ ในวัน

โลกาวินาศ ชะตาของบ้านเมืองจึงได้เป็นเยี่ยงนี้... แต่เรื่องความปลอดภัยของจิตาท่านนั้น ท่านจงวางใจเถิด ข้าเคยคิดแผนการป้องกันบรรดาทายาทไว้ก่อนแล้ว แต่ยังมีเคยนำมาปฏิบัติ วันนี้ข้าต้องขอบน้ำใจเจ้าสัวชั้น ที่มากระตุ้นเตือน ทำให้ข้าตัดสินใจเรื่องนี้ได้เร็วขึ้น ถึงเพลมาแล้วที่ข้าจักต้องหาทางปกป้องทายาทและคนใกล้ชิด ประวัติศาสตร์จักได้ไม่ช้ารอยเมื่อจักแก้ไขชะตากรุงศรีอยุธยาได้ ”

“พระองค์จักทำเยี่ยงไร พระเจ้าค่ะ” ดีที่สุดที่ข้าคิดไว้ก็คือ...หาทางปกปิด อำพราง หรือ เอาไปไว้ให้ห่างไกลจากราชธานี แต่วิธีนี้ ก็จักทำได้จำเพาะกับทายาทหรือคนใกล้ชิดที่ยังมิได้เป็นที่ประจักษ์ ของผู้คนเท่าใดนัก โดยจำเพาะ กับผู้คนในราชสำนัก ต้องมิให้ใครรู้จักเลย”.

แล้วทายาท และ ผู้ใกล้ชิด ที่ผู้คนรู้จักดี หรือ มียศ มีศักดิ์ อย่างพระโอรส พระธิดา หรือ พระบรมวงศ์ ต่าง ๆ จักป้องกันความปลอดภัยเยี่ยงใดได้บ้าง พระเจ้าค่ะ

“ก็คงต้องปล่อยไปตามวิถีของคนในราชสำนักใคร ๆ ก็รู้จัก ปิดบังอำพรางมิได้ดอก ที่สำคัญ พวกเขาก็คง มิยินดี และ มิยอมให้เราทำเยี่ยงนั้นกับพวกเขาดอก

หน่อเนื้อของคนกรุงศรีอยุธยา อย่างพวกเรา มิได้ตาขาวนักดอก พวกเขารัก และภูมิใจในเกียรติ และ ศักดิ์ศรีของเขา พร้อมจักเผชิญกับทุกสิ่ง ที่จักเกิดขึ้น

“กระหม่อมก็เชื่อเยี่ยงนั้น พระเจ้าค่ะ กระหม่อมตั้งรกรากทำมาหากินที่แผ่นดินสยาม ปีนี้เป็นปีที่ ๒๑ กระหม่อม ได้เห็นนิสัยใจคอที่กล้าหาญ และ รักในศักดิ์ศรีตน ของชาวสยาม เป็นดั่งที่ท่านว่าจริง ๆ พระเจ้าค่ะ แล้วนี่เป็นถึงบรรดาทายาท และ เลือดเนื้อของผู้ครองแผ่นดิน กระหม่อมว่า คงมิถอยเป็นแน่”

“ถูกต้องแล้ว แม้กระทั่งแผนการที่เราคิดจักปิดบัง อำพราง ทายาทและคนใกล้ชิดกลุ่มนี้นั้น อันที่จริงเขาคงมิอยากให้พวกเราทำเยี่ยงนี้กับพวกเขาดอก

และเด็ก ๆ ที่ยังมีรัฐประสา หรือ ที่อยู่ในครมมารดา ก็เหมือนกัน ข้าเชื่อว่า เขาอยากยื่นอย่างพระนางองอาจ ในที่ของพวกเขา มากกว่าที่จักหลบซ่อน ”

“ก็เพราะความห่วงลูกหลาน กระหม่อมถึงได้กังวล ร้อนใจเยี่ยงนี้ หากทำให้พระองค์ทรงหนักพระเหตุภัย กระหม่อมกราบขอพระราชทานอภัยพระเจ้าค่ะ”

“อย่าคิดเยี่ยงนั้นเลย...ท่านเจ้าสัว ข้าเองก็อยากแก้ไขเรื่องนี้เหมือนกัน ดั่งที่ข้าได้บอกแก่ท่านไปแล้วในตอนต้น ข้าจักมิเปิดเผยให้ใครรู้จักนกละเยี่ยงในฐานะพระสนมของข้า เต็ดขาด โดยเฉพาะคนในราชสำนัก เพราะถ้าเปิดเผยให้รู้จัก วันหน้าหาก นกละเยี่ยง มีบุตรขึ้นมา ทุกคนก็จักรู้ว่า เป็นบุตรของข้า หากเกิดศึกในราชสำนักเหมือนที่ผ่านมา มันยากที่จักป้องกัน...”

“พระองค์จักปิดบังเยี่ยงใดขอรับ”

ข้า...จักหาสถานที่สร้างเรือนขึ้นมาใหม่ ในทำเลที่ปลอดภัย ที่มีใครรู้จัก เป็นตำหนัก ของข้า กับนกละเยี่ยง...

“ถ้าพระองค์ คิดเยี่ยงนี้ กระหม่อมก็เห็นดีด้วย แต่กระหม่อม ว่าอย่าไปสร้างเรือนใหม่เลย พระเจ้าค่ะ จักเป็นการเอิกเกริก และ ผู้คนจักล่วงรู้เอาได้ง่าย ๆ ความลับจักไม่เป็นความลับ”

พูดเยี่ยงนี้...สำแดงว่า ท่านเจ้าสัว คงจักมีความคิดอันใดดี ๆ แน่ทีเดียว จงบอกข้ามาเถิด เพื่อความปลอดภัยของ...นกละเยี่ยง ข้ายินดีทุกประการ

“ที่บริเวณเรือนพักด้านในของกระหม่อม กว้างใหญ่เป็นอาณาจักร มีเรือนไม้ ๕-๖ หลัง กระหม่อมทำไว้เป็นที่พัก ของคนเก่าคนแก่ ที่ติดตามกระหม่อมมาจากเมืองจีน ลึกเข้าไปข้างในสุด มีเรือนไม้สักอย่างตืออยู่ ๑ หลัง บรรยาการคร่ำครึเป็นธรรมชาติมาก กระหม่อมสร้างขึ้นมาเป็นหลังสุดท้าย อยู่ลึกเข้าไปจากเรือนที่กระหม่อมอยู่สัก ๒๐๐ วา ข้าง ๆ เรือน มีสระน้ำดอกบัวขึ้นเต็มไปหมด กระหม่อมใช้เป็นที่พักผ่อนส่วนตัว ไม่ได้ให้ผู้คนเข้าไป จักมีเฉพาะข้าทาส ที่

เข้าไปทำความสะอาดเท่านั้น นาน ๆ ครั้งกระหม่อม จึงจักมีเวลาเข้าไป แต่อยู่ในบริเวณอาณาจักรของ กระหม่อม รื้อรอบขอบเขต ผู้คนภายนอกมิมีสิทธิ์เข้า ออก ที่สำคัญ มีทางเข้า - ออก เป็นส่วนตัวมาก ผู้คนทั่วไปเข้าออกได้ก็จำเพาะอาณาจักรการค้าด่านนอก ที่พระองค์ทรงเคยเสด็จมาเยี่ยมเท่านั้น..พระเจ้าค่ะ”

จริงรี ! ท่านเจ้าสัว มีเยี่ยมนี้รี ! พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ตรัสด้วยความหงน

“จริง พระเจ้าค่ะ กระหม่อม คิดว่าที่ทรงนี้ปลอดภัย และ เหมาะสมที่สุด ถ้าหากโชคร้าย บังเอิญมีใครเห็นพระองค์เสด็จมา ก็ยังมีค้อยแปลกเท่าใด เพราะเราคุ้นเคยกัน พระองค์ทรงเคยเสด็จเยี่ยมที่นี่มาก่อน”

อืมม! จริงดังคำเจ้าสัว ที่สำคัญอีกอย่าง แม้ท่านจะผันตัวเองมาเป็นพ่อค้าเอกชน แล้วก็ตาม บางครั้งท่านก็ยังติดต่อการค้าให้กับราชสำนักสยาม และราชสำนักชิงอยู่ ส่วนภรรยาท่านเจ้าสัว นั้นก็มีเชื้อพระวงศ์ เป็นเรื่องธรรมดาที่ข้าจักมาเยี่ยมเยือน ตรวจตรา

“ถูกต้อง พระเจ้าค่ะ ที่สำคัญ อยู่มีไกลจากพระราชวังของพระองค์นัก ในยามที่พระองค์เสด็จมา มิได้ นกเอี้ยง จักได้มีเหงาและว่าเหว เพราะมีครอบครัวดูแลอยู่เหมือนเดิม”

พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ทรงอึ้ง และซาบซึ้ง ในไมตรีของ เจ้าสัวชุ้น จึงทรงตรัสถาม เพื่อความแน่ใจ... ท่านคิดจักให้เราใช้เรือนของท่าน สถานที่ตรงนั้น เป็นตำหนัก ของเรา กับ นกเอี้ยง รี...

“พระเจ้าค่ะ ”

เจ้าสัวชุ้น ตอบด้วยสีหน้า ท่าทาง และน้ำเสียงหนักแน่น จริงจัง

ด้วยเหตุผลทั้งปวง ข้าเห็นด้วยจริง ๆ แต่มันจักมีเป็นการเอาเปรียบท่านดอกหรือ ข้าเป็นคนขอธิดา ของท่าน ข้าควรเป็นคนจัดการเรื่องราวต่าง ๆ เอง...พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ทรงตรัส ด้วยความเกรงใจ

“อย่าได้ทรงคิดเอียงนั้นเลย พระเจ้าค่ะ สถานการณ์เอียงนี้ เราควรร่วมมือกัน แผ่นดินสยาม

มีบุญคุณกับกระหม่อมยิ่งนัก กระหม่อมได้อาศัยอยู่อย่างร่มเย็น มีการค้าใหญ่โตรุ่งเรือง มีครอบครัวที่อบอุ่น...ภายใต้ร่มโพธิ์ร่มไทรของแผ่นดินและพระมหากษัตริย์สยามประเทศ หากไม่มีแผ่นดินสยาม กระหม่อม คงไม่มีโอกาสมีภรรยาและบุตร ที่น่ารักเอียงนี้

ภรรยา เปรียบเสมือนทรัพย์สินอันล้ำค่า ที่แผ่นดินสยามประทานให้กระหม่อมมา ออกดอกออกผลมาคือบุตร อันเป็นเหมือนน้ำใจเบื้องต้น ส่วนน้ำใจสุทธานั้น ...คือมีหลาน ๆ ที่จะสืบสันดาน สืบสานการค้าของกระหม่อม ต่อ ๆ ไปในแผ่นดินนี้ อันเป็นความปรารถนาสุดท้ายของกระหม่อม พระเจ้าค่ะ ”

พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ จึงเห็นชอบและ ยินยอมตามเหตุตามผล ของ เจ้าสัวชุ้น

เมื่อทุกอย่างตกลงกันเรียบร้อย พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ และ เจ้าสัวชุ้น ตกกลงกันว่า อีกสองสัปดาห์หลังจาก เจ้าสัวชุ้น กลับจากประเทศจีน จะนำนกเอี้ยงมาถวายให้เป็นพระสนม พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ณ พระตำหนักกลับ ตามที่ตกลงกันได้

สองสัปดาห์ผ่านไป นกเอี้ยง ได้ถูกถวายตัวให้เป็นพระสนมของพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ด้วยความเต็มใจของทั้งสองฝ่าย โดยมีบุคคลอื่นล่วงรู้ นอกจากพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ และ ครอบครัวของนกเอี้ยงเท่านั้น..

ข้าทาสบริวาร หญิง-ชาย ในตำหนัก ล้วนเป็นคน ที่ เจ้าสัวชุ้น จัดหาให้ไมเอาคนภายนอกเข้ามา เพื่อไม่ให้เรื่องราวแพร่พราย

พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ทรงเตรียมการรองรับแผนการปกปิดพระสนมนกเอี้ยง ไว้อีกชั้นหนึ่งโดยการให้ เจ้าพระยาจักรีสุมหนายก ขุนนางคนสนิทของพระองค์ แต่ครั้งที่ร่วมวางแผนและสนับสนุนตน ในการปฏิวัติรัฐประหารแย่งชิงราชบัลลังก์ กับ เจ้าฟ้าอภัย และ เจ้าฟ้าปรเมศร์ จนได้รับชัยชนะ

เจ้าพระยาจักรีสุมหนายก ผู้นี้ เป็นขุนนางที่พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ทรงเชื่อใจที่สุดและ ถือเป็นตั้ง

มิตรสหาย

ด้วยความรู้ ความสามารถ และ ประสบการณ์อันโดดเด่น เป็นที่ประจักษ์ ของเจ้าสัวซุ่น ในด้านการค้า โดยเฉพาะการค้ากับต่างประเทศ และระหว่างราชวงศ์ กับ ราชวงศ์ ทำให้ในเวลาต่อมา “เจ้าสัวซุ่น” ได้รับการโปรดเกล้าแต่งตั้งให้เป็น...ที่ปรึกษาทางการค้าระหว่างประเทศ ของ ราชสำนักสยาม ในขณะเดียวกัน เจ้าสัวซุ่น ก็ยังประกอบการค้าส่วนตัวที่ทำอยู่เดิม อีกทางหนึ่งด้วย...

เดิมที เจ้าสัวซุ่น ก็นับว่าเป็นผู้มั่งคั่ง และมีอิทธิพลทางการค้าในแผ่นดินสยามมากพอควรอยู่แล้ว ประกอบกับที่ เจ้าสัวซุ่น เป็นผู้มั่งคั่งใจกว้างขวาง รักพรรคพวก กล่าวได้กล้าเสีย และมีจิตใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ทั้งเป็นผู้ที่มีความรู้ และ แบ่งปันความรู้แก่ผู้อื่น จึงทำให้มีสมัคพรรคพวก และ ข้าทาสบริวาร ทั้งที่เป็นคนไทย และ คนจีนจำนวนมาก ที่สำคัญบริวารทั้งหมด ล้วนจงรักภักดี ต่อ เจ้าสัวซุ่น และ ครอบครัว

เมื่อ นกเอี้ยง เข้าไปเป็นพระสนม ของพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ยิ่งทำให้เจ้าสัวซุ่น มีอิทธิพลและบารมีมากขึ้น แม้ว่า เจ้าสัวซุ่น จะมีอำนาจ บารมี และ เป็นใหญ่เป็นโตเพียงใดเจ้าสัวซุ่น ไม่เคยสำแดงอำนาจบาตรใหญ่ หรือคุยโวโอ้อวดแต่ประการใด ยังคงปฏิบัติตัวต่อทุกคนเหมือนเดิม แต่ ที่เปลี่ยนแปลงก็คือ เจ้าสัวซุ่น ระมัดระวัง และ ถ่อมตัวมากขึ้น เพื่อไม่ให้มีข้อครหา ไปถึงพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ

ณ. ราชสำนักกรุงศรีอยุธยา...

แม้...พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ จะมีอำนาจเบ็ดเสร็จเด็ดขาด และเสด็จขึ้นครองราชย์แล้วก็ตาม ความขัดแย้งวุ่นวายในราชสำนัก ก็ไม่มีที่ท่าว่าจะลด

น้อยลง แต่กลับจะยิ่งเพิ่มมากขึ้นด้วยต้นเหตุมาจากราชบุตร ราชธิดา ของพระองค์เอง คือ... พระราชโอรส และ พระราชธิดา ที่ประสูติกับ พระอัครมเหสีขวา และ พระอัครมเหสีซ้าย รวมทั้ง พระเจ้าลูกยาเธอจากพระสนมอื่น ๆ ที่ต่างก็คิดช่วงชิงอำนาจในราชสำนัก เพื่อเป็นฐานในการขึ้นครองราชย์ ในกาลข้างหน้าของตน หรือของฝ่ายตน...

โดยเฉพาะพระราชโอรส ที่ประสูติกับพระอัครมเหสีขวา คือ เจ้าฟ้าธรรมธิเบศร์ (เจ้าฟ้ากุ้ง) กับ พระเจ้าลูกเธออีก ๔ พระองค์ คือ

๑. พระองค์เจ้าแขกกรมหมื่นเทพพิพิธ
๒. พระองค์เจ้ามังคุด กรมหมื่นจิตต์สุนทร
๓. พระองค์เจ้ารัต กรมหมื่นสุนทรเทพ
๔. พระองค์เจ้าปาน กรมหมื่นเสพลักษณ์

ต่างได้ฉลัดเปลี่ยนหมุนเวียน สร้างความขัดแย้ง วุ่นวาย ให้พระองค์ต้องทุกข์ใจ และ แก่ไขเป็นระยะ ๆ บางครั้งถึงขั้น ถึงเลือด ถึงเนื้อ และ เอาชีวิตกันเลยทีเดียว...

ส่วน เจ้าฟ้าเอกทัศน์ และ เจ้าฟ้าอุทุมพร พระโอรสที่ประสูติกับ พระอัครมเหสีซ้าย ต่างไม่มีเรื่องวุ่นวายให้พระองค์ร้อนใจในขณะนั้น

ในขณะที่ราชสำนักกรุงศรีอยุธยา มีแต่ ความขัดแย้ง วุ่นวาย วางแผนชิงความเป็นใหญ่ คิดเข่นฆ่ากันในหมู่สายเลือด อย่างไม่ขาดสาย แต่พระตำหนักที่อยู่ไม่ไกล กำลังให้กำเนิด พระโอรสองค์ใหม่ที่จุติจากฟ้า เพื่อลงมาสู่แผ่นดิน เด็กชายมัน หรือ เด็กชายสิน

ติดตามตอนต่อไปในฉบับหน้า...

เสนาศึกษา

การพัฒนาบ้านเมืองสมัยรัชกาลที่ ๕

หมายเหตุเสนาศึกษา/พลาติศัย สิทธิธัญกิจ

- (ต่อจากเล่มที่แล้ว) -

ทรงบรมราชาภิเษกครั้งแรก

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงโปรดให้มีพระราชพิธีบรมราชาภิเษกขึ้นใหม่ เป็นครั้งที่สองตามขัตติยราชประเพณีโบราณในวันที่ ๑๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๑๖ เมื่อพระองค์ทรงพระมหาพิชัยมงกุฎสวมพระเศียรด้วยพระหัตถ์ของพระองค์เองแล้ว พระองค์ทรงมีพระราชดำรัสในงานพิธีสำคัญนั้นว่า

ตั้งแต่นี้ไปการหมอบเฝ้าให้เลิก ทรงสั่งให้พระราชวังและข้าราชการบริพารซึ่งกำลังหมอบเฝ้าอยู่นั้นให้ลุกขึ้นยืนทั้งหมด โดยทรงให้เหตุผลว่าประเพณีหมอบคลานเข้าเฝ้านั้น ไม่เหมาะสมกับสมัยบ้านเมืองแล้ว

ด้วยเหตุนี้พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวจึงได้ทรงสถาปนา เจ้าพระยาศรีสุริยวงศ์ (ช่วง บุนนาค) ผู้สำเร็จราชการแผ่นดิน ให้ได้รับบรรดาศักดิ์สูงสุดฝ่ายขุนนาง เป็น สมเด็จพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ เพื่อตอบแทนคุณความดีที่ได้รับราชการสนองพระเดชพระคุณแทนพระองค์ มาจนพระองค์ทรงบรรลุนิติภาวะ

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงมีพระมเหสีและเจ้าจอมอยู่ ๙๒ พระองค์ และมีพระมเหสีที่พระองค์ยกย่องให้มีพระยศศักดิ์ชั้นพระบรมราชินีนาถ พระราชเทวี นั้น มีอยู่ ๔ พระองค์ ดังนี้

๑. สมเด็จพระนางเจ้าสุนันทากุมารีรัตน์ พระบรมราชเทวี เป็นอัครมเหสีองค์แรกประสูติวันเสาร์ที่ ๑๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๐๓ ทรงประสูป

อุบัติเหตุสิ้นพระชนม์เมื่อวันจันทร์ที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๒๓ พระชนมายุเพียง ๒๐ ปี ภายหลังมีชื่อที่รู้จักกันในพระนามว่า “พระนางเรือล่ม”

๒. สมเด็จพระนางเจ้าสว่างวัฒนา พระบรมราชเทวี เป็นอัครมเหสีองค์ที่สอง ประสูติ เมื่อวันพุธที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๔๐๕ พระองค์เป็นพระราชมารดาของ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิรุณหิศ สยามมกุฎราชกุมาร พระองค์แรกของไทย และสมเด็จพระราชบิดา เจ้าฟ้ากรมหลวงสงขลานครินทร์ (สมเด็จพระราชบิดา ของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล รัชกาลที่ ๘ และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ ๙) และในสมัยรัชกาลที่ ๘ นั้น สมเด็จพระนางเจ้าสว่างวัฒนา พระบรมราชเทวี ได้รับสถาปนาพระราชอิสริยยศ เป็นสมเด็จพระศรีสวรินทิรา บรมราชเทวี พระพันวัสสาอัยยิกาเจ้า สิ้นพระชนม์วันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๙๘ พระชนมายุได้ ๙๓ ปี

๓. สมเด็จพระนางเจ้าเสาวภาผ่องศรี พระอัครราชเทวี ประสูติเมื่อวันศุกร์ที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๐๖ ต่อมาได้รับการสถาปนา เป็นสมเด็จพระบรมราชินีนาถ พระองค์ทรงเป็นพระราชมารดาของสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิราวุธ สยามราชกุมาร (คือ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ และ พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๗) สิ้นพระชนม์วันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๖๒ พระชนมายุ ๕๗ ปี

๔. สมเด็จพระนางเจ้าสุทุมลามาตริ พระราชเทวี ประสูติวันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๐๔ ทรงเป็นพระราชมารดาของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธ์ กรมพระนครสวรรค์วรพินิต ต่อมาในรัชกาลที่ ๗ สมเด็จพระนางเจ้าสุทุมลามาตริฯ ได้รับการสถาปนาพระราชอิสริยยศเป็นสมเด็จพระปิตุจฉาเจ้าสุทุมลามาตริ พระอัครราชเทวี สิ้นพระชนม์วันที่ ๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๗๐ พระชนมายุ ๖๖ ปี

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่

๕ ทรงมีพระราชโอรส พระราชธิดา กับพระมเหสี เจ้าจอมมารดา ทั้งหมด รวมเป็นจำนวนถึง ๗๗ พระองค์ คือ พระราชโอรส ๓๒ พระองค์ และพระราชธิดา ๔๕ พระองค์ กับอีกพระองค์หนึ่ง ซึ่งสิ้นพระชนม์ในพระครรภ์ของสมเด็จพระนางเจ้าสุนันทากุมารีรัตน์ พระบรมราชเทวี

ทรงวางรากฐานการศึกษาของชาติ

ด้วยการศึกษาของประชาชนแต่ตั้งสมัยโบราณนั้นผูกพันอยู่กับวัดและพระพุทธศาสนา ที่มีพระภิกษุเป็นผู้สอนให้เรียนอ่าน เรียนเขียนและเรียนเลข ซึ่งเรียกว่า ไตรภาค และเมื่ออายุครบ ๒๐ ปี ผู้ชายก็จะได้อุปสมบทเป็นพระภิกษุที่ได้ศึกษา ด้านแพทย์ (แผนไทย) ไทโรศาสตร์ หรือการคัดเขียนจนชำนาญ ส่วนผู้หญิงนั้นถูกจำกัดหากเป็นบุตรผู้มีฐานะก็จะได้รับความรู้ในงานฝีมือชั้นสูง เช่น เย็บปักถักร้อย และการปรุงอาหาร ซึ่งส่วนใหญ่มักส่งไปอยู่กับวังเจ้านายหรือในราชสำนัก ส่วนบุตรคนสามัญทั่วไปจะต้องรับภาระในครัวเรือนเช่น ตักน้ำ ตำข้าว เก็บผักสวนครัว หุงข้าว ทอผ้า เพื่อเตรียมตัวเป็นแม่บ้านของครอบครัวใหม่ต่อไป

ในกฎหมายสมัยอยุธยา นั้น มีพระไอยการตำแหน่งนายทหารหัวเมือง (พ.ศ. ๑๙๙๗) กำหนดให้พระที่มีความรู้นั้นมีศักดิ์นาสูงกว่าพระสงฆ์ธรรมดาว่า

“สามเณรผู้ธรรมเสมอนา ๓๐๐ สามเณรที่มีผู้ธรรมเสมอนา ๒๐๐ ภิกษุผู้ธรรมเสมอนา ๖๐๐ ภิกษุมิได้ผู้ธรรมเสมอนา ๔๐๐”

การที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตำแหน่ง และสมณศักดิ์ให้กับพระที่มีความรู้ นั้น ได้แสดงถึงพระภิกษุนั้นได้ทำหน้าที่สำคัญสอนหนังสือที่วัด ดังนั้นการที่นำบารุงพระพุทธศาสนาก็คือการส่งเสริมการศึกษาที่มีมาแต่เดิมนั่นเอง

แนวคิดการเรียนรู้อาชีพหรือการศึกษานั้นได้รับอิทธิพลมาจากชาวตะวันตก ที่มีพ่อค้าชาวตะวันตก

เดินทางเข้ามาติดต่อกับชายกับกรุงศรีอยุธยาเมื่อ พ.ศ. ๒๐๕๔ ทำให้วิทยาการก้าวหน้าของชาวตะวันตกโดยเฉพาะโปรตุเกส ฝรั่งเศส ฮอลันดา นั้นได้เข้ามาเผยแพร่อย่างกว้างขวางเช่น การใช้ปืนไฟ การสร้างป้อมอย่างป้อมชาวตะวันตก การทำแผนที่ แผนที่เมือง การประปา การรักษาพยาบาล การทำอาหารและขนมแบบฝรั่ง การนับถือศาสนาคริสต์ โรมันคาทอลิก เป็นต้น

สมัยอยุธยาได้มีการจัดตั้งโรงเรียนครั้งแรกในอาณาจักรสยาม คือ โรงเรียนสามเณร (น่าจะเหมือน รร.คอนแวนต์) ที่ตำบลมหาพรหมณ์เมื่อ พ.ศ. ๒๒๑๑ โดยมีนักเรียนเป็นชาวจีน ญวน และชาติตะวันตก เป็นโรงเรียนประจำ สอนวิชาการอย่างตะวันตกโดยใช้ภาษาต่างประเทศสอน ต่อมา พ.ศ. ๒๒๑๔-๒๒๑๘ ได้มีการจัดตั้งศูนย์ศาสนาขึ้น โดยมีโบสถ์ และโรงเรียนสำหรับนักศึกษาฝึกสอนศาสนาขึ้นที่เมืองตะนาวศรี ภูเก็ต ลพบุรี อยุธยา พิษณุโลก และสุโขทัย ดังนั้นคนไทยที่เรียนศาสนาได้นั้นต้องเข้ารีตนับถือศาสนาคริสต์เท่านั้น นอกจากนี้จะสอนศาสนาแล้ว ยังมีการสอนคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ด้วย

ในสมัยสมเด็จพระนารายณ์นั้นได้มีการส่งนักเรียนไทยไปศึกษาต่างประเทศ เพื่อศึกษาวิชาการทำนาหูก่อสร้าง ช่างเงิน ช่างทอง และอื่น ๆ คณะบาทหลวงฝรั่งเศสสมัยนั้นได้ส่งนักเรียนไทยไปเรียนวิชาศาสนาชั้นสูงด้วย ภายหลังการศึกษาได้หยุดชะงักไปเนื่องจากมีการเปลี่ยนแผ่นดิน

สมัยรัตนโกสินทร์ พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๓ ทรงโปรดให้นักปราชญ์ราชบัณฑิต และนายช่างฝีมือของอาณาจักรมาช่วยกันชำระตำราและจารึกลงในแผ่นศิลา รอบบริเวณวัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสเข้าหาความรู้ตามอัธยาศัยด้วยตนเอง

จากสนธิสัญญาเบอร์นีของอังกฤษเมื่อ พ.ศ. ๒๓๖๙ นั้น คณะสอนศาสนาคริสต์เตียน หรือมิชชันนารีในกายโปรเตสแตนต์ของอังกฤษ ได้พากัน

เดินทางเข้ามาเผยแพร่ศาสนาและจัดตั้งนิกายนี้ครั้งแรกใน พ.ศ. ๒๓๗๑ ต่อมามิชชันนารีชาวอเมริกัน จึงได้พากันเดินทางเข้ามาและนำวิทยาการมาเผยแพร่ในอาณาจักรสยาม เช่น การแพทย์ การปลูกฝ้าย ผ่าตัด การช่าง การต่อเรือ การพิมพ์ และการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นต้น

ขณะนั้น พระภิกษุเจ้าฟ้ามงกุฎ หรือทูลกระหม่อมพระ ซึ่งทรงผนวชและจำพรรษาอยู่วัดสมอราย (วัดราชาธิวาส) ได้หาโอกาสศึกษาภาษาอังกฤษกับ**มิสเตอร์ แคสเวล** ชาวอเมริกัน และได้ทรงแลกเปลี่ยนความรู้กับ**สังฆราชปาลเลกัวส์** บาทหลวงชาวฝรั่งเศสอยู่เสมอ จนพระองค์นั้นสามารถใช้ภาษาอังกฤษหาความรู้ด้านต่าง ๆ ได้

ครั้นเมื่อพระองค์ทรงขึ้นครองราชย์เป็นกษัตริย์แล้ว พระองค์ได้ทรงเห็นความสำคัญการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมาก จึงโปรดให้พระราชโอรสพระราชธิดาศึกษาภาษาอังกฤษ โดยโปรดให้**นางแอนนา เลียวโนเวนส์** ครูชาวอังกฤษจากสิงคโปร์เข้ามาสอนในพระบรมมหาราชวัง ต่อมามิชชันนารีคณะเพรสไปที่เรียน ได้จัดตั้งโรงเรียนสอนหนังสือขึ้นในที่ดินพระราชทานที่ตำบลกุฎี เมื่อ พ.ศ. ๒๓๙๕ คือ โรงเรียน กรุงเทพคริสเตียน เป็นโรงเรียนราษฎรแห่งแรกในสมัยรัตนโกสินทร์

ภายหลังเมื่อมีการทำสนธิสัญญาเบาวีริง พ.ศ. ๒๓๙๘ แล้ว ได้ทำให้อาณาจักรสยามมีการติดต่อทางการค้ากับต่างประเทศมากขึ้น จึงทำให้เกิดโรงเรียนของมิชชันนารีขึ้นหลายแห่งทั้งในสวนกลางและสวนภูมิภาค สมัยนี้ได้มีการส่งคนออกไปศึกษาดูงานโรงพิมพ์ การช่อมานาฬิกา เป็นต้น ล่ามในคณะทูตชุดแรกที่เดินทางไปเจริญสัมพันธไมตรีกับประเทศในยุโรปนั้น เป็นที่รู้จักกันดี คือ ม.ร.ว. กระจ่างกูร หรือ หม่อมจรัสไชย ผู้แตงนินาคลอนดอน

สำหรับรัฐบาลนั้นยังไม่อาจจัดตั้งเป็นโรงเรียนสอนหนังสือได้ จึงมีแต่การเรียนการสอนเฉพาะในหมู่เจ้านายและข้าราชการชั้นสูง ภายหลังหมอบลัดเด

บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ได้เผยแพร่บทความในหนังสือพิมพ์บางกอกเรคคอร์ดเดอร์ (BANGKOK RECORDER) ว่า.. “เมื่อไรจะมียูนิเวอร์ซิตีขึ้นในกรุงสยามแล้ว..” ต่อมา พ.ศ. ๒๔๒๕ หมอสมิธ (SAMUEL JOHN SMITH) ได้ประกาศในหนังสือพิมพ์จดหมายเหตุสยามไสมยว่า จะเปิด ยูนิเวอร์ซิตีขึ้น

สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงทรงสนพระทัยการจัดการศึกษาเป็นอย่างมาก พระองค์ทรงให้ตั้งโรงเรียนหลวง ขึ้นในพระบรมมหาราชวัง เมื่อ พ.ศ. ๒๔๑๔ โดยแต่งตั้งคนในกรมพระอัครราชมนตรี โดยมีพระยาศรีสุนทรโวหาร เป็นอาจารย์ใหญ่ และเป็นครูสอนหนังสือไทย สอนคิดเลข และสอนขนบธรรมเนียมราชการ ให้กับพระราชวงศ์และบุตรขุนนางผู้ใหญ่ในพระบรมมหาราชวัง

เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้หนังสือไทยแล้ว พระองค์ทรงโปรดตั้งให้โรงเรียนสอนภาษาอังกฤษขึ้นที่ ตึกกรมประตูปิมาณชัยศรี เพื่อใช้สอนให้นักเรียนมหาดเล็กได้มีความรู้สูงขึ้น พ.ศ. ๒๔๑๕ ได้มีการจ้างครูภาษาอังกฤษ ชื่อ **ฟรานซิส จอร์จ แปตเตอร์สัน** มาสอนในโรงเรียนที่ตั้งขึ้นในกรมมหาดเล็กสอนด้วยภาษาอังกฤษ

ต่อมาคณะมิชชันนารีชาวอเมริกันได้จัดตั้งโรงเรียนสอนหนังสือเช่นกัน คือ พ.ศ. ๒๔๑๗ โรงเรียนกุลสตรีวังหลัง เป็นโรงเรียนสำหรับสตรีแห่งแรก พ.ศ. ๒๔๒๐ คณะโรมันคาทอลิกในกรุงเทพฯ ได้ตั้งโรงเรียนอัสสัมชัญขึ้น

ต่อมา พ.ศ. ๒๔๒๐ **หมอแมคฟาร์แลนด์** (SAMUEL G. MCFARLAND) ชาวอเมริกัน ได้เสนอแผนการจัดตั้งวิทยาลัยสำหรับเยาวชนไทยที่กรุงเทพฯ ทำให้ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงให้ตั้งโรงเรียนวังนันทอุทยาน (สวนอนันต์) ขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๔๒๑ โดยมีเจ้านายองค์น้อยและบุตรขุนนางจำนวน ๑๐๐ คนเรียนหนังสือ

ในปี พ.ศ. ๒๔๒๒ นั้น พระองค์ได้โปรดย้ายโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษที่กรมมหาดเล็กไปสอนอยู่ที่โรงเรียนในวังนันทอุทยาน ฝั่งธนบุรีแห่งนี้ โดย

ให้หมอแมคฟาร์แลนด์ เป็นพระอาจารย์ใหญ่ ดำเนินการสอน ต่อมาหมอแมคฟาร์แลนด์ได้รับแต่งตั้งเป็นพระอาจารย์ใหญ่

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงเห็นว่าการส่งนักเรียนไปศึกษาต่างประเทศนั้น เป็นการสิ้นเปลืองพระราชทรัพย์ บางคนก็เรียนไม่สำเร็จ พระองค์จึงโปรดให้พระยาสุทธีสุริยศักดิ์ (ม.ร.ว.เปีย มาลากุล) อัครราชทูตไทยประจำอังกฤษ และพระยาสุริยานุวัตร อัครราชทูตไทยประจำฝรั่งเศส ช่วยกันศึกษาแบบแผนการศึกษาของสองประเทศนี้ แล้วเรียบเรียงนำทูลเกล้าถวายพร้อมความเห็นในการจัดการศึกษาของนักเรียนสยาม ซึ่งความเห็นเรื่องการจัดการศึกษาของนักเรียนสยามในประเทศอังกฤษนั้นเมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๑ พระองค์ทรงโปรดฯ ให้กระทรวงธรรมการที่ตั้งขึ้นนำไปศึกษาและจัดทำเป็น “โครงการการศึกษาในกรุงสยาม” เสนอต่อพระองค์ อันมีผลทำให้มีการปฏิรูปการศึกษาในเวลาต่อมา

ส่วนการจัดการศึกษาสำหรับประชาชนนั้น พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงโปรดเกล้าฯ ให้พระเจ้าน้อยยาเธอ พระองค์เจ้าดิศวรรกุมาร (คือ สมเด็จฯ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ) จัดตั้งโรงเรียนขึ้นที่วัด โดยใช้ศาลาวัดเป็นสถานที่เรียน และพระสงฆ์เป็นครูสอน โดยเริ่มที่โรงเรียนวัดมหรรณพาราม ตำบลเสาชิงช้า เมื่อ พ.ศ. ๒๔๒๗ นับว่าเป็น โรงเรียนหลวงแห่งแรก สำหรับเปิดสอนบุตรหลานของประชาชน

ในการจัดการศึกษาให้ประชาชนทั่วประเทศนั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงได้ขอให้สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส สมเด็จพระสังฆราชเจ้า เป็นองค์ประธานจัดการศึกษา จึงมีการจัดให้วัดเป็นโรงเรียนสอนหนังสือทั่วพระราชอาณาจักร จนถึง พ.ศ. ๒๔๓๐ จึงได้จัดตั้งกรมธรรมการ โดยให้พระเจ้าน้อยยาเธอ กรมหมื่นดำรงราชานุภาพเป็นอธิบดีคนแรก (ต่อมาได้ยกเป็นกระทรวงธรรมการ เมื่อวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๓๕) เพื่อรับผิดชอบในการจัดการเล่าเรียนทั้งปวง

สำหรับพระตำหนักสวนกุหลาบในพระบรมมหาราชวังนั้น ต่อมาได้เป็นโรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ สอนตามอย่างการศึกษาในสิงคโปร์ และมีการสอบไล่ขึ้นเป็นครั้งแรก

“เจ้านายราชตระกูล ตั้งแต่ลูกฉันเป็นต้นลงไป ตลอดจนถึงราษฎรที่ต่ำสุดจะให้ได้มีโอกาสเล่าเรียนได้เสมอกัน ไม่ว่าเจ้า ว่าขุนนาง ว่าไพร่ เพราะฉะนั้น จึงขอบอกได้ว่า การเล่าเรียนในบ้านเมืองของเจ้านี้ จะเป็นข้อสำคัญที่หนึ่ง ซึ่งฉันจะอุตสาหะจัดขึ้นให้เจริญจงได้”

(พระบรมราชาโหวท ในวันพระราชทานรางวัลนักเรียนที่จัดให้มีการสอบไล่หนังสือขึ้นเป็นครั้งแรก ในโรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ พ.ศ. ๒๔๒๗)

พ.ศ. ๒๔๓๓ พระองค์ทรงให้จัดตั้งเป็นโรงเรียนนายทหารมหาดเล็ก

นอกจากนี้ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงโปรดฯ ให้ส่งพระราชโอรสและบุตรชายของข้าราชการบริวารออกไปศึกษาในประเทศยุโรป และอเมริกามากขึ้น และโปรดฯ ให้มีการสอบไล่ชิงทุนเล่าเรียนหลวงเรียกว่า **คิง สกอลาร์ชิป (KING SCHOLARSHIP)** เปิดโอกาสให้นักเรียนทั่วไป มีโอกาสรับทุนเล่าเรียนหลวง เพื่อนำความรู้กลับมาช่วยเหลือบ้านเมืองในวันข้างหน้า นับว่าเป็นการส่งเสริมให้เกิดผู้มีความรู้ความสามารถสำหรับกลับมารับใช้แผ่นดินต่อไป

สำหรับแหล่งความรู้ เพื่อให้ข้าราชการบริวารและประชาชน ได้เรียนรู้ตำรับตำราต่าง ๆ นั้น นอกจากแหล่งความรู้ที่มีอยู่เดิมนั้นคือ จารึกที่วัดพระเชตุพนที่สร้างในสมัยรัชกาลที่ ๓ แล้ว พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้โปรดฯ ให้จัดตั้ง **หอสมุดวชิรญาณ** ขึ้นและเสด็จเปิดเมื่อ วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๔๒๖ โดยทำการรวบรวมตำรับตำราต่าง ๆ ของแผ่นดินมาชำระตรวจสอบและนำเผยแพร่ให้ประชาชนได้รู้และในระยะแรกนั้นมีการพิมพ์หนังสือในวาระงานศพบ้าง งานฉลองอายุบ้าง ทำให้เกิดหนังสือ ภาคหอขึ้น คือหนังสือจากของหอสมุดวชิรญาณ หนังสือจากราช

บัณฑิตยสภา เป็นต้น โดยจัดพิมพ์จากต้นฉบับตำราเก่าและให้นักปราชญ์ราชบัณฑิตแต่งขึ้นเพื่อเผยแพร่ในโอกาสต่าง ๆ ต่อมาได้มีการรวบรวมตำรับตำราเก่าจัดเนื้อหาขึ้นเป็นประชุม พงศาวดารภาคต่าง ๆ พระราชนิพนธ์ พระราชหัตถเลขา จดหมายเหตุ เป็นต้น

การศึกษาด้านวิชาชีพต่าง ๆ นั้น พระองค์ได้โปรดฯ ให้ตั้ง โรงเรียนวิชาชีพชั้นสูง หลายสาขา เช่น โรงเรียนแพทย์ของกรมพยาบาล ตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๔๓๕ ต่อมาได้พัฒนาเป็นโรงเรียนราชแพทยาลัย และจัดตั้ง โรงเรียนฝึกหัดอาจารย์ ที่โรงเรียนเด็กในพระบรมมหาราชวัง ได้มีการตั้งสามัคยาจารย์สมาคม และ พ.ศ. ๒๔๓๙ ได้จัดตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูฝั่งตะวันตก ต่อมาเปลี่ยนเป็น โรงเรียนฝึกหัดอาจารย์ ภายหลังเปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนราชวิทยาลัย ซึ่งเป็นโรงเรียนแบบพับลิคสกูลแห่งแรก และวันที่ ๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๔๔ ได้ตั้ง โรงเรียนบำรุงสตรีวิชา เป็นโรงเรียนสตรีแห่งแรก

สำหรับโรงเรียนมหาดเล็กนั้น พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงมีพระบรมราชโองการขยายการเรียนของโรงเรียนมหาดเล็ก โดยนำเงินที่เหลือจากการสร้างพระบรมรูปทรงม้า มาสร้างแล้วพระราชทานนามว่า “โรงเรียนข้าราชการพลเรือน ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว” ต่อมาวันที่ ๒๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๕๙ พระองค์ทรงมีพระราชโองการให้โรงเรียนข้าราชการพลเรือนแห่งนี้เป็น “จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” โดยรวมเอา โรงเรียนฝึกหัดอาจารย์ โรงเรียนราชแพทยาลัย โรงเรียนยันตรศึกษา และโรงเรียนเกษตร รวมกันเป็นมหาวิทยาลัย และพระราชทานตรา “**พระเกี้ยว**” เป็นสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยแห่งนี้

นับว่า “**จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**” เป็นอนุสรณ์สถานอีกแห่งหนึ่งจากเงินสร้าง “พระบรมรูปทรงม้า” และเป็นสถาบันการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยแห่งแรกของประเทศ

การสร้างอุดมการณ์ คนรุ่นใหม่ สู่หัวใจรักชาติ

โดย รักชาติ ผดุงไทย

อุดมการณ์ความรักชาตินั้นเกิดขึ้นทุกยุคสมัย สำหรับประเทศที่มีการสร้างบ้านแปงเมืองโดยมีสถาบันหลักเป็นอุดมการณ์สร้างความมั่นคง ความนับถือ และความจงรักภักดี นั่นคือ **ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์**

ในการปกครองแผ่นดินแต่ละสมัยได้มีการพัฒนาการไปตามอาณาเขต พลเมือง และการทำมาหากิน เพื่อให้ประเทศนั้นมีความมั่นคง มีรายได้จากการทำมาหากินและให้ราษฎรดำรงอยู่ด้วยความสุขถ้วนหน้า สมัยสุโขทัยทุกคนมีความสุขถ้วนหน้าแบบพ่อปกครองลูก สมัยอยุธยา เป็นสมัยที่มีการสืบเปลี่ยนราชวงศ์อยู่หลายครั้งจึงมีการดูแลจตุสดมภ์คือเวียง วัง คลัง นา เพื่อดูแลให้ราษฎรอยู่ในระเบียบแบบแผนเพื่ออยู่ร่วมกันได้ตามอัตภาพ ในระบบที่มีขุนนาง และสมัยรัตนโกสินทร์ที่สร้างประเทศด้วยทศพิธราชธรรม และประชาธิปไตย โดยเฉพาะการสร้างชาติในสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ นั้นได้สร้างอุดมการณ์รักชาติ ด้วยเรียนรู้กิจการเสือป่า และลูกเสือ ที่เน้น “ข้าจะจงรักภักดี ต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์”

ในรัชกาลต่อมาได้มีสร้างวรรณกรรมและการแสดงต่างๆ เพื่อให้ทุกคนเข้าใจและรักชาติมากยิ่งขึ้นตามลำดับ ซึ่งในปัจจุบันนั้นได้น้อมนำมาให้ “ศาสตร์พระราชา” เป็นตำราของแผ่นดินและนำมาปฏิบัติให้เกิดผลซึ่งเป็นการสร้างชาติให้ “มั่งคั่ง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ตามลำดับ

ชาติ นั้นหมายถึง แผ่นดินที่มีประชาชนยึดครอง มีอาณาเขตที่แน่นอน มีการปกครองเป็นสัดส่วน มีผู้นำเป็นผู้ปกครองประเทศและประชาชนทั้งหมด โดยมีกฎหมายที่ประชาชนในชาตินั้นกำหนดขึ้น เช่น ประเทศไทย มีอาณาเขต มีเนื้อที่ประมาณ ๕๑๓,๑๑๕ ตารางกิโลเมตร มีประชากรประมาณกว่า ๗๐ ล้านคน มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข มีศาสนาพุทธ ซึ่งเป็นศาสนาของชาติ จนสร้างวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และจารีตประเพณี เป็นเอกลักษณ์ของแผ่นดินที่มีการสืบทอดกันมาแต่บรรพบุรุษเป็นเวลายาวนาน ผู้ที่มีความรักชาติ จึงช่วยกันปกป้องรักษาชาติ ไม่ให้ศัตรูมารุกรานหรือทำร้ายทำลาย เพื่อให้ลูกหลานได้อยู่ในแผ่นดินนี้ต่อไป และทำนุบำรุงบ้านเมืองให้เจริญรุ่งเรือง จน

อยู่ร่วมกันด้วยความสงบสุขสืบไป ส่วนผู้ที่ไม่รักชาติ ก็จะมีผู้ที่คิดไม่ดีต่อชาติ หรือเปิดโอกาสให้ผู้อื่นเข้ามาทำร้าย ทำลาย แล้วยึดครองประเทศชาติ หรือสร้างความแตกแยกให้กับคนในชาติ นำความเสื่อมเสียมาให้ประเทศชาติบ้านเมือง

ศาสนา หมายถึง คำสอนของศาสดาแต่ละศาสนาที่มุ่งสร้างคุณธรรมให้มนุษย์เกิดขึ้นและอยู่ร่วมกัน ได้แก่ คำสอนของพระเยซูเจ้า ศาสดาของศาสนาคริสต์ คำสอนของพระอัลลอฮ์ มีมูฮัมมัด เป็นศาสดาศาสนาอิสลาม พระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า ศาสดาของพระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น ๆ ซึ่ง คำสอนขององค์ศาสดาในศาสนาหรือลัทธิความเชื่อของศาสนานั้น ๆ ทุกศาสนามีไว้เพื่อสอนให้มนุษย์ละชั่ว ประพฤติดี ผู้ที่รักศาสนาจะเป็นผู้นำคำสอนของแต่ละศาสนาไปประพฤติปฏิบัติในชีวิตประจำวัน ละความชั่ว กระทำแต่ความดี และทำจิตใจให้สะอาดปราศจากเครื่องเศร้าหมอง คือ ความโลภ ความโกรธ ความหลง ส่วนผู้ที่ไม่รักศาสนา จึงเป็นผู้ที่ไม่นำคำสอนของศาสนานั้นไปประพฤติปฏิบัติ ไม่ละความชั่ว ไม่ประพฤติดี ไม่ชำระจิตใจให้สะอาดปราศจากกิเลส ปล่อยให้ความโลภ ความโกรธ ความหลงครอบงำจิตใจ และมีพฤติกรรมที่เป็นภัยสร้างความเดือดร้อนในสังคมและเพื่อนร่วมแผ่นดิน

พระมหากษัตริย์ หมายถึง พระเจ้าแผ่นดิน ผู้เป็นพระประมุขของประเทศ มีหน้าที่ปกครองประชาชนพลเมืองในประเทศนั้นให้อยู่ดีมีสุขตามกฎหมาย ตามครรลองครองธรรมจารีตประเพณี วัฒนธรรมของชาตินั้น ๆ เช่น ประเทศไทยมีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงเป็นพระประมุข ทรงครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม ตามหลักทศพิธราชธรรม ทรงให้แนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตของปวงชนชาวไทยที่รู้จักกันดีคือ “ศาสตร์พระราชา” สำหรับนำไปปฏิบัติ นำความเจริญรุ่งเรืองความผาสุกมาสู่พสกนิกรถ้วนหน้า ผู้ที่รัก

พระมหากษัตริย์ จะเป็นผู้มีความจริงรักภักดีและสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณและภาคภูมิใจที่ได้เกิดมาและอาศัยอยู่ใต้ร่มพระบรมโพธิสมภาร มีความเป็นอยู่อย่างร่มเย็นเป็นสุข มีความรู้รักสามัคคีกลมเกลียว จึงรวมน้ำใจไทยทั้งชาติให้เป็นน้ำหนึ่งใจเดียว ประพฤติตนให้เป็นคนดีทำหน้าที่อันเป็นคุณถวายเป็นพระราชกุศล และถวายความจงรักภักดีแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ส่วนผู้ที่ไม่รักพระมหากษัตริย์ จะเป็นผู้ที่ไม่จงรักภักดี ไม่เคารพนับถือ ไม่ปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์

สถาบันทั้งสามนี้คือ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ จึงเป็นหลักที่ยึดมั่นมาอย่างมั่นคง ในการแสดงความรักชาติ และทำให้มีการถวายความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ดังคำปฏิญาณที่ทุกคนให้ไว้ในการทำงานเพื่อแผ่นดิน โดยยึดถือว่า ชาติ คือ แผ่นดินที่เราอยู่อาศัยมีอาณาเขตที่ต้องช่วยกันรักษาปกป้อง ศาสนา คือ คำสอนขององค์พระศาสดาแต่ละพระองค์ที่สอนให้เราทุกคนเป็นคนดีที่ยึดมั่นและปฏิบัติจริงตามคำสอน และพระมหากษัตริย์ คือ จงรักภักดีต่อพระประมุขผู้ทรงครองแผ่นดินโดยธรรมและบำเพ็ญทศพิธราชธรรมให้ราษฎรเป็นสุขถ้วนหน้า

การปลูกฝังความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ให้มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้และยึดมั่นในความดีด้วยหัวใจ

เด็กและเยาวชน ผู้มีความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ นั้น ถือเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีความสำคัญมากด้วยเมื่อเติบโตเป็นพลเมืองดีของชาติ จะเป็นผู้สืบสานและธำรงไว้ซึ่งความเป็นชาติด้วยความศรัทธา ในวินัย ความกล้าหาญ ยึดมั่นและปฏิบัติตนตามหลักศาสนา มีความเคารพเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์

ผู้ที่เป็นพลเมืองดีของชาติ จึงสามารถยืนตรงเคารพธงชาติ ร้องเพลงชาติ อธิบายความหมายของเพลงชาติได้ถูกต้อง ปฏิบัติตนตามสิทธิและหน้าที่พลเมืองดีของชาติ มีความสามัคคี ปกป้อง

ผู้ที่ธำรงความเป็นไทย ยินดีเข้าร่วม ส่งเสริม
ศิลปวัฒนธรรม สนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ที่สร้าง
ความสามัคคีปรองดองที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน
ชุมชน และสังคม มีความห่วงแหน ปกป้อง ยกย่อง
ความเป็นชาติไทย

ผู้ที่ศรัทธา ยึดมั่น และปฏิบัติตนตามหลัก
ศาสนา ยินดีที่เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาและ
ปฏิบัติตนตามหลักของศาสนาที่ตนนับถือ และ
สามารถเป็นแบบอย่างที่ดีของศาสนิกชน

ผู้ที่เคารพเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์
ยินดีเข้าร่วมและมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยว
กับสถาบันพระมหากษัตริย์ แสดงความสำนึกใน
พระมหากรุณาธิคุณของพระมหากษัตริย์ และ
แสดงออกซึ่งความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหา
กษัตริย์

**ดังนั้นการจัดกิจกรรมเรื่องความรักชาติ
ศาสน์ กษัตริย์ จึงเป็นหน้าที่ของพลเมือง
ประเทศ** เพื่อปลูกฝังให้เกิดความรักชาติ ศาสนา
พระมหากษัตริย์ ซึ่งมีการพัฒนาทั้งด้านพฤติกรรม
จิตใจ และปัญญา โดยการฝึกปฏิบัติจริงให้เกิดการ
เรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียนโดยผ่านการเรียนรู้
กิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่

- กิจกรรมประจำวัน เช่น กิจกรรมเช้าแถว
เคารพธงชาติในตอนเช้าทุกวัน กิจกรรมสวดมนต์
ไหว้พระ แผ่เมตตา

- กิจกรรมเคลื่อนไหวอย่างมีสติ และกิจกรรม
ฝึกสมาธิเบื้องต้น เพื่อให้เด็ก ๆ เห็นความสำคัญของ
สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เห็นคุณค่า
ของการพัฒนาจิต เพื่อเรียนรู้และดำเนินชีวิตตาม
แนวทางของศาสนาที่ตนนับถือ

- กิจกรรมเกี่ยวกับชาติ โดยอธิบายความ
สำคัญของวันสำคัญของชาติ วันหยุดราชการต่าง ๆ

- กิจกรรมเกี่ยวกับประเพณี เพื่อให้เด็กเข้า
ร่วม เช่น กิจกรรมประกวดมารยาทไทย

- กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ เช่น กิจกรรมลูก
เสือเนตรนารี กิจกรรมการอนุรักษ์และสืบทอด

ภูมิปัญญาไทย กิจกรรมวันสงกรานต์ เป็นต้น

- กิจกรรมเกี่ยวกับศาสนา เข้าร่วมกิจกรรม
ในวันสำคัญทางศาสนา เช่น ทำบุญใส่บาตร ฟัง
ธรรมทุกวันพระ วันวิสาขบูชา วันอาสาฬหบูชา วัน
เข้าพรรษา วันมาฆบูชา ประกวดการสวดมนต์
ประกวดการตอบปัญหาธรรม ฯลฯ

- กิจกรรมเกี่ยวกับพระมหากษัตริย์ เพื่อให้
แสดงความจงรักภักดีในวันสำคัญต่าง ๆ เช่น วัน
เฉลิมพระชนมพรรษาฯ วันแม่ วันพ่อ วันจักรี วัน
ฉัตรมงคล ปลูกต้นไม้เฉลิมพระเกียรติ ทำดีถวาย
ในหลวง ปลูกฝังให้นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
ไปใช้ในวิถีชีวิต ฝึกให้ยืนตรงเมื่อได้ยินเพลงชาติ
เพลงสรรเสริญพระบารมี แสดงความเคารพพระบรม
ฉายาลักษณ์ เป็นต้น

- กิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน เน้น
ให้รู้จักหน้าที่ของตนเอง หน้าที่ต่อส่วนรวม รู้จักช่วย
เหลือผู้อื่น รู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่น ไม่เห็นแก่ตัว มี
ความรับผิดชอบ และรู้จักสร้างสรรค์สิ่งที่ดีแก่สังคม
ที่เหมาะสมกับวัย เช่น การบำเพ็ญประโยชน์ต่อ
โรงเรียน ด้วยการดูแลรักษา ทำความสะอาด ร่วม
กิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน ฝึกปฏิบัติจริงตาม
กระบวนการประชาธิปไตยในโรงเรียน เช่น เลือก
หัวหน้าห้อง เลือกประธานชุมนุม ประธานนักเรียน
ฝึกปฏิบัติตนตามข้อตกลง กติกา กฎระเบียบ และ
หน้าที่ที่ต้องปฏิบัติในชีวิตประจำวันที่โรงเรียน
ฝึกปฏิบัติตามมารยาทชาวพุทธ เช่น การพนมมือ
ไหว้ กราบ นั่ง ยืน เดิน ต้อนับ การรับ-ส่งของแก่
ผู้ใหญ่ การพูดคุยนทนา การสำรวจมกิริยา การ
แต่งกายที่เหมาะสมในสถานที่ต่าง ๆ เป็นต้น

- สอนด้วยการพาไปทัศนศึกษาแหล่งเรียนรู้
ต่าง ๆ โดยให้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสถานที่ที่
จะไป การปฏิบัติตนที่เหมาะสม และการร่วมกิจกรรม
ในสถานที่นั้น ๆ รวมถึงการฝึกบำเพ็ญประโยชน์ต่อ
สถานที่ไปได้อย่างเหมาะสมกับวัย ตัวอย่างของ
แหล่งวัฒนธรรมในชุมชนที่ใกล้ตัวนักเรียน เช่น วัด
ตลาด พิพิธภัณฑ์ มัสยิด โบสถ์คริสต์ โบราณสถาน

โบราณวัตถุ เพื่อให้เด็ก ๆ ได้เห็นคุณค่าและความสำคัญของแหล่งวัฒนธรรมในชุมชนในด้านต่าง ๆ เช่น เป็นแหล่งท่องเที่ยว เป็นแหล่งเรียนรู้ สิ่งที่เป็นความภาคภูมิใจในท้องถิ่นนั้น ๆ เช่น สิ่งของ สถานที่ ภาษาถิ่น ประเพณี และวัฒนธรรม รวมถึงผลงานหรือบุคคลที่ทำประโยชน์ต่อท้องถิ่นหรือประเทศชาติ ที่ควรนำมาเป็นแบบอย่าง

- สอนด้วยเพลง โดยศึกษาความหมาย ความสำคัญของสัญลักษณ์ที่แสดงความเป็นไทย และปฏิบัติตนได้ถูกต้อง ได้แก่ ธงชาติ เพลงชาติ พระพุทธรูป พระบรมฉายาลักษณ์ เอกลักษณ์อื่น ๆ เช่น แผนที่ประเทศไทย ประเพณีไทย อาหารไทย (ที่ต่างชาติยกย่อง เช่น ต้มยำกุ้ง ผัดไทย) ที่มีความภาคภูมิใจ และมีส่วนร่วมที่จะอนุรักษ์ไว้ ผ่านเนื้อเพลง และฝึกร้องเพลงต่าง ๆ เช่น เพลงชาติ เพลงสรรเสริญพระบารมี เพลงสดุดีมหาราชา เพลงความฝันอันสูงสุด เพลงรักเมืองไทย เพลงแผ่นดินของเรา เพลงต้นตระกูลไทย เพลงรักกันไว้เถิด เพลงสยามานุสติ เพลงสามัคคีชุมนุม เพลงลอยกระทง เพลงส้มตำ เป็นต้น

ทุกคน ควรส่งเสริมการรักชาติ ศาสน กษัตริย์

- การอบรมให้เกิดความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ด้วยการปลูกฝังทัศนคติที่ดีงาม ให้มีความรักต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ รักความเป็นไทย และมีความเอาใจใส่ต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยกิจกรรมนั้นเน้นให้มีการปฏิบัติได้จริง เช่น ให้ฟังเพลงชาติ ร้องเพลงชาติ ฝึกยืนตรงเคารพธงชาติ

- การถ่ายทอดเรื่องราวประวัติศาสตร์ชาติไทย ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมไทยที่ดีงามให้เข้าใจและสนใจใคร่รู้ ให้รู้จักใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง

- การรักษาวัฒนธรรมไทย ให้รู้จักกิจกรรมารยาทแบบไทย ฝึกการไหว้ที่ถูกต้อง ฝึกมารยาท

งาม ให้รู้จักการละเล่นแบบไทย สอนให้รู้จักการทำความดี เช่น ทิ้งขยะถูกที่ ไม่รังแกผู้อื่น ไม่ทำลายสิ่งของสาธารณะ เอาใจใส่สิ่งแวดล้อม ชื่นชม ธรรมชาติ ฯลฯ

- สอนให้เป็นคนดี ด้วยการเรียนรู้ที่จะเข้าใจ เรื่องศาสนาตั้งแต่ยังเล็ก สอนให้รู้จักหลักคำสอน และปฏิบัติตามหลักศาสนาที่นับถือ พาไปรู้จักสถานที่สำคัญทางศาสนา เพื่อปฏิบัติศาสนพิธีตามหลักศาสนาต่าง ๆ เช่น ฟังเทศน์ ทำบุญ ไส้บาตร นมัสการพระเจ้า เป็นต้น

- สอนให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระมหากษัตริย์ โดยเล่าพระราชประวัติพระมหากษัตริย์ไทยและพระมหากษัตริย์คุณต่าง ๆ ในประวัติศาสตร์ เช่น การประดิษฐ์อักษรไทย การสงครามป้องกันแผ่นดิน การเลิกทาส การพัฒนาประเทศ การแก้ไขสิทธิสภาพนอกอาณาเขต การบำบัดทุกข์บำรุงสุข โครงการพระราชดำริ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ศาสตร์พระราชา ฯลฯ

- สอนให้ลูกแสดงความเคารพต่อพระมหากษัตริย์ ด้วยการยืนตรงเมื่อได้ยินเพลงสรรเสริญพระบารมี ไม่พูดจาจาบจ้วงหรือกล่าวหาสถาบันพระมหากษัตริย์ ร่วมกิจกรรมพิธีถวายพระพรในโอกาสต่าง ๆ เรียนรู้โครงการหลวงที่ใกล้ตัวเด็ก เป็นต้น เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ลูก ด้วยการปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย ในฐานะสมาชิกที่ดีของชุมชน เข้าร่วมกิจกรรมประชาธิปไตยต่าง ๆ เช่น การเลือกตั้ง การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม สาธารณสมบัติ โบราณวัตถุ และโบราณสถาน การพัฒนาชุมชน ปฏิบัติตนตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน เช่น กฎหมายจราจร กฎหมายทะเบียนราษฎร กฎหมายยาเสพติดให้โทษ

- สอน “ศาสตร์พระราชา” น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในชีวิตประจำวัน ด้วยการสอนให้เห็นคุณค่าในตนเอง รู้จักมองโลกในแง่ดี สร้างทักษะทางอารมณ์ ให้รู้จักบริโภค

ด้วยปัญญา เลือกรับ-ปฏิเสธข่าวและวัตถุประสงค์ต่าง ๆ รู้จักการปรับปรุงตนเองและสิ่งต่าง ๆ ให้ดีขึ้นอยู่เสมอ โดยปฏิบัติตนและมีส่วนร่วมสนับสนุนให้ผู้อื่นประพฤติปฏิบัติเพื่อเป็นพลเมืองดีของประเทศชาติและสังคมโลก

- สอนการเคารพกฎหมายและกติกาสังคม เคารพสิทธิเสรีภาพของตนเองและบุคคลอื่น มีเหตุผล รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีความรับผิดชอบต่อตนเอง เข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม การเมือง การปกครอง มีส่วนร่วมในการป้องกันแก้ไขปัญหา เศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง สิ่งแวดล้อม มีคุณธรรมจริยธรรมในการดำเนินชีวิต มีส่วนร่วมในการตัดสินใจและทำกิจกรรมในครอบครัวตามกระบวนการประชาธิปไตย เป็นต้น

- สอนให้รักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ นั้นควรเป็นการสอนที่เป็นไปเพื่อสันติภาพ ด้วยการยอมรับความแตกต่าง มีความเคารพซึ่งกันและกัน เห็นคุณค่าของกันและกัน และสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข

โดยให้เรียนรู้ถึงสันติภาพเกิดขึ้นด้วยเหตุปัจจัยใด มีอะไรเป็นอุปสรรคที่ทำให้สันติภาพไม่เกิดขึ้น หรือเกิดขึ้นแล้วอยู่ได้ไม่นาน และมีเหตุปัจจัยใดสนับสนุนให้สันติภาพนั้นอยู่ได้มั่นคง ตลอดจนเหตุปัจจัยที่ทำให้สันติภาพที่เกิดขึ้นแล้วเสื่อมไป

ข้อสำคัญที่สุดนั้นต้องพัฒนาที่จิตใจ ต้องพยายามสร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้อที่สุดต่อการพัฒนาจิตใจ เอื้อต่อการงดเว้นจากการทำบาปกรรมหรือ

เบียดเบียน เอารัดเอาเปรียบกัน สร้างสิ่งแวดล้อมและทุกระดับทั้งรัฐธรรมนูญ กฎหมาย ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม ค่านิยมของสังคม ที่สอดคล้องกับการดำเนินไปสู่เป้าหมายของสังคม ทำให้เชื่อว่าสันติภาพเกิดขึ้นได้ และเป็นสิ่งที่ควรเกิดขึ้น โดยตั้งเป้าหมายส่วนตัว เป้าหมายของครอบครัว เป้าหมายของชุมชน ของสังคมประเทศชาติ และเป้าหมายของโลก

สิ่งที่ทุกคนควรทำ คือ การฝึกพัฒนาตัวเองในทุกด้าน ฝึกให้มีสติ อยู่กับตัวเองได้ อยู่กับตัวเองเป็น ด้วยการเจริญสติให้ได้สัมผัสความสงบ ควบคุมตัวเองให้อยู่ในกรอบของศีลธรรม ไม่เบียดเบียนใคร ไม่สร้างความทุกข์ ความเดือดร้อนกับครอบครัวกับชุมชน

สันติภาพของสังคมเกิดขึ้นได้นั้นมาจากการควบคุมกาย วาจา ใจของแต่ละคน คำสอนของศาสนามีไว้เพื่อให้ทุกคนนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาตนเอง นำออกจากความมืดไปสู่ความสว่าง นำออกจากความวุ่นวายไปสู่ความสงบ ซึ่งทุกคนนั้นมีศักยภาพที่จะเข้าถึงความสงบ และช่วยกันสร้างครอบครัว ชุมชน สังคมที่สงบสุขได้ ทุกคนสามารถเรียนรู้หลักการของศาสนาที่ตนนับถือ นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตัวเอง และแบ่งปันให้ผู้อื่น ได้พบกับความสงบ ความสุขที่เกิดขึ้นภายในตัวเอง เป็นกัลยาณมิตรต่อกัน ช่วยกันสร้างสังคมให้มีแต่สิ่งที่ดีงาม ให้เกิดสันติภาพและสันติสุขขึ้นในสังคมไทยอันส่งผลถึงสังคมโลกไปตลอดกาลนาน

บรรณานุกรม

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๕๔).

แนวทางการพัฒนา การวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๕๑)

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด

๑๐๐ ปีสยาม

กับผลประโยชน์ของชาติ ในสงครามโลกครั้งที่ ๑ ด้วยวีรกรรมของทหารไทย

พล.ท.ทวิ แจ่มจำรัส

ข้าราชการบำนาญ/ที่ปรึกษาผู้อำนวยการองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก

ในวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ที่ผ่านมา เป็นวันครบรอบ ๑๐๐ ปี ที่ประเทศสยามได้ส่งทหารอาสาเข้าร่วมรบในสงครามโลก ครั้งที่ ๑ ภายหลังจาก กองทัพอเยอรมนีเปิดฉากการบุกเบลเยียม เพื่อเดินทัพเข้าโจมตีฝรั่งเศส และหวังที่จะเข้ายึดกรุงปารีส จนเป็นสาเหตุให้ฝรั่งเศสและอังกฤษต้องประกาศสงครามกับเยอรมนี และออสเตรีย - ฮังการีในวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๔๘๗ คู่กรณีสงครามได้แบ่งออกเป็น ๒ ฝ่าย คือ ฝ่ายเยอรมนี มีพันธมิตรผู้หนุนหลังประกอบด้วย ออสเตรีย - ฮังการี บัลแกเรีย ตุรกี และฝ่ายสัมพันธมิตรประกอบด้วย รัสเซีย อังกฤษ ฝรั่งเศส สหรัฐอเมริกา และประเทศอื่น ๆ รวม ๒๕ ประเทศทั่วโลก สำหรับประเทศไทย ภายใต้การปกครองระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ซึ่งมีพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๖) ทรงเป็นองค์พระประมุขของชาติ ก็ได้ทรงนิ่งนอนพระทัย แม้พระองค์ทรงทราบดีว่าพลเมืองของประเทศสยาม ในขณะนั้นมีความนิยมชมชอบ และเห็นอกเห็นใจเยอรมนีที่ถูกประเทศใหญ่ ๆ หลาย

ประเทศรุมล้อมรอบด้าน แต่ด้วยพระปรีชาญาณของพระองค์ทำให้ทรงตัดสินใจพระทัยประกาศสงครามกับเยอรมนีและออสเตรีย - ฮังการี โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศสยามและสันติภาพของโลกเป็นสำคัญ โดยได้ทรงลงพระปรมาภิไธยในประกาศสงครามเมื่อเวลาประมาณ ๒๔.๐๐ น. ของวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๔๖๐ หลังจากการตัดสินใจพระทัยเข้าร่วมสงครามโลกครั้งที่ ๑ แล้ว กระทรวงกลาโหม จึงได้ประกาศรับสมัครทหารอาสา เพื่อไปร่วมรบในสงครามโลกครั้งที่ ๑ ในขั้นต้นได้คัดเลือกทหารเพื่อไปร่วมรบ จำนวน ๑,๓๘๕ นาย หลังจากนั้นได้มีการฝึกอบรม และทดสอบร่างกายจนเหลือกำลังพลเพื่อปฏิบัติการได้ จำนวน ๑,๒๘๔ นาย จึงได้ทำการจัดตั้งเป็นกองทหารอาสา โดยมี พันเอกพระยาเฉลิมอากาศ หรือ สุวัจน์ สุวรรณประทีป เป็นผู้บังคับการ ทหารที่ส่งไปมี ๓ หน่วย ประกอบด้วย กองทหารบกถยนต์ กองบินทหารบก และกองพยาบาล

สงครามโลกครั้งที่ ๑ ได้ยืดเยื้อเป็นเวลา

ยาวนานถึง ๔ ปี จนกระทั่งในวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๔๖๑ กองทัพเยอรมนี ได้ติดต่อฝ่ายสัมพันธมิตร ขอเจรจาสงบศึก ทั้งสองฝ่ายได้ลงนามในสัญญาสงบศึกบนรถไฟ ณ เมืองคองเปียน ประเทศฝรั่งเศส เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๔๖๑ ดังนั้น จึงได้กำหนดให้วันดังกล่าวเป็นวันที่ระลึกทหารอาสาสงครามโลกครั้งที่ ๑ ทั้งนี้ หลังสิ้นสุดสงครามมีการเฉลิมฉลองชัยชนะเกิดขึ้นในหลายประเทศ รวมทั้งประเทศสยาม พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงกระทำพิธีปฐมกรรม ในพระบรมมหาราชวัง ในวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๔๖๑ โดยจัดให้มีการชุมนุมทหารอาสาที่กลับมาสู่มาตุภูมิ ณ ท้องสนามหลวง บรรยากาศเป็นไปอย่างอบอุ่น และสมเกียรติ เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๔๖๒ กองทหารบกทรยศเดินทางถึงท่าราชวรดิฐ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงกล่าวต้อนรับกองทหารอาสาเสร็จแล้วทรงผูกเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันมีศักดิ์รามาธิบดีพระราชทานแก่ธงไชยเฉลิมพล และพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์แก่ทหารอาสาจากการตัดสินใจพระทัยในครั้งนั้น ทำให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศสยามในหลาย ๆ ด้าน อาทิ ทำให้ประเทศต่าง ๆ ในโลก โดยเฉพาะชาติสัมพันธมิตร ยุโรป และอเมริกาได้รู้จักประเทศสยาม เนื่องจากทหารอาสาของประเทศสยามที่ไปร่วมรบได้สร้างชื่อเสียงในด้านความมีระเบียบวินัยที่ดี มีความกล้าหาญ เด็ดเดี่ยว ตลอดจนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีสามารถสร้างความประทับใจให้แก่บรรดาทหารสัมพันธมิตร จึงก่อให้เกิดความชื่นชมแก่ประเทศสยาม และทหารอาสาของประเทศสยามเป็นอย่างมาก รวมทั้งส่งผลให้ชาติต่าง ๆ ในยุโรป จำนวน ๑๓ ประเทศ ที่เคยทำสัญญาผูกมัดประเทศสยาม ยอมแก้ไขสัญญาที่ทำไว้เดิม โดยเฉพาะการยกเลิกอำนาจศาลกงสุล สำหรับชาวต่างชาติที่กระทำผิดในประเทศมาขึ้นศาลประเทศสยาม และยังสามารถรักษาในการกำหนดพิกัตอัตรา

ภาษีศุลกากร ตลอดจนประเทศสยามได้มีโอกาสเข้าร่วมลงนามในสนธิสัญญาสันติภาพ ที่กรุงปารีส และได้รับเชิญให้เข้าร่วมก่อตั้งองค์การสันนิบาตชาติ นอกจากนี้ ได้มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงธงชาติประเทศสยามจากรูปช้างมาเป็นธงไตรรงค์ ซึ่งในปัจจุบันธงไตรรงค์ ได้เป็นธงประจำชาติไทยมาครบรอบ ๑๐๐ ปี เช่นกัน

หลังจากสงครามโลกครั้งที่ ๑ ได้สิ้นสุดลง กองทหารอาสาสงครามโลกครั้งที่ ๑ ได้นำความรู้จากการฝึกและการปฏิบัติการทางยุทธวิธีมาปรับปรุงเพื่อใช้ในกองทัพประเทศสยาม นอกจากนี้ กองบินทหารบกได้ทำการจัดตั้งเป็นกรมอากาศยาน และในปัจจุบันได้วิวัฒนาการเป็น “กองทัพอากาศ” สำหรับ กองทหารบกทรยศได้พัฒนาเป็น “กรมการขนส่งทหารบก” โดยมีอนุสรณ์สถานเพื่อระลึกถึงเกียรติประวัติทหารอาสาของประเทศสยามที่เดินทางไปร่วมปฏิบัติการรบในทวีปยุโรป หรือที่เรียกกันสั้น ๆ ว่า “อนุสาวรีย์ทหารอาสา” สร้างขึ้นในสมัยของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รวมทั้งเป็นที่บรรจุอัฐิทหารหาญที่เสียชีวิตขณะปฏิบัติการรบในสงครามโลกครั้งที่ ๑ จำนวน ๑๙ คน โดยมีพิธีบรรจุอัฐิ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๔๖๒ และพระองค์ได้เสด็จพระราชดำเนินมาทรงวางพวงมาลา कारวะดวงวิญญาณของเหล่าทหารกล้าที่เสียสละเพื่อประเทศชาติเป็นครั้งแรกในวันเดียวกัน อนุสาวรีย์นี้สร้างขึ้นที่มุมด้านตะวันตกเฉียงเหนือของท้องสนามหลวง โดยมีรูปทรงคล้าย ศาสนสถานสำคัญในสมัยศรีวิชัยของไทย คือ พระบรมธาตุไชยา อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานีและอนุสรณ์สถาน จินทิ เกลาชัน บนเกาะชวา ในประเทศอินโดนีเซีย ซึ่งนอกจาก “อนุสาวรีย์ทหารอาสา” แล้ว ยังมีอนุสรณ์ที่เป็นสัญลักษณ์แห่งการเข้าร่วมสงคราม โลกครั้งที่ ๑ อีกแห่ง คือ “วงเวียน ๒๒ กรกฎาคม” ที่สร้างขึ้นเพื่อรำลึกถึงวันที่พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

(รัชกาลที่ ๖) ทรงตัดสินพระทัยนำประเทศไทยสยาม เข้าร่วมสงครามโลกครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๔๖๐

ในโอกาสวันที่ระลึกทหารอาสาสงครามโลกครั้งที่ ๑ วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ของทุกปี องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก ในพระบรมราชูปถัมภ์ ในฐานะหน่วยงานของรัฐซึ่งมีภารกิจในด้าน การสงเคราะห์และเชิดชูเกียรติทหารผ่านศึก ได้จัดให้มีพิธี โดยเมื่อวันเสาร์ช่วงเช้าที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ที่ผ่านมา พลเอก สัมพันธ์ ธีัญญพิช ผู้อำนวยการองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก ได้ประกอบพิธีสงฆ์จากวัดชนะสงคราม จำนวน ๑๐ รูป สวดมาติกา บังสุกุล และจุดไฟเผารายชื่อทหารอาสาผู้เสียชีวิตในสงครามโลกครั้งที่ ๑ เพื่อกรวดน้ำอุทิศส่วนกุศลแด่ดวงวิญญาณของผู้ล่วงลับทุกท่าน และในช่วงบ่ายได้ประกอบพิธีวางพวงมาลา ณอนุสาวรีย์ทหารอาสา บริเวณสนามหลวง ประกอบด้วย ครอบครวทหารผ่านศึก หัวหน้าส่วนราชการ และหัวหน้าหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งฝ่ายทหารและพลเรือน ผู้ช่วยทูตฝ่ายทหารต่างประเทศประจำประเทศไทย โดยมีพลเอก อุดมเดช สีตบุตร

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม เป็นผู้แทน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมและนายกรัฐมนตรี และพลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ องคมนตรี เป็นผู้แทนพระองค์วางพวงมาลา

ประวัติศาสตร์ทุกชิ้นมีประโยชน์แห่งการจดจำ เป็นบันทึกประสบการณ์ของมนุษยชาติที่มีคุณค่า ควรแก่การศึกษา เพื่อเป็นบทเรียน ช่วยให้เกิดความรัก ความภาคภูมิใจในชาติบ้านเมืองของตน ทำให้รู้ถึงความเสียสละของบรรพบุรุษที่ได้ร่วมกันสร้างบ้านเมืองมา รักษาชาติบ้านเมืองไว้ด้วยชีวิต สร้างสมวัฒนธรรมอันดีงามมาสู่รุ่นลูก รุ่นหลาน ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจ รักและหวงแหนมรดกที่บรรพบุรุษทิ้งไว้ และต้องการที่จะอนุรักษ์สืบสานสิ่งที่ดีงามไปยังคนรุ่นลูก รุ่นหลานต่อไป ถึงแม้ทหารอาสาของไทยในสงครามโลกครั้งที่ ๑ ได้เสียชีวิตไปหมดแล้วทุกท่านได้สร้างคุณประโยชน์ให้แก่ลูกหลานไทยอย่างมหาศาล ขอให้ทุกดวงวิญญาณไปสู่สุคติ พวกเรารุ่นลูกหลานทุกคนจะต้องเชิดชูและรักษามรดกอันล้ำค่านี้ต่อไปอย่างไม่สิ้นสุดเช่นกัน

ที่มาภาพ https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Joko_Widodo_2014_official_portrait.jpg

ประธานาธิบดี อินโดนีเซีย

พล.ต.ดร. เจนวิทย์ ยามะรัตน์

ผู้เชี่ยวชาญประจำประธานศาลรัฐธรรมนูญ อาจารย์พิเศษโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า อาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาโท สาขาการจัดการความปลอดภัย โรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพราน

อินโดนีเซีย (Indonesia) หรือชื่อทางการคือ **สาธารณรัฐอินโดนีเซีย** (Republic of Indonesia) เป็นหมู่เกาะที่ใหญ่ที่สุดในโลก ตั้งอยู่ระหว่างคาบสมุทรอินโดจีนกับทวีปออสเตรเลีย และระหว่างมหาสมุทรอินเดียกับมหาสมุทรแปซิฟิก มีพรมแดนติดกับประเทศมาเลเซียบนเกาะบอร์เนียวหรือกาลิมันตัน (Kalimantan) ประเทศปาปัวนิวกินีบนเกาะนิวกินีหรืออิเรียน (Irian) และประเทศติมอร์-เลสเตบนเกาะติมอร์ (Timor) ประเทศอินโดนีเซีย อยู่ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นประเทศที่มีหมู่เกาะมากที่สุด และใหญ่ที่สุดในโลก ประกอบด้วยเกาะใหญ่ ๆ ห้าเกาะ และหมู่เกาะเล็ก ๆ อีกประมาณ ๓๐ หมู่เกาะ รวมแล้วมีอยู่ ๑๓,๖๗๗ เกาะ เป็นเกาะที่มีคนอยู่อาศัยประมาณ ๖,๐๐๐ เกาะ รูปลักษณะหมู่เกาะจะวางตัวยาวไปตามแนวเส้นศูนย์สูตร คล้ายรูปพระจันทร์ครึ่งซีกหงาย คำว่าอินโดนีเซีย มาจากคำในภาษากรีกสองคำคือ อินโดซ หมายถึง อินเดีย ตะวันออก และนีซซหมายถึงเกาะ จึงมีความหมายว่า หมู่เกาะอินเดียตะวันออกหมู่เกาะอินโดนีเซีย อยู่

ระหว่างมหาสมุทรอินเดียกับมหาสมุทรแปซิฟิก จึงเป็นเสมือนทางเชื่อมระหว่างสองมหาสมุทร และสะพานเชื่อมระหว่างสองทวีปคือ ทวีปเอเชีย และทวีปออสเตรเลีย อินโดนีเซียมีพื้นที่ประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร มีพื้นน้ำใหญ่เป็นที่เท่าของพื้นที่แผ่นดิน อาณาเขตจากตะวันออกไปตะวันตก ยาวประมาณ ๕,๑๐๐ กิโลเมตร จากเหนือจรดใต้ยาวประมาณ ๑,๘๐๐ กิโลเมตร เกาะใหญ่ทั้งห้าเกาะ ประกอบด้วย เกาะสุมาตรา มีพื้นที่ประมาณ ๔๗๓,๖๐๐ ตารางกิโลเมตร เกาะกาลิมันตัน มีพื้นที่ประมาณ ๕๓๙,๕๐๐ ตารางกิโลเมตร (เฉพาะดินแดนของอินโดนีเซีย ซึ่งประมาณสองในสามของพื้นที่เกาะบอร์เนียวทั้งหมด) เกาะสุลาเวสี มีพื้นที่ประมาณ ๑๘๙,๒๐๐ ตารางกิโลเมตร เกาะชวา มีพื้นที่ประมาณ ๑๓๒,๒๐๐ ตารางกิโลเมตร และเกาะอิเรียนจายา (อิเรียนตะวันตก) มีพื้นที่ประมาณ ๔๒๒,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร หมู่เกาะอินโดนีเซีย แบ่งตามสภาพภูมิศาสตร์ ออกได้เป็นสี่ส่วนคือ

- หมู่เกาะซุนดาใหญ่ ประกอบด้วย เกาะสุมาตรา เกาะชวา กาลิมันตัน และสุลาเวสี
- หมู่เกาะซุนดาน้อย รวมเกาะต่าง ๆ จากบาห์ลีไปทางตะวันออกถึงติมอร์
- หมู่เกาะโมลุกกะ (มาลุก) ประกอบด้วย หมู่เกาะที่อยู่ระหว่างเกาะอิเรียนจายา ถึงเกาะสุลาเวสี
- หมู่เกาะอิเรียนจายา

ประวัติประเทศอินโดนีเซีย

อินโดนีเซียประกอบด้วยหมู่เกาะที่มีความเจริญรุ่งเรืองมาช้านาน แต่ต่อมาต้องตกอยู่ภายใต้การปกครองของเนเธอร์แลนด์อยู่ประมาณ ๓๐๑ ปี ในเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๔๘๕ ซึ่งเป็นช่วงสงครามโลกครั้งที่ ๒ ญี่ปุ่นบุกอินโดนีเซีย และทำการขับไล่เนเธอร์แลนด์เจ้าอาณานิคมของอินโดนีเซียออกไปได้สำเร็จ จึงทำให้ผู้นำอินโดนีเซียคนสำคัญในสมัยนั้นให้ความร่วมมือกับญี่ปุ่นแต่ไม่ได้ให้ความไว้วางใจกับญี่ปุ่นมากนัก เพราะมีเหตุเคลือบแคลงคือเมื่อผู้รักชาติอินโดนีเซียจัดตั้งขบวนการต่าง ๆ ขึ้นมา ญี่ปุ่นจะขอเข้าร่วมควบคุมและดำเนินงานด้วย

เมื่อญี่ปุ่นแพ้สงครามและประกาศยอมจำนนต่อฝ่ายพันธมิตร อินโดนีเซียได้ถือโอกาสประกาศเอกราชใน พ.ศ. ๒๔๘๘ แต่เนเธอร์แลนด์เจ้าของอาณานิคมเดิมไม่ยอมรับการประกาศเอกราชของอินโดนีเซีย จึงยกกองทัพเข้าปราบปราม ผลจากการสู้รบปรากฏว่าเนเธอร์แลนด์ไม่สามารถปราบปรามกองทัพอินโดนีเซียได้ จากนั้นอังกฤษซึ่งเป็นพันธมิตรกับเนเธอร์แลนด์จึงเข้ามาช่วยไกล่เกลี่ยเพื่อหยุดความขัดแย้งกัน โดยให้ทั้งสองฝ่ายลงนามในข้อตกลงลิงกาจาตี (Linggadjati Agreement) เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๙ โดยเนเธอร์แลนด์ยอมรับอำนาจอธิปไตยของรัฐบาลอินโดนีเซียในเกาะชวาและสุมาตรา ต่อมาภายหลังเนเธอร์แลนด์ได้ละเมิดข้อตกลงโดยได้นำทหารเข้าโจมตีอินโดนีเซียทำให้ประเทศอื่น ๆ เช่น ออสเตรเลีย อินเดีย ได้ยื่นเรื่องให้คณะมนตรีความ

มั่นคงแห่งสหประชาชาติเข้าจัดการ สหประชาชาติได้เข้าระงับข้อพิพาทโดยตั้งคณะกรรมการประกอบด้วยออสเตรเลีย เบลเยียม และสหรัฐอเมริกา เพื่อทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยประนีประนอมและได้เรียกร้องให้หยุดยิง แต่เนเธอร์แลนด์ได้เข้าจับกุมผู้นำคนสำคัญของอินโดนีเซีย คือ ซูการ์โนและฮัตตาไปกักขัง ต่อมาทหารอินโดนีเซียสามารถช่วยเหลือนำตัวผู้นำทั้งสองออกมาได้ ในระยะนี้ทุกประเทศทั่วโลกต่างตำหนิการกระทำของเนเธอร์แลนด์อย่างยิ่งและคณะมนตรีความมั่นคงได้กดดันให้เนเธอร์แลนด์มอบเอกราชแก่อินโดนีเซีย

ในวันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๙๒ อินโดนีเซียได้รับเอกราชแต่ความยุ่งยากยังคงมีอยู่เนื่องจากเนเธอร์แลนด์ไม่ยินยอมให้รวมดินแดนอีร์ยันตะวันตกเข้ากับอินโดนีเซีย ทั้งสองฝ่ายจึงต่างเตรียมการจะสู้รบกันอีก ผลที่สุดเนเธอร์แลนด์ก็ยอมโอนอำนาจให้สหประชาชาติควบคุมดูแลอีร์ยันตะวันตกและให้ชาวอีร์ยันตะวันตกแสดงประชามติว่าจะรวมกับอินโดนีเซียหรือไม่ ผลการออกเสียงประชามติปรากฏว่าชาวอีร์ยันตะวันตกส่วนใหญ่ต้องการรวมกับอินโดนีเซีย สหประชาชาติจึงโอนอีร์ยันตะวันตกให้อยู่ในความปกครองของอินโดนีเซียเมื่อเดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

ลักษณะภูมิประเทศ

หมู่เกาะอินโดนีเซีย สามารถแบ่งตามลักษณะโครงสร้างได้สามส่วนคือ

ส่วนที่ ๑ พื้นที่บริเวณไหล่ทวีปซุนดา ได้แก่ บริเวณเกาะชวา เกาะสุมาตรา และเกาะกาลิมันตัน กับร่องน้ำระหว่างเกาะต่าง ๆ เหล่านี้กับฝั่งทะเลของประเทศมาเลเซีย และอินโดจีน มีระดับน้ำลึกไม่เกิน ๗๒๐ ฟุต

ส่วนที่ ๒ พื้นที่บริเวณไหล่ทวีปซูลาคือเกาะอิเรียนจายา และเกาะอารู มีอาณาเขตจากฝั่งทะเลออสเตรเลียทางเหนือ ระดับน้ำลึกไม่เกิน ๗๐๐ ฟุต

ส่วนที่ ๓ บริเวณพื้นที่ระหว่างบริเวณไหล่ทวีปซุนดา และไหล่ทวีปซาฮูล ได้แก่ บริเวณหมู่เกาะนุซตาแดงการา มาลูกู สุลาเวสี มีความลึกของระดับน้ำถึง ๑๕,๐๐๐ ฟุต

โดยทั่วไปมีพื้นที่ราบน้อย ส่วนใหญ่เป็นที่ราบบริเวณเชิงเขา และบริเวณชายฝั่งทะเล ชายฝั่งทะเลมักเป็นที่ราบต่ำ บริเวณทางทิศตะวันออกของเกาะสุมาตรา และทางตอนเหนือของเกาะชวา จะมีลักษณะเป็นที่ราบกว้างใหญ่คลุมไปถึงบริเวณริมฝั่งทะเล และนอกจากนี้ก็มีบริเวณชายฝั่งของเกาะกาลิมันตัน และเกาะอิเรียนจาया แม่น้ำและทะเลสาบ เนื่องจากหมู่เกาะอินโดนีเซีย อยู่ในเขตรมสูม จึงมีฝนตกชุกตลอดปี และพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขา จึงทำให้เกิดแม่น้ำ และทะเลสาบอยู่บนเกาะต่าง ๆ มากมาย แม่น้ำและทะเลสาบที่สำคัญ ได้แก่ บนเกาะสุมาตรา มีแม่น้ำมูสิ แม่น้ำบาตังฮารี และแม่น้ำกัมปา บนเกาะกาลิมันตัน มีแม่น้ำดาพัลส์ แม่น้ำมาริตอ แม่น้ำมหารวม และแม่น้ำงาจัง บนเกาะชวามีแม่น้ำเบนกาวันโซโล แม่น้ำซีตาวัม และแม่น้ำบราตัส

ประชากร

ประเทศอินโดนีเซีย มีประชากรส่วนใหญ่เป็นเชื้อสายมาเลย์ ประมาณร้อยละ ๙๕ ที่เหลือเป็นอินเดีย อารับ จีน และชาวยุโรป แต่ถ้าวางตามหลักฐานชาติวงศ์วิทยาแล้ว ถือว่าชาวอินโดนีเซีย มีต้นกำเนิดมาจาก ๓๖๕ เชื้อชาติ รวมเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ได้สี่กลุ่มด้วยกันคือ เมลเนเซียน (Melanesians) เป็นเผ่าพันธุ์ที่ผสมกันระหว่างกลุ่มมอญโกลลอยด์กับวาจาต โปรโตออสโตรเนเซียน (Proto - Austro-nesians) โพลีเนเซียน (Polynesians) และไมโครเนเซียน (Micronesians) ประชากรที่มีเผ่าพันธุ์ต่าง ๆ เหล่านี้ อาศัยอยู่ตามเกาะสุมาตรา เกาะชวาตะวันตก เกาะมาดูรา เกาะบาห์ลี เกาะลอมบก เกาะติมอร์ เกาะบอร์เนียว เกาะสุลาเวสี เกาะอิเรียนจาया และตามแนวชายแดนด้านตะวันตก

ที่มาภาพ <https://aseansp.wordpress.com>

ลักษณะของชาวอินโดนีเซีย จะมีตาคม ผมดำ ผิวสีน้ำตาล กระดูกแกมกว้าง ตาเล็ก จมูกใหญ่ มีความสูงประมาณ ๕ - ๖ ฟุต พอกับความสูงของคนไทยทั่วไป ประชากรของอินโดนีเซีย มีมากเป็นอันดับห้าของโลก รองลงมาจาก จีน อินเดีย โซเวียต รัสเซีย และสหรัฐอเมริกา ตามลำดับ ประชากรส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๖๓ จะอยู่ที่เกาะชวา และเกาะมาดูรา จำนวนประชากรกระจายอยู่ตามพื้นที่ต่าง ๆ

ภาษา

ภาษาประจำชาติของอินโดนีเซีย ได้แก่ บาหลี อินโดนีเซีย นอกจากนี้ยังมีภาษามากมาย ไปสี่นี้เขียน และภาษาท้องถิ่นอีกประมาณ ๒๕๐ ภาษา ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาที่สำคักรองลงมา จากภาษาประจำชาติ และถือเป็นภาษาบังคับในโรงเรียนมัธยม นอกจากนี้ยังใช้กันอย่างแพร่หลายในวงราชการและธุรกิจ สำหรับภาษาดัตช์ ใช้พูดกันในหมู่ผู้สูงอายุ ภาษาบาฮาซา อินโดนีเซียได้โครงสร้างและคำส่วนใหญ่มาจากภาษามาเลย์ ประกอบด้วยภาษาท้องถิ่นอีกมากมาย ชาวอินโดนีเซียส่วนใหญ่จะรู้สองภาษา

การเมืองการปกครอง

ประเทศอินโดนีเซียมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุขและทำหน้าที่ปกครองประเทศ

★ ประธานาธิบดี โจโก วิโดโด

โจโก วิโดโด (Joko Widodo) เกิดเมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๐๔ เป็นประธานาธิบดีอินโดนีเซียคนที่ ๗ และคนปัจจุบันของประเทศอินโดนีเซีย เคยดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีกรุงจาการ์ตา ก่อนลงสมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ สังกัดพรรคประชาธิปไตยอินโดนีเซีย ต่อสู้ โดยได้รับการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ และเข้ารับสาบานตนรับตำแหน่งในวันที่ ๒๐ ตุลาคม ปีเดียวกัน ด้านชีวิตส่วนตัว โจโก วิโดโด สมรสแล้ว มีบุตร ๓ คน และมีความชื่นชอบในดนตรีร็อก โดยเป็นแฟนเพลงของวงเมทัลลิกา แลมป์ ออฟ ก๊อต เลด เซฟเฟลิน และนาปาล์ม เดธ

โจโก วิโดโด เกิดในครอบครัวชนชั้นกลางที่ค่อนข้างยากจนแห่งจังหวัดสุราการ์ตาหรือไซโลโจกลางเกาะชวา สำเร็จการศึกษาระดับประถมต้นถึงมัธยมที่จังหวัดบ้านเกิด ก่อนจะไปเรียนต่อวิศวกรรมศาสตร์ที่คณะป่าไม้ มหาวิทยาลัยกัตจาห์มาดา เมื่อปี ๒๕๒๘ หลังจากสำเร็จการศึกษาแล้วก็ยึดอาชีพนักธุรกิจด้านอสังหาริมทรัพย์และส่งออกเฟอร์นิเจอร์ ก่อนจะตัดสินใจกระโจนเล่นการเมืองท้องถิ่นด้วยการสมัครเป็นนายกเทศมนตรีเมืองสุราการ์ตา และก็ได้รับเลือกตั้งท่ามกลางความกังขาของหลายคนที่ยังสงสัยในฝีมือว่ามีมากน้อยแค่ไหน แต่ผ่านไปแค่ปีเดียวหลายคนก็เริ่มประจักษ์เมื่อเกิดความเปลี่ยนแปลงในเมืองนี้เห็นได้ชัดจากการลอกเลียนแบบการพัฒนาเมืองต่าง ๆ ในยุโรปที่นายโจโกมักจะเดินทางไปดูงานบ่อย ๆ สมัยที่เป็นนักธุรกิจด้านอสังหาริมทรัพย์และส่งออกเฟอร์นิเจอร์ รวมไปถึงการทำตัวเป็นคนตื่นตาดินเข้าถึงประชาชนในไซโลอย่างง่าย ๆ ทำให้กลายเป็นขวัญใจและผู้ทรงอิทธิพลในจังหวัดนี้

ตลอดช่วง ๗ ปีที่เป็นนายกเทศมนตรีจังหวัดไซโล โจโกวิได้พยายามรื้อฟื้นภาพลักษณ์หรือแบรนด์เก่า ๆ ของเมืองนี้ในฐานะเป็นศูนย์กลางด้าน

วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว ภายใต้คำขวัญว่า “เดอะ สปริต ออฟ ชวา” โดยเฉพาะการผลักดันให้เมืองสุราการ์ตาได้ขึ้นทะเบียนเป็นหนึ่งในเมืองมรดกโลกและได้รับการอนุมัติเมื่อปี ๒๕๔๙ อีกทั้งยังขึ้นเมืองนี้ให้เป็นศูนย์กลางการประชุมและการจัดนิทรรศการนานาชาติ อาทิ เป็นที่จัดประชุมของคณะกรรมการมรดกโลก และเป็นเจ้าภาพจัดงานแสดงดนตรีโลก เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังได้สร้างตลาดสินค้าพื้นเมืองแห่งใหม่ สร้างถนนคนเดินยาว ๗ กม. ปรับปรุงสวนสาธารณะใหญ่ของเมือง ออกกฎคุมเข้มเรื่องการตัดต้นไม้ใหญ่บนถนนสายหลักในเมือง ปรับปรุงระบบขนส่งคมนาคม ด้วยการเพิ่มรถโดยสาร ๒ ชั้น ย้ายอู่ขยะในเมืองเพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียว การเสนอโครงการประกันสุขภาพชาวเมืองไซโลทุกคน โดยทุกโครงการจะดำเนินไปด้วยความโปร่งใส ดึงคนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วม ที่สำคัญคือสั่งห้ามคนในครอบครัวของตัวเองเข้ายุ่งเกี่ยวกับการประมูลในโครงการต่าง ๆ ของเมืองนี้

ความสำเร็จทั้งหลายทั้งปวงนี้ โดยเฉพาะในเรื่องของการเลือกคนดีมีฝีมือมาเป็นที่ปรึกษาใกล้ชิด ทำให้ชื่อเสียงของนายโจโกยิ่งขจรไกลไปทั่วประเทศ จนได้รับรางวัลเกียรติยศมากมาย อาทิ รางวัลผู้นำในฝันซึ่งจัดทำโดยนิตยสารเทมโป รางวัลผู้นำการเปลี่ยนแปลงจากหนังสือพิมพ์ฟรีพับลิกา ทำายสุดพรรคฯ ก็ไม่อาจทานกระแสโจโกวิได้ จึงเสนอให้กระโดดข้ามห้วยมาสมัครชิงผู้ว่าจาการ์ตา แล้วก็ไม่ได้ผิดหวัง และหลังจากได้นั่งเก้าอี้ผู้ว่าฯ จาการ์ตาแล้ว โจโกวิก็สร้างความเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่อีกเช่นกัน ด้วยการเสนอโครงการจะฟื้นฟูกรุงจาการ์ตาให้กลับมาเป็น “อัญมณีแห่งเอเชีย” อีกครั้ง หลังจากถูกละเลยมาเป็นเวลานานหลายสิบปี

หนึ่งในมาตรการฟื้นฟูกรุงจาการ์ตาก็คือการเสนออภิมหาโปรเจกต์ต่าง ๆ เหมือนเช่นที่เคยทำในสุราการ์ตา อาทิ โครงการสร้างโถลเวย์ใหม่อีก ๖

แห่ง โครงการจะย้ายหาบเร่งตามถนนสายต่าง ๆ เพื่อ
แก้ปัญหาจราจรติดขัดในกรุงเทพมหานคร ตลอดจน
โครงการจะสร้างอุโมงค์ยักษ์เพื่อแก้ปัญหาน้ำท่วม
ใหญ่ อันเป็นปัญหาเรื้อรังของมหานครแห่งนี้ ซึ่ง
แต่ละปีทำให้มีผู้เสียชีวิตหลายคน แต่ที่ผิดไปจาก
นักการเมืองอื่น ๆ คือนายโจโกจะทุ่มเงินไม่ให้มีการ
ทุจริตคอร์รัปชันเชิงนโยบายหรือมีการกินกันทั้งต้นน้ำ
กลางน้ำ ไปจนถึงปลายน้ำ

ความเป็นคนติดดินและไม่ลืมหำพืดเดิมนายโจโกจึงมักจะออกไปดูงานตามพื้นที่ต่าง ๆ โดยเฉพาะในพื้นที่ยากจนโดยไม่บอกใครล่วงหน้า โดย
แต่งตัวสบาย ๆ เดินท่อม ๆ ตรวจตลาดและชอกชอย
ต่าง ๆ ไปพูดคุยกับชาวบ้านในปัญหาต่าง ๆ ตั้งแต่
ปัญหาปากท้อง เรื่อยไปจนถึงปัญหาน้ำท่วม ความ
สำเร็จเหล่านี้ทำให้ได้รับการโหวตให้ครองอันดับ ๓
ผู้ว่าฯ ที่ดีที่สุดในโลกจากการสำรวจเมื่อปี ๒๕๕๕

นายโจโก ซึ่งเป็นแฟนเพลงวงดนตรีฮาร์ดร็อก
'ดีพ เพอร์เฟิล' และครั้งหนึ่งเคยเป็นเจ้าของกีตาร์
ที่มีลายเซ็นของสมาชิกวงเฮฟวีเมทัลคนหนึ่ง ยืนยัน
ว่าการเป็นนักการเมืองที่ประสบความสำเร็จจะต้อง
ยืนหยัดแก้ไข้ปัญหาในประเทศโดยเฉพาะการทุจริต
คอร์รัปชัน ด้วยการไม่นำเสนอนโยบายเลื่อนลอย
หรือดีแต่พูด ดีแต่โฆษณาชวนเชื่อ อาทิ มุ่งมั่นจะ
แก้ไข้ปัญหาคอร์รัปชันและระบบราชการที่ไร้
ประสิทธิภาพด้วยการสร้างระบบที่โปร่งใส วัด
คุณภาพคนจากผลงานไม่ใช่เส้นสายหรือการติด
ดินบน หรือแก้้ปัญหาจราจรด้วยการพัฒนา
โครงสร้างพื้นฐาน และสุดท้ายก็คือสร้างโครงข่าย
สวัสดิการสังคมที่เหมาะสม รวมไปถึงการดูแล
สุขภาพฟรีแก่กลุ่มคนที่ยากจนที่สุด เป็นต้น

ด้วยความประทับใจในชีวิตต้องสู้ตั้งแต่
ยังเด็ก รวมไปถึงการเป็นนักการเมืองรุ่นใหม่ที่มีสุขภาพ
อ่อนน้อม เรียบง่าย ชื่อสัตย์ ฉลาดเฉลียวแต่มี
จินตนาการก้าวไกล สร้างสรรค์ และมุ่งมั่น ที่สำคัญ
ก็คือมีหัวใจอยู่กับคนยากจน จึงมีผู้นำประวัติใน

วัยเด็กของโจโกวีไปสร้างเป็นภาพยนตร์ที่ฉายเมื่อ
กลางปีที่แล้ว โดยเจ้าตัวบ่นอุบิบว่าชีวิตของตัวเอง
แสนจะพิน ๆ ไม่มีอะไรน่าสนใจมากพอที่จะทำเป็น
ภาพยนตร์ **เรื่องที่น่ายกย่องของประธานาธิบดี
โจโก วิโดโด**

โจโก วิโดโด เรียกกันสั้น ๆ ว่าโจโกวี
ประธานาธิบดีคนปัจจุบันของอินโดนีเซีย ความเป็น
บุคคลสาธารณะทั้งเป็นประธานาธิบดีของ
ประเทศมุสลิมที่ใหญ่ที่สุดในโลก โจโกวีจึงมีชาวออก
มานำเสนอโดยสื่อต่าง ๆ อยู่เสมอ อย่างไรก็ตาม
โจโกวีเลย แม้แต่สมาชิกในครอบครัวก็พากันเรียง
หน้าออกมาเป็นข่าวด้วยเช่นเดียวกัน นำขึ้นชมค่อนข้าง
มากตรงที่มีข่าวออกมาว่าครอบครัวนี้สมณะสุด ๆ
อย่างเช่นข่าวที่ว่าภริยาประธานาธิบดีคือนางไอเรย์นา
ไม่สนใจที่จะใช้สินค้าแบรนด์เนมหรือเสื้อผ้าจาก
ดีไซเนอร์ชื่อดัง แต่เลือกสวมใส่เฉพาะเสื้อพื้นเมือง
สีพื้น ๆ กับกางเกงขายาวธรรมดา ส่วนคานียัง อายุ
ลูกสาว ครั้งหนึ่งได้รับบาดเจ็บที่มือยังไปนั่งรอคิว
เพื่อใช้บริการของสถานพยาบาลของรัฐแทนที่จะไป
คลินิกเอกชนราคาแพง เธออดทนรอจนได้พบแพทย์

สำหรับภริยาน รากานูมิง รากา บุตรชายคน
โตของโจโกวี มีธุรกิจจัดอาหารในงานเลี้ยงตาม
สถานที่ต่าง ๆ ที่บ้านเกิดของครอบครัวในเมืองสุรา
การ์ตาหรือที่เรียกกันทั่วไปว่าไซโล บนเกาะชวา
ปรากฏว่าตั้งแต่บิดาเปลี่ยนฐานะไปเป็นประธานาธิบดี
เขาไม่กล้ารับงานจากหน่วยราชการอีกเลย ด้วยเกรง
ว่าบรรดาข้าราชการจะเกรงใจและอาจถูกกล่าวหา
ว่าใช้บารมีของบิดา อย่างไรก็ตาม ความเป็นคน
หนุ่ม บางครั้งแสดงอาการหงุดหงิดกับคำถามตอ
ดเล็กตอดน้อยของนักข่าว ทำให้ถูกวิจารณ์แรง ๆ จน
ต้องระวังตัวมากขึ้นในชีวิตส่วนตัวของประธานาธิบดี
แคซัง บันกาเรป บุตรชายคนเล็ก เปิดเผยชีวิตส่วน
ตัวของบิดาว่าเป็นคนง่าย ๆ ชอบทำเรื่องตลก บาง
ครั้งก็แสดงความวิตกว่าจะให้ลูกสวมชุดอะไรไป
โรงเรียน บิดาเป็นคนกินอาหารง่าย ๆ ชอบที่สุดคือ

เทมเป้ซึ่งเป็นถั่วเหลืองหมักแบบอินโดนีเซีย เดินทางด้วยสายการบินราคาประหยัด เป็นประธานาธิบดีแล้วยังทำตัวสม่ำเสมออย่างนั้น ทั้งยังสอนลูก ๆ ให้ประพฤติแบบเดียวกันด้วย

อันที่จริงครอบครัวของโจโกวี ไม่ได้ยากจนเลย เขาเป็นนักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จ สามารถส่งลูกชายทั้งสองคนไปเรียนที่สิงคโปร์ได้ ทั้งลูกชายคนโตยังได้ศึกษาทางด้านธุรกิจในสิงคโปร์และออสเตรเลีย แต่ถึงแม้จะส่งไปเรียนถึงสิงคโปร์ครอบครัวไม่เคยทำให้ลูกเหยิง ยังสอนให้เลือกนั่งรถเมล์แทนที่จะนั่งรถไฟใต้ดินราคาแพง ลูกชายคนเล็กเขียนเล่าว่าตนเองบอกทางโรงเรียนและเพื่อน ๆ ว่าบิดาเป็นนักธุรกิจธรรมดา ความมาแตกในวันรับประกาศนียบัตร บิดาพร้อมมารดาบินสายการบินชั้นประหยัดด้วยเงินส่วนตัวมาร่วมงานที่สิงคโปร์ ตั้งแต่วันนั้นทุกคนเลยรู้ว่าตนเองเป็นลูกชายประธานาธิบดีอินโดนีเซียมาจนถึงวันนี้ประธานาธิบดีโจโก วิโดโด ได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้นำที่เจียมเนื้อเจียมตัวที่สุดในอาเซียนดินแดนที่ได้ชื่อว่าเต็มไปด้วยผู้นำและเครือข่ายที่ละโมภและคอร์รัปชัน สำนักข่าววชิราวุธกันไว้อย่างนั้น อย่างไรก็ตามก่อนจะได้รับคำชมมาถึงจุดนี้ โจโกวีเคยถูกกล่าวหาทางการเมืองหนัก ๆ มาแล้ว อย่างเช่นข้อหาว่าเขาและภรรยาเป็นคนซื้อสายเงินนับถือศาสนาคริสต์แต่พยายามปิดบังฐานะของตนเอง เขาเองไม่เคยตอบโต้แต่ใช้วิธีการที่ชาญฉลาดนั่นคือการเดินทางไปทำอุมเราะห์ที่ซาอุดีอาระเบีย

การดำรงตำแหน่งที่มีผู้หมายปองมากที่สุดในประเทศ โจโกวีไม่ได้ทำงานสบาย ๆ เลย มีข่าวกระเส็นกระสายออกมาว่าเขาขาดบารมีในการปกครองบรรดานักการเมืองอินโดนีเซียที่ได้ชื่อว่ามีประสบการณ์ชีวิตวราภที่สูงสุด ข้อจลกระทั่งเคยทำให้อินโดนีเซียติดอันดับดินแดนที่มีการคอร์รัปชันมากที่สุดแห่งหนึ่งในโลกมาแล้ว จึงเป็นอีกครั้งหนึ่งที่โจโกวีฉลาดพอที่จะใช้ความรักและความไว้วางใจ

ของประชาชนเป็นเกราะคุ้มกันภัย เกราะชนิดนี้ได้รับการยืนยันจากทั่วโลกแล้วว่าให้ความปลอดภัยแก่ผู้สวมใส่อย่างที่สุด

นอกจากนี้ผู้นำอินโดนีเซียคนปัจจุบัน ถือเป็นนักการเมืองน้ำดี พวงภาพลักษณ์ดีติดดิน ผู้คนเข้าถึงได้ไม่ยาก เคยมีภาพลงเดินจากขบวนรถประจำตำแหน่ง เพราะปัญหาจรรยา อดไม่ขยับและกลัวไม่ทันกำหนดเปิดงานงานหนึ่งจนได้รับเสียงชื่นชมมาแล้ว ล่าสุด ประธานาธิบดี โจโก วิโดโด หรือโจโกวีของอินโดนีเซียคนที่ว่า ยังมีเรื่องเสริมภาพลักษณ์ด้านบวกมากขึ้นอีก เมื่อจ่ายเงิน ๑๑ ล้านดอลลาร์อินโดนีเซีย (ประมาณ ๒๕,๖๐๐ บาท) เพื่อจะได้เก็บของที่ระลึก หรือของขวัญที่เป็นอัลบั้มแผ่นเสียงไวเนล เพลงร็อกชุดลิมิเตดเอดิชัน “มาสเตอร์ ออฟ พัพเพตส์” (Master of Puppets) ชุดหายากของวงร็อกดัง “เมทัลลิกา” (Metallica) ไว้เป็นสมบัติส่วนตัวอย่างไว้ชื่อครหา อัลบั้มแผ่นไวเนลชุดลิมิเตดเอดิชันชุดนี้ ท่านนายกรัฐมนตรีของเดนมาร์ก เป็นผู้มอบให้เป็นที่ระลึกขณะนายโจโกวี นำคณะเดินทางไปเยือนแดนโคนม ในปี ๒๕๖๐ เพราะรู้ว่าโจโกวีเป็นขา ร็อกด้วยคนหนึ่งเมื่อกลับถึงบ้าน นายโจโกวีได้แจ้งการรับของขวัญชิ้นนี้ต่อสำนักงานปราบปรามการคอร์รัปชัน (KPK) และได้รับแจ้งกลับมาว่า อัลบั้มเพลงไวเนลถือเป็นทรัพย์สินของรัฐ เพราะโจโกวีได้รับขณะดำรงตำแหน่งผู้นำอินโดนีเซีย และนั่นจึงเป็นที่มาว่าเหตุใดผู้นำอินโดนีเซียจึงต้องจ่ายเงินซื้อเพื่อให้มาเป็นของตัวเองโดยชอบ KPK แถลงชื่นชมโจโกวีทำเป็นแบบอย่างให้เจ้าหน้าที่รัฐคนอื่น ๆ ที่ได้รับของขวัญของที่ระลึกจากผู้นำ หรือเจ้าหน้าที่ระดับเดียวกันจากต่างชาติให้ปฏิบัติตาม “นี่ไม่ใช่แค่เรื่องของการจ่ายเงิน แต่เป็นการสร้าง (มาตรฐาน) การรับรู้เกี่ยวกับการคอร์รัปชัน แม้จะเป็นแค่สิ่งเล็กน้อย ๆ น้อย ๆ” โฆษกของ KPK กล่าว อินโดนีเซียมีปัญหาคอร์รัปชันเข้าขั้นเหมือนกัน องค์กรความโปร่งใสระหว่างประเทศ สำนักงานอยู่ในเยอรมนี

เพิ่งเผยแพร่รายงาน “ดัชนีการรับรู้คอร์รัปชัน ๒๐๑๗” เมืองอิเอนาถูก จัดให้อยู่ในอันดับ ๙๖ จากทั้งหมด ๑๘๐ อันดับ หรือประเทศ ซึ่งอันดับเดียวกันนี้มีอีก ๖ ประเทศติดอยู่ด้วยกันกับอินโดนีเซีย ซึ่งก็รวมทั้งประเทศไทยด้วย

ในช่วงปี ๒๐๑๔ ที่ผ่านมา ผู้นำโลกที่โดดเด่นที่สุดในเวทีระหว่างประเทศไม่ใช่ประธานาธิบดีชาติมหาอำนาจอย่างสหรัฐฯ จีน หรือรัสเซีย แต่กลับเป็นผู้นำชาติอาเซียน เขาคือโจโกวี ประธานาธิบดีผู้พิสุจน์ให้ชาวอินโดนีเซียเห็นว่าคนธรรมดาไร้เส้นสาย ก็ก้าวขึ้นเป็นผู้นำประเทศได้ อินโดนีเซียถือเป็นประเทศที่การเมืองวุ่นวายและเต็มไปด้วยกลิ่นอายของระบบอำนาจนิยมมากที่สุดแห่งหนึ่งในอาเซียน ประธานาธิบดีทั้ง ๗ คนของอินโดนีเซียตลอด ๖๕ ปี นับตั้งแต่เป็นเอกราช ล้วนเป็นทหารหรือไม่ก็มีเส้นสายเกี่ยวพันกับทหาร และก็มาจากแวดวงชนชั้นนำทางการเมือง วนเวียนกันอยู่เพียงไม่กี่ตระกูล

จนกระทั่งในการเลือกตั้งครั้งล่าสุดที่ผ่านมา ชาวอินโดนีเซียได้ร่วมกันเขียนประวัติศาสตร์หน้าใหม่ให้กับประเทศ ด้วยการลงคะแนนเลือกลูกชายของคนขายพืน้อย่างนายโจโก วิโดโด หรือที่ประชาชนเรียกด้วยความรักใคร่ว่าโจโกวี ขึ้นเป็นประธานาธิบดี โจโกวีไม่ได้โดดเด่นเพียงเพราะมาจากครอบครัวที่ต่ำต้อย ต่างจากผู้นำคนก่อน ๆ ของอินโดนีเซียเท่านั้น แต่เขายังเป็นผู้นำที่หนุ่มและประสบความสำเร็จในแวดวงการเมืองเร็วที่สุดคนหนึ่งของอินโดนีเซียอีกด้วย โดยใช้เวลาเพียง ๙ ปี ในการไต่เต้าจากการเป็นนายกเทศมนตรีเมืองเล็ก ๆ อย่างโซโล จนกลายเป็นผู้ว่าการกรุงจาการ์ตา และได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดีของคน ๒๕๐ ล้านคนได้สำเร็จ

โจโกวีใช้ภูมิหลังอันยากจนและลักษณะนิสัยยถ่อมตัวติดดินอันบ่มเพาะมาจากครอบครัวคนธรรมดาของเขา เป็นเครื่องสร้างคะแนนนิยมและ

ความรักใคร่ศรัทธาจากประชาชน เขากลายเป็นนักการเมืองที่มีภาพลักษณ์ใจดีมือสะอาด เข้าถึงปัญหาที่คนหาเช้ากินค่ำในประเทศต้องเผชิญ ตั้งแต่รับตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองโซโล เขาก็เป็นที่จับตามองจากคนทั้งประเทศด้วยนโยบายส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน และยกระดับความเป็นอยู่ของคนยากจนให้ดีขึ้น รวมทั้งเอกลักษณ์ประจำตัวอย่างการเดินทางไปพบปะประชาชนในที่ต่าง ๆ โดยไม่บอกล่วงหน้า และปราศจากผู้ติดตาม จนเขาได้รับตำแหน่งที่สองในการมอบรางวัลนายกเทศมนตรีดีเด่นของโลกประจำปี ๒๐๑๒ และได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีสมัยที่สองด้วยคะแนนท่วมท้นกว่าร้อยละ ๙๐

แต่ความโดดเด่นของโจโกวีดูเหมือนจะมีค่าเกินกว่าแค่การเป็นผู้นำเมืองเล็ก ๆ ในปีเดียวกันนั้น เขาได้รับการทาบทามให้ลงสมัครผู้ว่าฯ กรุงจาการ์ตา และได้รับชัยชนะอย่างท่วมท้น ภายในเวลาไม่นาน เขาก็สร้างผลงานมากมายให้ชาวจาการ์ตาได้เห็น โดยเฉพาะการผลักดันโครงการสร้างรถไฟฟ้ากลางกรุง รวมถึงการรณรงค์ลดการคอร์รัปชัน จนในที่สุด ในการเลือกตั้งประธานาธิบดีปี ๒๐๑๔ พรรคฝ่ายค้านของอินโดนีเซียก็ตัดสินใจส่งโจโกวีลงชิงชัยในสมรภูมิเลือกตั้ง แข่งกับนายประโบโว ซูเบียนโต จากพรรครัฐบาล ซึ่งเป็นอดีตนายพลและมาจากครอบครัวชนชั้นนำของประเทศ ในศึกเลือกตั้ง โจโกวีใช้นโยบายปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน ขจัดอิทธิพลทางการเมืองของกลุ่มชนชั้นสูง และลดความตึงเครียดระหว่างเชื้อชาติและศาสนาในประเทศเป็นหลักในการหาเสียงนโยบายเหล่านี้ ทำให้นอกจากโจโกวีจะเป็น “ขวัญใจคนยาก” เขายังกลายเป็นที่นิยมในหมู่ชนชั้นกลางและผู้มีการศึกษาในเมือง รวมถึงศิลปิน นักร้องนักแสดง ที่ต่างตบเท้ามาช่วยโจโกวีทำแคมเปญหาเสียง จนได้ชื่อว่าเป็น “โอบามาแห่งอินโดนีเซีย” ทั้งด้วยความหนุ่ม ไฟแรง หัวเอียงซ้าย

และยังเป็นขวัญใจของบรรดาอินดี้

การเลือกตั้งประธานาธิบดีระหว่างโจโกวีและประโบโว ได้รับการกล่าวขานว่าเป็นการเลือกตั้งที่สูสีและดุเดือดที่สุดในประวัติศาสตร์อินโดนีเซียแต่ในที่สุด แม้ว่าจะถูกโจมตีว่าไร้ประสบการณ์ในการเมืองระดับประเทศ และเป็นพวก “สร้างภาพ” โจโกวีก็ได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งอย่างเด็ดขาด และแม้ประโบโวจะไม่ยอมรับผลการเลือกตั้ง มีการปลุกระดมมวลชนออกมาเคลื่อนไหวและยื่นฟ้อง

ศาลให้นับคะแนนใหม่ แต่สุดท้ายเมื่อศาลสั่งยกฟ้อง ประโบโวและพรรคก็ยอมรับความพ่ายแพ้ และโจโกวีก็ได้ขึ้นเป็นประธานาธิบดีอินโดนีเซียท่ามกลางความภาคภูมิใจของคนทั้งชาติ ในฐานะที่เขาเป็นผู้นำคนแรกที่เป็นตัวแทนของ “คนเดินดิน” ในอินโดนีเซียอย่างแท้จริง

บรรณานุกรม

ข้อมูลทั่วไปประเทศอินโดนีเซีย, <http://th.wikipedia.org> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๑)
ประวัติ โจโก วิโดโด, <http://th.wikipedia.org> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๑)
บุญรัตน์ อภิชาติไตรสรณ์, “โจโก วิโดโด” นักสร้างฝันที่เป็นจริงสู่ว่าที่ประธานาธิบดีคนใหม่ของอินโดนีเซีย
รศ.ดรวิทย์ ดะห์ลัน, เรื่องนายกองของประธานาธิบดีอินโดนีเซีย ‘โจโก วิโดโด’
เกรียงศักดิ์ จุนโนนยางค์, ทำเป็นแบบอย่าง
โจโกวี ประธานาธิบดี คนเดินดิน แห่งอินโดนีเซีย
ยกย่อง! ครอบครัวโจโกวี สมถะ, <http://www.komchadruek.net/> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๑)

เสนาศึกษา

พลเอก ทรงพล ไพนุงค์

คูเวตมีพื้นที่ ๑๗,๘๑๘ ตารางกิโลเมตร ประชากร ๓.๐ ล้านคน (ปัจจุบัน) มีเขตแดนติดต่อกับเพื่อนบ้านคือ ซาอุดีอาระเบีย ๒๒๑ กิโลเมตร และอิรัก ๒๕๔ กิโลเมตร มีชายฝั่งทะเลยาว ๔๙๙ กิโลเมตร

กองทัพอิรัก เข้ายึดครองประเทศคูเวต 1990

คูเวตประเทศขนาดเล็กตั้งอยู่ที่ตะวันออกกลางบริเวณอ่าวเปอร์เซีย ได้รับเอกราชจากอังกฤษ เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๐๔ มีฐานะทางด้านเศรษฐกิจดีจากการส่งออกน้ำมัน และผลิตภัณฑ์จากน้ำมัน ประเทศคูเวตมีปริมาณสำรองจำนวนร้อยละ ๑๐ ของปริมาณสำรองของโลก มีประชากรประมาณ ๓.๐ ล้านคน (เป็นชาวคูเวต ร้อยละ ๔๕ ที่เหลือเป็นผู้อพยพ และชาวเอเชียที่เข้ามาทำงาน) มีการก่อสร้างอาคารขนาดใหญ่ที่สวยงามจำนวนมาก... บทความนี้ กล่าวถึงกองทัพอิรักการเข้ายึดครองประเทศคูเวต ระหว่างวันที่ ๒-๔ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๓๓ และกองทัพพันธมิตรได้ผลักดันออกไปเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๓๔

๑. กล่าวทั่วไป

ประเทศคูเวตอยู่บริเวณก้นอ่าวเปอร์เซีย มีพื้นที่ ๑๗,๘๑๘ ตารางกิโลเมตร ประชากร ๓.๐ ล้านคน มีเขตแดนติดต่อกับเพื่อนบ้าน ๔๗๕ กิโลเมตร แยกเป็น ซาอุดีอาระเบีย ๒๒๑ กิโลเมตร และอิรัก ๒๕๔ กิโลเมตร มีชายฝั่งทะเลยาว ๔๙๙ กิโลเมตร อ่าวเปอร์เซียมีพื้นที่ ๒๕๑,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร (มีความกว้าง ๙๘๙ กิโลเมตร) มีแหล่งน้ำมันดิบและ

แก๊สธรรมชาติจำนวนมากเป็นผลให้มีความสำคัญทางด้านยุทธศาสตร์ของโลก

๒. สงคราม อิหร่าน-อิรัก (พ.ศ.๒๕๒๓ - ๒๕๓๑)

สงครามในภูมิภาคอ่าวเปอร์เซียเป็นสงครามขนาดใหญ่ของประเทศที่มีฐานะทางด้านเศรษฐกิจที่ดี จากการส่งออกน้ำมันและแก๊สธรรมชาติไปขาย

ภาพกราฟิกเส้นทางการรุกของกองทัพอิรักที่เข้ายึดครองประเทศคูเวต ระหว่างวันที่ ๒-๔ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๓๓

ภาพกราฟิกเส้นทางการรุกของกองทัพอิรักเข้าสู่เขตแดนของอิหร่าน เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน พ.ศ.๒๕๒๓ มีการรบขนาดใหญ่เกิดขึ้นหลายครั้ง ทั้งสองฝ่ายสูญเสียอย่างมาก สงครามได้ยุติการรบ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๓๑ (เป็นสาเหตุหลักที่นำมาสู่วิกฤติด้านการเงินอย่างรุนแรงของอิรัก)

ทั่วโลก ทั้งสองประเทศมีความขัดแย้งในเรื่องเขตแดนเป็นหลัก และทั้งสองประเทศต่างแย่งชิงความเป็นผู้นำของอ่าวเปอร์เซีย เมื่อสถานการณ์ที่เหมาะสมกองทัพอิรักจึงทำการรุกเข้าสู่อิหร่าน นำมาสู่สงครามขนาดใหญ่ระดับภูมิภาค

๒.๑ การดำเนินกลยุทธ์

กองทัพอิรักทำการรุกเข้าสู่เขตแดนของอิหร่านเมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน พ.ศ.๒๕๒๓ ด้วยกำลังรบ ๖ กองพล เป้าหมายคือจังหวัดคุเซสถาน (Khuzestan) ทางด้านทิศตะวันตกของอิหร่าน พื้นที่ขนาด ๖๔,๐๕๕ ตารางกิโลเมตร มีการรบขนาดใหญ่เกิดขึ้นที่สำคัญคือการรบที่คอรัมซาร์ (Battle of Khurramshahr) จังหวัดคุเซสถาน (Khuzestan) ระหว่างวันที่ ๒๒ กันยายน - วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๒๓ กองทัพอิรักได้รับชัยชนะ แต่สูญเสียอย่างมาก, การรบที่เดซฟูล (Battle of Dezful) จังหวัดคุเซสถาน (Khuzestan) ระหว่างวันที่ ๕-๙ มกราคม พ.ศ.๒๕๒๔ กองทัพอิรักได้รับชัยชนะ, ยุทธการอันเดนนีเอเบิล วิกทอรี (Operation Undeniable Victory) จังหวัดคุเซสถาน (Khuzestan) ระหว่างวันที่ ๒๒-๒๓ มีนาคม พ.ศ.๒๕๒๕ กองทัพ

อิหร่านได้รับชัยชนะ ทั้งสองฝ่ายสูญเสียกำลังทหารและอาวุธจำนวนมาก และกองทัพอิหร่านทำการรุกโต้ตอบเรียกว่ายุทธการรามาดัน (Operation Ramadan) ระหว่างวันที่ ๑๓ กรกฎาคม - วันที่ ๓ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๒๕ พื้นที่การรบอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของเมืองบาสรา (Basra) ทางตอนใต้ของประเทศอิรัก แต่กองทัพอิรักสามารถต้านทานการเข้าตีของอิหร่านได้ แต่อิหร่านสามารถที่จะยึดครองดินแดนของอิรักได้ ๕๐ ตารางกิโลเมตร การรบได้เปลี่ยนพื้นที่ใหม่เป็นบริเวณอ่าวเปอร์เซียโดยการโจมตีเรือขนส่งน้ำมันของอีกฝ่ายหนึ่ง เพื่อไม่ให้ส่งน้ำมันออกขายได้ (เพื่อจะลดงบประมาณในการจัดซื้ออาวุธใหม่จากต่างประเทศ) มีผลกระทบทางด้านพลังงานไปทั่วโลก

เมื่อเครื่องบินขับไล่อิรักแบบมิราจเอฟ-๑ ติดตั้งจรวดนำวิถีโจมตีเรือรบ (เอ็กโซเซตต์ เอเอ็ม-

จรวดนำวิถีแบบแพทริออต (Patriot PAC-3) กองทัพอากาศคูเวต ชนิด พื้น-สู่อากาศ ประจําการหนึ่งกองพัน ประจําการเดือน สิงหาคม พ.ศ.๒๕๕๕

สถานที่สำคัญภายในกรุงคูเวตซิตี เมืองหลวงของประเทศคูเวต ได้รับความเสียหายจากการเข้ายึดครองของกองทัพอิรัก (ระหว่างวันที่ ๒-๔ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๓๓)

๓๙) จำนวน ๒ ลูก โจมตีผิดพลาดโดยไปโดนเรือ ฟรีเกตจรวดนำวิถีสตาร์ค (FFG-๓๑ Stark) ขนาด ๔,๑๐๐ ตัน กองทัพเรือสหรัฐอเมริกา ได้เสียหาย อย่างหนัก (ลูกเรือเสียชีวิต ๓๗ นาย และบาดเจ็บ ๒๑ นาย) เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๓๐ ต่อมาสองประเทศใช้จรวดนำวิถีพื้นสู่อากาศ (Scud อิรักจัดหามาจากอดีตสหภาพโซเวียตและ อิหร่านจัดหาจากเกาหลีเหนือ) ยิ่งไปยิ่งเป้าหมาย ทางยุทธศาสตร์ของอีกฝ่ายหนึ่ง เมืองที่สำคัญจึงถูก ทำลายได้รับความสูญเสียอย่างหนักทั้งสองฝ่าย

อิรักและอิหร่านได้รับความเสียหาย อย่างหนักจากการรบมาเป็นเวลานาน ทั้งสอง ประเทศจึงยุติการรบเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๑ เป็นการรบนาน ๗ ปี ๑๐ เดือน กับอีก ๔ สัปดาห์

๒.๒ ความสูญเสียจากการรบ

๒.๒.๑ การสูญเสียทหาร

กองทัพอิหร่านสูญเสียทหารประมาณ ๑๒๓,๒๒๐-๑๖๐,๐๐๐ นาย ถูกจับเป็นเชลย ๔๐,๐๐๐-๔๒,๘๗๕ นาย และกองทัพอิรักสูญเสีย ทหาร ๑๐๕,๐๐๐-๓๗๕,๐๐๐ นาย ถูกจับเป็นเชลย ๗๐,๐๐๐ นาย หลังจากสงครามได้ยุติลงกองทัพบก อิรักยังคงมีกำลังทหารขนาดใหญ่พร้อมด้วยอาวุธที่ ทันสมัย และทหารที่มีประสบการณ์ในการรบ

๒.๒.๒ การสูญเสียทางด้านเศรษฐกิจ

อิหร่านสูญเสียทางด้านเศรษฐกิจ ประมาณ ๖๒๗ พันล้านเหรียญสหรัฐ และอิรัก สูญเสียทางด้านเศรษฐกิจประมาณ ๕๖๑ พันล้าน เหรียญสหรัฐ (ความเสียหายจากโครงสร้างพื้นฐาน และสถานที่ทางราชการถูกทำลายจำนวนมาก ต้อง ใช้งบประมาณอย่างมากในการฟื้นฟูขึ้นมาใหม่) สถานะทางเศรษฐกิจของประเทศอยู่ในสถานภาพ วิกฤติ (เป็นหนี้มิตรประเทศที่ยืมมาจัดซื้ออาวุธช่วง ทำสงครามกับอิหร่าน เป็นเงิน ๑๔.๐ พันล้าน เหรียญสหรัฐ)

๓. การเข้ายึดครองประเทศคูเวต

วันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๓๓ กองทัพบก อิรักวางกำลังทหารใกล้กับแนวชายแดนทางตอนใต้ ประกอบด้วยทหาร ๑๐๐,๐๐๐ นาย และรถถัง ๗๐๐ คัน ต่อมากองทัพบกอิรักทำการรุกเข้าสู่เพื่อน บ้านทางตอนใต้คือคูเวต ด้วยกำลัง ๔ กองพล ประกอบด้วยกองพลยานเกราะที่ ๑ (Hammurabi), กองพลยานเกราะที่ ๒ (Medina), กองพลทหารราบ ยานเกราะที่ ๓ (Tawakalna) และกองพลยานยนต์ ที่ ๔ (Nebuchadnezza) เป็นกำลังรบที่ดีที่สุดได้ รับการฝึกที่ดีพร้อมด้วยอาวุธที่ทันสมัยที่สุดของกอง ทัพ เรียกว่าหน่วยรีพับลิกันการ์ด (Republican

รถถังหลักแบบเอ็ม-๑เอ๒ (M-1A2) กองทัพบกคูเวตขณะสวนสนามเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๕๔ ปรับปรุงใหม่แล้ว ประจำการ กองพลน้อยทหารราบยานเกราะ ๓ หน่วย (กองพลที่ ๖, กองพลที่ ๒๖ และกองพลที่ ๙๔) และกองพลน้อยยานเกราะ ๒ หน่วย (กองพลที่ ๑๕ และกองพลที่ ๓๕)

การผลักดันกองทัพอิรักออกจากคูเวต ที่โลกรู้จักในชื่อการรบหนึ่งร้อยชั่วโมง ระหว่างวันที่ ๒๔-๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๓๔ กองทัพอิรักได้ถอนตัวออกจากประเทศคูเวต ขณะที่ถอนตัวได้ทำลายบ่อน้ำมันของคูเวตเกิดการลุกไหม้ประมาณ ๗๔๙ บ่อ เกิดเป็นม่านควันขนาดใหญ่ที่สุดของโลกที่เกิดจากการไหม้บ่อน้ำมันจำนวนมาก

Guard) เมื่อเช้าตรู่วันที่ ๒ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๓๓ ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยบินกองทัพบกอิรัก เฮลิคอปเตอร์โจมตีแบบเอ็มไอ-๒๕ (Mi-๒๕) และเอ็มไอ-๘ (Mi-๘) พร้อมทั้งการสนับสนุนจากกองทัพอากาศอิรักด้วยเครื่องบินขับไล่ ๒ ผุ้บิน ประกอบด้วย เครื่องบินโจมตีแบบซู-๒๕ (Su-๒๕) และเครื่องบินขับไล่แบบมิก-๒๓ (MiG-๒๓) โจมตีสนามบินทางทหาร ๒ แห่ง ของกองทัพอากาศคูเวต เพื่อจะเข้ายึดครองกรุงคูเวตซิตี้ เมืองหลวงของประเทศคูเวต กองทัพคูเวตพยายามที่จะทำการต่อสู้อย่างเต็มขีดความสามารถ (เวลา ๒ วัน ก็ถูกยึด) แต่ก็ไม่สามารถที่จะต้านทานได้จึงต้องถอนกำลังในส่วนที่เหลือเข้าสู่ประเทศซาอุดีอาระเบีย ประเทศเพื่อนบ้านที่มีเขตแดนติดต่อกัน กองทัพอิรักเข้ายึดครองประเทศคูเวตได้อย่างรวดเร็วสูญเสียกำลังทหารประกอบด้วย ทหาร ๒๙๕ นาย, บาดเจ็บ ๓๖๑ นาย, รถถังและยานเกราะ ๑๒๐ คัน, เครื่องบินรบ ๓๙ เครื่อง และเรือรบ ๔ ลำ คูเวตทหารประกอบด้วย ทหาร ๔๒๐ นาย, เครื่องบินรบ ๕๗ เครื่อง และเครื่องบินถูกยึด ๘ เครื่อง (เครื่องบินขับไล่แบบมิราจ เอฟ-๑)

กองทัพบกอิรักเข้ายึดครองประเทศคูเวตใช้เวลา ๒ วัน ก็ยึดครองสำเร็จ ถูกผนวกเป็นจังหวัดใหม่ของอิรักเป็นลำดับที่ ๑๙ นำมาสู่การประชุมแก้

ปัญหาวิกฤติที่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา มีมติให้กองทัพอิรักถอนตัวออกจากคูเวตภายในวันที่ ๑๕ มกราคม พ.ศ.๒๕๓๔ แต่อิรักไม่ถอนกำลังทหารออกจากคูเวตตามเวลาที่กำหนด วันที่ ๑๗ มกราคม พ.ศ.๒๕๓๔ กองทัพพันธมิตรโจมตีทางอากาศต่อเป้าหมายทางด้านยุทธศาสตร์ทางทหารและโครงสร้างพื้นฐานอย่างต่อเนื่องรวมทั้งที่ตั้งทางทหารบริเวณเขตแดนของอิรักและคูเวตเพื่อจะลดขีดความสามารถทางการทหารให้ลดต่ำลงให้มากที่สุด เมื่อกองทัพอิรักถูกโจมตีทางอากาศจากพันธมิตรอย่างหนักเป็นเวลานานประมาณหนึ่งเดือนเศษ อิรักได้ทำการตอบโต้ เมื่อวันที่ ๓๐-๓๑ มกราคม พ.ศ.๒๕๓๔ ได้ยิงขีปนาวุธแบบสกัด (Scud) จำนวน ๖๐ ลูก สู่เป้าหมายคือ ซาอุดีอาระเบียและอิสราเอล เพื่อให้อิสราเอลเข้าร่วมปฏิบัติการทางทหาร แต่อิสราเอลไม่ได้เข้าร่วมปฏิบัติการทางทหาร เมื่อการโจมตีทางอากาศได้ลดขีดความสามารถทางการรบของกองทัพอิรักลงมากที่สุด จึงนำมาสู่การรุกทางภาคพื้นดิน โดยมีกองทัพสหรัฐอเมริกาเป็นแกนนำ พร้อมด้วยพันธมิตรจากอังกฤษและฝรั่งเศส พันธมิตรกลุ่มประเทศบริเวณอ่าวเปอร์เซีย รวมทั้งสิ้น ๓๔ ประเทศ จัดกำลังรบเป็น ๕ กองทัพน้อย กองทัพบกคูเวตเข้า

กองทัพอิรักเข้ายึดครองประเทศคูเวต ระหว่างวันที่ ๒-๔ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๓๓ ต่อมาอิรักได้ผนวกคูเวตเข้าเป็นจังหวัดใหม่ลำดับที่ ๑๙ ของอิรัก

ร่วมปฏิบัติการประกอบด้วย กองพลน้อยอัลฟาฮารี และกองพันทหารราบยานเกราะที่ ๒/๕ ขึ้นการบังคับบัญชาที่กองบัญชาการร่วมตะวันออก (การวางกำลังทางด้านขวาคือกองบัญชาการนาวิกโยธิน และทางด้านซ้าย เป็นชายฝั่งทะเล การรบที่โลกรู้จักในชื่อการรบหนึ่งร้อยชั่วโมง ระหว่างวันที่ ๒๔-๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๓๔ กองทัพอิรักได้ถอนตัวออกจากประเทศคูเวต แต่ได้รับความเสียหายอย่างหนัก (สูญเสียทหารหรือบาดเจ็บ ๖๐,๐๐๐ นาย รถถังถูกทำลาย ๓,๘๐๐ คัน รถลำเลียงพล ๑,๔๐๐ คัน ปืนใหญ่ ๒,๙๐๐ กระบอก และเครื่องบินรบ ๓๖๐ เครื่อง) ขณะที่ถอนตัวได้ทำลายบ่อน้ำมันของคูเวตเกิดการลุกไหม้ประมาณ ๗๔๙ บ่อ

การรบหนึ่งร้อยชั่วโมง ระหว่างวันที่ ๒๔-๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๓๔ กองทัพพันธมิตรโดยสหรัฐอเมริกาเป็นแกนนำ ขณะเคลื่อนที่เข้าสู่กรุงคูเวตซิตี เมืองหลวงของประเทศคูเวต

๔. บทเรียนจากการเข้ายึดครองประเทศคูเวต

คูเวตต้องฟื้นฟูประเทศให้กลับสู่สภาพปกติอย่างรวดเร็วที่สุด การซ่อมปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่ได้รับความเสียหายพร้อมด้วยอาคารของส่วนราชการ ต้องเร่งรีบทำการดับไฟที่ไหม้บ่อน้ำมันที่ทหารอิรักได้เผาทำลาย ๗๔๙ บ่อ ต้องใช้นักดับเพลิงบ่อน้ำมันที่มีความเชี่ยวชาญจากทั่วโลก สิ้นเดือนกันยายน พ.ศ.๒๕๓๔ สามารถดับได้ ๖๑๐ บ่อ ในที่สุดก็สามารถดับไฟจากบ่อน้ำมันได้ทั้งหมด (น้ำมันถูกเผาไหม้ประมาณ ๑-๑.๕ พันล้านบาร์เรล) เป็นงบประมาณจำนวนมากที่ต้องใช้จ่ายในครั้งนี้

หลังจากประเทศคูเวตได้รับการฟื้นฟูประเทศแล้วได้ให้ความสำคัญด้านความมั่นคงของประเทศด้วยการเพิ่มกำลังทหารอีกหนึ่งเท่าตัวก่อนที่จะเกิดสงครามเดือนสิงหาคม พ.ศ.๒๕๓๓ กองทัพบกกองพลน้อยทหารราบยานเกราะ/กองพลน้อยยานเกราะ รวม ๕ กองพลน้อย (รถถังหลักเอ็ม-๑เอ๒ รวม ๒๑๘ คัน, รถรบทหารราบวอร์ริเออร์ รวม ๒๕๔ คัน และรถรบทหารราบบีเอ็มพี-๓ รวม ๒๔๕ คัน), กองทัพอากาศ ฝูงบินขับไล่ ๒ ฝูงบิน (เครื่องบินขับไล่ เอฟ/เอ-๑๘ซี/ดี รวม ๒๗ เครื่อง จะถูกทดแทนด้วยเครื่องบินขับไล่แบบไทฟูน รวม ๒๘ เครื่อง ปี พ.ศ.๒๕๖๓ และเครื่องบินขับไล่เอฟ/เอ-๑๘อี/เอฟซูเปอร์ เฮอร์เน็ต รวม ๒๘ เครื่อง ปี พ.ศ.๒๕๖๕)

รถรบทหารราบแบบบีเอ็มพี-๓ (BMP-3) กองทัพบกคูเวตประจำการ ๒๔๕ คัน ขณะสวนสนามประจำปีงานวันชาติ พ.ศ.๒๕๕๔ เป็นรถรบทหารราบ(IFV)ที่ทันสมัยที่สุดแบบหนึ่งของโลก ปืนขนาด ๑๐๐ มิลลิเมตร บรรทุกทหารได้ ๑๐ นาย (พลประจำรถ ๓ นาย + ทหารราบ ๗ นาย)

และกองทัพเรือ เป็นกองทัพขนาดเล็กมีกำลังทหาร ๒,๕๐๐ นาย เป็นเรือรบขนาดเล็กติดตั้งจรวดนำวิถีป้องกันชายฝั่งแต่มีความทันสมัย

๕. บทสรุป

คูเวตต้องสูญเสียอย่างมากที่กองทัพอิรักเข้ายึดครอง เป็นพื้นที่การรบขนาดใหญ่ของ ๕ กองทัพน้อย ที่เข้าผลักดันกองทัพอิรักด้วยกำลังทหาร ขณะกองทัพบกอิรักถอนตัวได้ทำลายและเผาบน้ำมันของคูเวตเป็นจำนวนมาก คูเวตใช้งบประมาณจำนวนมากในการฟื้นฟูประเทศและการดับบน้ำมันที่กำลังลุกไหม้ เป็นบทเรียนที่สำคัญยิ่งของหลายประเทศที่ให้ความสำคัญทางด้านความมั่นคงไม่มากนัก ปัจจุบันกองทัพคูเวตได้เพิ่มกำลังทหารมากขึ้นกว่าก่อนที่จะถูกยึดครองโดยกองทัพอิรัก ประจำการด้วยอาวุธที่ทันสมัยและได้รับการฝึกตามมาตรฐานกองทัพชั้นนำของโลก

บรรณานุกรม

https://en.wikipedia.org/wiki/invasion_of_Kuwait

https://en.wikipedia.org/wiki/Kuwaiti_oil_fires

https://en.wikipedia.org/wiki/Iran-Iraq_War

https://en.wikipedia.org/wiki/Colition_of_the_Gulf_war

https://en.wikipedia.org/wiki/Kuwait_Air_Force

https://en.wikipedia.org/wiki/Kuwait_Army

https://en.wikipedia.org/wiki/Kuwait_Navy

[https://en.wikipedia.org/wiki/USS_Stark_\(FFG-๓๑\)](https://en.wikipedia.org/wiki/USS_Stark_(FFG-๓๑))

<https://en.wikipedia.org/wiki/BMP-๓>

เสนาบดีเกษ

เปิดโลกความรู้เทคโนโลยีป้องกันประเทศ

ทดลองใช้งานจริงจรดดัดแปรสภาพอากาศ เพื่อช่วยเสริมภารกิจปฏิบัติการฝนหลวงเมฆเย็น

สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ สทป. ร่วมกับกรมฝนหลวงและการบินเกษตร และ ศูนย์วิจัยพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการบินและอวกาศกองทัพอากาศ ทดลองใช้งานจริงของระบบการทำงานจรดดัดแปรสภาพอากาศ ณ อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างวันที่ ๒๘- ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเสริมภารกิจปฏิบัติการฝนหลวง การทดลองใช้งานจริงของจรดดัดแปรสภาพอากาศในครั้งนี้ เพื่อยืนยันผลการออกแบบ

และพัฒนาระบบให้มีสมรรถนะสูงเพียงพอสำหรับใช้ในภารกิจปฏิบัติการทดลองทำฝนจากเมฆเย็นในสภาพอากาศของประเทศไทย โดยมี พล.อ.อ.สุรศักดิ์ มีมณี ที่ปรึกษาสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ และนายสุรสีห์ กิตติมณฑล อธิบดีกรมฝนหลวงและการบินเกษตร เข้าร่วมสังเกตการณ์การทดลองใช้งานจริงจรดดัดแปรสภาพอากาศ

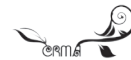
การพัฒนางานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีจรดดัดแปรสภาพอากาศ (Weather Modifica-

tion Rocket) ได้ดำเนินการในลักษณะสร้างความร่วมมือระหว่างสามหน่วยงาน คือ สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (องค์การมหาชน) กับกรมฝนหลวงและการบินเกษตร และศูนย์วิจัยพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีการบินและอวกาศกองทัพอากาศ ตามบันทึกข้อตกลงโครงการวิจัยและพัฒนาจรวดดัดแปรสภาพอากาศ ระหว่างสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (องค์การมหาชน) กระทรวงกลาโหม กับกรมฝนหลวงและการบินเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งเป็นการบูรณาการจุดแข็ง ทั้งด้าน

กำลังพล ความรู้ เทคโนโลยี และประสบการณ์ ในการพัฒนาจรวด และอุปกรณ์ไฟโรเทคนิค สำหรับใช้เสริมในภารกิจปฏิบัติการฝนหลวง และการเกษตรของประเทศไทย ในพื้นที่ที่เครื่องบินไม่สามารถเข้าไปปฏิบัติการได้ เป็นวิธีการดัดแปรสภาพอากาศให้เกิดฝนได้ในยามจำเป็น ซึ่งประเทศไทยยังคงต้องพัฒนาองค์ความรู้และปรับปรุงเทคโนโลยีในการทำฝนหลวงอย่างต่อเนื่อง

บทความจาก

สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (องค์การมหาชน) กระทรวงกลาโหม
Defence Technology Institute (Public Organisation) Ministry of Defence, The Kingdom of Thailand

ยุทธจักรการศึกษา กับกระบวนการ การพัฒนาหลักสูตร

พันโทฐนัส มานวงศ์

กองวิชากฎหมายและสังคมศาสตร์ ส่วนการศึกษา
โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

จากการทำความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานหลักสูตรและการสอน ที่ได้นำเสนอบทความ "ยุทธจักรการศึกษากับกระบวนการพัฒนาหลักสูตร" ในตอนที่ ๑ ไปแล้วนั้น ต่อมาเราก็ต้องทำความเข้าใจต่อสถานการณ์ของการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งในด้านวิธีการบริหารงานหลักสูตรและการสอนนั้น ปัจจุบันมีการใช้แนวคิดต่อการตั้งเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์เป็นจุดหมายปลายทางต่อการบริหาร โดยบุคลากรที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องมองเห็นวัตถุประสงค์นั้นให้ชัดเจน เพื่อการทำงานของทุก ๆ ภาคส่วนจะสามารถก้าวเดินไปสู่เป้าหมายเดียวกันอย่างเป็นเอกภาพ ดังนั้น การบริหารในยุทธศาสตร์การศึกษาของแต่ละสถาบัน จึงต้องทำให้เกิดความสอดคล้องประสานระหว่างงานด้านหลักสูตรและงานด้านการสอน อันเปรียบเสมือนล้อของเกวียนทั้งสองข้าง หากด้านใดทำงานมากไปหรือน้อยไป ย่อมทำให้ไม่เกิดความสมดุลระหว่างล้อทั้งสองด้าน ซึ่งผลที่ตามมาก็คือ การไม่สามารถนำพาเกวียน (ผู้อยู่ในระบบการศึกษา) เคลื่อนที่ไปข้างหน้าตามจุดมุ่งหมายได้ ทั้งนี้ จากการปฏิรูปการ

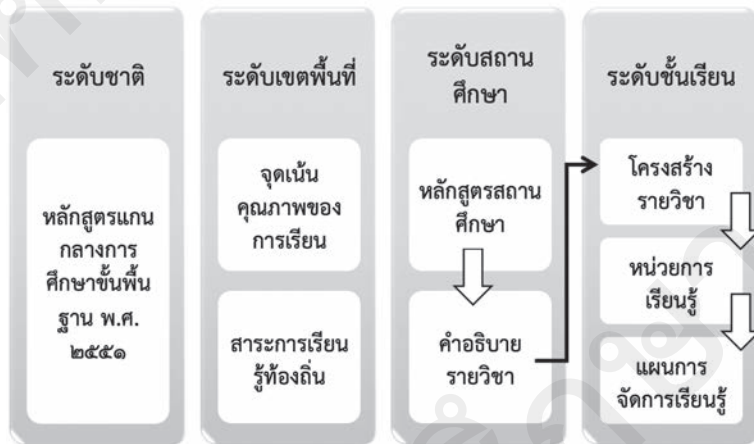
ศึกษาใน พ.ศ. ๒๕๖๑ ล้วนมีความคาดหวังที่จะพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เกิดเป็นกลไกสำคัญในการสร้างคนไทยยุคใหม่ อันเป็นการวางเป้าหมายและบทบาทที่ชัดเจนให้แก่ บุคลากรในแวดวงการศึกษาต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์มากยิ่งขึ้น ส่งสะท้อนจากการกำหนดกระบวนการดำเนินงานหลักสูตรและงานด้านการสอนให้ทำงานควบคู่กันไปในทิศทางเดียวกัน โดยมีการกำหนดสาระสำคัญของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร เพื่อสร้างให้ผู้เรียนมีคุณสมบัติดังนี้

- ๑) สร้างให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง รักการอ่าน และมีนิสัยใฝ่เรียนรู้ตลอดชีวิต
- ๒) สร้างให้ผู้เรียนมีจิตสาธารณะมีระเบียบวินัย เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม สามารถทำงานเป็นกลุ่ม
- ๓) สร้างให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร สามารถคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา คิดริเริ่มสร้างสรรค์
- ๔) สร้างให้ผู้เรียนมีศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม จิตสำนึกและความภาคภูมิใจ

ในความเป็น และยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รังเกียจการทุจริต แต่ต่อต้านการซื้อสิทธิ์ขายเสียง และสามารถก้าวทันโลก

จากคุณสมบัติคนไทยที่คาดหวัง อันเริ่มด้วยการกำหนดเป้าหมายแก่ผู้เรียนจากแผนปฏิรูปการศึกษาข้างต้น ล้วนเป็นการกำหนดคุณภาพของผู้เรียนที่มีความครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะเฉพาะบุคคลเข้าไว้ในสมรรถนะ

ของผู้เรียน นำมาสู่การบริหารจัดการเพื่อให้ความคาดหวังนั้นเกิดเป็นรูปธรรม อย่างชัดเจน ดังนั้นการบริหารหลักสูตรในยุคปัจจุบันและอนาคต จึงจำเป็นต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การบริหารการสอนที่สามารถประเมินผลได้อย่างสอดคล้องกับเป้าหมายดังกล่าวได้ การปฏิรูปการศึกษาจึงเริ่มมีการออกแบบและจัดแบ่งการจัดการเรียนรู้อย่างชัดเจน โดยสามารถดำเนินการภายใต้โครงสร้างการจัดการศึกษาชาติได้ ดังนี้

รูปภาพที่ ๑ กระบวนการที่นำหลักสูตรสู่การปฏิบัติในชั้นเรียน

จากรูปภาพที่ ๑ กระบวนการที่นำหลักสูตรสู่การปฏิบัติในชั้นเรียน เริ่มตั้งแต่การจัดทำในระดับชาติได้เรียงลงมาถึงระดับชั้นเรียน ซึ่งเป็นการทำให้นโยบายหรือหลักสูตรที่มีความเป็นนามธรรมแปลงไปสู่การปฏิบัติหรือทำให้เกิดความเป็นรูปธรรมแก่ผู้เรียนได้ ซึ่งความเข้าใจพื้นที่ที่มีบทบาทต่อการบริหารงานหลักสูตรและการสอนนั้น สามารถจำแนกออกเป็นขั้นตอนสำคัญ ได้แก่

ขั้นตอนที่ ๑ การวางแผน การกำหนดนโยบาย และการเขียนกรอบยุทธศาสตร์ โดยการวิเคราะห์ เชื่อมโยงและทำนายการเปลี่ยนแปลงของสังคม ซึ่งเป็นการบูรณาการศาสตร์พื้นฐาน (ครุศาสตร์ จิตวิทยา และสังคมวิทยา) เพื่อสร้างให้เกิดกรอบแนวคิดในการจัดการและกำหนดเป้าหมายไว้ในอนาคต รวมถึงการวางกรอบการปฏิบัติ

ให้มีความชัดเจนและสามารถตรวจสอบได้

ขั้นตอนที่ ๒ การดำเนินการตามแผน โดยใช้การบริหารจัดการจากการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่มีความเกี่ยวข้องกับระบบการศึกษา ซึ่งในขั้นตอนนี้จะมีผู้เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องมากมายตามการจำแนกหน้าที่และการแบ่งส่วนของการบริหาร แต่ไม่ได้ทำให้ทุกส่วนแตกแยกออกจากกัน ดังนั้นการบริหารงานบุคคลและทรัพยากรที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องปฏิบัติกันไปในทิศทางเดียวกัน

ขั้นตอนที่ ๓ การประเมินและวัดผล มีการปรับเปลี่ยนความคิดที่สำคัญ เพราะถือเป็นจุดหมายปลายทางเพื่อนำไปสู่จุดเริ่มต้นใหม่อีกครั้งของการจัดการศึกษา อันเป็นการตรวจสอบกระบวนการทั้งหมดว่าสามารถมีประสิทธิภาพอย่างไร สามารถทำให้เกิดประสิทธิผลได้ตรงตามมาตรฐานที่ได้วาง

ไว้หรือไม่ หากประเด็นสำคัญคือ การประเมินและวัดผลนั้นต้องนำไปสู่การให้นำหนักกับการวัดผลที่เป็นรายบุคคล มากกว่าการถือและยึดเกณฑ์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง เพราะจะทำให้การจัดการศึกษาสนองตอบเพียงแต่กลุ่มคนบางส่วน (คนที่สามารถอยู่ในกลุ่ม และเหนือกว่ากลุ่ม) แต่กับคนอื่นบางส่วน (ต่ำกว่าและแตกต่างจากกลุ่ม) จะไม่สามารถผ่านการประเมินผลและวัดผลได้เลย ซึ่งผิดจากความเป็จริงที่พัฒนาการและการเรียนรู้ ทักษะความสามารถ ย่อมเกิดได้กับทุก ๆ คน เมื่อเข้าสู่ระบบการศึกษา

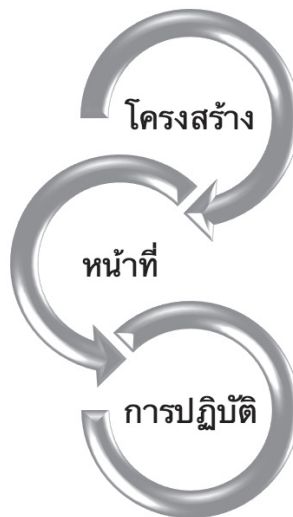
หลักการข้างต้นทั้งสามขั้นตอนนี้ เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงการวิเคราะห์แง่มุมในเชิงการบริหาร ที่จะต้องมองเห็นลักษณะสำคัญต่อตัวงาน (ด้านการศึกษา) ให้เด่นชัด ได้แก่

๑) ลักษณะเชิงโครงสร้าง ที่เป็นความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา ตามลำดับขั้นตอนของสายการบังคับบัญชา

๒) ลักษณะเชิงหน้าที่ อันเป็นขั้นตอนของหน่วยงานที่ระบุหน้าที่ บทบาท ความรับผิดชอบและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อให้สำเร็จเป้าหมาย และ

๓) ลักษณะเชิงการปฏิบัติ ซึ่งเป็นกระบวนการที่บุคคลและบุคคลต้องการมีส่วนร่วมในการทำงานระหว่างกัน

สำหรับแนวทางและการบริหารด้านการสอนนั้น ส่วนมากจะเป็นการอิงกับหลักปรัชญาทางการศึกษา ที่แต่ละสำนักคิดจะมุ่งเสนอความสำคัญที่แตกต่างกันออกไป อาทิ กลุ่มปรัชญาสารัตถนิยม (Essentialism) กลุ่มปรัชญาพิพัฒน์นิยม (Progressivism) หรือกลุ่มปรัชญาอัตถนิยม (Existentialism) เป็นต้น โดยมุ่งเน้นไปที่แนวทางจัดการให้กระบวนการสอนมีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไปตามการวิเคราะห์สภาพและสภาวะของเนื้อหา ที่เป็นการสะท้อนออกมาจากหลักสูตรการศึกษานั้นเอง ดังนั้นนักบริหารในมิติด้านการสอนนั้น จะต้องคำนึงอยู่เสมอว่า การสอนจะต้องมีความสอดคล้องและมีจุด

รูปภาพที่ ๒ ลักษณะด้านการบริหาร

หมายปลายทางเดียวกับหลักสูตรเสมอ ประเด็นสำคัญคือ การทำความเข้าใจต่อพัฒนาการของกรอบคิดของระหว่างกลุ่มปรัชญาและในระหว่างกลุ่มปรัชญาเดียวกัน ที่มีการปรับเปลี่ยนและพัฒนาให้เกิดความสอดคล้องเหมาะสมต่อสภาพและบริบทของผู้เรียน โดยใช้ทรัพยากรด้านการสอนผนวกเข้ากับทรัพยากรในด้านการบริหารมาทำให้เกิดกระบวนการและวิธีการสอนที่เหมาะสม ซึ่งเฉพาะลงไปสู่ตัวผู้เรียนเป็นหลัก

ดังนั้นแนวทางและวิธีการในการบริหารงานหลักสูตรและการสอน จึงมีกรอบสาระที่ค่อนข้างกว้างขวางและเชื่อมโยงกับทุก ๆ ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับระบบการศึกษาไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหากเราวิเคราะห์ในบริบทสังคมใหญ่ แต่หากเรามองในกรอบของสถาบันการศึกษาแล้ว กรอบงานของการบริหารหลักสูตรและการสอนมีความเกี่ยวข้องกับการจัดการ การดำเนินการ การควบคุม ส่งเสริมและสนับสนุนให้การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ทั้งโดยตรงและโดยอ้อมในสถานศึกษาให้ตอบสนองต่อจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยใช้ทรัพยากรการบริหารที่มีอยู่อย่างจำกัดในสถานศึกษาให้เกิดประโยชน์สูงสุด

องค์ประกอบของการบริหารงาน หลักสูตรและการสอน

เนื่องจากการบริหารงานหลักสูตรและการสอน เป็นส่วนงานหลักของการจัดการศึกษา โดยเฉพาะการดำเนินงานของระบบการศึกษาในสถาบันการศึกษา ซึ่งในลักษณะของการบริหารแล้ว การทำความเข้าใจองค์ประกอบของการบริหารถือเป็นส่วนที่ผู้เกี่ยวข้องต้องมองภาพให้ออก จึงจะสามารถทำงานให้เกิดเป็นเนื้อเดียวกัน เพื่อให้ก้าวไปสู่จุดหมายที่กำหนดไว้ร่วมกันได้ ทั้งนี้เราอาจจำแนกงานด้านการศึกษาออกเป็น ๔ แผนงานหลัก ได้แก่

๑) ด้านวิชาการ ซึ่งอาจแยกออกเป็น 2 ส่วนหลัก คือ งานที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร และงานที่เกี่ยวข้องกับการสอน

๒) ด้านงบประมาณ

๓) ด้านบุคคลหรือบุคลากร

๔) ด้านอื่น ๆ หรืองานทั่วไป

ทั้งนี้บทบาทของผู้บริหารขององค์กรในภาพรวม ต้องเล็งเห็นถึงความเชื่อมโยงที่มีต่อส่วนงานด้านต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นปัจจัยสนับสนุนในการบริหารงานเฉพาะด้านหลักสูตรและการสอนสามารถดำเนินการได้ อนึ่งในปัจจุบันบทบาทของผู้บริหารองค์กรหรือสถานศึกษา มีผลโดยตรงให้เกิดการพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ (หมายรวมถึงงานด้านหลักสูตรและการสอนด้วย) เพื่อการปฏิรูปการศึกษาที่จะต้องบริหารแบบมีส่วนร่วม มีลักษณะของผู้ผู้นำแบบประชาธิปไตย จะให้ความสำคัญ ให้เกียรติและเคารพ ในศักดิ์ศรีของผู้ร่วมงาน ยอมรับและเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานแสดงความคิดเห็นร่วมแก้ปัญหาและร่วมตัดสินใจ เป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์ มีความเชื่อมั่นเห็นคุณค่าของตนเองและผู้ร่วมงาน ซื่อสัตย์ จริงใจ มีความสามารถกระตุ้น และจูงใจให้เกิดความรักและความผูกพันต่อองค์กร

ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษารวมถึงผู้บริหารด้านงานหลักสูตรและการสอนในยุคปฏิรูปการศึกษา จะต้องมีความรู้ ความสามารถในการบริหาร

จัดการ มีวิสัยทัศน์ในการบริหารการศึกษาให้ทันสมัยกับการเปลี่ยนแปลง มีภาวะผู้นำ มีมนุษยสัมพันธ์ เป็นที่ยอมรับของผู้เกี่ยวข้อง และมีความเป็นประชาธิปไตย เพื่อนำไปสู่การปฏิรูปการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทุกคนมีความรู้ ความสามารถ บุคลิกลักษณะ และคุณสมบัติตามหลักสูตรการศึกษาที่กำหนดไว้ร่วมกัน ซึ่งในปัจจุบันสภาพการณ์ของการบริหารงานข้างต้น บังคับให้ผู้บริหารต้องรู้จักคิด วิเคราะห์ และสร้างสรรค์ เป็นพื้นฐานในการทำงานทุกขั้นตอนตลอดเวลา

บทสรุป

แนวทางและวิธีการในการบริหารงานหลักสูตรและการสอนในปัจจุบัน มีการพัฒนามาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการสร้างทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ อย่างไรก็ตามการกำหนดบทบาทและแนวทางในการบริหารงานด้านหลักสูตรและการสอนนั้น ต้องมีความสอดคล้องกับสภาพสังคมและสภาพของผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าแนวทางโดยรวมนั้น เป็นการมุ่งสนองความเป็นพลโลก (สมาชิกในสังคมที่เหนือว่ารัฐชาติ) แต่ยังคงให้ความสำคัญกับความหลากหลาย มุ่งยกระดับการเรียนรู้ความแตกต่างให้เกิดความร่วมมือ โดยอาศัยบุคลากรเป็นธำนาถและให้ภาคส่วนต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น

ทั้งนี้ในเรื่องของเนื้อหาหลักสูตร มุ่งเน้นที่องค์ความรู้และทักษะประสบการณ์ โดยแบ่งระดับหรือกลุ่มของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการตอบสนองแนวคิดในการยอมรับความหลากหลายในมิติต่าง ๆ ทางสังคมเพิ่มมากขึ้น ในขณะที่การบริหารงานด้านการสอนยังคงใช้หลักการผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเป็นธำนาถในการจัดการเรียนการสอน หากประเด็นที่น่าสนใจคือ ในระดับนโยบายที่มีการสนับสนุนนั้น โดยแท้จริงแล้วบุคลากรที่เกี่ยวข้องสามารถมีความเข้าใจ ยอมรับ และปรับเปลี่ยนบทบาทของตนเองหรือไม่ มากน้อยเพียงใด ซึ่งยัง

เป็นคำถามในทุก ๆ บริบทของผู้ที่มีความเกี่ยวข้อง เพราะหากเป็นการวางแผนทางร่วมกัน ในลักษณะเชิงนโยบาย แต่ผู้ปฏิบัติยังไม่สามารถเข้าใจหรือเริ่มปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองที่แสดงบทบาทต่อกระบวนการศึกษา แนวทางที่จัดวางไว้ก็คงเป็นเพียงตัวหนังสือที่ไม่มีความหมาย

ดังนั้น ภายใต้การต่อสู้นวนเวทีแห่งการศึกษาที่มีความเปลี่ยนแปลงของสังคมและวัฒนธรรม ตลอดจนวิกฤตการเปลี่ยนแปลงนานาประการ จุดใหญ่ใจความของการจัดการศึกษาก็คือ “การมุ่งมองและลงมือทำ เพื่อให้ผู้เรียนได้บรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ (ตามหลักสูตร) ที่กำหนดไว้” สิ่งสำคัญที่ผู้เขียนอยากให้นักวิชาการในแวดวงการศึกษาได้ชวนคิดชวนทำ ก็คือ ๑) ผู้บริหารเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในระดับต่าง ๆ ต้องให้ความสำคัญแก่หลักสูตรการศึกษา ซึ่งเป็นกรอบการทำงานทุกสาขาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ยึดความต้องการและเป้าหมายทางการศึกษาเป็นหลัก ไม่ใช่ยึดผลสำเร็จของการทำงานของตนเองเป็นสรณะ หลายกรณีมักพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาใช้วิธีการในการบริหารทรัพยากร มาแก้ไขปัญหาคารเรียนการสอน จนทำให้เกิดการสอนในสิ่งที่ไม่ตรงกับหลักสูตร สอนในสิ่งที่ไม่จำเป็น สอนในสิ่งที่ไม่นำไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร เป็นเพียงการบริหารคนให้ทำงาน จึงทำให้การศึกษาไม่บรรลุผลสำเร็จเท่าที่ควร ๒) ผู้อยู่ในกระบวนการการศึกษา ต้องเป็นผู้พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

มิใช่สอนในสิ่งที่เคยเรียนมาเท่านั้น เพราะการผันแปรเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ทางสังคม และการพัฒนาวิทยาการนั้นเกิดขึ้นทุกวัน หากผู้ใช้ชีวิตในแวดวงการศึกษาไม่พัฒนาตนเองแล้ว ย่อมเป็นบุคคลที่ทำให้การศึกษาของชาติบ้านเมืองล้าหลัง ๓) ทุกกระบวนการในการวัดและประเมินผลใด ๆ ต้องนำผลจากการวัดประเมินด้วยวิธีการที่ถูกต้อง และสอดคล้องกับความเป็นจริงไปพัฒนา มิใช่การทำเพื่อรับตรวจ การอาศัยเพียงเอกสารเป็นเครื่องชี้บอกความสำเร็จทางการศึกษา เนื่องจาก “คนในระบบการศึกษา ต้องมีจิตวิญญาณในการจัดการศึกษา รักในกระบวนการพัฒนาการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งหลายสิ่งมักมีความเป็นนามธรรมที่ไม่สามารถวัดประเมินด้วยกระดาษได้” และ ๔) ผลของการวัดย่อมนำมาซึ่งคำตอบและต้องสามารถจำแนกคุณสมบัติตามเกณฑ์ได้ การให้ “รางวัล” และ “บทลงโทษ” จึงเป็นสิ่งที่ต้องเกิดขึ้นตามมา โดยอาศัยการพิจารณาและการดำเนินการอย่างบริสุทธิ์ยุติธรรม หากคนทำงานและไม่ทำงานได้ผลไม่ต่างกัน หรือการให้ที่ผิดหัวผิดหาง ย่อมทำให้เกิดการบั่นทอนกำลังใจ ทำลายจิตวิญญาณ และสุดท้ายก็จะนำมาซึ่งกระดาษที่มีแต่ความเท็จและไม่มีความเป็นจริง

การพัฒนาหลักสูตรจึงเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ เนื่องจากหลักสูตรคือกรอบโครงสร้างในการจัดการศึกษา และมีกระบวนการในการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลในแวดวงการศึกษาผนวกอยู่ในนั้นด้วย หากเรายังมองเห็นความขัดแย้ง ความแตกต่าง ที่ไร้ตรรกะเชิงเหตุเชิงผลในสังคม อันนำมาซึ่งความไม่สงบสุขของคนในชาติแล้วนั้น ย่อมเป็นบทสะท้อนของกระบวนการศึกษาของชาติอย่างชัดเจนว่า คนในชาติมีการศึกษาที่ด้อยคุณภาพ คนในแวดวงการศึกษาคือผู้ไม่ลั่นทัดในการพัฒนาคุณธรรมและปัญญา การกระทำที่ผิดกระบวนการก็คือการทำร้ายและทำลายการศึกษาของแผ่นดิน

Read Authentic Texts To Apply English Structure Knowledge

บทความฉบับนี้เป็นการบรรยายต่อจากบทความฉบับที่แล้วเรื่องการอ่าน **Authentic Texts**: ข้อความที่มาจากบทความในหนังสือ นิตยสาร หรือข่าวที่เป็นต้นฉบับแท้ ๆ ของเจ้าของภาษา เพื่อประโยชน์ในการอ่านเขียนภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ ในตอนแรกผู้เขียนได้บรรยายไปแล้วถึงการวิเคราะห์หา **CORE PART**: ส่วนหลักของประโยคว่าใครทำอะไร ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในเรื่องการอ่านเพื่อความเข้าใจ ในตอนนี้ผู้เขียนจะนำประโยคที่เหลือทั้งหมดมาวิเคราะห์ดูโครงสร้างเพื่อให้เห็นส่วนรายละเอียดอื่น ๆ ที่อาจยังไม่ได้กล่าวถึง ข้อความเดิมจากฉบับที่แล้วคือ

THE HEROES THE HEALING (Heading)
MILITARY MEDICINE FROM THE FRONT LINES TO THE HOME FRONT (subheading)
BY NEIL SHEA NATIONAL GEOGRAPHIC STAFF

PHOTOGRAPHS BY JAMES NATCHWEY
Through searing heat, American soldiers rush an injured comrade toward a medevac helicopter. Minutes before, a roadside bomb had blasted the soldier and two others on patrol along an empty road north of Baghdad. In Iraq, a battleground

defined by relentless deserts, unpredicted bomb attacks, and vicious urban fighting, the military saves its soldiers with speed. The wounded are rescued quickly and propelled into a medical system that sweeps them from the front line to hospitals in the States faster than in any previous war. Once home, doctors, families, and communities help veterans rebuild their lives, one day at a time. (Introductory paragraph)

SPEED SAVES

Ninety percent of service members wounded in Iraq are surviving their injuries – up from 76 percent in the Vietnam War. Better armor and improved medical techniques have helped lower the death rate, but the key factor is fast evacuation. From the moment a soldier is wounded, the rescue system kicks into gear.

ประโยคที่จะเริ่มวิเคราะห์ต่อจากฉบับที่แล้วคือประโยคที่สอง

(Minutes before,) [a roadside] bomb had blasted [the] soldier and [two] others [on patrol] [along [an empty] road] [[north of] Baghdad.]

เพื่อความสะดวกในการวิเคราะห์ให้เห็น
รวดเร็วและชัดเจนจะใช้สัญลักษณ์

1. (.....) เพื่อแสดงส่วนขยายของประโยค
ประเภท **Verb Modifiers**

2. [.....] เพื่อแสดงส่วนขยายของประโยค
ประเภท **Noun Modifiers**

3. ตัวเอน (*italic*) เพื่อแสดงส่วนประธาน
(Subject)

4. การขีดเส้นใต้ เพื่อแสดงส่วนที่เป็นภาค
แสดง (**Predicate**)

เมื่อวิเคราะห์ประโยคข้างต้นซึ่งมีโครงสร้าง
พื้นฐานแบบ **S + V + O** ก็จะได้ส่วนต่างๆของ
ประโยคดังนี้

- Minute before เป็น **Adverb phrase**
telling time

- a roadside bomb เป็นประธาน

- ...had blasted the soldier and two
others on patrol along an empty road north of
Baghdad เป็นภาคแสดง

สิ่งที่น่าสนใจในประโยคนี้ก็คือส่วนที่กรรม
(**Object**) เป็น **Coordinated items of 2 NPs: Noun**
phrases อันได้แก่ **the soldier and two others**
โดยมี “and” เป็น **connector** หรือตัวเชื่อม ส่วน
on patrol / along an empty road / north of
Baghdad เป็น **PP: Prepositional phrase** โดยมี
Prepositions on / along / north of เป็น **Heads**
of **PP**

(In Iraq, [[a] [battle] ground [defined
by [relentless] deserts, [unpredicted] [bomb]
attacks, and [vicious] [urban] fighting,]) ***the***
military saves [its] soldier (with speed.))

ประโยคข้างต้นมีโครงสร้างพื้นฐานแบบ **S +**
V + O เมื่อวิเคราะห์จะได้ส่วนต่างๆของประโยคดังนี้

- **CORE PART** the military เป็นประธาน

-saves its soldiers with speed เป็น

ภาคแสดง

- ส่วนของประโยคที่ขึ้นต้นด้วย **PP** เป็น
Verb Modifier ตั้งแต่ **In Iraq....fighting** มี
โครงสร้างที่ซับซ้อน เนื่องจาก **Noun** ใน **PP “Iraq”**
ถูก **NP: Noun phrase** มาขยายในลักษณะ
Appositive...., a battle ground defined by
relentless deserts, unpredicted bomb attacks,
and vicious urban fighting,

- ใน **NP** ที่เป็น **Appositive** นี้มี **Noun**
Modifier ในรูป **Past Participial Phrase (Reduced**
Adjective Clause) คือdefined by relentless
deserts, unpredicted bomb attacks, and vicious
urban fighting ทำหน้าที่ขยาย **NP “a battle**
ground”

- relentless deserts, unpredicted bomb
attacks, and vicious urban fighting เป็น
Coordinated items ที่มีโครงสร้างเหมือนกัน
(parallel) อันได้แก่ **Adjective + Noun**

Adjectives ได้แก่ relentless, unpredictable
และ vicious ส่วน **Nouns** คือ deserts, bomb
attacks, and urban fighting การใช้โครงสร้าง
เหมือนกัน (parallel) ทำให้ประโยคมีความลื่นไหล
สวยงาม

- **PP “with speed”** ในส่วนภาคแสดง เป็น
Verb Modifier telling manner

[The] wounded are rescued (quickly)
and propelled (into a medical system) [that
sweeps them (from the front line) (to hospitals
in the States) (faster than in any previous
war).]

ประโยคนี้มีโครงสร้างพื้นฐานแบบ **S + V**
เมื่อวิเคราะห์จะได้ส่วนต่างๆของประโยคดังนี้

- **CORE PART: The wounded** เป็นประธาน
-are rescued quickly and propelled
into a medical system that sweeps them from
the front line to hospitals in the States faster
than in any previous war เป็นภาคแสดงที่มี

โครงสร้างแบบ **Coordinated items.....are rescued and propelled into....**

-that sweeps them from the front line to hospitals in the States เป็น **Adjective clause** ขยาย “a medical system” ซึ่งเป็น **Antecedent NP: คำนามที่มาข้างหน้า Adjective clause**

-into a medical system /from the line / to hospitals เป็น **Verb Modifier telling place** ในรูป **PP ส่วน in the States** เป็น **Noun Modifier** ของ “hospitals” ในรูป **PP**

-faster than in any previous war เป็น **Verb Modifier** ในรูป **Adverb clause telling manner**

(Once home,) *doctors, families, and communities help veterans rebuild their lives, (one day at a time.)*

ประโยคนี้นี้มีโครงสร้างพื้นฐานแบบ **S + V + O** เมื่อวิเคราะห์จะได้ส่วนต่างๆของประโยคดังนี้

- **CORE PART: doctors, families, and communities** เป็นประธานแบบ **Coordinated items of nouns**

-help veterans rebuild their lives, one day at a time เป็น **Predicate** ในที่นี้ **rebuild their lives** เป็น **Infinitive phrase telling purpose** แบบที่ละ “to” (v. help เป็นกริยาที่สามารถตามได้ด้วย “to” หรือไม่มี “to” ก็ได้)

- **Once home** และ **one day at a time** เป็น **Verb Modifier** ในรูปของ **Adverbial phrase telling time**

ในย่อหน้าต่อมา **Speed saves** ซึ่งเป็น title มีโครงสร้างพื้นฐานแบบ **S + V (vi.) intransitive verb**

- **Speed** เป็นประธาน

- **Saves** เป็น **Predicate**

ข้อความที่อยู่ภายใต้ **Speed saves** สามารถ

นำมาวิเคราะห์ให้เห็นตัวอย่างประโยคความรวม (**Compound sentence**) และประโยคความซ้อน (**Complex sentence**) ได้

[Ninety] percent [of [service] members] [wounded (in Iraq)] are surviving their injuries (- up from [76] percent) (in [the Vietnam] War).

ประโยคนี้นี้มีโครงสร้างพื้นฐานแบบ **S + V + O**

- เป็นประโยคความซ้อน **Complex sentence** ที่อยู่ในรูปของ **Reduced adjective clause** กลายเป็น **Past participial phrase.....wounded in Iraq**

- **Ninety percent of service members wounded in Iraq** เป็นประธาน

-are surviving their injuries เป็น **Predicate**

- **of service members** เป็น **Noun Modifier** ในรูปของ **PP**

- **wounded in Iraq** เป็น **Noun Modifier** ในรูป **Past participial phrase**

- **in Iraq** เป็น **Verb Modifier** ในรูป **PP telling place**

- **- up from 76 percent / in the Vietnam War** เป็น **PP telling manner and place**

[Better and improved medical] techniques have helped lower [the death] rate, but [the key] factor is [fast] evacuation.

- ประโยคนี้นี้เป็นประโยคความรวม (**Compound sentence**) โดยมี “but” เป็น **Coordinate conjunction**

- **Compound sentence** ประกอบไปด้วย 2 **Independent clauses** อันได้แก่ **Better armor and improved medical techniques have helped lower the death rate** และ **the key factor is fast evacuation**

- ใน **Independent clause** แรกมีโครงสร้างพื้นฐานแบบ **S + V + O** โดยมี **Better and**

improved medical techniques เป็นประธาน have helped lower the death rate เป็น Predicate

- ใน Independent clause ที่สองมีโครงสร้างพื้นฐานแบบ S + V + SC โดยมี the key factor เป็นประธาน is fast evacuation เป็น Predicate

- Fast evacuation เป็น SC หรือ Subject complement

{From the moment} a soldier is wounded, [the rescue] system kicks (into gear.)

- ประโยคนี้เป็น Complex sentence ซึ่งประกอบไปด้วย 1 Dependent clause หรือ Subordinate clause และ 1 Independent clause

Dependent clause หรือ Subordinate clause ซึ่งในที่นี้เป็น Adverb clause คือ From the moment a soldier is wounded โดยมี From the moment เป็น Subordinate conjunction ประเภทบอกเวลา a soldier เป็นประธาน is wounded เป็น

Predicate

Independent clause หรือ Main clause คือ the rescue system kicks into gear โดยมี the rescue system เป็นประธาน และ kicks into gear เป็น Predicate

Into gear เป็น PP ประกอบกับคำกริยา kick ในรูป Phrasal verb ที่เป็น Idiom แปลว่า get going or get started

ผู้เขียนขอจบการวิเคราะห์ตัวอย่างภาษาที่มาจาก Authentic texts ไว้แต่เพียงเท่านี้ ไม่ว่าผู้ใช้ภาษาอังกฤษจะหยิบจับข้อความภาษาอังกฤษมาจากที่ใด หากว่าท่านมีความรู้ความเข้าใจในโครงสร้างภาษาอังกฤษอย่างเพียงพอ ท่านก็จะสามารถอ่านทำความเข้าใจข้อความได้อย่างลึกซึ้ง ทั้งยังถ่ายทอดเป็นภาษาเขียนที่สวยงามได้อย่างชำนาญ

References: THE HEROS THE HEALING, MILITARY MEDICINE FROM THE FRONT LINES TO THE HOME FRONT By Neil Shea, NATIONAL GEOGRAPHIC, December 2006.

ENGLISH STRUCTURE, Panatip Panijsakkul, Thammasat University Press, 2014

เสนาศึกษา

วันหยุดสุดขีด

ของชีวิตนักเรียนนายร้อย

นนระกฤษณ์ ศรีมุงคุณ ชั้นปีที่ 4 ตอน ๖ต.

ช่วงปลายฝนต้นหนาวเป็นช่วงที่เหมาะสมแก่การท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการเที่ยวภูเขาที่เขียวขจี และความแน่นหนาดของป่าในฤดูฝนทำให้ช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ที่ผ่านมา ผมและทีมนักปั่นจากโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้ารวมทั้งหมด ๙ นาย รู้สึกครั้นเนื้อครั้นตัวอยากออกแรงบันดาลใจรยานเพื่อชมธรรมชาติเสียเหลือเกิน ซึ่งทำเลดี ๆ ใกล้เคียง ๆ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าก็คงหนีไม่พ้นเขาใหญ่แน่นอน

เขาใหญ่หรืออุทยานแห่งชาติเขาใหญ่เรียกได้ว่าเป็นอุทยานแห่งแรกของประเทศไทย มีอาณาบริเวณครอบคลุมพื้นที่คาบเกี่ยวด้วยกัน ๔ จังหวัด คือ **สระบุรี** (อำเภออมวกเหล็กและอำเภอแก่งคอย) **นครราชสีมา** (อำเภอปากช่องและอำเภอวังน้ำเขียว) **ปราจีนบุรี** (อำเภอนาดี อำเภอภินทรบุรี อำเภอประจันตคาม และอำเภอเมือง) และ**นครนายก** (อำเภอปากพลี อำเภอบ้านนา และอำเภอเมือง)

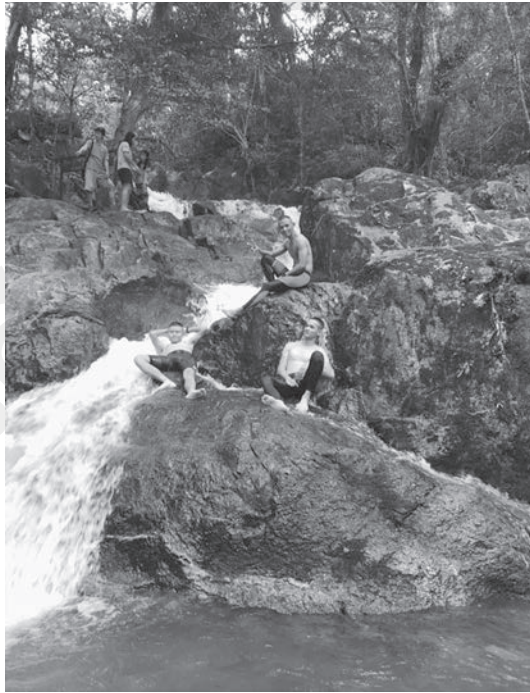
เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๘ องค์การยูเนสโกได้ประกาศให้อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่เป็นมรดกโลกทางธรรมชาติ พร้อมได้รับการบันทึกสถิติไว้ว่าเป็นแหล่งที่มีอากาศบริสุทธิ์ ๑ ใน ๗ ของโลก และด้วยสภาพภูมิอากาศที่ยั่งยืนสบายตลอดปีจึงมีผู้น่า่องุ่นพันธุ์ที่ใช้ทำไวน์ต่าง ๆ มาปลูกเป็นไร่ขนาดใหญ่เพื่อ

ทำอุตสาหกรรมไวน์ อีกทั้งยังมีรีสอร์ทที่ให้นักท่องเที่ยวได้เข้ามาดื่มด่ำกับบรรยากาศไร่องุ่นสไตล์เมดิเตอร์เรเนียนหรือยุโรปตอนใต้นั่นเอง

การปั่นจักรยานครั้งนี้เราจัดทีมแบ่งตำแหน่งกันอย่างดี โดยหัวหน้าทีมนักปั่นของเรานั้นก็คือ “แก้ว” ซึ่งมีประสบการณ์ปั่นจักรยานมากที่สุด แก้วได้รวบรวมข้อมูลเส้นทางจักรยานและเตรียมความพร้อมให้กับทีมเพื่อจะได้ตะลุยไปในเส้นทางระยะไกลได้อย่างไร้อุปสรรค

การเดินทางเริ่มที่เช้าวันเสาร์โดยทีมของเราตื่นขึ้นมาด้วยความสดชื่นเพราะได้นอนกันเต็มอิ่มต่างคนต่างกินขนมปังรองท้องกันไปคนละแผ่นสองแผ่นเพื่อให้มีแรงในยามเช้า พวกเราเริ่มต้นกันที่โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าแล้วปั่นไปทางโรงเรียนเตรียมทหารให้หายคิดถึงเล่น ๆ จากนั้นมุ่ง

ได้ ไข่ครับ คนคนนั้นก็คือแก่นั่นเอง ซิลจริง ๆ ครับ ซิลอยู่คนเดียวด้วย

เมื่อถึงน้ำตกเจ็ดคตเราก็แวะทานอาหารเติมพลังและเล่นน้ำเย็น ๆ ให้นายเหน้อยกันสักพักหนึ่ง แล้วจึงเดินทางต่อโดยใช้เส้นทาง สป. ๑๐๐๓ ไปทางถนนหมายเลข ๒ และถนนหมายเลข ๒๒๒๔ จนถึงน้ำตกเจ็ดสาวน้อยหรืออุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อยซึ่งอยู่ที่อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี ห่างจากน้ำตกเจ็ดคตประมาณ ๕๐ กิโลเมตร ซึ่งกินเวลาไปถึงช่วงเย็น พวกเราจึงเล่นน้ำที่นั่นแค่แป๊บเดียว แล้วเข้าที่พักใกล้ ๆ กับน้ำตกเจ็ดสาวน้อยที่พักของเราเป็นรีสอร์ทเล็ก ๆ เจ้าของรีสอร์ทใจดีมาก จัดเตรียมพื้นที่สนามหญ้าหน้าบ้านให้เป็นที่รับประทานอาหารเช้า วันนั้นเราทำหมูย่างกินกันอย่างเอร็ดอร่อยแล้วเข้านอนเก็บแรงเตรียมกลับในวันรุ่งขึ้น

หน้าไปน้ำตกเจ็ดคตโดยใช้เส้นทาง นย. ๒๐๑๓ และถนนหมายเลข ๒๐๐๓ ซึ่งอยู่ในระดับตีนเขาใหญ่ที่ไม่สูงมากนักสามารถปั่นได้อย่างสบาย ๆ

พวกเราแวะทานอาหารระหว่างทางไปเรื่อย ๆ ผ่านไปประมาณ ๓๐ กิโลเมตร จึงถึงทางขึ้นน้ำตกเจ็ดคต ทีมของพวกเราต่างตกใจเพราะทางชันชันมาก! ถึงแม้ว่าผมจะเคยมีประสบการณ์ปั่นทางไกลมาบ้างแล้วแต่ก็ยังไม่เคยขึ้นทางชันระดับนี้มาก่อน ประกอบกับคำพูดที่หัวหน้าทีมของเราได้กล่าวไว้ว่า “ทางสบาย ๆ ปั่นซิล ๆ” โธ่เก๋! ไม่เหมือนที่คุยกันไว้นี่นา พวกเราปั่นขึ้นไปได้สักระยะหนึ่งก็ต้องลงเดินจูงจักรยานเพราะมันชันเกินกว่าแรงคนจะสู้ไหวจริง ๆ แต่มีคนหนึ่งที่ยังคงปั่นต่อไป

รุ่งเช้าวันอาทิตย์กับบรรยากาศสบาย ๆ ลมเย็น ๆ กับแดดอ่อน ๆ ทำให้ผมหลงรักที่นี่เข้าแล้วล่ะครับ หลังจากที่พักเราพักเติมแรงมาเต็มที่ วันนี้ทีมของเราตั้งใจจะปั่นกันด้วยความเร็วที่มากขึ้นเพื่อจะให้ถึงโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าตอนบ่าย ๆ แต่เมื่อเริ่มปั่นออกไปได้สักพักหนึ่งก็เริ่มรู้สึกถึงความเมื่อยล้าที่มีผลมาจากการปั่นเมื่อวานเพราะระยะทางที่ใช้รวมแล้วเกือบ ๙๐ กิโลเมตร ซึ่งเป็นระยะทางที่ไกลพอสมควรสำหรับมือใหม่อย่างพวกเรา

แต่ความสุขที่แท้จริงกำลังจะเริ่มหลังจาก

เก้า (อีกแล้ว) หัวหน้าที่ิมของเราตัดสินใจพาไปทาง
ลัดซึ่งมันคือเส้นทางขึ้นอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่
นั่นเอง เก้าตั้งใจพาลูกที่มดัดขึ้นเขาใหญ่แล้วลงจาก
เขาใหญ่ไปทางนครนายกเพื่อความรวดเร็วและ
กระชับเวลา “ปั่นเส้นนี้ซิด ๆ แป๊บเดียวก็ถึงแล้ว” เก้า
เอ่ยคำนี้อีกครั้งทำเอาลูกที่มดัดไปตาม ๆ กัน

ลำพังเพียงแค่เราปั่นกันให้ถึงทางขึ้นของ
อุทยานก็ว่าเหนื่อยแล้ว แต่ความโหดที่แท้จริงมันอยู่
หลังจากนั้นต่างหาก เส้นทางที่ทีมเราปั่นขึ้นไปเป็น
เส้นทางที่ยากที่สุดในการขึ้นเขาใหญ่ ทำเอาพวกเรา
ลืมนึกความชันของเมื่อวานไปเลย พวกเราลงเดินขึ้น
จักรยานขึ้นเขาใหญ่แต่มันทรมาณกว่าเมื่อวานมาก
เพราะวันนี้เราขึ้นจักรยานเป็นระยะทางทั้งหมด ๑๔
กิโลเมตร! “เก้าหลอกเราอีกแล้ว!” พวกเราเหนื่อยจน
แทบหมดความสนใจธรรมชาติอันสวยงามที่อยู่ราย
รอบอย่างน่าเสียดาย พวกเราขึ้นจักรยานจนกระทั่ง
ถึงจุดชมวิว มันเหมือนความเหนื่อยล้าทุกอย่างหาย
เป็นปลิดทิ้ง ภาพที่เห็นเบื้องหน้าคือธรรมชาติที่
สวยงามและสมบูรณ์เป็นอย่างมาก ซึ่งคนในเมือง
อย่างผมไม่ได้เห็นภาพและสัมผัสบรรยากาศแบบนี้
มานานมากแล้ว พวกเราแวะถ่ายรูปและนั่งคุยกัน
เพลิน ๆ อยู่พักหนึ่ง นับเป็นช่วงเวลาที่ผมมีความสุข
มากที่สุด

แต่โชคชะดาก็เหมือนเล่นตลกเพราะตอนนี้
เป็นเวลาเที่ยงวันแล้ว เราต้องรีบปั่นลงเขาเพื่อกลับ
โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าก่อนที่ฟ้าจะมี
เมฆทำให้ผมพลาดสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ในเขาใหญ่
ที่ผมอยากไปหลายแห่ง มีเพียงป่าเขาลำเนาไพร
สองข้างทางเท่านั้นที่ได้ชื่นชม ผมปั่นจักรยานไป

เพลิน ๆ รู้สึกตัวอีกทีฝนก็ตกเสียแล้ว ทางลงเขานั้น
ถึงแม้จะไม่ลำบากเหมือนทางขึ้นเขาแต่ก็มีความ
อันตรายอยู่มากเพราะเป็นทางลาดประกอบด้วยฝน
ที่ตกลงมาจึงทำให้ถนนลื่น การปั่นลงเขาในป่าวัน
นั้นถือเป็นเรื่องที่น่าตื่นเต้นและน่าหวาดเสียวมาก
ราวกับว่าได้เล่นรถไพลอยฟ้าในสวนสนุก แต่เป็น
สวนสนุกที่ห้อมล้อมไปด้วยธรรมชาติอันอุดม
สมบูรณ์ เราปั่นโดยใช้ขาหนีบกับเฟรมจักรยานเพื่อ
ความมั่นคง มือประคองเบรกคอยเบรกเป็นระยะ ๆ
เพราะกลัวว่าถ้าเร็วเกินไปจะแหกโค้งได้

ในที่สุดพวกเราก็ลงจากเขาใหญ่จนสำเร็จ
และได้ปั่นเข้าตัวเมืองนครนายกเพื่อกลับไปโรงเรียน
นายร้อยพระจุลจอมเกล้า ซึ่งเราถึงบ้านอันแสนสุข
ของเราก่อนฟ้ามีดพอดี ผมหยิบไม้ส้วดระยะขึ้นมา
ดู รวมระยะทางทั้งหมด ๒๒๑ กิโลเมตร “โอ้เก้า
มันไกลและลำบากกว่าทางปกติอีกนะ ทางลัดของ
เอ็งเนี่ย” เพื่อน ๆ ในทีมพูดแซวเก้าอย่างสนุกสนาน

ถึงแม้ว่าผมจะไม่ได้เที่ยวเขาใหญ่เหมือน
กับคนทั่ว ๆ เขาเที่ยวกัน แต่ผมก็ได้ประสบการณ์
แปลกใหม่ที่คนอื่นไม่ได้สัมผัสแบบผม และถึงแม้ว่า
เราจะเจออุปสรรคแค่ไหนก็ตาม เราก็ไม่ได้ย่อท้อแต่
อย่างใด แต่กลับทำให้เห็นถึงความสามัคคีของทีม
เราด้วยซ้ำ ความเหนื่อยล้า ความปวดร้าวของ
ร่างกาย แสดงให้เห็นถึงความพยายามของพวกเรา
การเดินทางครั้งนี้ถือเป็นประสบการณ์ที่จะไม่มีวัน
ลืมเลยจริง ๆ ครับ

เข้าใจ Low-Carb High-Fat Diet (LCHF Diet)

พ.อ. นพ.ยรรยงค์ อิ่มสุวรรณ

ผู้อำนวยการกองแพทย์

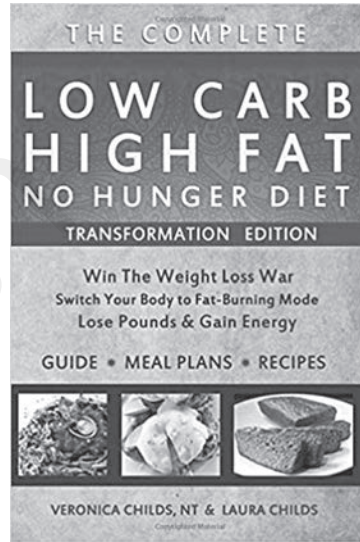
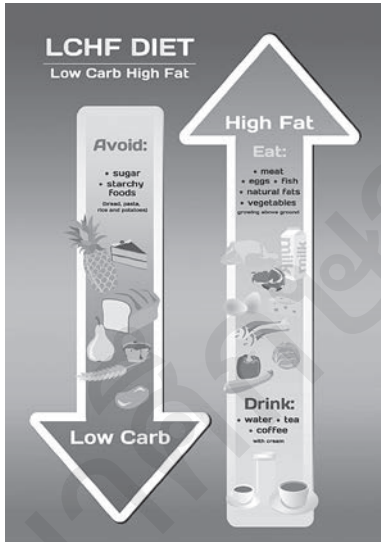
สำนักงานสนับสนุนหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา (นทพ.) กองบัญชาการกองทัพไทย

LCHF DIET (Low Carb, High Fat) คืออาหารในกลุ่มคาร์โบไฮเดรตให้น้อยลง เลือกรับประทานอาหารประเภทที่มีโปรตีนสูงและเพิ่มการเผาผลาญไขมันให้มากขึ้น

LCHF DIET สามารถลดน้ำหนักและทำให้มีสุขภาพที่ดีขึ้นได้ด้วยวิธีการรับประทานแบบ LCHF นี้ ไม่ต้องกังวลต่อการชั่งน้ำหนักอาหารไม่ต้องมานั่งนับแคลอรีโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงหรือแทนด้วยเมนูแปลกอื่น อีกทั้งอาหารประเภทนี้เราสามารถหารับประทานได้ง่าย อาหารที่สามารถรับประทานได้จำพวกประเภทเนื้อสัตว์ ปลา ไข่ ผักชนิดต่าง ๆ และไขมันตามธรรมชาติ หลีกเลี่ยงไขมันเทียมหรือน้ำตาลและอาหารประเภท แป้ง อาหารที่ควรหลีกเลี่ยง คือ อาหารประเภทให้น้ำตาลสูง (ขนมปัง พาสต้า ข้าว ถั่ว มันฝรั่ง) และผลไม้ที่มีความหวานจัดเพราะผลไม้ที่มีความหวานจัดมีน้ำตาลสูง การ

รับประทานอาหารแบบ LCHF DIET ได้ผลลัพธ์ที่ดี เพราะว่าการลดปริมาณของน้ำตาลและแป้งในแต่ละมื้อเมื่อเราลดการบริโภคคาร์โบไฮเดรตให้เหลือน้อยที่สุดหลังจากนั้นร่างกายจะเปลี่ยนไปเป็นการเผาผลาญไขมันที่สะสมอยู่ในร่างกายเพื่อใช้เป็นพลังงานแทนในขณะที่ระดับน้ำตาลคงที่และระดับอินซูลินลดลง โดยการงดบริโภคแป้งและน้ำตาลหันมาบริโภค โปรตีนและไขมันจากธรรมชาติแทน จะทำให้เราไม่หิวง่ายและน้ำหนักของเราจะลดลงอย่างรวดเร็ว โดยไม่ต้องอดอาหารโดยเราสามารถรับประทานอาหารอร่อยที่สามารถรับประทานได้จนกระทั่งเราพอใจ แสดงให้เห็นว่า LCHF DIET ทำได้ง่ายทั้งในการลดน้ำหนักและควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดเพื่อเป็นการเริ่มต้นของการมีสุขภาพที่ดี

เนื้อสัตว์ : เนื้อสัตว์ทุกชนิด เนื้อวัว เนื้อหมู เนื้อไก่ ไขมันจากเนื้อสัตว์ หนังไก่

ปลาและหอย : เนื้อปลาทุกชนิด ปลาแซลมอน ปลาทูน่า

ไข่ : ไข่ทุกชนิด ไข่ต้ม ไข่ดาว ไข่เจียว ไข่ตุ๋น

ไขมันตามธรรมชาติ : ใช้น้ำมันจากธรรมชาติและครีมชอสจากธรรมชาติ มาปรุงอาหารจะทำให้อาหารมีรสชาติดีกว่า

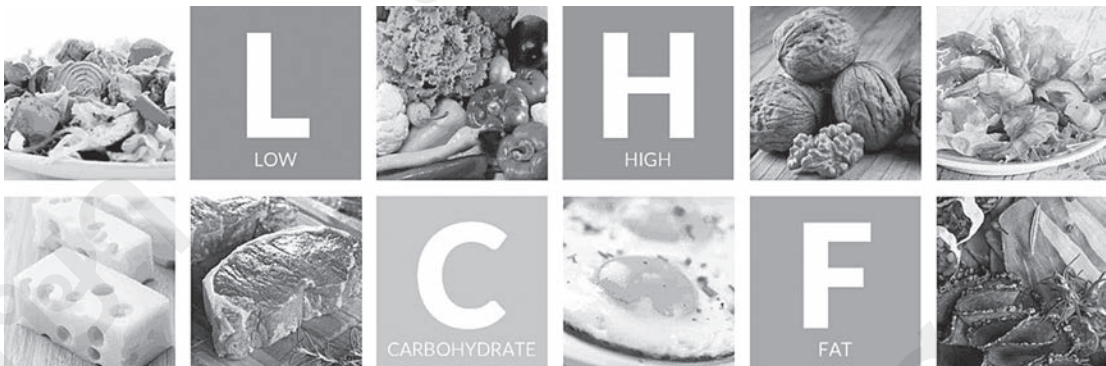
สำหรับคนที่มีความเสี่ยงจะเป็นเบาหวาน ควรหลีกเลี่ยงอาหารประเภทคาร์โบไฮเดรตสูงซึ่งจะมีความเสี่ยงต่อระดับปริมาณน้ำตาลในเลือดสูง ทำให้ความต้องการอินซูลินสูงขึ้น ดังนั้นควรรับประทานอาหารที่มีคาร์โบไฮเดรตต่ำ เพราะจะช่วยลดโอกาสเสี่ยงของการเป็นโรคเบาหวานและเหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการควบคุมน้ำหนักและยังช่วยลดระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ที่เป็นเบาหวานด้วย อาหาร LCHF DIET ชนิดนี้ไม่มีปัญหาเรื่องน้ำตาลในเลือดต่ำแต่คุณควรเช็คระดับน้ำตาลในเลือดอย่างสม่ำเสมอให้ระดับน้ำตาลคงที่และเหมาะสม

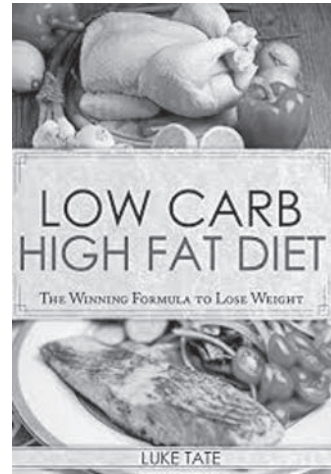
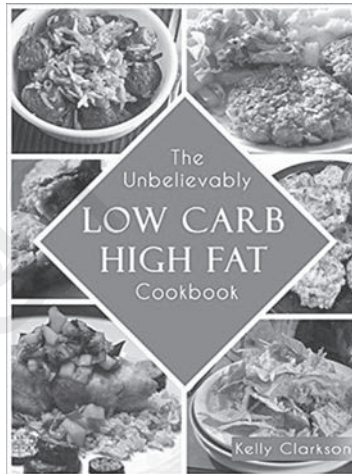
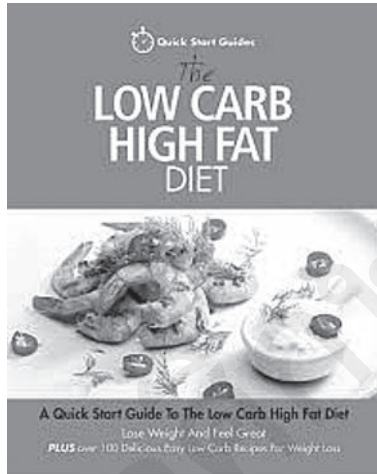
อาหาร LCHF DIET ที่สามารถรับประทานได้ ได้แก่

ผักที่เจริญเติบโตเหนือบนพื้นดิน : กะหล่ำปลี กะหล่ำดอก บล๊อคคอรี ผักโขม เห็ด แดงกวา หัวหอม มะเขือเทศ ถั่วงอก บวบ พริก มะเขือ หน่อไม้ ฯลฯ

ผลิตภัณฑ์นม : เนยจากธรรมชาติ ครีมไขมันชอสครีม ชีสไขมันสูง ระวังการเลือกนมรสหวาน เพราะในนมจะมีน้ำตาลผสม ควรเลือกนมสดธรรมชาติรสจืดที่ไม่มีการปรุงแต่งรสกลิ่นสี

ถั่ว : รับประทานได้แต่ในปริมาณที่เหมาะสม **อาหารที่ควรหลีกเลี่ยงรับประทาน** ได้แก่ น้ำตาลทุกชนิด : สิ่งที่ไม่ดีที่สุด คือ น้ำอัดลม ลูกอม น้ำผลไม้บางชนิดที่มีรสหวานจัดจะมีน้ำตาลสูงมาก ช็อกโกแลต เค้ก ขนมปัง ไอศกรีม ขนมที่มีรสหวานและน้ำตาลสูง

แป้ง : ขนมปัง พาสต้า ข้าวขาว มันฝรั่ง
มันฝรั่งทอด ข้าวโอ๊ต

ผักบางชนิดที่ปลูกในพื้นดิน เช่น มันชนิด
ต่าง ๆ ที่เราสามารถรับประทานได้แต่ต้องไม่มาก
เกินไป

มาการีน : บางอุตสาหกรรมทำเนยเลียน
แบบผิดธรรมชาติหรือเรียกว่าไขมันเทียม มีไขมัน
ทรานส์ซึ่งไม่ประโยชน์ต่อสุขภาพ จากสถิติทางการ
แพทย์มักเชื่อมโยงไปถึง โรคหอบหืด โรคภูมิแพ้
และการอักเสบอื่น ๆ

เบียร์ : ได้จากการหมักยอดข้าวจะทำให้มี
ระดับปริมาณน้ำตาลสูงในเลือด คาร์โบไฮเดรตที่
เป็นของเหลวจะถูกย่อยและดูดซึมเข้าสู่ร่างกายได้
อย่างรวดเร็ว

ผลไม้ที่มีรสหวาน : จะมีปริมาณน้ำตาลสูง
สิ่งที่สำคัญที่ต้องรับประทานให้มากและดี
ที่สุด คือ **น้ำเปล่า** ที่สะอาดบริสุทธิ์เป็นประจำ ดื่ม
ได้ตลอดไม่จำกัดปริมาณและมีประโยชน์ต่อร่างกาย
ส่วน น้ำชาชง กาแฟดำ ไม่มีน้ำตาลหรือครีมเทียม
สามารถดื่มได้ในปริมาณพอเหมาะ

อาหาร LCHF DIET ช่วยรักษาโรคเรื้อรัง
ได้ผลดี ดังนั้น นักวิทยาศาสตร์สุขภาพจึงทดลอง
ปรับเปลี่ยนสัดส่วนและชนิดของอาหารใหม่ ไม่เอา
ตามแบบพีระมิดอาหารของอเมริกันที่อยู่ตำรา

โภชนาการทั่วไป โดยให้รับประทานอาหาร
คาร์โบไฮเดรตไม่เกินร้อยละ ๒๐ ของพลังงานใน
แต่ละวัน (ประมาณ ๕๐-๑๐๐ กรัมต่อวัน) รับประทาน
ผักผลไม้สดวันละ ๑ จาน (๘-๑๐ ทัพพี)
รับประทานเนื้อสัตว์ ไข่ ปลา สัตว์ปีกที่ติดมัน
ร้อยละ ๒๐-๓๐ ของพลังงานในแต่ละวัน (ประมาณ
๑๐๐ กรัม) รับประทานไขมันอิ่มตัวนอกจากไขมัน
ที่มากับเนื้อสัตว์แล้วให้รับประทานไขมันอิ่มตัว
จากพืช เช่น น้ำมันมะพร้าว มื้อละ ๑-๒ ช้อนโต๊ะ
วันละ ๒-๓ มื้อ หรือใช้น้ำมันปาล์ม น้ำมันมะกอก
หรือน้ำมันคาร์โนล่าประกอบอาหารก็ได้ สัดส่วนไข
มันประมาณร้อยละ ๕๐-๖๐ ของพลังงานในแต่ละ
วัน โดยเรียกอาหารแบบนี้ว่า **อาหารคาร์โบไฮเดรต
ต่ำ-ไขมันสูง (Low Carb High Fat diet, LCHF
DIET)**

แพทย์แผนปัจจุบันจะใช้อาหาร LCHF DIET
ชนิดนี้รักษาเด็กที่เป็นโรคลมชักซึ่งไม่ตอบสนองต่อ
การให้ยากันชัก เมื่อให้รับประทานอาหารชนิดนี้ก็
สามารถระงับอาการชักให้น้อยลงได้ หรือโรคสมอง
เสื่อมเมื่อให้รับประทานอาหารชนิดนี้แล้ว สมองก็จะ
ทำงานได้ดีขึ้น ความจำฟื้นตัวเร็วขึ้น นอกจากนั้น
แพทย์ยังนำอาหารชนิดนี้มาใช้รักษาโรคมะเร็ง (Low
Carb Ketogenic Diet) ซึ่งขณะนี้กำลังมีการศึกษา
วิจัยกันอยู่มีแนวโน้มได้ผลดีต่อผู้ป่วย เนื่องจาก

อาหารประเภทนี้ นพ.โรเบิร์ต แอตคินส์ (Robert Atkins) แพทย์ชาวอเมริกันได้นำ LCHF DIET มาใช้ตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๗๒ พบว่า LCHF DIET ได้ผลดีในการลดน้ำหนัก โรคเบาหวาน โรคหัวใจ และลดความดันโลหิตได้ดีมาก โดยไม่ต้องรับประทานยา หรือใช้ยารับประทานลดน้อยลง แพทย์ท่านนี้มีประสบการณ์ในการรักษาผู้ป่วยโรคอ้วน รวบรวม ๒๕,๐๐๐ ราย ที่คลินิกของท่านและได้เขียนหนังสือเผยแพร่ ชื่อ Dr. Atkins Diet Revolution หนังสือเล่มนี้จำหน่ายไปทั้งสิ้น ๖ ล้านเล่ม ช่วยให้คนอเมริกันหลายล้านคนนำเอาวิธีการรับประทานอาหารแบบ LCHF DIET ของท่านไปใช้ได้อย่างดีผลดี โดยไม่มีอันตราย ต่อมามหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในอเมริกาได้ทำการศึกษาอย่างจริงจังในรอบ ๒๐ ปีที่ผ่านมา ก็พบว่า LCHF DIET เป็นอาหารที่มีผลในการบำบัดโรคเรื้อรังอย่างได้ผลดังเช่นที่ คุณหมอแอตคินส์ อ้างถึงจริง ภายหลังจึงได้ให้เกียรติเขาโดยยกย่องอาหาร LCHF DIET ชนิดนี้ว่า อาหารแบบแอตคินส์ (Atkins Diet) (www.atkins.com) นำเสียดาที่หมอแอตคินส์ ท่านได้เสียชีวิตก่อนที่จะได้เห็นความสำเร็จจากผลการทดลองอย่างเป็นทางการของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ อย่างไรก็ดี LCHF DIET เป็นที่ยอมรับกันในวงการแพทย์แล้วว่า อาหารชนิดนี้ใช้รักษาโรคเรื้อรังต่าง ๆ อย่างได้ผลดี โดยไม่ต้องรับประทานยา สามารถลดน้ำหนัก ลดความดันโลหิต ควบคุมน้ำตาลได้ดีโดยไม่ต้องรับประทานยาเบาหวาน ช่วยให้ไขมันไตรกลีเซอไรด์ลดลง ไขมันเลว (LDL-C) ลดลง และ เพิ่มไขมันดี (HDL-C) อย่างชัดเจน ไม่ต้องรับประทานยาลดไขมัน

เมื่อเทียบกับอาหารแบบไขมันต่ำ Low Fat แล้ว **อาหารแบบคาร์โบไฮเดรตต่ำ Low Carb** มีประสิทธิภาพเหนือกว่า อาหาร Low Fat อย่างชัดเจน ([www.authoritynutrition.com/23 Studies on Low carb and Low Fat Diets](http://www.authoritynutrition.com/23-Studies-on-Low-carb-and-Low-Fat-Diets)) จนกระทั่งนิตยสาร TIME ได้นำเรื่องอาหาร Low Carb Diets

ไปตีพิมพ์ จนเกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในวงการโภชนาการของโลกในรอบ ๕๐-๖๐ ปีที่ผ่านมา กระทรวงสาธารณสุขของประเทศสวีเดน ได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาศึกษาเรื่องอาหาร และในที่สุดสวีเดนก็เป็นประเทศแรกที่ประกาศให้ประชาชนของตนเปลี่ยนมาใช้อาหาร Low Carb โดยเฉพาะคนไข้โรคเรื้อรังต่าง ([www.healthimpactnews.com/sweden-becomes-first-western-nation-to-reject-low-fat-diet.](http://www.healthimpactnews.com/sweden-becomes-first-western-nation-to-reject-low-fat-diet)) และเมื่อ ๑๙ กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๒๐๑๕ คณะกรรมการอาหารและยาของประเทศสหรัฐอเมริกาได้กำหนดแนวทางการรับประทานอาหารแก่ประชาชนสหรัฐ (Dietary Guidelines Advisory Committee) มีการประกาศออกมาแล้วว่า การรับประทานเนื้อสัตว์และไข่ ไม่ได้ทำให้ระดับโคเลสเตอรอลในเลือดสูงขึ้นและไม่ได้เป็นสาเหตุของโรคเรื้อรัง ทุกคนสามารถรับประทานโคเลสเตอรอลได้วันละ ๓๐๐ มิลลิกรัม เท่ากับไข่สองฟองต่อวันโดยไม่มีอันตราย นอกจากนั้น คณะกรรมการฯ ยังแนะนำให้รับประทานอาหารแนวเมดิเตอร์เรเนียน คือ รับประทานอาหารประเภทธัญพืช เนื้อสัตว์ น้ำมันคุณภาพสูง เช่น น้ำมันมะกอก น้ำมันอโวคาโด ซึ่งเป็นอาหารที่มีความเสี่ยงต่อโรคหัวใจต่ำ และยังพบว่า คนอเมริกันรับประทานผัก ผลไม้ ถั่ว ธัญพืช นมไขมันต่ำ น้อย รับประทานอาหารแปรรูปมากเกินไป พวกขนมปังขาว พาสต้า และธัญพืชบรรจุเป็นห่อที่ผสมเกลือและน้ำตาลมากเกินไป อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการชุดนี้ยังคงแนะนำให้รับประทานไขมันไม่เกินร้อยละ ๓๐ ยังเป็นแบบ Low Fat อยู่ ([www.reuters.com/love to eat eggs](http://www.reuters.com/love-to-eat-eggs)) องค์การอาหารและยาของประเทศสหรัฐอเมริกา จัดให้มีการโต้วาทีทางวิชาการระหว่างแพทย์ที่ใช้อาหารด้าน Low Fat และ Low Carb ในการบำบัดโรค ว่าอันไหนจะดีกว่ากัน ท่านผู้อ่านสามารถเข้าไปชมการโต้วาทีกันได้ www.youtube.com/USDA the great nutritional

debate, lowcarb gurus vs plant based physicians และเรื่อง www.youtube.com/BBCstoryaboutlowcarb (full) ก็จะได้ความรู้มากมาย สรุปว่า **อาหาร Low Carb** มีงานวิจัยทางการแพทย์สนับสนุนว่า สามารถนำมาใช้รักษาโรคเรื้อรังได้ผล

ดีโดยไม่ต้องรับประทานยาซึ่งทำให้ประหยัดงบประมาณประเทศไปได้มาก ผู้ป่วยไม่มีอาการข้างเคียงจากการใช้ยา และอาหารชนิดนี้ไม่มีปัญหาเรื่องน้ำตาลในเลือดต่ำในคนไข้เบาหวาน สอดคล้องกับการแก้ปัญหาของคนในโลกปัจจุบัน ซึ่งรัฐบาลในประเทศต่าง ๆ ที่กำลังมีปัญหาระบบงบประมาณไม่เพียงพอในการรักษาโรคเรื้อรัง

กินแต่พอดี ไม่มีโรค ในฐานะเราเป็นชาวพุทธ พระพุทธเจ้าทรงสอนให้เรากินอาหารแต่พอดี (โภชนมัตตัญญูตา) ต้องจำไว้เสมอว่า ของรับประทานดี ๆ ถ้ารับประทานมากเกินไปก็กลายเป็นของไม่ดีนะคะ

ขอขอบคุณข้อมูลดี ๆ และภาพสวย ๆ จาก...

๑. <https://www.dietdoctor.com/wp-content/uploads/LCHF-DIET.pdf>
๒. สถาบันโภชนาการ มหาวิทยาลัยมหิดล <http://www.inmu.mahidol.ac.th/th/>
๓. <https://mgronline.com/dhamma/detail/9580000049307>
๔. National Center for Biotechnology Information, U.S. National Library of Medicine <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/>

นักบิน

ซิ่งด่อง

วิชัย ภูเวียงกล้า

อีตอนที่เราเป็นนักเรียนนายร้อยนะครับ เราก็นึกว่าโลกของเรานั้นยิ่งใหญ่เสียเหลือเกิน ยิ่งตอนเป็นนักเรียนชั้นสูงสุดของโรงเรียนก็ยิ่งมีความรู้สึกว่าเป็นช่างใหญ่โตเสียนี้กระไร ท่านผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยท่านหนึ่งถึงกับพูดจากระแทกกระเทียบพวกเราว่า เวลาเดินออกนอกโรงเรียนเนี่ย ไหลซ้ายชนขอบประตูด้านซ้าย ส่วนไหล่ขวานั้นก็ถูกับขอบประตูด้านขวาเลยทีเดียวนะ ประตุนั้นใหญ่นั่นขนาดรถยนต์สองคันวิ่งสวนกันได้พร้อม ๆ กันเชียวนะครับ แต่พอหลุดผลัวะ ปฏิเสธออกเป็นที่ร้อยตรี นายทหารสัญญาบัตรยศน้อยที่สุดของกองทัพบกนั้น โลกที่เคยใหญ่คับฟ้าของพวกผมหดพรวดเดียวเหลือเท่าซั้เล็บได้มั้ง...

ต่อจากนั้นก็เป็นเรื่องที่พวกเราจะค่อย ๆ ได้เรียนรู้กันไปเรื่อย ๆ ว่า โลกของความเป็นจริง โลกของกองทัพบกนั้น มันแสนจะยิ่งใหญ่จนไม่มั่นใจว่ากว่าหลวงท่านจะปลดพวกเราในข้อหาว่าแก่เกินไปตอนอายุ ๖๐ นะ เราจะเรียนรู้โลกใบนี้ของกองทัพบกได้หมดสิ้นหรือเปล่า แต่มีไม่น้อยที่เรียนรู้จนรู้แจ้งเห็นจริงในโลกใบนี้ของกองทัพบกแล้วยังไม่หายมันเขี้ยวก็เลยไปเรียนรู้โลกใบอื่น ๆ ต่อไป ตามประสานคนช่างเรียน บางท่านไปเรียนต่อในโลกธุรกิจ

และบางท่านก็ไปไกลถึงโลกการเมืองก็มีไม่ใช่น้อยอย่างที่เห็น ๆ กันอยู่

ครับ...เรียนรู้โลกหลังเกษียณนี้ บางท่านก็สอบได้ บางท่านก็สอบตกกระทั่งเสียผู้เสียคนไปก็มี สมดังคำกล่าวที่พวกเราสุดแสนภาคภูมิใจที่ว่า... “เจเนจบลัน คืออัศวินจาก จปร.” ซึ่งมีความหมายสองประเด็น คือ **รู้เรื่องหมดแล้ว**หรือ**ไม่รู้เรื่องจนหมดสิ้น...คือสิ้นอนาคตมั่ง สิ้นเนื้อประดาตัวมั่ง...ก็มี**

ตอนเป็นนักเรียนนายร้อย เรามองอาชีพของการเป็นทหารว่า นายทหารทุกคนก็เหมือน ๆ กัน คือมีดาว มีมงกุฏ มีข้อชัยพฤษ์บนบ่า ฯลฯ ทำหน้าที่รบทัพจับศึกไปเหมือน ๆ กัน แต่พอจบออกมาจริง ๆ วิถีชีวิตของแต่ละคนก็เริ่มฉีกแนวแตกต่างกันออกไป เหมือนอย่างที่เป็นมาช้านานในวิชาชีพนี้ ทหารพวกผมที่จบจากโรงเรียนนายร้อยในยุค**สงครามเย็น**นั้น บางคนกลับไปเป็นอาจารย์ หรือผู้หมวดนักเรียนนายร้อย มีวิถีชีวิตที่เรียบง่ายตามประสาครูบาอาจารย์ บางคนกลายเป็น “แรมโบ้” นักรบเดนตาย ใช้ชีวิตท่ามกลางความเลือดและควันปืนในสมรภูมิเวียดนามมั่ง ลาวมั่ง เขมรมั่ง รวมทั้งรบ

กับพวกคอมมิวนิสต์ในบ้านเราอย่างเอาจริง ลบล้าง
กลิ่นอายของอดีตไฉ่หนูนักเรียนนายร้อยจนหมดสิ้น
และมีไม่น้อยที่เปลี่ยนวิถีชีวิตไปเป็น**นักบิน ทบ.** ซึ่ง
เมื่อตอนรบกันหนัก ๆ นี้ อัตราตายและพิการสูงเสีย
จนสาว ๆ ไม่ค่อยยอมเป็นแฟนด้วย ถึงแม้ว่าหลวง
ท่านจะเพิ่มเงินค่าเสี่ยงอันตรายในฐานะที่เป็นนักบิน
ให้ไม่รู้เท่าไรต่อเท่าไรก็ตาม

คุณเชื่อไหมว่ากองทัพอากาศที่ ใหญ่โต
เมื่อเริ่มเพิ่ม ทุกวันนี้ละ เดิมทีเดียวก็เป็นลูกกระจอก
ของทหารบกมาก่อน ตามประวัติกิจการบินกองทัพ
บกตอนหนึ่งว่า “นายทหารทั้งสามนายออกเดินทาง
จากประเทศฝรั่งเศส กลับถึงประเทศไทยเมื่อวันที่
๒ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๔๕๖ กระทรวงกลาโหมจึง
ได้เริ่มงานกิจการบินขึ้นโดยจัดตั้ง “แผนกการบิน”
ให้อยู่ในบังคับบัญชาของจเรทหารช่าง”...(ซึ่งเป็น
ทหารบก)

จากนั้นเป็นต้นมา หน่วยบินทหารบกก็มี
ความคืบหน้ามาเรื่อย ๆ ถึงกับส่งไปปรบร่วมกับฝ่าย
สัมพันธมิตรในยุโรปตอนสงครามโลกครั้งที่ ๑ แต่
น่าเสียดายมิใช่น้อย พอพวกเราไปถึง กว่าจะฝึก
กว่าจะไหว้ครูเสร็จลง สงครามก็ดับสงบลงเสียก่อน
ผมกำลังพยายามค้นหาหลักฐานเพื่อสนับสนุน
ทฤษฎีของผมที่ว่า สาเหตุสำคัญของการที่ฝ่ายเยอรมัน
ริบยอมแพ้แก่ฝ่ายสัมพันธมิตรก็เป็นเพราะชาวทหาร
ไทยเหยียบย่างสู่สนามรบนี้เอง อยู่ตั้งไกล ตัวก็เล็ก
นิดเดียว อุตสาหัสมาร่วมรบ ต้องมีอะไรดีสักอย่างเป็น
แน่ ยอมแพ้ดีกว่า...

จนกระทั่ง พ.ศ.๒๔๗๙ หลังการเปลี่ยนแปลง
การปกครอง ๔ ปีคือเมื่อ ๓๑ ตุลาคม ๒๔๗๙ ทหาร
อากาศก็แยกตัวมาจากกองทัพบกและเติบโตสืบ
เนื่องมาเป็นกองทัพอากาศอันเกรียงไกรจนถึง
ปัจจุบันนี้ ดังนั้นนับตั้งแต่ปี ๒๔๗๙ เป็นต้นมา
กองทัพบกของผมจึง**บินไม่ได้** เพราะไม่มีหน่วยบิน
ของตนเอง ยกให้ทหารอากาศเขาหมด

จนกระทั่งปี ๒๔๙๕ การบินทหารบกจึงเริ่ม

มีขึ้นมาใหม่อันเป็นผลมาจากการยุติลงของ
สงครามโลกครั้งที่ ๒ แล้วชาวโลกไม่รู้จะทำอะไรให้
หายเหงามือ จึงแยกกันออกเป็น ๒ ค่าย คือ**ค่าย
โลกเสรี** กับ**ค่ายสังคมนิยม** ซึ่งต่างฝ่ายต่างก็จ้อง
หาพรรคพวกกันยกใหญ่รวมทั้งพี่ไทยที่ฝรั่งยังเกรงใจ
ตั้งแต่บารมีที่ทำให้สงครามโลกครั้งที่ ๑ ยุติลงดังที่
ผมได้แอบอ้างมาแล้ว ปรากฏว่าเราเลือกเข้าข้าง
ฝ่ายโลกเสรีซึ่งมียูเอสอเมริกาเป็นหัวเรือใหญ่ตั้งตัว
เป็นผู้นำ จากนั้นอเมริกาก็เริ่มเข้ามามีบทบาทต่อ
ประเทศไทยมากขึ้นตามลำดับ โดยพยายาม
ปรับปรุงด้านต่าง ๆ ให้ดีขึ้นตามความคิดของเขา
และแน่นอนที่สุด การทหารย่อมเป็นเครื่องมือหลัก
ในการป้องกันการขยายตัวของโลกคอมมิวนิสต์
อเมริกันจึงมุ่งเข้าสู่กองทัพไทยแล้วปรับหลักนิยม
และตำรารบ ปรับยุทธวิธี ปรับการจัดหน่วย ปรับ
การฝึกอาวุธยุทธโปกรณ์ และการอะไร ๆ อีกหลาย
อย่างหลายประการ ทั้งนี้ก็เพื่อให้กลายเป็นกองทัพ
ที่ทันสมัยตามมาตรฐานของกองทัพอเมริกันนั่นแล
สำหรับทหารบกของเรานั้นก็อยู่ในข่ายที่จะต้อง
ปรับปรุงกันอย่างขนานใหญ่เช่นเดียวกัน ทำให้มีการ
ก่อตั้ง “หน่วยบินทหารบก” ขึ้นใหม่แล้วช่วยขยาย
ใหญ่โตขึ้นตามลำดับ

ทหารบกนั้นมีหลายเหล่า อย่างเหล่า**ทหาร
ราบ**ซึ่งเป็นเหล่าหลักของกองทัพบก ถ้าเป็นอาวุธ
ประจำตัวก็เหมือนกับหมัดนั้นแหละครับ ไม่ว่าจะ
เล่นมวยอะไรก็ต้องใช้หมัดเป็นมาตรฐานเสมอ เหล่า
ทหารราบก็มีหน้าที่เดินไปยิงกะชาวบ้านเขา จะแพ้
จะชนะก็อยู่ที่เหล่าทหารราบนี้แหละ จำไว้ก็ดี ถ้าแพ้
จะได้เอาไว้ด่ากันให้ถูกตัว **ทหารม้า**ก็ใช้รถถังเป็น
หลักในการรบ เป็นการเสริมความสามารถให้กับ
ทหารราบ ทหารม้าจะใช้ความเร็วและอำนาจ
การยิงอย่างรุนแรง เพื่อให้ได้เปรียบเหนือข้าศึกใน
สนามรบ ส่วน**ทหารปืนใหญ่**อย่างผมอาศัยความ
ยาวไกลเอาเปรียบข้าศึก ก็อยู่ชะงัด แต่อาศัยว่าเป็น
ใหญ่ตัวเองนั้นยังได้ไกลกว่าเพื่อนก็เที่ยวมาใจจึง

ใส่หัวเข้าศึก เท่านั้นยังไม่พอ เวลาเข้าศึกรุกเข้ามา บ้าง ทหารปืนใหญ่ก็มีสิทธิในการถอนตัวร่นถอย เปิดตุตแผ่นไปอยู่ในที่อันปลอดภัยได้ก่อนเหล่าอื่น ผมและเพื่อนผู้เห็นการณ์ไกลจำนวนหนึ่งจึงเลือกมา เหล่าทหารปืนใหญ่ด้วยประการฉะนี้

เหล่าทหารปืนใหญ่คือต้นกำเนิดของหน่วย บินทหารบกในบ้านเราครับ...

เรื่องมันก็มาจากเหตุที่ว่าปืนใหญ่มีระยะยิง ไกลอย่างที่ทราบกันอยู่ ดังนั้นปัญหาของเหล่าทหาร ปืนใหญ่ก็คือว่า เวลายิงแล้วมันจะไปถูกอะไร เนื่องจากตัวเองอยู่ห่างจากเป้าเป็นสิบล ๗ กิโลเมตร (ตามระยะยิงของอาวุธที่แตกต่างกันตั้งแต่ ๒-๓ กิโลเมตร จนถึงหลาย ๆ สิบลกิโลเมตร ขึ้นอยู่กับแบบ อาวุธ) ดังนั้น แนวนอนที่สุดจึงยอมมองไม่เห็นเป้า หมายด้วยสายตา วิธีแก้ปัญหานี้ในยุคแรกและยังคง ใช้อยู่ทุกวันนี้ก็คือจัดให้มีนายทหารปืนใหญ่ (ผู้โชค ร้าย) ไปทำงานอยู่กับทหารราบ (ชวยครับ...ชวย) เรียกว่า “ผู้ตรวจการณ์หน้า” มีเครื่องมือสื่อสารคอย แจ้งมายังหน่วยปืนใหญ่ว่าเป้าหมายเป็นอะไร อยู่ที่ไหน และเมื่อตัวปืนใหญ่ที่อยู่ไกลออกไปลิบลับนั้น ยิงมาแล้ว ใ้ลูกกระสุนเวรนั้นมันตกตรงไหน จะต้อง แก้ไขปรับการยิงยิงังถึงจะไม่โดนพวกเดียวกัน แต่ ไปโดนข้าศึก

ผู้ตรวจการณ์หน้านั้น อย่างเก่งขนาดใช้กล้อง สองทางไกลแล้วก็มองไกลได้แค่ ๒-๓ กิโลเมตร หาก เป้าหมายอยู่หลังที่กำบังหรือมีการพรางดีก็มองไม่ เห็นอีกต่างหาก และเมื่อมองไม่เห็นเป้าหมายเสีย แล้วทหารปืนใหญ่จะไปยิงแนวที่ไหนละโยม...

อย่าไปเสียเวลาคิดให้ยุ่งยากเลยครับ เพราะ ลูกน้องเราคือฝรั่งเขาคิดไว้ให้แล้ว จัดการไว้แล้ว ด้วยการให้หน่วยทหารปืนใหญ่มี “เครื่องบิน” ไว้ใน อัตราการจัด เครื่องบินของทหารปืนใหญ่เป็นเครื่อง บินเล็ก ๆ มีภารกิจในการบรรทุกผู้ตรวจการณ์ทาง อากาศไปเที่ยวบินหาเป้าหมาย พอตรวจการณ์เห็น เป้าหมายแล้วก็ทำหน้าที่เป็นช่องปากแตกแหกปาก

มาทางวิทยุให้ปืนใหญ่ยิงเสียด้วยความชำนาญ

ดังนั้นกล่าวโดยสรุปแล้ว ในขั้นต้นนักบิน ของกองทัพบกส่วนใหญ่ก็อยู่ในหน่วยทหารปืนใหญ่ นอกจากนั้นก็ยังมีอีกชนิดหน่วยในหน่วยทหารม้าลาด ตระเวน ซึ่งก็ด้วยความประสงค์ในการตรวจการณ์ “ต่อสายตา” ให้ยาวออกไปนั่นเอง

แต่พอเสียงปืนแตกเบรียงเมื่อ ๗ ส.ค.๒๕๐๘ กองทัพบกก็อยู่ไม่เป็นสุขยกกำลังเข้าปราบปราม ผกค.ทันทีที่ภาคอีสาน และประกาศว่าคอมมิวนิสต์ คิดร้ายทำลายชาติจะถูกปราบปรามให้สิ้นซาก ภายใน ๖ เดือน นับแต่วันนั้นเป็นต้นไป ปราบไป ปราบมาไม่ยกกะหมดสะ แต่กลับมากขึ้นเรื่อยๆ ผลอแพล็บเดียวอ่าว...มีทุกภาคแล้ว ตานี้เลยอุ่น กันใหญ่ กำลังทหารบกที่เคยอยู่เย็นเป็นสุขเพราะ ทหารเวลาไม่ออกรบและไม่ได้ไปยึดอำนาจชาวบ้าน เขาเนี่ย มันสบายอย่าบอกใครเชียย ก็เริ่มอยู่ไม่เย็น เป็นไม่สุข ยกกำลังออกรบกันยกใหญ่

ราว ๆ ปี ๒๕๑๒ เห็นจะได้ ภัยคุกคามจาก ประเทศค่ายคอมมิวนิสต์ทำท่าว่าจะหนักซ้อขึ้น เรื่อย ๆ อเมริกันจึงสัญญาว่าจะให้กองร้อยจรวด ต่อสู้อากาศยานที่ชื่อว่า “HAWK” มาไว้ป้องกันภัย ทางอากาศ เราก็ส่งนายทหารนายสิบไปศึกษากัน ใหญ่เพราะเป็นอาวุธใหม่ที่เราไม่เคยมีประจำการ มาก่อนนับตั้งแต่กรุงสุโขทัยเป็นราชธานี แต่ภาย หลังเมื่อได้พิจารณาสถานการณ์กันอย่างรอบคอบ แล้วก็เห็นว่า อาวุธต่อสู้อากาศยานมันก็ดีอยู่หรอก แต่ว่ายังมีสิ่งอื่นที่จำเป็นกว่าก็คือ**เฮลิคอปเตอร์** เพราะมีความสำคัญมากสำหรับการรบในพื้นที่ป่า เขาที่เรากำลังเผชิญอยู่ในการปราบปราม ผกค.ก็ เลยเจรจากัน แล้วอเมริกาก็ตกลงให้เฮลิคอปเตอร์ ไทยจำนวนหนึ่งแทนกองร้อยจรวด HAWK

จากวันนั้นเป็นต้นมา หน่วยบินของทหารบก ซึ่งเคยเป็นแค่แผนกหนึ่งในเหล่าทหารปืนใหญ่จึง ขยายตัวมาตามลำดับ จนกลายเป็นหน่วยระดับ “ศูนย์การบินทหารบก” มีผู้บังคับบัญชาเป็นนาย

ทหารยศพลตรี เท่ากับศูนย์การทหารปืนใหญ่ซึ่งเคยเป็นหน่วยบังคับบัญชาของหน่วยบินทหารบก

ทหารอากาศเขามีเครื่องบินหลายประเภทแบบที่กองทัพบกมีอยู่ โดยเฉพาะเฮลิคอปเตอร์ แต่ด้วยเหตุว่าในการรบยุคนั้น เฮลิคอปเตอร์มีความจำเป็นที่จะต้องใช้งานควบคู่ไปกับการปฏิบัติการบนพื้นดินของทหารบก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรบในป่ากับ ผกค. ด้วยเหตุนี้ นักบินที่จะบินสนับสนุนในกิจการรบบนดินกินสมองคนของทหารบกจึงต้องมีความรู้ความเข้าใจและมีความชำนาญในยุทธวิธีของทหารบกอย่างซ้ำของ ต้องมีความสัมพันธ์กับหน่วยพื้นดินอย่างแนบแน่น นักบินเกือบทั้งหมดก่อนหน้านี้ล้วนได้เข้ามาตั้งแต่ระดับผู้บังคับหมวดที่ “อกตีดิน กินของป่า” มาแล้วทั้งสิ้น กองทัพบกจึงจำเป็นต้องมีเฮลิคอปเตอร์และนักบินของตนเอง ส่วนเฮลิคอปเตอร์ของทหารอากาศนั้นเก็บไว้ใช้ในภารกิจหลัก ๆ เกี่ยวกับการกู้ภัยเมื่อว่าเวลาเครื่องบินของทหารอากาศมีอันต้องตกแอ้งแม้งลงมาเท่านั้น แต่ก็มีบ้างบางครั้งที่มาช่วยบินสนับสนุนการส่งกำลังบำรุงให้เพื่อนทหารบกอยู่บ้าง สำหรับผลการปฏิบัติในฐานะเป็นทหารบกพวกเดียวกันนั้นในยุคสงคราม พคท. พวกผมพอใจมากเรียกว่าขาดพวกเขาไม่ได้เอาทีเดียว วันหลังจะเล่าวีรกรรมของพี่น้องนักบินกองทัพบกให้ฟังว่ามันส์แค่ไหน

วันนี้มาฟังอุปนิสัยบางอย่างของพวกนักบินกองทัพบกดีกว่า รับรองว่า ไม่ค่อยมีใครทราบ แม้แต่พวกทหารกันเอง ถ้าไม่ช่างสังเกตแบบหาเรื่องไฉนินทาอย่างผม

คืออันว่านักบินนี่นะครับ ส่วนใหญ่จะมีนิสัยดี นิ่มนวล สุขุม สุภาพ โปรดเสียงเพลงและรักธรรมชาติ เกลียดการดูถูกเหยียดหยามคนจน (คุณสมบัติของพระเอกในฝันเมื่อ ๕๐ กว่าปีที่แล้ว) ประมาณว่าอ่านหนังสือ “สมบัติผู้ดี” ก่อนนอนหลังสวดมนตร์ไหว้พระทุกคน จึงนับว่าเมื่อเทียบกับบรรดาเหล่านายทหารหนุ่ม ๆ โสด ๆ แล้ว นักบินจึงนับว่าเป็นที่หมายปองของสาว ๆ (สมัยก่อน) เป็น

อย่างมากเมื่อเทียบกับนายทหารทั่วไป ยกเว้นอย่างเดียว...อย่างเดียวยจริง ๆ ครับ...จะเล่าให้ฟัง...

เรื่องมันเกิดขึ้นหลังจากที่ผมจบออกมารับราชการที่กองพันทหารปืนใหญ่ที่ปักษ์ใต้ได้ไม่นานนัก วันหนึ่งก็ได้รับภารกิจให้เป็นผู้ตรวจการณ์ทางอากาศเพื่อปรับการยิงปืนใหญ่ลงที่หมายค่ายพักของ ผกค. สำหรับเครื่องที่จะพาผมไปทำราชการครั้งนี้ นักบินก็เป็นนายทหารรุ่นพี่ผมเองชื่อเล่นเอาว่า “พี่ป๊อด” ก็แล้วกัน แน่นนอนผมยอมไม่กล้าเอ่ยนามจริงของท่านเป็นอันขาดรวมทั้งชื่อเล่นจริง ๆ ก็ไม่กล้า พี่ป๊อดเป็นนักเรียนนายร้อยฯ รุ่นพี่ผม ๓ รุ่น มาอยู่นครฯ ก่อนผมสองปีหลังจากที่จบโรงเรียนการบินกองทัพบกมาแล้ว

พอได้เวลานัดหมาย ๓ โมงเช้าตรง เครื่องบินตรวจการณ์เครื่องยนต์เดียวกับรถทุกสองหนุ่มสองมุมเห็นขึ้นท้องฟ้ามุ่งสู่วิเวณที่หมาย อากาศเหนือพื้นที่ป่าเขาเย็นขึ้น ลมพัดลอดช่องระบายอากาศเข้ามาดังหวีดหวิวแข่งกับเสียงเครื่องยนต์ บ้านเรือนและภูมิประเทศข้างล่างดูเหมือนกับของเด็กเล่น ผมกับพี่ป๊อดตรวจสอบแผนที่ด้วยกันจนมั่นใจว่า พบพิกัดเป้าหมายที่ต้องการแล้ว จึงเริ่มวิหฤตติดต่อกับหน่วยปืนใหญ่ที่คอยอยู่ข้างล่าง เพื่อส่งข่าวให้เริ่มทำการยิงได้ โดยมีผมกับพี่ป๊อดคอยบอกวาระสุนตกที่ไหน ควรปรับแก้อย่างไรให้ตรงตามเป้าหมายพิกัดที่ต้องการ

ครับ...ตอนที่ภารกิจปรับการยิงของผมใกล้จะเสร็จสิ้นนั้น คงเป็นเพราะอากาศเย็นและน้ำที่กินเข้าไป อากาศปวดท้องฉี่ก็บังเกิดขึ้นกับผม และเมื่อเวลาผ่านไปยี่งนานเท่าไร ก็ยิ่งปวดมากขึ้นเท่านั้น โดยเฉพาะเวลาเครื่องบินตกหลุมอากาศละละคุณเอ๋ย...อย่าบอกใครเชียว ผมตะโกนแข่งกับเสียงเครื่องยนต์รายงานสภาพร่างกายที่ใกล้จะทนไม่ไหวแล้ว (ไวย...ซี้ดสสส...) ให้พี่ป๊อดรับทราบ พี่ป๊อดผู้แสนดีพยักหน้าแล้วตอบกลับมาว่า พี่ก็ปวดเหมือนกันไวย...ซี้ดสสส...

- (อ่านต่อเล่มหน้า) -

เสนาศึกษา

ไฟรักไฟสงคราม

บัญชา ชวาลศิลป์

สงครามครั้งที่ ๒ : การให้อภัย บทที่ ๓ ภูบรรทัด

- (ต่อจากเล่มที่แล้ว) -

ดึกสงัดคืนนั้น ผ่านภพฝันอีกครั้งหนึ่ง เป็นฝัน
ที่ห่างหายไปนานแล้ว...

ในฝัน เขาเห็นสตรีนางหนึ่งกำลังร้องไห้
คร่ำครวญราวจะขาดใจ เลือดฝ่านเนื้อตัวเประอะเปื้อน
ไปด้วยเลือดสด ๆ สีแดงฉาน ในอ้อมกอดของเธอ
เขาเห็นชายหนุ่มในเครื่องแบบสนามสีเขียวเข้ม
ร่างกายเต็มไปด้วยบาดแผลยับเยิน แนนั่งอยู่ในวง
แขน...

ในเวลาเดียวกันนั้น ห่างออกไปเพียงไม่ถึง
๑๐ กิโลเมตร ณ สวนยางริมหมู่บ้านเชิงเทือกเขา
บรรทัด อาทิตยาสะดุ้งตื่นกลางดึก ร่างกายสั่นเทา
พยายามทบทวนความฝันเมื่อครู่...

ในฝัน อาทิตยาเห็นสตรีนางหนึ่งร้องไห้คร่ำ
ครวญราวจะขาดใจ เลือดฝ่านเนื้อตัวเประอะเปื้อนไปด้วย
เลือดสด ๆ สีแดงฉาน ในอ้อมกอดสตรีผู้นั้น เธอเห็น
ชายหนุ่มในเครื่องแบบสีเขียวเข้ม ร่างกายเต็มไปด้วย
บาดแผลยับเยิน แนนั่งอยู่ในวงแขน

เป็นฝันที่ไม่เคยประสบมาก่อน อาทิตยามอง
ฝ่าความมืดไปรอบ ๆ ภาย ทุกอย่างยังคงอยู่ในความ

เงียบ กลิ่นหอมเย็น ๆ ของดอกไม้บางชนิดแทรกตัว
มาตามสายลมที่พัดโชย-ลั่นทม

ทุกชีวิตล้วนถูกลิขิตไว้แล้ว...

บ้านห้วยไทร ตำบลเขาเจ็ยก อำเภอเมือง
พัทลุง

ในที่สุด หนุ่มสาวทั้งสามก็เดินทางมาถึง
บริเวณสวนยางพาราของบ้านห้วยไทร ตำบลเขา
เจ็ยก อำเภอเมืองพัทลุง ซึ่งอยู่ห่างจากถนน
เพชรเกษมประมาณ ๗ กิโลเมตร ที่นี่พวกเขาใช้
เป็นที่รวมพลสุดท้ายก่อนเดินทางเข้าป่าขึ้นกองทัพบ
เขาแก้ว สหายที่มาต้อนรับให้คำชี้แจงว่า จะต้องพัก
พลรอเวลาก่อน เนื่องจากพื้นที่โดยรอบมีการล้อม
ปราบจากเจ้าหน้าที่ จึงอันตรายเกินไปที่จะสู้เสี่ยง
เคลื่อนที่

ทหารป่าที่มาต้อนรับและทำหน้าที่พี่เลี้ยง
มีจำนวน ๑ หมู่ ๑๒ คน ติดอาวุธพร้อม สหายนำ
แนะนำตัวเองว่าชื่อ 'สหายเคล้า' เขาเป็นชายวัย
กลางคนตัวเล็ก ๆ แต่งกายเรียบง่าย ๆ แบบชาวบ้าน
ทั่วไปแต่สะอาดสะอ้านบุคลิกสงบเยือกเย็น ดูออก
ว่าเป็นคนมีภูมิปัญญาและผ่านชีวิตที่ตรากตรำ
มาไม่น้อย ซึ่งต่อมาทุกคนจะทราบว่านี่คือมือทำงาน
มวลชนชั้นเยี่ยมคนหนึ่งของ ทพท.ภาคใต้ทีเดียว
สหายเคล้ากล่าวคำต้อนรับตอนหนึ่งว่า...

“...ชาวคอมมิวนิสต์จะต้องไม่กลัวความยาก

ลำบาก เพราะชัยชนะของเราล้วนถูกกลืนกรองมาจากความยากลำบาก ความดีงามของพวกเขาอยู่ตรงที่พวกเขาได้เพียรพยายามต่อสู้เพื่อแก้ปัญหาให้แก่คนยากคนจนในประเทศของเรา ตลอดถึงผู้ยากไร้ทั่วโลก

“พวกเราไม่รู้ว่ชัยชนะอันสูงส่งในอันที่จะนำความสุขและความอยู่ดีกินดีมาให้ประชาชนจะเกิดขึ้นในวันใด แต่ชาวคอมมิวนิสต์ที่ไม่กลัวความยากลำบากจะต้องพยายามอย่างสุดจิตสุดใจ ชาวคอมมิวนิสต์เป็นวีรงานของการปฏิวัติ...”

คำว่า ‘คอมมิวนิสต์’ สะกิดความรู้สึกนึกคิดของอาทิตยาให้หวงรำลึกไปถึงเรื่องราวของเธอก่อนที่จะถึงวันนี้...วันที่ได้ยินคำนี้ ณ ชายป่าพัทลุง...

อาทิตยาถือกำเนิดและเติบโตมาจากครอบครัวข้าราชการครู ทั้งบิดาและมารดาข้าราชการเป็นครูในโรงเรียนมัธยมต่างจังหวัดแห่งหนึ่งทางภาคอีสาน เป็นครูที่ทุ่มเทอุทิศให้กับศิษย์ทั้งในด้านการสอนและการดูแลราวพ่อแม่คนที่สองของเด็กแบบอย่างเช่นนี้จึงหล่อหลอมให้อาทิตยามีความฝันที่จะเจริญรอยตาม จนกระทั่งเธอเลือกเข้าเรียนต่อในรั้วรั้วจามจุรีด้วยความมุ่งมั่นที่จะรับช่วงดูแลอนาคตของชาติต่อบิดามารดา

ตั้งแต่จำความได้ อาทิตยาก็ได้พบเห็นความแร้นแค้นของคนอีสานได้เห็นเด็ก ๆ ที่มาโรงเรียนด้วยเสื้อผ้ากะรุ่งกะริ่ง ร้องไห้แทบไม่ต้องพูดถึงและอาจถือได้ว่าเป็นของฟุ่มเฟือยชนิดหนึ่ง เด็กจำนวนไม่น้อยไม่มีอาหารกลางวันกิน พอถึงเวลาพักเที่ยงก็แยกตัวจากเพื่อน ๆ ไปวิ่งเล่นแล้วทำท่ามีความสุขปกติดี แต่บ่อยครั้งอาทิตยาก็เห็นเด็กเหล่านี้ลอบมองไปยังเพื่อน ๆ ที่มีข้าวกลางวันมากินจากบ้านแล้วแอบกลืนน้ำลาย พ่อแม่ของอาทิตยาพยายามให้ความช่วยเหลือลูกศิษย์เหล่านี้อย่างเต็มความสามารถ แต่ก็ไม่เกิดผลอะไรมากนัก

ด้วยเหตุนี้ ความรู้สึกนึกคิดที่ฝังลึกอยู่ในจิตใจของอาทิตยาตลอดมาจึงเป็นความสงสาร และความมุ่งมั่นที่จะแบ่งปันความสุขไปให้เด็ก ๆ ผู้หน้า

สงสารเหล่านี้ เธอจึงตัดสินใจเลือกเส้นทางเดินเป็นแม่พิมพ์ของชาติเพื่อกลับไปปรับใช้ถิ่นกำเนิด

นำไปถึงวันที่จากอีสานมาเพื่อศึกษาต่อที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย...

กรุงเทพฯ ในความรู้สึกของอาทิตยาและคนต่างจังหวัดทั่วไปในยุคนั้นคือเมืองสวรรค์ ผู้คนยิ้มแย้มแจ่มใสมีความสุข อาหารการกินอุดมสมบูรณ์และไม่มีคำว่ายากแค้นเหมือนดินแดนต่างจังหวัด โดยเฉพาะภาคอีสาน

แรกที่เดียวเมื่อเข้ากรุงเทพฯ อาทิตยาก็รู้สึกเช่นนั้น คนกรุงเทพฯ ดูมีความสุขจริง ๆ ถนนหนทางดีกรามบ้านช่องโอ้อ่า ผู้คนแต่งตัวเรียบร้อยสวยงามร้านอาหารมีผู้คนแน่นขนัด ไม่เคยเห็นใครอดอยากจน อาทิตยาเริ่มรู้สึกดีขึ้นและหายหดหู่จากภาพที่เคยชินมาก่อนหน้านี้

ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยยิ่งทำให้อาทิตยาเห็นโลกในซีกด้านความสุขมากยิ่งขึ้น กิจกรรมนับไม่ถ้วนของเพื่อนนิสิตนักศึกษาล้วนมีแต่เรื่องของความสุขสนุกสนาน แทบทุกเช้าวันหยุดมีการหมุนเวียนจัดฉายภาพยนตร์ตามโรงภาพยนตร์จากเพื่อน ๆ สถาบันต่าง ๆ กลางคืนก็มีงานบอลที่โน่นที่นี่ เด็กหนุ่มเด็กสาวเริงร่าบนฟลอร์เต้นรำราวเทพบุตรเทพธิดาที่เคยวาดภาพฝันตามเทพนิยาย

นาน ๆ ครั้งหรือที่ภาพสายตาชื่อไสของเด็ก ๆ ซึ่งมาส่งเธอวันจากมาศึกษาต่อจะหวงกลับมาสู่ห้วงความคิดคำนึงเสียครั้งหนึ่ง เสียงอวยพรแข่งแซ่ และเสียงกระซิบจากเด็กน้อยคนหนึ่งที่เคยดังก้องในโสตประสาทมาบัดนี้กลับคล้ายค่อย ๆ แผ่วเบาลงไป... “เรียนจบแล้วกลับมาสอนพวกหนูนะคะ...คุณครูขา”

จนกระทั่งวันที่ได้พบภรรยา... ดีกมากแล้ว แต่ภรรยาถึงยังไม่สามารถข่มตาหลับลงได้...

สรรพสิ่งรอบตัวเงียบสงบ ทุกชีวิตในสวนนงนพเข้าสู่ห้วงเวลาของการพักผ่อน เว้นแต่สหายที่ทำหน้าที่เวรยาม นับเป็นเวลาหลายวันแล้วที่พวกเขา

ต้องรวมพลกันอยู่ในพื้นที่นี้ รอเวลาให้การล้อมปราบสิ้นสุดเพื่อจะได้เดินทางขึ้นเขตงาน ทพท.เขาแก้ว แล้วเริ่มชีวิตนักบวชประชาชนอย่างแท้จริงเสียที

นี่ถึงต้นปี ๒๕๑๖ ที่ธรณินเดินทางจากบ้านเกิดเพื่อเข้ากรุงเทพฯ ไปสานฝันของตน พร้อมกับแม่ น้องสาวและญาติ ๆ อีกสองสามคนมาส่ง ซึ่งสำหรับสภาพของสังคมในยุคนั้น การได้ไปเป็น 'เด็กบางกอก' ย่อมหมายถึงการได้เข้าไปชุบตัว ได้ยกระดับของตนรวมทั้งครอบครัวให้พ้นจากสภาพด้อยต่ำที่เป็นอยู่ จึงนับเป็นเรื่องสำคัญ เป็นหน้าเป็นตา และเป็นเรื่องที่คุณในหมู่บ้านจะต้องกล่าวขานกันไปอีกนานทีเดียว

ยังจำภาพที่สถานีรถไฟนครศรีธรรมราชวันนั้นได้ดี...
ตามปกติแล้ว นานที่ปีครั้ง บางครั้งก็หลายปี ที่เดียวที่ธรณินจะได้เห็นแม่ในเครื่องแต่งกายเต็มยศ ด้วยชุดกระโปรง แต่สำหรับวันที่มาส่งลูกครั้งนี้ แม่ของเขาลงทุนแต่งชุดกระโปรงสวยงามแปลกตานั้นแสดงให้เห็นว่า การส่งลูกชายไปเรียนต่อที่มหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ ครั้งนี้ สำหรับท่านแล้วมีความสำคัญเพียงใด

เสียงหวูดรถไฟดังเตือนให้ทราบว่ ถึงเวลาแล้วที่ขบวนจะเคลื่อนธรณินยกมือไหว้ลาพ่อแม่และญาติที่มาส่ง แม่เดินเข้ามาหาจนชิดตัวแล้วเอามือลูบหัวอย่างอ่อนโยนพร้อมเตือนว่า ตอนรถไฟผ่านหน้าวัดพระธาตุอย่าลืมยกมือไหว้ขอพรจากพระธาตุนะลูกนะ

วันนั้นธรณินเข้ากรุงเทพฯ ด้วยพลังอันอัดแน่น พลังที่จะผลักดันตัวเองไปสู่อนาคตอันเจิดจรัส แต่วันนี้ เดี่ยวนี้...

ครอบครัวของธรณินเป็นชาวนาอำเภอเชียรใหญ่ นครศรีธรรมราช ซึ่งแม้วันนี้เขาก็ยังจดจำแทบทุกช่วงเวลาของชีวิตชาวนาที่ผ่านมาได้อย่างแจ่มชัด ชาวนาที่ต้องอาศัยวัวควายเป็นเครื่องมือสำคัญในการประกอบอาชีพ ไม่มีวัวไม่มีควายชีวิตก็ขาดสะบั้น วัวควายเป็นทุกสิ่งทุกอย่าง เป็นกระทั่งชีวิตจิตใจและเป็นเสมือนญาติสนิทในครอบครัวที่

ต้องร่วมกันทำมาหากินจึงต้องดูแลห่วงหาอาทรซึ่งกันและกัน

มีวัวมีควายก็มีข้าวกิน มีข้าวกินก็มีชีวิตรอด การรักษาวัวควายเอาไว้ไม่ให้ถูกปล้นถูกขโมยเป็นเรื่องใหญ่อย่างยิ่งสำหรับชีวิตชาวนาที่ต้องดำรงอยู่ท่ามกลางแดนเสือชุมโจร ทุกค่าคืนเมื่อเสร็จงานจากท้องทุ่งแล้วชาวนาจึงจะนำเอาวัวควายมารวมกันไว้ที่คอกรวมของหมู่บ้านโดยจัดเวรยามกันเฝ้า ใครมีปิ่นก็เอามา ไม่มีปิ่นก็นำมีดพร้าหรืออะไรที่พอจะใช้เป็นอาวุธได้ติดตัวมา

นี่ถึงภาพค่าคืนในคอกรวมแล้ว ธรณินก็อดยิ้มกับตัวเองไม่ได้...

ที่คอกรวมจะมีการก่อกองไฟไว้หลาย ๆ กอง นอกจากเพื่อจะได้อาศัยแสงสว่างขับไล่ความมืดแล้วยังช่วยขับไล่ความหนาวเหน็บยามดึกคืนอีกด้วย เขายังจำได้ว่าบางค่าคืนก็จะมีการขับเพลงบอกเพื่อแก้เหงาและสร้างความครึกครื้นปลุกขวัญกำลังใจไม่ให้ทอดย บางคืนที่พิเศษก็จะมีการลงขันอย่างข้าวหลามกินกันตอนดึก บางคืนอาจมีการย่างขนมจากกินกันอีกด้วย และในโอกาสที่พิเศษจริง ๆ บรรดาแม่บ้านจากหลายครอบครัวก็จะร่วมกันกวนกะละแมที่คอกรวม ผู้หญิงกวนกะละแมไป ส่วนพวกผู้ชายก็ผลัดกันเล่นนิทานหรือขับขานเพลงบอกกันไป

...มีนครามหาสถาน นามขนานนครสถิต
ปัจฉิมทิศและบูรพา มีทุ่งนาเรียง

มีสนามหญ้าอยู่หน้าเมือง เจริญเรืองครั่ง
โบราณ ป้อมปราการเกกียงยศ ยังปรากฏเสียง

เป็นเมืองเอก ณ ฝ่ายใต้ ทั้งพลไพร่ก็พร้อม
เพรียง รุกเรียงแนววิถีเมธนีดล

มีศาลาหน้านครินทร์ พื้นเป็นดินก่อด้วยอิฐ
หลังคาปิดบังร้อน ทั้งได้ซ่อนฝน

ศาลานี้มีเป็นหลัก ที่พำนักประชาชน ผู้
เดินหนได้หยุด อยู่ทุกฤดูกาล

มีประตูอยู่หกต้น ซึ่งสูงพ้นหลังคา รอบศาลา
กิ่งโตใหญ่ อยู่แผ่ไพศาล

อยู่ในถิ่นประจันถนน เป็นที่ชนได้สำราญ แต่
ก่อนกาลดึกดำบรรพ์เป็นสำคัญกล่าว...

ที่ธรณีนอดยืมคนเดียวไม่ได้ก็เพราะเวลาเช่นนี้
แหละคือช่วงเวลาแห่งความสุขของเด็ก ๆ ลูกชาวนา
เป็นสุขดอยดมหรสพ วันไหนจะมีกิจกรรมพิเศษที่
คอกรวม เด็ก ๆ เมื่อทราบข่าวก็แทบจะอยู่ไม่เป็นสุข
ที่เคยรวมหัวกันเล่นก็ยกเลิกแล้วแยกย้ายกันกลับ
บ้านแต่วัน ช่วยงานบ้านพ่อแม่อย่างกระตือรือร้น ไม่
ต้องให้ถูกเคียวเข็ญเหมือนทุก ๆ ครั้ง กินข้าวเย็น
เสร็จก็รีบยกถ้วยจานไปล้างแล้วรีบอาบน้ำแต่งตัว
เพื่อจะได้ไปร่วมงานพิเศษที่คอกรวม

พอถึงเวลาเด็กก็จะพากันไปที่คอกรวม
ระหว่างที่รอผู้ใหญ่แม่บ้านกำลังกวนกะละแมก็พา
กันไปนั่งอยู่รอบ ๆ วง ฝ่ายผู้ชายฟังนิทานสารพัด
เรื่องรวมทั้งการร้องเพลงบอก บางเรื่องราวฟังแล้วก็
เข้าใจ แต่บางเรื่องก็แปลกใจว่าผู้ใหญ่เขาหัวเราะ
อะไรกัน เด็กบางคนก็แกล้งเดาหยอกก็จะกระซิบบอก
ว่าเป็นเรื่องลับตน แต่เมื่อถูกถามต่อว่ามันลับตน
อย่างไรก็ไม่มีความอธิบาย นาน ๆ พอเบื่อเจ้าก็วิ่งไปดู
วงกวนกะละแมเสียครั้งหนึ่ง เมื่อเห็นว่ายังไม่เสร็จก็
ชวนกันไปวิ่งเล่นอยู่แถว ๆ นั้น แต่ก็ไม่วายเมียงมอง
ไปยังกลุ่มแม่บ้านที่กำลังกวนกะละแมกันอย่างเอา
จริงเอาจัง

ภาพชีวิตวัยเด็กเหล่านี้ ธรณินึกอยากย้อน
เวลากลับไปหา เพื่อว่าจะได้มีโอกาสพบเรื่องราวที่ดี
กว่าประสบการณ์ขมขื่นที่ผ่านมาเมื่อไม่นานนี้...

วันเปิดภาคเรียนประจำปี ๒๕๑๖ แห่งชีวิต
นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงของธรณินทำให้
ตลอดคืนที่ผ่านมาเขาแทบนอนไม่หลับจนมาถึง
มหาวิทยาลัยตั้งแต่เช้าตรู่ แต่พอเดินผ่านบริเวณ
ลานพระรูปพ่อขุนรามคำแหงก็รู้สึกแปลกใจเมื่อได้
เห็นนักศึกษาทั้งชายและหญิงจำนวนมากยืนชุมนุม
มุงดูอะไรกันอยู่ ด้วยความสงสัยเขาจึงรีบเข้าไปและ
พบว่า เป็นเรื่องการชุมนุมคัดค้านการสั่งลบชื่อ
นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงจำนวน ๙ คน
เนื่องจากข้อความที่บรรทัดในหนังสือ มหาวิทยาลัย

: ที่ยังไม่มีการตอบ ซึ่งจัดทำโดย 'ชมรมคนรุ่นใหม่'
และมีการพิมพ์ออกมาจำหน่ายในโอกาสต้อนรับ
เพื่อนนักศึกษาใหม่ ๒๕๑๖ ข้อความนั้นมีว่า

สภาสัตว์ป่าแห่งทุ่งใหญ่

มีมติให้ต่ออายุสัตว์ป่าไปอีกหนึ่งปี

เนื่องจากสถานการณ์ภายใน

และภายนอกไม่เป็นที่น่าไว้วางใจ

นักศึกษาหลายคนผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกัน
ขึ้นกล่าวปราศรัย ธรณินเฝ้าฟังแล้วรู้สึกว่าคุณมี
เหตุผล แม้บางคนดูก้าวร้าวและมีลักษณะทำทนาย
อำนาจรัฐอย่างชัดเจนซึ่งเป็นเรื่องที่คนชนบทอย่าง
เขาไม่เคยพบเห็นมาก่อน

“เพื่อนนักศึกษาครับ...มหาวิทยาลัยเป็นของ
ประชาชน นักศึกษาจึงไม่สามารถแยกตัวออกจาก
พ่อแม่พี่น้องประชาชนได้ ดร.ศักดิ์ ผาสุกนิรันดร์
อธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหงทำตัวเป็นทาส
รับใช้เผด็จการด้วยการลิดรอนสิทธิเสรีภาพของ
นักศึกษา เป็นเผด็จการทางความคิดมหาวิทยาลัย
รามคำแหงต้องเป็นของประชาชนและต้องรับใช้
ประชาชนจะยินยอมก้มหัวอ่อนข้อกันอีกต่อไป
ไม่ได้แล้ว...”

เสียงปรบมือโห่ร้องตอบรับยังมี ธรณินร่วม
ปรบมือด้วยโดยไม่รู้ตัว จากนั้นก็ลืมเรื่องอนาคตส่วน
ตัวไปชั่วขณะหนึ่งของการชุมนุมในเช้าวันนั้น...
เช้าวันแรกของการเริ่มชีวิตใหม่สำหรับนักศึกษา
มหาวิทยาลัยรามคำแหง

หลังจากเหตุการณ์ในเช้าวันนั้นเป็นต้นมา
ธรณินก็เริ่มรู้จักหนังสืออย่างสังคมศาสตร์ปริทัศน์
ปาจารย์สาร ปรัชญาการศึกษาเพื่อชุมชนของ
จูเลียส ไนยาเรส ความคิดของโกมล คีมทอง
ปรัชญาชีวิตของคาริล ยิบราน ฯลฯ เขาอ่านหนังสือ
เหล่านี้อย่างดื่มด่ำเร้าร้อน หนังสือตำราเรียนของ
มหาวิทยาลัยกลายเป็นเรื่องน่าเบื่อและไร้สาระแห่ง
ความเป็นจริงของโลกเต็มไปด้วยความเดือดร้อน
ของผู้คนไปนี้

ผิดหวังจากสถานศึกษามหาวิทยาลัย ในที่สุด
ธรณีนก็เริ่มต้นค้นหาความหมายแห่งมหาวิทยาลัย
ชีวิต

ธรณีนเริ่มค้นหาความหมายที่แท้จริงในชีวิต
ของตนเอง แม้จะยังไม่สามารถรับรู้อะไรได้อย่าง
เป็นแก่นสารนัก แต่ที่สามารถสัมผัสได้อย่างชัดเจน
ก็คือ อำนาจเผด็จการของผู้ปกครองที่สืบทอดและ
ดำรงมาอย่างยาวนาน ควบคู่ไปกับการคอร์รัปชัน
การปล้นสะดมและกดขี่ประชาชน บทกวี ตื่นเกิด
เสรีชน ของ รวี โดมพระจันทร์ จับจิตจับใจเขาจน
ต้องคัดลอกแปะติดไว้ที่โต๊ะเขียนหนังสือ

ตื่นเกิดเสรีชน

อย่ายอมทนก้มหน้าผืน

หอกดาบกระบือเป็น

ฤาชนคลืนกระแสรเว

เมื่อใดก็ตามที่บทกวีนี้ดังก้องขึ้นในใจ เมื่อ
นั้นธรณีนก็คล้ายร่างกายพองโต รู้สึกราวได้สดับ
บทสวดอันเปี่ยมไปด้วยมนต์ขลังและทรงฤทธิ์
มหิทธานที่สามารถลากจูงให้เขาเลื่อนไหลเข้าร่วม
ชุมนุมต่อต้านความไม่เป็นธรรมด้วยความเร้าร้อน
ไม่ว่าจะเป็นที่ธรรมศาสตร์ อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย
และท้องสนามหลวง

เรื่องราวเช่นนี้มีได้เกิดขึ้นเฉพาะกับธรณีน
เท่านั้น แต่มันคือวิถีของคนหนุ่มสาวในยุคนั้น

ธรณีนเข้าร่วมประท้วงอธิการบดีมหาวิทยาลัย
รามคำแหง แล้วต่อมาก็เข้าร่วมชุมนุมคัดค้านการ
จับกุมผู้เรียกร้องรัฐธรรมนูญซึ่งเริ่มต้นเมื่อเช้าของ
วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๑๖ ณ ลานโพธิ์ มหาวิทยาลัย

ธรรมศาสตร์ จนกระทั่งเหตุการณ์ขยายวงไปสู่วันที่
๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ วันแห่งประวัติศาสตร์การต่อสู้
ของประชาชน

หลังจากนั้น เส้นทางชีวิตของธรณีนก็เริ่ม
หักเหมากยิ่งขึ้นไปอีกภาพกรุงเทพฯ ที่เคยวาดไว้
อย่างงดงามเปลี่ยนแปลงไป ความสวยงามกลายเป็น
ความอัปลักษณ์ ความอสังการเป็นเพียงมายา
เปลือกนอก เขาเริ่มเบื่อหน่ายกระทั่งรังเกียจและ
กลายเป็นความแปลกแยก การตื่นแต่เช้าเพื่อเบียด
เสียดห้อยโหนอยู่บนรถประจำทางนับเป็นชั่วโมง ๆ
กว่าจะถึงมหาวิทยาลัยแล้วไซ้ซัดไซ้เซกกับมานอน
แปะหมัดเรียวแรงอีกครั้งที่บ้านเกือบทุ่มหรือสองทุ่ม
ในแต่ละวัน ความแออัด คว้นพิช และความแปลก
ประหลาดมหัศจรรย์ของวิถีชีวิตคนกรุง ทำให้เด็ก
บ้านนอกอย่างเขาได้บทสรุปว่าไม่มีวันที่จะปรับตัว
เข้าหาได้ ธรณีนเริ่มรู้สึกสับสนกับอนาคตที่เคยวาด
หวังไว้แต่ภาพแม่ทุ่งกระโปรงที่สถานีรถไฟวันนั้น
ก็ยังคงเป็นพลังรังเหี่ยวแม้จะอ่อนแรงตามลำดับ
ก็ตาม

เขาเริ่มตั้งคำถามกับตนเองและเพื่อนที่
ใกล้ชิด-มหาวิทยาลัยคือคำตอบของผู้คนจริงหรือ ?

ถ้าใช่ แล้วผู้คนอีกเรือนแสนเรือนล้านที่ไม่มี
โอกาสเข้าสู่รั้วมหาวิทยาลัยแล้ว แล้วยังมีพี่น้องอีกนับ
ไม่ถ้วนที่แม้แต่ชื่อตัวเองยังเขียนไม่ได้อ่านไม่ออก
อีกเล่า ใช่หรือไม่ว่ายังมีผู้คนอีกมากมายในแผ่นดิน
นี้ที่ปราศจากอนาคต

- (อ่านต่อเล่มหน้า) -

เสนาศึกษา

“ทำไมบวช”

(ตอนที่ ๒ : ตอนจบ)

สุจินต์ บริหารวนเขตต์

อรรถนพ. กราบเรียนตรง ๆ ว่าการเกณฑ์กันมาบวชเป็นการดูหมิ่นการบวช เป็นการไม่เคารพยำเกรงพระศาสดาอย่างไร?

สุจินต์. เป็นบาป เพราะไม่เข้าใจว่าบวชคืออะไร บวชแล้วทำทุกอย่างด้วยความไม่รู้ ไม่เข้าใจธรรม บุญหรือบาป?

อ. แล้วก็ไม่ใช่แค่เพียงหนึ่งบุคคล ยังเกณฑ์กันมาเป็นสิบ เป็นร้อย เป็นหมื่น เป็นแสน

สุ. เพราะฉะนั้น คนที่ไปบวชโดยไม่รู้เข้าเพื่อศึกษาธรรมและขัดเกลากิเลสตามพระธรรมวินัย ก็บาป คนที่ชักชวนคนอื่นไปบวชโดยที่เขาไม่ได้เข้าใจพระธรรมวินัย ก็ต้องเป็นบาปด้วยทั้งหมด

อ. ก็ไม่เป็นการเคารพยำเกรงในพระศาสดาเลย เพราะเห็นการบวชเป็นเรื่องสบาย ๆ มาบวชกันแล้วก็ดูว่าดี

สุ. ที่สำคัญที่สุด คือ ต้องตรงและจริงใจ ถามว่าบวชทำไม ตอบไม่ได้ ควรบวชใหม่

ว. ไม่ควรบวช

สุ. ตอบว่าบวชเพื่อที่จะได้อุทิศส่วนกุศล ควรบวชใหม่?

ว. ก็ไม่ควรบวช

สุ. ยังไม่ได้ทำความดีอะไรเลย แล้วจะอุทิศ

อะไรให้ใครได้อย่างไร และระหว่างบวช ก็ไม่ได้ทำความดีตามที่ภิกษุ หรือ สามเณรต้องทำตามพระธรรมวินัย

อ. เพราะฉะนั้น การที่จะอุทิศส่วนกุศล ซึ่งก็บอกอยู่แล้วว่าอุทิศส่วนที่เป็นกุศล จึงต้องเป็นกุศล เป็นคุณความดีจริง ๆ จึงจะอุทิศให้คนอื่นได้

สุ. ตามความจริง ที่กระทำกันอยู่เวลาบวช ต้องเสียเงินเสียทองไหม?

อ. เสีย

สุ. ผิดตั้งแต่เริ่มต้นแล้ว และเมื่อบวชแล้วทำอะไร?

อ. ถ้าไม่ได้มีการศึกษาพระธรรมวินัย ก็ไม่ได้ประโยชน์อะไร

สุ. ก็เปล่าประโยชน์ เหมือนละลายในแม่น้ำไปหมด ไม่มีอะไรเหลือเลย นอกจากบาป เพราะบวชแล้วก็รู้ว่าธรรมคืออะไร และยังไม่ประพฤติปฏิบัติตามพระวินัยด้วย เป็นโทษอย่างยิ่งและเสียประโยชน์อย่างยิ่งด้วย เพราะเสียเงินเสียทองกันไปโดยไร้ประโยชน์

อ. อีกอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการบวช ก็คืออาจจะเป็นผู้ที่ได้ยินได้ฟังพระธรรมวินัยบ้างแล้ว และดูเหมือนเป็นผู้มีศรัทธาที่อยากจะ

ก้าวหน้าในทางธรรมยิ่งขึ้น เพราะเห็นว่าอยู่ในเพศ
คฤหัสถ์เป็นเพศคับแคบด้วยอกุศล เพราะฉะนั้นจึง
บวชเป็นพระภิกษุ อย่างนี้ท่านอาจารย์จะมีความ
เห็นอย่างไร?

สุ. ยังไม่บวชได้ใหม่ เพื่อที่จะทดลองว่ามั่นคง
จริง ๆ หรือเปล่า ศรัทธาจริง ๆ หรือเปล่า เข้าใจจริง ๆ
หรือเปล่า เพราะว่าไม่มีใครห้ามใครว่า ให้คนนั้นคน
นี้รักษาศีลเพียงเท่านั้นข้อเท่านั้นข้อ แต่ละหนึ่งคนจะ
ขัดเกลากิเลสด้วยการรักษาศีลได้ด้วยใจจริงตาม
ความเป็นจริงจะเป็นกี่ข้อก็ได้ ๕ ข้อก็ได้ เมื่อศึกษา
พระวินัยและเสขียวัตร คือ ความประพฤติหรือกิริยา
มารยาทที่ต้งงามที่จะต้องศึกษาและน้อมประพฤติ
ปฏิบัติตาม จะเห็นได้ว่าคฤหัสถ์ก็สามารถจะมีศีลได้
เกิน ๕ ข้อ ฉะนั้นแทนที่ใคร ๆ ก็ได้จะไปบวช รู้ใจตัว
เอง เข้าใจตัวเองให้ดี ๆ ก่อน เพราะบวชแล้วต้อง
รักษาศีลตามที่ทรงบัญญัติไว้ ๒๒๗ ข้อ ลองทำดูสิ
ว่าทำได้ไหม ถ้าไม่ใช่ธัมมัตถ์จริง ๆ ก็ทำไม่ได้ จึง
ไม่ควรที่จะบวช

อ. อันนี้ขอแย้งนิดหนึ่ง เพราะมีบางคนที่ยังจำก
เขาไม่รับประทานอาหารเช้าเที่ยงมาเป็นปกติหลาย
ปี เขาก็เลยคิดว่าเขาสามารถและเหมาะสมที่จะไป
บวช แล้วทุกวันนี้เขาก็ไปบวชแล้ว เพราะว่าเขา
สามารถที่จะไม่รับประทานอาหารเช้าเที่ยง เป็นต้น

สุ. แล้วเข้าใจพระธรรมหรือเปล่า?

อ. เขาก็ว่าเขาสนใจแล้วจึงได้ไปบวช จะได้
มีเวลาศึกษาธรรมให้มาก

สุ. แล้วบวชแล้วเข้าใจหรือเปล่า?

อ. อันนั้นก็เป็นส่วนบุคคล

สุ. เพราะฉะนั้น ถ้าบวชแล้วไม่เข้าใจพระธรรม
คิดแต่เพียงว่า ไม่รับประทานอาหารเช้าเที่ยง
แล้วก็บวชได้เท่านั้นเองหรือ บวชทำไม คนที่เขาเป็น
อย่างนั้นตั้งเยอะแยะไปแต่เขาก็ไม่ได้ต้องการจะ
บวช เพราะบวชเพื่อศึกษาพระธรรมเป็นอันดับแรก
เพราะว่าถ้าไม่ศึกษาพระธรรมเพื่อขัด เกลากิเลส
แล้วบวชทำไม จะรักษาพระวินัยเพื่ออะไร ถ้าไม่ใช่
เพื่อเข้าใจความละเอียดของพระธรรมซึ่งเป็นปัจจัย

ละคลายกิเลสให้ลดลงได้

อ. เพราะฉะนั้น การบวชที่อยากบวช เพราะ
เข้าใจว่าเป็นศรัทธา ก็ยังไม่ใช่เป็นการบวชตามธรรม
วินัย

สุ. ศรัทธาต้องเป็นกุศล ถ้าไม่รู้และอยาก
บวช เป็นศรัทธาได้ไหม

ว. ไม่ได้

สุ. ไม่รู้แล้วบวชแล้วบอกว่าเป็นศรัทธา เป็น
ไปไม่ได้เลย เพราะไม่รู้เป็นอกุศล และอยากบวชก็
เป็นอกุศลทั้งสองอย่าง คือ เพราะไม่รู้แล้วก็อยาก
ด้วย ฉะนั้น จึงไม่ใช่ศรัทธา

อ. กราบเรียนท่านอาจารย์ว่า การบวชที่ไม่
เป็นตามพระธรรมวินัยที่แพร่หลายกันมากในขณะนี้
ตามที่เราได้สนทนากัน จะเสียหายต่อพระศาสนา
และชาติบ้านเมืองอย่างไรบ้าง?

สุ. พระศาสนาจะดำรงอยู่ได้ ก็เมื่อมีผู้ที่
เข้าใจพระธรรม ผู้ที่บวชเป็นพระภิกษุที่จะเป็นพระ
ภิกษุในพระธรรมวินัยได้นั้นจะต้องประพฤติปฏิบัติ
ตามพระธรรมวินัย มิฉะนั้นแล้วก็ทำลายพระศาสนา
ไม่ว่าจะโดยประการใด ๆ ทั้งสิ้น เพราะเหตุว่า ไม่
เข้าใจธรรม แล้วจะบวชทำไม เมื่อบวชโดยไม่เข้าใจ
ธรรมจึงทำลายคำสอนของพระบรมศาสดา เมื่อไม่
เข้าใจธรรมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ก็กล่าวคำซึ่ง
ไม่ใช่ธรรมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แต่พูดเอง สอน
เองทุกอย่าง ตามความคิดของตัวเองที่ตรงกันข้าม
กับพระธรรมวินัย เพราะฉะนั้นจึงเป็นโทษอย่างยิ่ง
เช่น สำนักปฏิบัติวิปัสสนา ทำลายพระศาสนา
แน่นอน เพราะเหตุว่าเมื่อไม่ศึกษาธรรม ไม่เข้าใจ
ธรรม ไม่ประพฤติปฏิบัติตามพระธรรมวินัย ด้วย
ความเห็นผิด คิดว่าพระพุทธศาสนาว่าง่ายมาก ผู้ที่
ไม่ใช่ผู้ที่ปฏิบัติวิปัสสนา เพราะเหตุว่าพุทธบริษัท นั้น
แม้แต่ธรรมคำเดียวของพระองค์ ก็ต้องศึกษาให้
สอดคล้องกันจึงจะสามารถเข้าใจได้ตามลำดับการ
เจริญขึ้นของปัญญา เช่นขณะนี้พูดถึงเห็น ทุกคนคิด
ว่าเห็นเป็นธรรมดา ๆ แต่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรง
ตรัสรู้ ว่า เห็นไม่ใช่เรา เห็นเป็นสิ่งที่มิใช่จริง คือ เป็น

ธรรมซึ่งเกิดขึ้นแล้วก็ดับไป เพียงเท่านั้น ง่ายหรือที่จะรู้ และถ้าไม่ควรรู้ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะตรัสไว้ทำไม เพราะเห็นทุกวัน ไม่รู้ทุกวัน แล้วก็ไม่รู้ด้วยว่ามีผู้ที่ตรัสรู้ความจริงเพราะได้อบรมเจริญปัญญาถึงระดับขั้นที่สามารถรู้ความจริงประจักษ์แจ้งสภาพธรรมที่พระองค์ได้ทรงแสดงไว้แล้วได้ ผู้ที่เข้าใจความละเอียดลึกซึ้งของธรรมเท่านั้นจึงสมควรที่จะขัดเกลากิเลสได้ตามเพศซึ่งแล้วแต่ว่าจะเป็นคนกุศลหรือเป็นบรรพชิต แต่ต้องเข้าใจพระธรรม เพราะพระธรรมเป็นวินัย นำกิเลสออก เพราะรู้ความจริงว่าธรรมทั้งหลาย ไม่ใช่เรา

ทั้งหมดเป็นสิ่งซึ่งแสดงให้เห็นชัดเจนว่า ถ้าไม่มีความรู้ความเข้าใจพระธรรมที่ถูกต้อง พระศาสนาที่อันตรายนั้น ใครก็ตามที่ไม่เข้าใจพระธรรมพระธรรมก็อันตรายแล้วจากคนนั้น ไม่ต้องไปคอยถึงที่พันปี ขณะใดที่ไม่รู้ไม่เข้าใจพระธรรม พระธรรมก็อันตรายแล้วจากคนนั้น เพราะฉะนั้น พระศาสนาจะดำรงอยู่ได้ก็ต่อเมื่อมีความรู้ความเข้าใจในพระธรรมอย่างถูกต้อง บวชแล้วไม่ศึกษาพระธรรมไม่รักษาพระวินัยแล้วจะบวชทำไม เพราะฉะนั้น คำตอบก็คือ ถ้าไม่ศึกษาพระธรรมและไม่ประพฤติปฏิบัติตามพระธรรมวินัย ก็บวชทำลายพระศาสนา ผู้ที่ไม่ศึกษาไม่เข้าใจพระธรรมแล้วบวช ผู้นั้นลักษณะพิเศษบรรพชิต เป็นการบวชปลอมๆ ไม่ใช่เป็นการบวชด้วยความเคารพในพระบรมศาสดา

ในครั้งนั้น พุทธบริษัทมี ๔ คือ ภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกา แต่ในครั้งนี้ ด้วยพระพุทธรูปประดิษฐานที่ไม่ประสงฆ์ให้สตรีบวช เพราะจะทำให้พระศาสนาตั้งมั่นคงได้ไม่นาน พระสัมมาสัมพุทธเจ้าจึงได้ทรงบัญญัติพระวินัยสำหรับภิกษุณีไว้มาก เพื่อที่จะให้ภิกษุณีค่อย ๆ สูญไป ตามกาลเวลาที่ไม่ใช่กาลสมัยที่สตรีจะรู้แจ้งธรรมดับกิเลสถึงความเป็นพระอรหันต์ได้ ด้วยเหตุนี้ ในสมัยนี้พุทธบริษัทจึงมีเพียง ๓ คือ ภิกษุ อุบาสก อุบาสิกา คนกุศลใดที่ไม่เข้าใจธรรม ไม่ใช่พุทธบริษัท ผู้ที่ไม่เข้าใจธรรมแต่หลงผิดสำคัญ

ว่าตนเป็นพุทธบริษัท ก็ทำสิ่งที่เป็นการทำลายพระศาสนา เช่น เกณฑ์คนมาบวช ตั้งสำนักปฏิบัติธรรม ปฏิบัติวิปัสสนา ฯลฯ ซึ่งเป็นโทษมากเพราะทำลายพระธรรมคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

การรู้แจ้งอริยสัจธรรม รู้ได้ทั้งบรรพชิตและคฤหัสถ์ ผู้ที่สะสมศรัทธามาแล้วที่จะบรรลุถึงความ เป็นพระอรหันต์ในครั้งพุทธกาลมีมาก เป็นกาลสมบัติ เป็นสมัยรุ่งเรืองที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ทรงแสดงพระธรรมแก่พุทธบริษัททั้งบรรพชิตและคฤหัสถ์ผู้มีปัญญารอบรู้ในพระธรรมคำสอนที่พระองค์ได้ตรัสไว้ดีแล้ว แต่เมื่อกาลสมัยล่วงมา ซึ่งเราคงไม่ย้อนไปถึงสมัยพันปีแรก ใครอยู่ที่ไหนได้ฟังพระธรรมสะสมความเข้าใจมากน้อยเท่าไรต่าง ๆ กันไปตามกาลเวลาที่ล่วงไปจนถึง ณ บัดนี้ ซึ่งก็แสดงให้เห็นความห่างไกลของพระธรรมวินัยในสมัยพุทธกาลมาจนกระทั่งถึงสมัยนี้ นานพอที่จะเห็นการเปลี่ยนแปลงที่พระพุทธรูปศาสนาไม่ได้ดำรงอยู่ตามที่ควรจะมีเรื่องเหมือนสมัยก่อน เพราะเหตุว่าขาดการเข้าใจธรรม แม้แต่การบวช ก็บวชอย่างผิด ๆ คือบวชเพื่ออย่างนั้น บวชเพื่ออย่างนี้ แต่ไม่ใช่บวชเพื่อที่จะศึกษาธรรม เพื่อขัดเกลากิเลส ฉะนั้นการบวชที่ไม่ใช่ด้วยความเคารพในพระศาสดา ไม่ใช่การบวชเพื่อศึกษาพระธรรม และประพฤติปฏิบัติขัดเกลากิเลสตามธรรมวินัย การบวชเพื่อเหตุอื่น ๆ ทั้งหมด เป็นการทำลายพระศาสนา

และอีกไม่นาน ถ้าเป็นอย่างนี้ทั้งเมือง ทั้งโลก พระพุทธรูปศาสนาจะอยู่ได้อย่างไร พระพุทธรูปศาสนาไม่ได้อยู่ที่พุทธบริษัทหนึ่งพุทธบริษัทใด แม้ไม่มีภิกษุ ก็ยังมีคฤหัสถ์ที่เข้าใจธรรมและรู้แจ้งอริยสัจธรรมดับกิเลสได้จนถึงความเป็นพระอรหันต์เมื่อใด จึงบวชเป็นภิกษุ ฉะนั้นเพศภิกษุจึงเป็นเพศของความ เป็นพระอรหันต์ และอีกประการหนึ่ง พันปีที่ ๑ ยังมีพระอรหันต์ผู้ถึงพร้อมด้วยคุณวิเศษ ปฏิบัติสมาธิ อภิญญาต่าง ๆ แสดงให้เห็นว่า ในหนึ่งพันปีหลังการปรินิพพานของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้ว พระธรรม

วินัยยังมั่นคงอยู่ได้ด้วยพุทธบริษัทที่ถึงความเป็น
พระอรหันต์ที่ทรงคุณวิเศษ

ในพันปีที่ ๒ ก็ยังมีพระอรหันต์ แต่เป็นผู้ไม่
ทรงคุณวิเศษเช่นในพันปีแรก

พันปีที่ ๓ คือยุคนี้ เป็นนัยหรือแปลว่า ไม่มี
พระอรหันต์ ความห่างไกลจากความเข้าใจพระธรรม
ตามกาลเวลาที่ล่วงไปนั้น จึงมีผู้รู้แจ้งอริยสัจธรรม
ได้สูงสุดถึงความเป็นพระอนาคามีบุคคลเท่านั้น ไม่
ถึงความเป็นพระอรหันต์ ซึ่งความเป็นพระอนาคามี
บุคคลนั้นเป็นได้ทั้งคฤหัสถ์และบรรพชิต แต่ถ้าไม่มี
ความเข้าใจพระธรรมวินัยเลย พระศาสนาก็ดำรงอยู่
ต่อไปได้ไม่ถึง ๕,๐๐๐ ปี ต่อเมื่อมีผู้ที่ได้เข้าใจพระ
ธรรม ศึกษาพระธรรม ประพฤติปฏิบัติตามพระธรรม
วินัย พระศาสนาจึงจะดำรงอยู่ต่อไปได้

อ. เพราะฉะนั้น ในประเด็นที่ว่าเมื่อเข้าใจ
พระธรรมแล้ว เป็นคฤหัสถ์ก็สามารถอบรมเจริญ
ปัญญาได้สูงสุดถึงความเป็นพระอนาคามีแสดงว่า
ไม่ต้องบวชเป็นเพศภิกษุก็เป็นพระอนาคามีได้
ฉะนั้นเพศภิกษุจึงเป็นเพศของพระอรหันต์

ส. ก่อนอื่น ยังไม่ต้องบวชเป็นคนดีก่อนได้
ไหม? ทั้งประเทศไม่ต้องบวช แต่ทั้งประเทศมีคนดี
ได้ไหม? การเป็นภิกษุยาก ไม่ใช่่ง่ายเลย ต้องเป็น
อยู่ตามพระธรรมวินัยอย่างมั่นคง เพราะฉะนั้น การ
ละคลายขัดเกลากิเลสเป็นคนดีขึ้นได้นั้น ต้องมาจากการ
เข้าใจธรรม ถ้าขาดการเข้าใจธรรม ก็เป็นคนดี
ได้ แต่ดีไม่มากพอที่จะถึงกับดับกิเลสได้ เพราะเป็น
คนดีได้ตามที่สะสมมา

การบวชสมัยนี้ บวชโดยไม่รู้ไม่เข้าใจว่าการ
บวชเป็นการสละ ปวชชะ หรือ บัพพัชชะ นั้น เป็นการ
สละเพศคฤหัสถ์ทั้งหมดทุกอย่าง จะมีกาย วาจา
อย่างคฤหัสถ์อีกต่อไปไม่ได้ ทุกคนมีกิเลสมาก แต่ก็
ควรเป็นคฤหัสถ์ที่ดีก่อน ดีขึ้น ดีขึ้น ดีขึ้น ด้วยการ
ศึกษาธรรม ขัดเกลากิเลส ไม่ทำลายพระศาสนาด้วย
ความไม่รู้และไม่เข้าใจธรรม พระศาสนาก็จะดำรง
อยู่ต่อไปได้

แต่ถ้าไม่มีการศึกษาธรรม ไม่เข้าใจธรรม ก็
บวชโดยไม่รู้ว่าการบวชทำไม จะบวชเพราะเหตุนี้บ้าง
จะบวชเพราะเหตุนี้บ้าง แต่ไม่ใช่บวชเพื่อที่จะศึกษา
ธรรมเลย อยากจะให้ประเทศไทยเป็นอย่างนี้หรือ
ก็เป็นเรื่องที่น่าคิด มีคนดี โดยไม่จำเป็นต้องมี
พระภิกษุที่เลว ไม่ประพฤติปฏิบัติตามพระธรรม
แล้วยังทำลายพระศาสนาโดยไม่ศึกษาพระธรรม
และไม่รักษาพระวินัยด้วย

อ. ต้องเป็นเรื่องจริง เรื่องตรง

ส. ต้องตรง

อ. จึงจะแก้ปัญหาได้

ส. ไม่ใช่หลอกกันว่า ประเทศไทยเป็นประเทศ
ที่มีพระพุทธศาสนารุ่งเรืองกว่าประเทศอื่น ตรงไหน
ที่รุ่งเรือง พิธีกรรมต่าง ๆ ทำลายพระศาสนาทั้งนั้น
เพราะนำมาซึ่งความติดข้องซึ่งเป็นต้นเหตุของทุกข์
ต่าง ๆ ทุกวงการ

อ. สิ่งที่ถูกต้องในการที่จะปลูกฝัง ความเข้าใจ
ธรรมหรือใช้คำว่าจริยธรรมก็ตามแก่เยาวชน ควร
จะออกมาในกิจกรรมหรือในรูปแบบใดที่จะเป็น
ประโยชน์ได้บ้าง ท่านอาจารย์จะมีคำแนะนำอะไร
ตรงนี้

ส. พระนครสาวัดที่มีเด็กไหม?

อ. มี

ส. ไปบวชกันหรือเปล่า?

อ. ก็ไม่ได้ถูกเกณฑ์ไปบวชเลย

ส. ทั้งๆ ที่พระอรหันต์สัมมาสัมพุทธเจ้ายังมี
พระชนม์อยู่ ก็ไม่มีใครเกณฑ์ลูก เกณฑ์หลาน ไป
ฝึกฝนไปอบรมขัดเกลากิเลสโดยการบวช ฝึกฝน
อบรมได้โดยไม่ต้องบวชสิ ทำไมจะต้องไปบวช ไป
บวชทำไมเมื่อยังไม่เข้าใจพระธรรม

ด้วยเหตุนี้ถ้าใครคิดถึงเยาวชน ก็ให้เยาวชน
มีความเห็นที่ถูกต้อง ไม่ใช่เอาสิ่งที่มีผิด ๆ ไปให้ลูก
หลาน เรายังมีโรงเรียนสอนหลักสูตรวิชาการต่าง ๆ พอ
โรงเรียนปิดแล้วลูกหลานจะทำอะไร พ่อแม่ส่วนใหญ่
ก็แล้วแต่ความพอใจของลูกหลาน เขาอาจจะพอใจ

ตามแบบของเขา ไปเล่นดนตรี ไปว่ายน้ำ ไปเรียนพิเศษอะไรก็แล้วแต่ แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าห่วงถึงความเป็นคนดีข้างหน้าของเยาวชน แทนที่จะไปบวชก็แนะนำให้ทำสิ่งที่ได้ใหม่ แทนการบวช

ในสมัยก่อนเรามีลูกเสือ ยุวสตรี ทำอะไรกันบ้าง แต่ละยุคสมัยก็เปลี่ยนไป กาลสมัย สิ่งแวดล้อมก็เปลี่ยนไป ด้วยเหตุนี้ สมัยนี้มี “ค่ายใจดีทำดี” ดีใหม่? เพราะว่าชัดเจนกว่า “ค่ายคุณธรรม” ซึ่งก็ต้องมานั่งอธิบายกันอีกว่า ธรรมคืออะไร คุณธรรมคืออะไร สำหรับคนไทยเข้าใจภาษาไทยชัดเจนกว่าภาษาอื่น ถ้ามี “ค่ายใจดีทำดี” เด็กก็จะได้เรียนรู้ว่าใจดีเป็นอย่างไร ใจไม่ดี เป็นอย่างไร สอนให้เขาเข้าใจถูกต้องว่าอะไรดี อะไรไม่ดี และให้เขาทำดีทุกอย่าง ช่วยทำอะไรก็ได้ ช่วยชาวนาปลูกข้าว ช่วยขุดบ่อ ช่วยถมถนน เป็นการได้แรงงานที่ดี และเป็นการฝึกหัดที่ดีด้วย ทั้งความอดทน ทั้งความเสียสละ ทั้งการที่จะมีชีวิตที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่น ก็ค่อย ๆ สอนให้เขาเป็นคนดีโดยไม่ต้องไปบวช ซึ่งไปบวชแล้วทำอะไร สามเณรที่บวชภาคฤดูร้อนทำอะไรกันบ้าง บุกป่าฝ่าดง ทำอะไร ไปหัดทุกขยากหรือ ทุกขยากจริงๆ ไม่ใช่ต้องไปอยู่ในป่าฝ่าดง ชีวิตจริง ๆ นี่แหละทุกขยาก แต่ว่าสามารถที่จะเป็นคนดีพ้นจากความทุกขยากด้วยความประพฤติความเข้าใจที่ถูกต้อง มันคงในคุณความดี ดีกว่าใหม่ คือ สอนให้เขาเข้าใจดี ชั่วว่าเป็นอย่างไร เป็นทางให้เขาได้เรียนรู้ชีวิตจริงซึ่งเป็นธรรม โดยไม่ต้องใช้หลักสูตรยาก ๆ เอาเขาไปสวดมนต์ เมื่อไม่เข้าใจพระธรรมซึ่งเป็นภาษาบาลี การสวดมนต์ก็เป็นการพูดคำที่ไม่รู้จัก ไม่ว่าจะผู้ใหญ่หรือเด็ก ลองถามดู สวดมนต์คืออะไร รู้ใหม่ว่าทุกคำนั้นหมายความว่าอะไร บางคนก็เอาคำบาลีมาหลอกให้สวดด้วยซ้ำไป ซึ่งคนสวดไม่รู้ ก็หลงสวดตาม มีใช้ใหม่คุณค่านั่น?

ค. มี

ส. แล้วนั่นหรือประโยชน์ การพูดคำที่ไม่รู้จัก ไม่ใช่ประโยชน์ให้เขาสวดเสียเวลา ไม่ว่าจะสวดครั้ง

วันหรือหนึ่งชั่วโมง หรือทั้งวันหรือทั้งคืนก็ไม่ได้เข้าใจธรรมอะไรเลย แต่การให้เขาเข้าใจถูกแต่ละคำ ก็จะทำให้รู้ค่าของคำที่ทำให้เข้าใจความจริง การเข้าใจความจริงของธรรมเป็นความดี เมื่อเป็นจิตใจที่ดี ก็ย่อมจะคิดดีพูดดีและทำดีด้วย

อ. ท่านอาจารย์ มีความรู้สึกอย่างไรบ้างกับการที่กำลังจะแก้ปัญหาที่ยากที่สุด ก็คือการให้ความรู้ ความเข้าใจที่จะทำให้คนให้สังคมชาวพุทธเข้าใจสิ่งที่ถูกต้องตามพระธรรมวินัยซึ่งท่านอาจารย์ก็ได้มุ่งมั่น กระทำประโยชน์นี้มามากกว่า ๖๐ กว่าปี ท่านอาจารย์มีความรู้สึกอย่างไรบ้าง กับการแก้ปัญหาที่ยากยิ่งก็คือการสร้าง ความเข้าใจที่ถูกต้องกับสังคมชาวพุทธ?

ส. จะแก้ปัญหาไม่ได้เลย ถ้าไม่จริงใจและไม่ตรง เพราะฉะนั้นใครก็ตามคิดจะแก้สิ่งที่ผิด ก็ต้องเป็นผู้ที่ตรงและจริงใจด้วย ไม่ใช่ว่า คิดว่าจะแก้ แต่ไม่มีความเข้าใจ แล้วจะแก้ได้อย่างไร เพราะฉะนั้นจะแก้ความไม่รู้ และพฤติกรรมทั้งหลายซึ่งเกิดจากความไม่รู้ ก็ต้องมาจากการรู้จริง ๆ ว่าพระธรรมคืออะไร พระวินัยคืออะไร ภิกษุคืออะไร สามเณรคืออะไร กฎัสถ์เป็นใคร พุทธบริษัทเป็นใคร ต้องมีความเข้าใจที่ถูกต้อง มิฉะนั้นก็คิดว่าตัวเองได้บารุงพระศาสนา ช่วยกันบารุงพระศาสนา แต่เมื่อเป็นไปด้วยความไม่รู้และไม่ตรงตามพระธรรมวินัย ก็คือช่วยกันทำลายพระศาสนา

เพราะฉะนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่พุทธบริษัทจะต้องเป็นผู้ที่มีความเคารพในพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ในพระธรรม ในพระอริยสงฆ์ ซึ่งต้องเข้าใจธรรมชัดเกลากิเลสจนรู้แจ้งอริยสัจจธรรมในขณะนี้จึงจะดับกิเลสได้ เพราะเหตุว่า กิเลสนั้นไม่ใช่ว่าจะชัดเกลาละคลายให้หมดสิ้นไปได้ง่าย ๆ เลย กิเลสจะพาไปสู่กิเลส แต่ปัญญาจะพาออกจากกิเลส เพราะฉะนั้นถ้าไม่มีปัญญาแล้ว อะไรๆ ก็ไม่สามารถที่จะนำออกจากกิเลสได้ ด้วยเหตุนี้ “กิเลสจะแก้กิเลส เป็นสิ่งที่เป็นไปได้” แต่ต้องเป็นธรรมฝ่ายดี โดย

เฉพาะ คือ ต้องเป็นความเข้าใจธรรมชาติความจริงของ
ทุกสิ่งจนถูกต้องจึงจะทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างถูกต้องขึ้น
ได้ เพราะฉะนั้นแก้ไขทุกปัญหานั้นต้องด้วยปัญญา
ความเห็นความเข้าใจที่ถูกต้อง ไม่ใช่แก้ไขโดยวิธีอื่น ๆ

ซึ่งเป็นกิเลส พยายามแก้ไขเยอะมากมายสักเท่าไร
ก็แก้ปัญหาด้วยกิเลสไม่ได้.

ธรรมเตือนใจ

“ข้าพเจ้าละสมบัติไม่ใช่น้อย ออกบวช ด้วยศรัทธาอย่างนี้ ในพระดีธรรมที่
พระพุทธเจ้าทรงประกาศดีแล้ว ข้อที่ละทิ้งเงินทองเสียแล้ว กลับมายึดเงินทองนั้นอีก
ไม่สมควรแก่ข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าปรารถนาแต่ความไม่กังวลห่วงใย ผู้ใดละทิ้งเงิน
ทองแล้วกลับมายึดเงินทองนั้นไว้อีก ผู้นั้นจะโง่หัวขึ้นมาได้อย่างไรในระหว่างบั้นชีวิต
ทั้งหลาย เงินและทอง ไม่มีเพื่อสันติ (ความสงบ) สำหรับผู้นั้น เงินทองนั้น
ก็ไม่สมควรแก่สมณะ เงินทองนั้น ก็มีใช้อริยทรัพย์”

(พระสุตตันตปิฎก ชุททกนิกาย เถรีคาถา สุกกัมมวรรคเถรีคาถา)

ขอเชิญศึกษาพระธรรมเพิ่มเติมได้ที่ มูลนิธิศึกษาและเผยแพร่พระพุทธศาสนา

www.dhammadhome.com YouTube : dhammadhomelive

Facebook : ชมรมบ้านธัมมะ มศพ.

มือของดี มาฝาก

นายก เต็มขั้น

ฉบับนี้ขอนำรายละเอียดเรื่องถนนสายเอเชีย มาฝากสมาชิก เราทุกคนเคยใช้ถนนสายเอเชีย ไม่ส่วนใดก็ส่วนหนึ่ง เคยเห็นป้ายริมถนน แต่อาจไม่ทราบที่มาที่ไปและรายละเอียด เกี่ยวกับถนนเหล่านี้ จึงขอนำมาเป็นของดีที่นำมาฝากในฉบับนี้ ลองอ่านกันดูนะครับ

ทางหลวงสายเอเชีย (Asian Highway) หรือย่อเป็น AH เป็นโครงการความร่วมมือระหว่างประเทศในทวีปเอเชียและยุโรปและคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งเอเชียและแปซิฟิก (เอเอสแคป) สหประชาชาติ เพื่อปรับปรุงระบบทางหลวงในเอเชีย เป็นหนึ่งในสามเสาหลักของโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งทางบกของทวีปเอเชีย อนุมัติโดยคณะกรรมการเอเอสแคป ในการประชุมครั้งที่ ๔๘ ในปี ค.ศ. ๑๙๙๒ ซึ่งประกอบไปด้วย ถนนสายเอเชีย รถไฟสายทรานส์เอเชีย (TAR) และการอำนวยความสะดวกของโครงการการขนส่งทางบก

ข้อตกลงได้รับการลงนามโดยประเทศต่าง ๆ รวม ๓๒ ประเทศ เพื่อให้ทางหลวงมีเส้นทางเชื่อมต่อกันข้ามทวีป รวมถึงเชื่อมต่อกับทวีปยุโรปอีกด้วย ส่วนใหญ่ของเงินทุนมาจากประเทศในเอเชียที่มี

ความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ เช่น ญี่ปุ่น อินเดีย และจีน ตลอดจนหน่วยงานระหว่างประเทศ เช่น ธนาคารพัฒนาเอเชีย

โครงการนี้มีจุดประสงค์เพื่อเพิ่มการใช้งานของทางหลวงที่มีอยู่ในทวีป แทนที่จะก่อสร้าง

ทางหลวงสายใหม่ ยกเว้นในกรณีที่เส้นทางขาดหายไป ในโครงข่าย ทำให้จำเป็นต้องมีการดำเนินการก่อสร้างโดยในปัจจุบัน ทางหลวงสายเอเชียที่สร้างเสร็จและใช้งานได้แล้วมีประมาณร้อยละ ๘๐ ส่วนเส้นทางที่ยังใช้ไม่ได้ เช่น เส้นทางจากไทยผ่านพม่า และจากบังกลาเทศผ่านเนปาล ถ้าหากเส้นทางสายเอเชียสำเร็จเรียบร้อยตามโครงการที่เอสแคปได้วางไว้ ประชาชนในประเทศต่าง ๆ ก็จะสามารถเดินทางโดยรถยนต์ผ่านประเทศในเอเชีย และสามารถเข้าถึงประเทศในทวีปยุโรปได้

หมายเลขและป้ายสัญลักษณ์

รหัสหมายเลขทางหลวงขึ้นต้นด้วย “AH” มาจากคำว่า “ทางหลวงสายเอเชีย” และตามด้วยตัวเลขหนึ่งถึงสามตัว ทางหลวงหมายเลขหนึ่งตัว ตั้งแต่ ๑ ถึง ๙ กำหนดใช้ในทางหลวงเอเชียสายหลัก ซึ่งเชื่อมต่อระหว่างภูมิภาคในทวีป หมายเลขสองและสามหลักกำหนดใช้ในเส้นทางภายในภูมิภาค รวมทั้งเชื่อมต่อระหว่างภูมิภาคที่ใกล้เคียง และทางหลวงที่มีอยู่ในประเทศสมาชิก รหัสหมายเลขจะแสดงด้วยอักษรละตินและตัวเลข ฮินดู-อารบิก และสามารถใช้อักษรนี้ควบคู่กับป้ายหมายเลขทางหลวงที่มีอยู่ในประเทศ เหมือนกับระบบทางหลวงยุโรป

รูปแบบป้ายในปัจจุบันยังไม่ได้เป็นมาตรฐาน มีเพียงแต่ตัวอักษรและตัวเลขที่อยู่ในสีขาวหรือสีดำ แต่สีป้าย รูปร่าง และขนาดของป้ายมีหลากหลายลักษณะ ดังตัวอย่างที่ใช้กันทั่วไปจะใช้ป้ายสีเหลี่ยมสีน้ำเงินกับตัวอักษรสีขาว (คล้ายกันกับป้ายทางหลวงอิตาลีของเยอรมนี) ส่วนรูปแบบอื่น ๆ เช่น ตัวอักษรขาวบนป้ายสีเขียว หรือตัวอักษรดำบนป้ายสีขาว

ทางหลวงสายเอเชีย เป็นเส้นทางที่เชื่อมการติดต่อระหว่างประเทศต่าง ๆ ในทวีปเอเชีย เริ่มจากทางตะวันตกของทวีป คือ จากประเทศตุรกี ผ่านอิรัก อิหร่าน อัฟกานิสถาน ปากีสถาน อินเดีย บังกลาเทศ สาธารณรัฐนิคมแห่งสหภาพพม่า ไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว กัมพูชาประชาธิปไตย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม เส้นทางต่าง ๆ

ทางหลวงสายเอเชีย (Asian Highway) ประกอบด้วย ๒ สายหลัก คือ - **สาย AH ๑** เริ่มต้นจากโฮจิมินห์ซิตี้ (ในเวียดนาม) ปราจีนบุรี อยุธยา ตาก (ไทย) ย่างกุ้ง (พม่า) ธากา (บังกลาเทศ) กัลกัตตา นิวเดลี (อินเดีย) ละฮอร์ ราวัลปินดี อิสลามาบัด (ปากีสถาน) คาบูล (อัฟกานิสถาน) เตหะราน (อิหร่าน) ไปสิ้นสุดที่อังการา (ตุรกี) - **สาย AH ๒** เริ่มต้นจากอินโดนีเซีย ผ่านสิงคโปร์ กัวลาลัมเปอร์ (มาเลเซีย) สงขลา กรุงเทพมหานคร เชียงราย (ไทย) มณฑลเลย์ (พม่า) รากา (บังกลาเทศ) พาราณสี นิวเดลี (อินเดีย) ละฮอร์ (ปากีสถาน) ซาฮีราน เตหะราน ทาบรีซ (อิหร่าน) ไปสิ้นสุดที่แบกแดด (อิรัก)

เส้นทางในประเทศไทย เส้นทางสายเอเชียในประเทศไทยมีทั้งหมด ๑๒ สาย เป็นสายประธาน ๓สาย และสายรองอีก ๙ สาย

สายประธาน สายประธาน ได้แก่ สาย AH ๑, AH ๒ และ AH ๑๒

สาย AH ๑ เริ่มจากพรมแดนพม่าที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ผ่านจังหวัดนครสวรรค์

นครนายก ปราจีนบุรี จันทบุรี และตราด ระยะทางประมาณ ๗๐๓ กิโลเมตร

สาย AH ๒ เริ่มจากพรมแดนพม่าที่อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ลงมาจนจรดชายแดนบ้านจันทิมา จังหวัดสงขลา เป็นระยะทาง ๒,๒๕๔ กิโลเมตร

สาย AH ๑๒ เริ่มจากสามแยกหินกอง จังหวัดสระบุรี (ซึ่งเป็นจุดที่สาย AH ๑ และ AH ๒ มาบรรจบ) ไปทางตะวันออกเฉียงเหนือ ผ่านจังหวัดนครราชสีมา ขอนแก่น อุดรธานี จนถึงหนองคาย เป็นระยะทาง ๘๘๑ กิโลเมตร

สายรอง สำหรับทางสายรอง ได้แก่ สาย AH ๓, AH ๑๓, AH ๑๕, AH ๑๖, AH ๑๘, AH ๑๙, AH ๑๑๒, AH ๑๒๑ และ AH ๑๒๓

สาย AH ๓ เริ่มจากพรมแดนลาวที่อำเภอเชียงของ ไปบรรจบกับสาย AH ๒ ที่จังหวัดเชียงราย ระยะทาง ๑๑๖.๕ กิโลเมตร

สาย AH ๑๓ เริ่มพรมแดนลาวที่ด่านบ้านห้วยไก่น อำเภอเฉลิมพระเกียรติ ผ่านจังหวัดน่านแพร่ อุดรดิษฐ์ พิษณุโลก พิจิตร บรรจบกับสาย AH ๒ ที่จังหวัดนครสวรรค์ ระยะทาง ๕๕๗ กิโลเมตร

สาย AH ๑๕ เริ่มจากจังหวัดอุดรธานี ผ่านจังหวัดสกลนคร ไปสิ้นสุดที่จังหวัดนครพนม ระยะทาง ๒๕๔ กิโลเมตร

สาย AH ๑๖ เริ่มจากพรมแดนลาวที่สะพานมิตรภาพไทย-ลาว จังหวัดมุกดาหาร ผ่านจังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น อ.หล่มสัก อ.วังทอง พิษณุโลก สุโขทัย บรรจบกับสาย AH ๒ ที่จังหวัดตาก ระยะทาง ๖๘๘.๕ กิโลเมตร

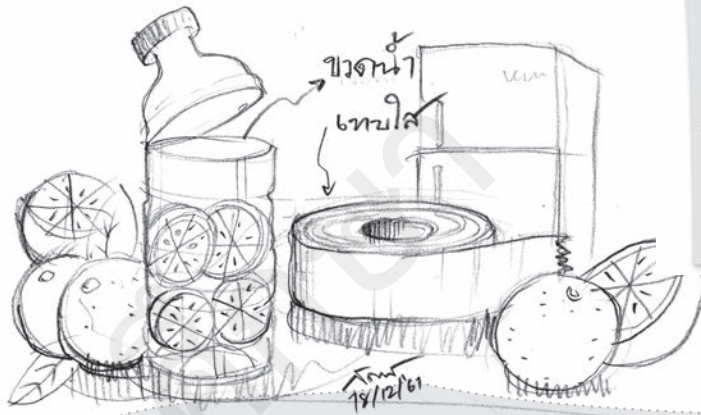
สาย AH ๑๘ เป็นเส้นทางที่เชื่อมต่อจาก AH-๒ ที่สงขลา ผ่านหาดใหญ่ ปัตตานี นราธิวาส ไปจดเขตแดนมาเลเซียที่สุโงโกลก ระยะทางไม่ทราบกิโลเมตร

สาย AH ๑๙ เริ่มจากกรุงเทพมหานคร ผ่านเข้าจังหวัดชลบุรี ฉะเชิงเทรา อ.บึงพระบูรณ์ สิ้นสุดที่อ.ปักธงชัย ระยะทาง ๔๕๙.๕ กิโลเมตร

สาย AH ๑๑๒ จากอำเภอบางสะพาน จรดพรมแดนพม่า ระยะทาง ๒๙ กิโลเมตร

สาย AH ๑๒๑ เริ่มต้นจากจังหวัดมุกดาหาร ผ่านจังหวัดอำนาจเจริญ อ.สุวรรณภูมิ อ.พยัคฆภูมิพิสัย บุรีรัมย์ อ.นางรอง อ.ตาพระยา ไปบรรจบกับสาย AH ๑ ที่ตัวเมืองสระแก้ว ระยะทาง ๔๕๘.๕ กิโลเมตร สาย AH ๑๒๓ เริ่มต้นจากพรมแดนพม่าที่บ้านน้ำพุร้อน ผ่านจังหวัดกาญจนบุรี นครปฐม กรุงเทพมหานครสมุทรปราการ ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด สิ้นสุดที่พรมแดนกัมพูชาที่บ้านหาดเล็กกระยะทาง ๗๔๗.๕ กิโลเมตร

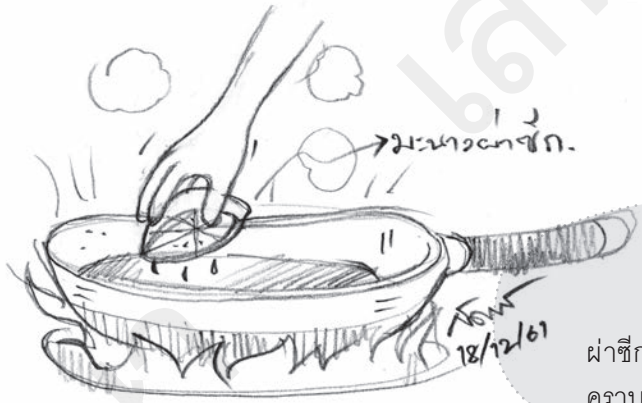
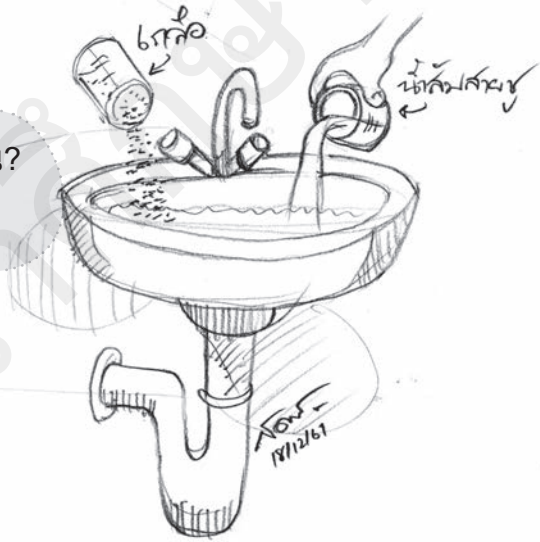

เคล็ดลับ
เกร็ดความรู้
พ.อ.หญิงสุทธิลักษณ์ เกิดสวัสดิ์

★ วิธีเก็บมะนาวไว้กินได้นานโดยไม่แห้งเหลือง ให้เก็บไว้ในขวดน้ำ (ขวดเปล่าไม่มีน้ำ) โดยปาดที่คอขวดไม่ต้องให้ขาดออกจากกันนะ แล้วเอามะนาวใส่เข้าไปให้เต็มขวดใช้เทปใสอันใหญ่ปิดช่องที่ปาดไว้ แล้วเก็บไว้ในตู้เย็นผ่านไปเกือบ ๓ เดือน แล้วยังสดเขียวอยู่เลยคะ

★ อ่างล้างจาน อ่างล้างหน้า ไขมันอุดตัน?
ใช้เกลือ ๑/๒ ถ้วย น้ำส้มสายชู ๑ ถ้วย
ผสมกันเทลงกลางอ่าง จบ!

★ สูตรล้างกระทะแบบง่าย ๆ
ให้นำกระทะตั้งไฟให้พอร้อน ๆ แล้วนำมะนาวผ่าซีกถูไปมาในกระทะ เสร็จแล้วล้างด้วยน้ำสะอาด คราบสกปรกต่าง ๆ จะหมดไปคะ

ใคร... อะไร... ที่ไหน...

นายทหารย้ายออก

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งใหม่
๑	พ.อ.หญิง ออมณี ไรจนาปิยาวงศ์	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)	ประจำ ยศ.ทบ.
๒	พ.ท.อำพันธ์ จันทร์เพ็งเพ็ญ	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	ฝสช.ประจำ กพ.ทบ. (อัตรา พ.อ.)
๓	พ.ท.บัญญัติ แสนสุนนท์	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	หน.สพช.ขว.ทบ. (อัตรา พ.อ.)
๔	ร.อ.นวมินทร์ สิริระสฤษดิ์	รท.อจ.กรม นนร.รอ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	ประจำแผนก รร.สบ.สบ.ทบ. (อัตรา พ.ต.)
๕	ร.ต.หญิง นิชกานต์ กองอ่อน	ประจำแผนก สบร.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	ประจำแผนก รร.รด.ศศท. (อัตรา ร.อ.)

นายทหารย้ายเข้า

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งใหม่
๑	พ.ท.พงศ์พันธุ์ จันทร์ศักดิ์	ประจำ ยศ.ทบ.	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๒	ร.อ.กฤษฎา ศรีโพธิ์อ่อน	รอง ผบ.ร้อย.ช.ก่อสร้าง ช.พัน.112 ช.1 รอ. (อัตรา ร.อ.)	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๓	ร.ท.สิริวัชร สิงห์โต	รอง ผบ.ร้อย.ปตอ.ปตอ.1 พัน.3 (อัตรา ร.ท.)	รท.อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๔	ร.ท.อภิชาติ ยอดทอง	รอง ผบ.ร้อย.ส.ชบร.เขตหลังที่ 2 พัน.ส.ชบร.เขตหลัง (อัตรา ร.อ.)	รท.อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๕	ร.ต.กฤษฎา แก้วเกลี้ยง	รท.ภักดีการักษ์ รร.กสร.ศสร. (อัตรา พ.ต.)	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๖	ร.ต.หญิง จิตพิศุทธิ์ เอี่ยมอาจหาญ	ประจำแผนก กพ.ทบ. (อัตรา ร.อ.)	ประจำแผนก กพ.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)

ปรับตำแหน่ง

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งใหม่
๑	พ.อ.หญิง ขวัญสุชา หงษ์ไกรเลิศ	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)	ประจำ รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
๒	พ.ท.แดง ศรีอรุณภาส	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
๓	พ.ท.หญิง รุ่งรัศมี สุวรรณวัฒนา	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
๔	พ.ท.หญิง อารีย์วรรณ สุทธิพงศ์พันธ์	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
๕	พ.ต.สามารถ พรเจริญ	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๖	พ.ต.หญิง ดลยา เบญจาศิริชัย	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๗	พ.ต.วัชร ชุนชิต	อจ.กรม นนร.รอ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	อจ.กรม นนร.รอ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๘	พ.ต.กำพล ชีลวงษ์	นายทหารตรวจสอบและวิเคราะห์ รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	หน.กสป.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๙	ร.อ.ชุมพร สิงห์งาม	หน.ตอน สบร.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	รท.ประจำแผนก สบร.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๑๐	ร.ท.กิตติ กลิ่นหอม	รท.ประจำแผนก กรม นนร.รอ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	รท.อจ.กรม นนร.รอ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)

บรรจุกลับเข้ารับราชการ

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งใหม่
๑	พ.อ.มนตรีชัย ดวงปัญญา	นายทหารนอกกอง สังกัด ทบ.	ประจำ รร.จปร.
๒	พ.อ.วีวัฒน์ ชาวสุข	นายทหารนอกกอง สังกัด ทบ.	ประจำ รร.จปร.
๓	พ.ท.อำพันธ์ จันทร์เพ็งเพ็ญ	นายทหารนอกกอง สังกัด ทบ.	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)

